Ἐπὶ τῆς Ἀρχιμιῆς Προσδοκίας

Ἐθνικὸς Πολιτία.

καὶ

Τὰ μόρμυρα

ὑπὸ

Ἡλία Ζερβοῦ Ἰωαννίδου.

—

„Ἀλλ' ὅμως ἔχει καὶ τοῖς ἀρχαίοις δοκοῦντα δικαιοσυ-
„νὴν, καὶ μὴ τὸν ὀρθὸν λόγον ὑπερβαίνοντα δοκεῖ-
„ν καὶ τὸ εἰκὸς· ὥστε πᾶσιν ἀνθρώποις ἀνεκτὸν
„γενέσθαι, πᾶσι συγγνώμην καὶ συμπάθειαν ὑπὲρ τοῦ
„καιροῦ δεῖν, μηδὲν ἀκριβοῦσθαι τῶν ὀρθῶς ἐγνω-
„σμένων παραιτεῖσθαι. (Βασίλ. Παραινετ.)"

—

1884.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς Προστασίας
Ἑπτανήσιος Πολιτεία
καὶ
Τὰ Κόμματα (α)
ὑπὸ
Ἡλία Ζερβοῦ Ἰωαννάτου

«Ἀλλ' οὐκ ἔστι τὰ τῶν ἀσθμῶν δοκοῦντα ..... (ἴδε ἐξώφυλλον)

Προοίμιον

Πρὸς δυσμὰς τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὸ χωρίον τὸ Ἄκριον μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Μαλέα, ἐκτείνεται ἡ μεγάλη Ἰονία τὸ ἴδιον μαγνήτιον πέλαγος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κεῖνται δεκαὲξ νῆσοι διαφόρου μεγέθους· αἱ ἑπτὰ πρὸς τὰ ἄνω εἶναι ἐσταί· αἱ ἑξ κάτωθεν ἐκλέγονται ἡ Κέρκυρα καλέχουσα τὴν ἀρχαίαν Ἄκραν τῆς Ἰωνίας, τὸ Θύβορα καλέχουσα τὴν τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ αἱ ἐν τῷ μεταξὺ ἀμφοτέρων κείμεναι Παξοί, Λευκάς, Ἰθάκη, Κεφαλληνία καὶ Ζάκυνθος.

Αἱ ἑπτὰ αὗται νῆσοι μετὰ τῶν ἀναφορικῶν αὐτῶν ἐξαρτημάτων, ἀπελάσασαι πάντοτε μετὰ τῶν ἄλλων τῆς Βυζαντινῆς πολυκρατορίας ἐν δουλείᾳ καὶ ξενοκρατορικὸν σύμβολον ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἑπτάνησος Πολιτεία ἢ Ἰόνιον Κράτος. Ἐπὶ τρεῖς σχεδὸν αἰῶνας διεμένησαν ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἐκείνων ὑπὸ τὸ κράτος τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας, ἐντεῦθεν ὑπὸ τὴν Ῥωσσοτουρκικὴν προστασίαν, ἐν ταύτῃ ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῆς Γαλλικῆς αὐτοκρατορίας, καὶ ἐπὶ ἔτη δὶς διὰ τῆς ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1815 Παρισινῆς συνθήκης, συνομολογηθείσης μεταξὺ τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς μετὰ τῶν ἄλλων Ναπολέοντος τοῦ Α'. ἐλύθησαν ὑπὸ τὴν ἀσπιγγικὴν Προστασίαν τῆς Ἀγγλίας, τῆς ὁποίας τὸ κράτος διήρκεσα μέχρι τῆς ἑνώσεως, ἐκουσθείσης περὶ τὸ ἔτος 1864.

Ἡ εἰς Παρισίους συνομολογηθεῖσα συνθήκη εἶναι ἐν σφραγίσῃ ἡ ἑξῆς.

„Αἱ νῆσοι τῆς Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου, Λευκάδος, Ἰθάκης, Θηβύρων καὶ Παξῶν μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν, ἀναμιμνήσκουσαι, Θηβύρων καὶ Παξῶν μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν, ἀναμιμνήσκουσαι, Ἰονίων Κράτος ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Κράτος τῶν Ἰονίων νήσων."

„Τὰ ἑπτὰ ταῦτα ὑποβάλλονται ὑπὸ τὴν ὄμπραν καὶ ἀποκλειστικὴν Προστασίαν τοῦ Βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ὧν κληρονόμων καὶ

(α) Διαιρέσεως τῆς ἐν τῷ βραχεῖ τῶν Ἑπτανησίων ἀποχρεωστήσεως μου, συνέλαβον τὴν ἰδέαν τῆς μικρᾶς ταύτης Πολυπηνάδος, τῆς ὁποίας ἐσχεδίασα ἤδη καὶ τὸν συνεκδοτόν. Ἐπανῆλθον εἰς Ἑπτάνησον μετὰ καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὴν πατρίδα ἐνεχειρήσθην καὶ ἐφεράλωσα αὐτὸ βαθμηδόν, ὡς αἱ περιστάσεις καὶ αἱ ποικίλαι ἀσχολίαι μοὶ τὸ ἐπέτρεπον. Εἶναι ἔργος ἐκ πολιτικῆς ἱστορίας τῆς Ἑπτανήσου.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ διαδοχικὴ. Αἱ δὲ ἄλλαι συμβασιλεύουσαι Δυνάμεις παραλαμβάνουσι παρὰ ἑκάστου αὐτῶν διπλώματος ἢ ἑτέρας ἀξιώσεως, καὶ ἐγγυῶνται ταύτην μὲ τὰς διαλαβὰς τῆς παρούσης συνθήκης."

„Τὰ Κυρίαρχα Κράτη θέλει καταστήσει τὸν τρόπον αὐτῶν ὀργανισμὸν μὲ τὸν ἑπόμενον τῆς Προστατευούσης Δυνάμεως. Ἡ τοποθεσία τοῦ ὁποίου καὶ ἡ διοίκησις ἐν γένει θέλει ἐπιτρέψει τὸν ἐπιτήδειαν προσοχὴν τῆς Δυνάμεως αὐτῆς, ἥτις ἐπὶ τούτῳ θέλει διορίσει ἕνα Μέγαν Ἀρμοστήν, ἀριθμημένον μὲ τὰς ἀπαιτουμένας δυνάμεις καὶ ἐξουσίας."

„Ὁ Μέγας Ἀρμοστὴς θέλει κατοικεῖ ἐπὶ τόπου τῆς ἕδρας τῆς συγκλήτου Νομοθετικῆς Συνελεύσεως, τῆς ὁποίας θέλει διευθύνει τὰς ἐργασίας καὶ τὴν προεδρεύουσαν ἐπὶ τοῦ παρόντος Συνέλευσιν, τὴν ὁποίαν θέλει ἐπιτρωθῆ ὑπὸ τὸν Βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρεττανίας."

„Ἡ Προξενία θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παλέχῃ τὰ φρούρια καὶ τὰ ὀχυρώματα (piazze) τῶν Κυριάρχων Κρατῶν, καὶ νὰ διαθρῇ φρουρὰς εἰς αὐτά. Ἡ δὲ στρατιωτικὴ τῶν τόπων Δύναμις, θέλει διαλεχθῆ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν στρατευμάτων τῆς Προξενικῆς Δυνάμεως."

„Μία ἰδιαιτέρα σύμβασις μεταξὺ τοῦ Βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, καὶ τῆς Διοικήσεως τῶν Κυριάρχων Κρατῶν θέλει προσδιορίζῃ ἀναλόγως τῶν προσόδων τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην πρὸς διατήρησιν τῶν στρατιῶν, τὴν προμήθειαν καὶ δημοσίαν τῶν πολεμικῶν φρουρῶν, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατιωτῶν εἰς τῶν ὁποίων αἱ φρουραὶ θέλει συγκεισθαι κατὰ καιρὸν εἰρήνης, καὶ τὰς σχέσεις, αἵτινες θέλει ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ἐνόδου ταύτης Δυνάμεως καὶ τῆς Τοπικῆς Κυβερνήσεως."

„Ἡ ὑπεράσπισις τῶν Κυριάρχων Κρατῶν θέλει φέρει μὲ τὸ ὑποῖον εἶχε γενῆ πρὶν τὸ ἔτος 1801, καὶ ὅταν ἐλευθερωθῇ παλαιστὴν νὰ προσβεθῇ ἡ Προξενία. Οἱ δὲ λιμένες τῶν τόπων, καθ' ὅλον ἀφορᾷ τὰς ἐμπορίας, καὶ τὰ τελωνιακὰ δίκαια, ἀναγορεύονται ἀπὸ τῆς σήμερον Βρεττανικῆς Προστασίας."

„Τὸ ἐμπόριον μεταξὺ τῶν Κυριάρχων Κρατῶν καὶ ἑκάστου τῆς Εὐρώπης, θέλει ἀπολαύει τῶν αὐτῶν ὑφελειῶν καὶ εὐκολιῶν, ὧν χαίρει καὶ τὸ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας."

„Ἐμπορικοὶ μεταξὺ τῶν Ἀρχόντων καὶ Πρόξενοι ἐπιφορτισμένοι διὰ τὸ ἐμπόριον, ἔσονται δεκτοὶ εἰς τὰ Κυριάρχα Κράτη, καὶ ἀπολαύσουσιν εἰς ὅλα αὐτὰ ὁπόσης καὶ ἀπολογεύσεως, εἰς ὅλας αὐτὰς ἀπολαμβάνουσιν ἑκάστου ἄλλου ἀντιπροσώπου Κράτους."

Ο

Ὁ πρῶτος Ἀρμοστὴς, ὅστις δυστυχῶς ἐπιφορτίσθη τὰ ἁρμόζοντα τῶν συνθηκῶν ταύτην, νὰ προσδιορίσῃ τοὺς ὁρίους μεταξὺ Προστατεύοντος καὶ Προστατευομένων κράτους, νὰ βάσῃ τὰς βάσεις τῆ ἑνωτικῆ πολιτείᾳ, ἦτο ὁ Θωμᾶς Μαιτλάνδης, ἀνὴρ στρατιωτικὸς, φύσης ἀπότης, ὡς ἐκ τῶν στρατιωτικῶν ἕξεων τὸ δεσποτικὸς καὶ ἐπιφυσικὸς σύνταγμα λάβε ὑπὸ τῶν προϊσταμένων θριάμβων τὸ ἄθικτός τ. Ἐπολιτεύετο μᾶλλον ὡς στρατιώτης ἢ ὡς ἐπιτετραμμένος Πρόξενος.

Οὗτος ἐρμηνεύων μόνος καὶ κατ' ἀρέσκειαν τῶν συνθηκῶν, μὴ ἀπο-
κόμενος ὑδὲ τὰς ἐποχὰς τῶν ἄλλων διαπραγματεύσεις, παρεβίαζε καὶ τὸ πνεῦ-
μα καὶ τὸ γράμμα αὐτῆς, καὶ ἀθετῶν ὅ,τε καλὸν καὶ ὠφέλιμον ἦτον ὑπὲρ
τῆς Ἑπτανήσου, ἐπλάτυνεν εἰς Συνταγμα, τὸ ὁποῖον καθυπόβαλεν εἰς τὴν
ἀνεξήτητον καὶ ἄφωνον ἔγκρισιν μιᾶς Συνταμένης Συνελεύσεως, ἣν αὐτὸς ἐ-
σχημάτισεν ἀπὸ ἀντιπροσώπων ἐπὶ ἀριθμὸν ἀρχιτῶν διὰ τὸ ὕψος καὶ τῆς
διαφθορᾶς, καὶ συνεμόρφωσεν ὑπὸ τὸ ζόφιον τῶν ὑπηκόων τὸ καὶ ἐπὶ τῶν
ὠθουμένων στρατιῶν τ.

Τὸ Σύνταγμα αὐτὸ παρεδέχθη ἅπας ἄνευ ἐντάσεως ἢ παραλογισμοῦ
καὶ ἐσφραγίσθη ὑπὸ τῆ Ἀγγλικῆ γέφυρας ἐσφραγίσθη Σύνταγμα τοῦ
Ἡνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων νήσων τῷ ἔτει 1817, δεύτερα τῶν ἀρχῶν
τῷ ἔτους ἐκείνου, τῶν πρώτων ἡμέραν τῷ μηνὸς Σεπτεμβρίου καθ' ἣν ἐπα-
νηγυρίσθη καὶ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ἐδημοσιεύθη καὶ ἐλέθη εἰς ἐνέργειαν.

Τὴν πολὺν θέλομεν παλαιὰς ἀναλύσῃ τῶν μηχανισμῶν, ἀποχρᾷ
θέλομεν εἰπεῖν ταχὺ βλέμμα ἐπὶ τῆς πολιτικῆς πολαιδόσεως καὶ τῷ πολι-
τικῷ βίῳ, ἄλλως προσκομίσαι ἐξ αὐτῷ μέχρι τῶν ἐπὶ Ἀρμοστῷ Σίτλινος
πρώτων μεταβρυθμίσεων. Θέλομεν συζητήσῃ τὰν ἔμπλασιν καὶ τὸν συ-
σὸν ἐκείνων, τὰς ἐξωτερικευθείσας μετὰ τῶν ἐγκαταστημένων πολιτικῶν δο-
ξασίας, τῶν ἀντιπροσωπευσασῶν ταύτας δημοσιογραφίαν τὰ διαφιλονεί-
κημα καὶ τῶν ἐν τούτων ὑπερισχυσάν τῷ ἔθνεσι ἢ ῥιζοσπαστῷ. Θέ-
λομεν θίξῃ τὰς καὶ τὰ ἐκεῖ ἀντιδράσῃ τῶν ξενοκρατείας καὶ ἀναλύ-
ξῃ τῶν φύσιν τῷ ῥιζοσπαστῷ. Θέλομεν ἐπὶ τέλει διαγράψαι τὰς δυ-
σέρας ὑπὸ τῷ Ἀρμοστῷ Σίτλιν προκυθείσας καὶ ὑπὸ τῆς Ἑπτανήσου ἀπόρ-
ῥιφθείσας μεταβρυθμίσεις, δι' ὧν ἐνεδρευθῶς ἐπροκάλεσεν καὶ οἱ στρατιω-
τικοὶ τῶν στρατῶν.

—

Ακαδημία Αθηνών/ Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Βιβλίον Α'.

Ἀνάνους τοῦ Ζυνλάγγραλος Ἐπαρχία – Κράλος – Ἔλερα Διαλάξεις.

Κεφάλαιον α'.

Ἐπαρχία.

Τὸ ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Προξενείας ἐμπιστευθὲν εἰς τὸν Ἐπάρχου Ζύνλαγγρα παλαὶ τὸ ἔτος 1812, ἤλθε χειρόγραφον εἰς τὸ ἔργαστήριον καὶ ἐδιορίσθη εἰς τὸν παλαιογράφον. ἀπόδειγμα εἰς τὸν ἐδιζήσαμεν καὶ ἐξ ὧν ἱστορίαν, ἤλθε εἰς ἐκτύπωσιν ὁ τόμος αὐτὸ ἀσανλᾶλα, ἤλθε ἐξ Ἰαύλου ἡ ἐφαρμογή. Ἤλθε ἀπόπειρόν τι πρᾶγμα ἑλληνογλώσσων χοιχῶν, θεμέλιον ὧν θεσμῶν, ὀργανικῶν νόμων καὶ ἀρχῶν κανονισμῶν, παραδόξως μὲν, ἀλλ' ἐπιτηδείως συνδιαφερόντων. Ἡ δὲ ἀσανλαχὲ ἐπιμελοῦσα εἰς τὸ ὕψος τὸν ἰσχυρὸν ἀπόφασιν καὶ ἀορίζια, καὶ ἡ ἐλαφρὰ καὶ διαφορτώνουσα εἰς τὰς διαλάξεις τὸν ἐννοια, συνεδήρουν ἤλθεν ἐμᾶς τὸ Κραλῶτος αὐτὸ τῆς ψευδοδημοκρατικῆς ὕφασμα.

Ἐντὸς ὅρους τῆς φύρδην αὐτῆς συναρμογῆς δοκιμῶν ἀντιμετρέσαν ἐντὸς αὐτὲ τὲ ἰσχυρὲ χάρις καὶ τῆς συγχύσεως, δύο τινὰ καθαρῶς καὶ ἀκριβῶς διεκρίναλο. Τὸ ξενικὸν στοιχεῖον, τὸ ἀδόξον, ὡς ὑποφερόμενος ἀνδρεῖος, ἐδιέξελευσε παντὲ τὸ κράτος τὸν, καὶ εἰσέδυεν ὡς καὶ εἰς πάντα τῆς κοινωνίας τὰ μυχὰ, – καὶ τὸ ἀντίσχεον, τὸ ὀδοῖον ἐξ ὑπάρχης ὑποδεκτέρα καὶ θέλησις ἐξομοίωσις, διεκρινάδιζεν ἐκὸν ἄκον τὸν ἀβλεπέστερα παραδεῖσαν τῶν ἀνδρεσκευαστῶν μεθερμήνευσιν. Ἡ ἐν τῷ κράλῳ ἀκμὴ ἐπιτηδεύεργα, ἢ μᾶλλον ἡ ἀμφιγενὴς καὶ παρὰ φύσιν τῶν δύο πάλαι στοιχείων σύμφρασις, παθίζαλο ἐσωτερικὴ εἰς τὰ ὄργανα ἢ τὰ πάντρα, ἄλλα ἐχορήγουν τὸν ὄθνον καὶ ἐσελέγουν τὸν ἐφαρμογὴν τὸ περὶ τοῦ ὁ λόγος Ζυνλάγγραλος εἰς τὸν κοινωνίαν.

Τὰ πάντρα ἦσαν δύο, ἡ Ἐπαρχία καὶ τὸ Κράλος. Ἀναγκαῖον ποιοῦσιν ἀμφότερα, ἀναλόσιμον τὸν μηχανισμὸν τοῦ ὅλου Ζυνλάγγραλος.

Διὰ

Ἀπὸ πόθεν θέλομεν πάμεν ἔναρξιν, ἵνα γένωμεν ὅσον οἷόν τε εὐχερέστερον καὶ συμφερώτερον; Ἀπὸ τὸ κράτος τὸ ὀθωμανικὸν ἀπολεπῆ τὸ σύνορον, ἢ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχίαν ἀπαρτίζουσαν τὸ μέρος; — Ἀμφότερα συνεφέρουσιν, ὑποθῆναι συναπτῶς, ἐπειδὴ συνάπτουσιν καὶ ἀμφότερα συμφέρουσιν· ἔτσι ἐν τῷ λόγῳ ἐκτενῶς ἀναδιδόμενα καὶ ἀπαριθμούμενα, ὥστε καὶ διακρινόμενα ἐν τῇ ἀπόψει, ὑποτίθεται ὡς ἀφετηρία ἐξελεγθῆ ὡς ἀπολεπῆ καὶ μέχρι τινὸς συνέφερόντως· ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐνὸς ἀδύνατον ἔσται νὰ μὴ ἄγῃ τὰ ὅρια ὀλίγιστον νὰ μὴ παραπέμψῃ τὸν ἀναγνώστην εἰς τὸν μηχανισμὸν τοῦ ἑτέρου. Θὰ ὑποδηλώσωμεν ὅμως διάφορα, ὀφείλομεν ν' ἀποστηθύσωμεν τὴν εὐφυΐαν αὐτοῦ, καὶ τὴν σοφωτέραν τῶν ἐπιστημῶν μέθοδον· θέλομεν ἀρχίσῃ τὴν ἀναλυσίαν ἀπὸ τὸ ἀπλούστερον πάντων, τὴν Ἐπαρχίαν.

Τὰ ὅρια τῆς Ἐπαρχίας ἦτο ὁ σηνθυσμὸς, ἦτο ἡ ἔνωσις τῶ ἔθνους διέγραφον, ἡ φύσις τὰ ἐνεχάραξε καὶ ἡ πολιτικὴ διεκήρυττεν αὐτὰ ἀμετάβλητα. Ἐκάστη νῆσος ὑπεδηλοῦτο μεγέθους καὶ σηνθυσμῷ, ἀπελέγη μίαν Ἐπαρχίαν. Ἡ μεγαλητέρα ἐξ αὐτῶν, ἡ Κεφαλληνία, τῆς ὁποίας ἡ περίμετρος ἦναι ἐκτεταμένη τῶν 180 μιλίων, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν παλαίων ἄνω τῶν 80 χιλιάδων, ἔπεμψε εἰς τὴν αὐτὴν διοικητικὴν γραμματέα καὶ μητροπόλεμον τὸν Παξόν, τῶν ὁποίων ἡ διαφορὰ συνέφερε διὰ σωτηρίαν τὰ ... 25 μίλια καὶ ὁ σηνθυσμὸς διὰς 6 χιλιάδας. Ἡ μόνη μεταξύ των διαφορὰ ὑφίστατο μερίμνης εἰς τὴν ἐπάλληλον τὸ διασωστικὸν τῶν Ἀρχῶν, καθ' ὅλα τὰ ποιὰ ὁ μηχανισμὸς ἦτο ὁμοιόμορφος. Ὅθεν ἀναλόγως μένει ἐκ τῶν μεγαλητέρων Ἐπαρχιῶν ἡ νήσων, καὶ συμφώνως ἐκ ταυτοχρόνως τὰς διαφορὰς μιᾶς ἐκ τῶν μικροτέρων, θέλομεν ὅλω διαγράφειν τὴν σύνθεσιν τῆς Ἐπαρχίας ὁμοίαν.

Ἐκ τῶν ἐπὶ νήσων, αἵτινες μετὰ τῶν ἀναφορικῶν αὐτῶν ἐξαρτημάτων ἀπελέγον τὴν Ἰονικὴν ἢ Ἑπτανησιακὴν Ἐπικράτειαν, καὶ συνέχον σηνθυσμὸν διακοσίων τριάκοντα τριῶν χιλιάδων ψυχῶν, αἱ μὲν τέσσαρες Κεφαλληνία, Κέρκυρα, Ζάκυνθος καὶ Λευκὰς ἐθεωρῶντο ὡς μεγαλητέραι καὶ ἴσαι ὡς πρὸς τὴν Ἐπαρχιακὴν διοίκησιν, δὲ ἐκ ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ Κράτους, ἡ δεκαεπτὰ παλαῖχα μέσον τινὰ ὅρον, ὃν θέλομεν σημειώσῃ εἰς τὸν ὑπερῶον τόπον· αἱ δὲ ἕτεραι τρεῖς Θάκη, Παξοὶ καὶ Κύθηρα, ἐθεωρῶντο ὡς μητρόπολεις καὶ ἴσαι πρὸς ἀμφοτέρας καὶ ὡς πρὸς τὴν Ἐπαρχίαν καὶ ὡς πρὸς τὸ Κράτος. Ἐξ λάβωμεν λοιπὸν καθ' ἑκάστην μίαν ἐξ ἑκατέρας τῶν κατηγοριῶν, καὶ ἀς προβῶμεν εἰς τὴν προσεχῆ ἀναγκαίαν ἔρευναν.

Τὸ μέρος ἀκολουθοῦν ἐπὶ τὸ ὑπὸν θέλομεν ἐπιτηδεύσῃ τὴν προ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

προσεχώρησας, ἦταν ἡ διαίρεσις τῶν Ἀρχῶν εἰς Διοικητικὰς καὶ Δικαστικάς.
Εἰς μὲν τὰς πρώτας ἔθεσεν ἐξέλεγξιν τὰ διάφορα αὐτῶν ὄργανα, τὸν τρόπον
τῆς συγκλήσεως ἢ ἐκλογῆς των, τὴν ἀρμοδιότητα καὶ τὰ καθήκοντα
των καὶ ἐπὶ τίνι τῶν εὐθυνῶν καὶ τὰς μισθοδοσίας των. Εἰς δὲ τὰς δευτέρας
ἔθεσεν παραληπτὴν τὴν διαίρεσιν καὶ τὸν βαθμὸν τῆς δικαιοδοσίας των
τὸν διορισμὸν καὶ τὴν ἐξάρτησίν των.

Σημειοῦμεν ὅμως ἐνταῦθα ἅπαξ διὰ παντός, ὅτι ἀσχάτως ἔθεσεν
ἀναγκαίως τὰ προστράξαντα καὶ εἰς μεταγενεστέρας ἀπὸ τὸ Σύνταγμα
διατάξεις, ἀρὰ ἀλλοιώσαν αὐτῶν διοικητικὴν καὶ ἐνδεχομένως τῶν ἀρχαι-
ρέσεων ἀνάστολιν.

Διοικητικαὶ Ἀρχαί.

Τὰ δύο τοιχεῖα, Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας, ἐν οἷς ἀποίκων ἐγκρατὴς
ἡ ἀγγλικὴ τῆς Ἑπτανήσου πολιτείας διὰ τῆς Συνθήκης τῆ 1815, ἀντεπρο-
σωπεύοντο ἐκ τῆς Ἐπαρχίας ὡς ἑφεξῆς.

Τὸ μὲν Ζακύνθου ὑφ' ἑνὸς Ἄγγλου ὑπαλλήλου, καλουμένου Ὑπερτηρητοῦ
ἢ Ὑφαρμοστοῦ, καὶ ὑφ' ἑνὸς Ἐπιτρόπου ἢ Διευθυντοῦ, ἐξαρτωμένου ὑπὸ τῶν
ἀμέσων ἐκείνου διαταγῶν· καὶ ὁ μὲν Ὑποτηρητὴς διωρίζετο ἀπ' εὐ-
θείας ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὴν Προστασίαν Ἀρμοστοῦ, ὁ δὲ Ἐπιτρό-
πος ὑπὸ τῆς Γερουσίας διὰ τῆς ἐκλογοποιίας τοῦ Ἀρμοστοῦ. Ὁ Ὑποτη-
ρητὴς ἐνόμιζε μὲν καὶ τὰς συνταγματικὰς διατάξεις νὰ ἦναι
Ἄγγλος ἢ Ἰόνιος, ἀλλὰ πάντοτε ἐκρημάτισεν Ἄγγλος· ἅπαξ δὲ μόνον
καὶ τὰς παραμονὰς τῆς ἄφεσεως τῆς Προστασίας διωρίσθη εἷς Ἰόνιος.
Ὁ δὲ Ἐπιτρόπος διωρίζετο πολλάκις ἐναλλὰξ, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἐξ ἀλ-
λοδαπῶν χαρόντων τὰ πρῶτα τῆς προλεγομένης αὐτοῦ Ἀρχῆς. Εἰς τὸν
Ἐπίτροπον, ὅπου εἶχε τὴν ἕδραν ἡ κυβερνητικὴ συνέλευσις, ὁ ὑποτελὴς τῷ
Ἀρμοστῇ γραμματεὺς, ἐξελέγετο καὶ καθήκοντα Ὑποτηρητοῦ.

Τὸ δὲ αὐτόχθον τοιχεῖον ἀντιπροσωπεύετο ὑφ' ἑνὸς Ἑπτανησίου
ὑπαλλήλου προσαγορευομένου Ἔφορος, καὶ διοριζομένου ἐπὶ δυετίαν
ὑπὸ τῆς Νομοθετικῆς τοῦ Κράτους Ἐξουσίας ἢ Γερουσίας, συγκαινου-
μένης ἐν ἰσαριθμῷ πλήθει εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀρμοστοῦ. Καὶ εἰς μὲν τὰς
μεγαλυτέρας νήσους ὑπὸ δύο, εἰς δὲ τὰς μικροτέρας ὑπὸ δύο ἐ-
τέρων ὑπαλλήλων συμπαρέδρων αὐτῷ καὶ καλουμένων Ἐπαρχιακῶν
Συμβούλων. Οὗτοι μόνοι φαίνεται, ὅτι ἐψηφίζοντο ἐπὶ δυετίᾳ ὑπὸ τοῦ
ἔθνους ἐκ τῆς Ἐκλογικῆς τῆς Ἐπαρχίας Συνόδου· λέγομεν δὲ ὅτι
φαίνεται, διότι ἡ ἐκλογὴ των ὑπέκειτο εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ
Ὑπο-

Τοπολογικῶς. Πρὸ ὀλίγου διακαλύψαμεν περὶ πόλεως, ἃς εἴδωμεν ὅτι ἐσχημα-
τίζετο, καὶ ἔνα κοινωνικὸν καὶ δημοσίαν σημασίαν εἶχεν ὁ ἐμπο-
ρικὸς σύλλογος τῶν διαφόρων νήσων.

Πρὸ ὀλίγου τὸ ἐμπορικὸν δικαιώματος πολλὰ αἰσθητὸν προσόν-
τα, ἡ κύριος ὑγιεία, τὰ χρήματα, ἡ χρησίμη τῶν ἀνθρώπων κ. τ. λ.
πρὸ πάντων τὸ κύριον προσὸν ἦτο τὸ ἔμπορα· αἱ πόλεις δὲ διεκρίθησαν
εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν σκάλαμμα ἐν προηγουμένοις παραδείγμασι. Τὸ
ἔμπορα τὸ ὁδοῖον ἦτο ἡ πολύδους βάσις, πέρασμα τῆς ἀναλόγως
πρὸς μεγέθος ἢ τῶν σημερινῶν τὰς ναυφόρους προσόδους, ὡς ἐν τῷ
ἀνωτέρῳ καὶ καθ' ἃς διαφόρους νήσους. Εἰς μὲν τὴν Κέρκυραν
ὡς μᾶλλον προσοδοφόρον, ἔστιν ἀναλογικῶς μὲ δραχμὰς 1800· εἰς δὲ
τὴν Ζάκυνθον ὡς ἐμπορικὴν καὶ τὴν παραγωγὴν μὲ δραχμὰς 1350·
εἰς τὴν Κεφαλληνίαν ὡς ἀργὴν καὶ ἄλλον προσοδοφόρον μὲ δραχμὰς
625· εἰς τὴν Ἰθάκην μὲ δραχμὰς 540· εἰς τὰ Κύθηρα μὲ δρα-
χμὰς 225· εἰς τὴν Ὕδραν μὲ δραχμὰς 315· καὶ εἰς τὴν Σπέτσες μὲ
δραχμὰς 540. (εἴπαμεν δραχμὰς ἀναλογικῶς ὡς ἔγγιστα πρὸς βραχυτέρας ἔτη).

Ἀπεξαρτήσεως ὅμως βάσης ἄλλης σημέρον καὶ τοῦ προσόδου ὅλου, τὸ
ὁδοῖον παραδόξως μελέδωκεν ἢ ἀφαίρεσιν· ὃ ἦν τὸν ἔχει, δηλ. τὴν τοῦ ἀν-
θρώπου προσωδυνάμειαν καὶ τὴν δημοσίαν ἐπανάληψιν, παρατηρῶμεν
ἁπλῶς ὅτι εἰς ἐποχάς, καθ' ἃς ἡ γεωργία, τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιο-
μηχανία ἐν γένει, δὲν διεδίδετο εἰς ἀνθηρὰν κατάστασιν, τὸ ποσὸν
ἐκείνου ὅλου σοβὲ νοήτου ἦτον, ἔστιν ὅλον καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐμπο-
ρων ὅλα μίαν περιωρισμένος, καὶ ἄδαξ σχηματισθῆς, σβανίως εἰς τὸ ἐ-
ξῆς μελετώμενον, ἢ εἰς μικρὰς καὶ ἀσημάντους προσοδογίας ὑπέκυπτε.
Εἰς δὲν Κεφαλληνίαν π.χ. ὁ ἐμπορικὸς κατάλογος περιέχει πολλὰ
μόλις ἑξακοσίους ἐμπόρους, ὅλους μόνον καὶ εἰς ἴδιαν, ὡς καὶ εἰς δλ-
λας νήσους, ἦσαν οἱ λεγόμενοι εὐγενεῖς· οἱ δὲ λοιποὶ κάτοικοι ἦ-
σαν πολιτικῶς οἱ Ἕλληνες.

Ἑστρατὴ δὲ συγκεκριμένη ἐν τῷ Ἐπάρχῳ καὶ δύο ἄγων ἐπαγ-
γελιῶν, ἑνὸς Σκοπελίτου, τοῦ Ἀρχαγγέλου – καὶ ἑνὸς Σπετσιώτου τοῦ Ἐ-
παγγελέως, καὶ ἐδρεύσαν εἰς ὡρισμένον τόπον ἐπὶ ἔτος χρόνον, ἐπαγ-
γελίαν τὰ προϊόντα τοῦ ἐμπόρου, καὶ ἐπῆρνε τὰς παραδεδομένας
εἰς τὰς ἐμπορικὰς καταλόγους προσθαφαιρέσεις. Μετὰ τὴν λῆξιν
τοῦ προθεσμίας ἢ τοῦ ὡρισμένου ἐπὶ ἔτος χρόνου, διεβίβαζε τὸ ἐξαγό-
μενον τῶν ἐμπορικῶν τους πρὸς τὴν Κορωνελεγχικὴν τοῦ Κράτους

Ἀρ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀρχὴν, ἀὺ Γερτίαν, ἵλις ἵπαμενεν ὑδαύλων ὅσας ἡ Ἐυιροὺὴ ἦχε σαραχή-
σῃ, καὶ ἐπεμψαν ἔμπειρους συμβαλτόσας εἰς τὰ σχέδιά ἐης διαγραφὰς ἢ σρο-
βούλους. Οἱ μελὰ ἀὺν διαφόρων ἀσόπων ἐπιλέκτων ἐμπειροθέλων ἐπιχωρεῖς
ἦσαν ὕδαυλες καὶ ἐπιχώριοι, καὶ ἀναμπροσθόμενοι ὑδὸ ἐης κυβερ-
νήσεως, ἀσύρθησαν ἔκαστα ἐὸν νόμιμον καὶ ὁρισμὸν ἐῆς
ἀσαρχίας ἐπιχωρίων Σύμβουλον, καθόμενον παλαιχρησιῶς Ξύγκελλον.

Ἡ ἀὐτὴ αὐλὴ ἐῶν σραγμάἐων ἀφίκετο σροσλαμβάνη ἔπαξ ἐὰς συ-
νόδους, ὅὴ δὲ ἐοῦἐο ἐοσέλῳ διαφορισθόμενον καὶ διαπιπλωθὲν ἐχσραλω-
σόν, ἐδρύσαν ἢ μεγάλαι σύνοδαι νὰ ἔχῃ σοινωνικὴν σημασίαν
καὶ δομὴν βαθύἐαἐα, διὰ μόνης δοθησόμενη μόρφην ἐὸ δη-
μοσιῶ ἐῆς ἐσαρχίας ἀδελφῆς, καὶ ὑὸ ἐὸν ἐλευθέρως ἰσχάζον ἐκ λύ-
ἐης σροόσου. Ἀνελεροσύδεσα μέχρι ἐινὸς ἐῶν γαιοκαἐοίκων
ὑχὶ ὅλως καὶ ἐὰς ὁμάδας. Οὐδὲν ἦχθο σερὶν ὅἐο, ἀμὴ ἐν αὐθ-
αιρέἐως ἢ μελὰ χάριν σχηματιζόμενον δοῦμα ἐπιλέκἐων ὑδὸ ἐῆς
κυβερνήσεως, ἐῆς ὁδοίας ἐὰς ἀνάγκας καὶ ἐὸὺς σκοσοὺς ὑσερέἐη. Ἐ-
σεὶδὴ δὲ ἢ κυβέρνησις, ὡς θέλομεν ἐίσῃ, ἀσερρόφἐο ὅλη ὑδὸ ἐὸ
ξενικὸν χωρίον, ἵνα καὶ τόἐο καὶ ὁ Ξύγκελλος ὡς σωματοφυλακήν,
ἐξαρτᾶἐο σχεδὸν ἀδὸ ἐὰ ἀσομπλεξικὰ αὐἐοῦ νεύματα.

Ἀλλ' ἢ μεταβολὴ ἐῶν σολιἐικῶν ἐόἐων ἐροφόρων ἐὸ ξενικοῦ
καθίζαἐαν ἐὲς μέσον ἐσαυθαὶ καὶ ἀδὸ ἐὸν φόβον ἐῆς ἐξασκήσεως ἐὸ
δημόσιον ἐῆς μεγάλης, διὰ μόνης σοιοῦσα ἢ μόρφη ἐὸ σλη-
θυσμοῦ ἐῆς ἐσαρχίας ἀδελφῆς, καὶ ὑὲ ἐλευθέρως ἰσχάζον ἐκ λύ-
ἐης σροόσου ἀὐἐονόμως ὑσὸ ἐὸν ἐρόσον ἐῆς ἐξασκήσεως ἐὸ
σολιἐικὸν ἐῆς μεγάλης ἐσαιρείας. Ἐὰν δὲ σερισσόἐερον ἀσελεύσο ἐὶς ἐὸν ἀγῶ-
να, ὁ Ἰωαννίης μελὰ ἐοῦ Ἐσάρχου σεριώρισε καλ' ἀρέσκειαν
ἐὸν ἀριθμὸν μέχρι ἐῶν ἑπτὰ (ἢ δέκα). ὕἐε ἂν οἱ δύο ἔλοι ὑσή-
κουν, ἄλλως ὡς διαιἐηἐὴς ἐῆς αὐλῆς σροϊσαμένης ἀρχῆς
ἀσαρίθμησον ἐὸ σχεδὸν σροσωσὸν, συνεννοούμενο σρὸς ἀμφοἐέρους ἢ-
δύ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δύναντο ἡμεῖς νὰ προσαγάγωμεν εἰς τὸν ἐκφραστικὸν ἀγῶνα ἡμῶν (τὸ δέντρο) ἐκ τῶν διαθέσιμων ὑμῶν μέσων, καὶ ἔτι νὰ μαλακύνωμεν ἐντελῶς καὶ τὸ σκληρυμένον αὐτὸ δικαίωμα τῆς σφαλάσεως τῶν Συγγενῶν.

Εἰς τὸν ἡμέτερον (τὸ δέντρο) ὑποκριτὴν ἀφίχθαι δέντρα μόνον, καὶ ὄχι καὶ ἡμέρας τινὰς δύο, νὰ ἐπιχθῶσι διὰ βίας φωτὸς καὶ σκέλεως ἀγγελίας, ἐνδέχεται ὑπὸ τὸ ἡμέτερον δέος ἐνὸς τῶν αὐτοῦ ἐκφραστοῦ σφόδρα. Πλὴν οἱ μαθηταὶ τῶν σκελετῶν τῶν ὑποφορτισάντων ἀγγελίαν, δὲν ἀντεπρόκειντο καὶ αὐτοδικαίως ἐνάρχεσθαι ἔμφυσικοὶ ἔμβιοι, διότι τὸ ἐκφραστὸν ἄφεσε προσηγμένως νὰ ὑποδηθῇ εἰς τὸν ἡμέτερον τοποτηρητὴν, ὅστις, ὡς διεμέμνητο, ἴσχαρε τὸ δρεπάνιον τ' ἀνθρώπου αὐτοῦ καὶ νὰ τὸν ἀναδημιουργήσῃ ἐκ τῶν ἐσχισμένων ὑποφορτίων, ἢ νέαν νὰ διαβάλλῃ ἐκφορτίσιν. Τὸ δοκιμαστὸν ἡμῶν δικαίωμα τῆς Συγγενοῦς ἦτο καθαρὸς ἐμφυσητός, ὡς ἡ ἐξάσκησις τῆς ἐκφορτίσεως παρέκλα.

Ἐὰν ὥρα συμβαίνει νὰ εἰσδύσωμεν εἰς τὸν κόσμον τῆς ἀληθινοργίας καὶ τῶν μαθητευόντων τῶν διαφόρων αὐτῶν Ἀρχῶν, ἀγνοοῦμεν τὴ ἀληθῆ καὶ πρώτη αὐτοὶ, ἂν δυνηθῶμεν νὰ διεξέλθωμεν διὰ ἀναμνήσεως τὸ ἀδιέξοδον αὐτῶν λαβυρίνθου. Θριλογοῦμεν ἐν προσωπείων ὅτι ἠθέλαμεν κομισθῆ πίσω εὐλυχεῖς, ἐὰν ἐπιλογχάνομεν νὰ χορηγήσωμεν, ἂν ἀχὶ μεθορμερῆ καὶ ἀμφιβῆ, διάλαχιστον γνωσιὰν ἴσως καὶ κόνδυλον ἰδέαν τῶν δραμμά-των, διότι τὰ πάντα εἶχον ἀόριστα, συλλογὰ, μυζηριώδη καὶ ἄφαλα.

Ἡ αὐτηρὰ ἐκφορὰ ἢ ὁ διοικητικὸς συμπεφορυσμὸς, ἐνυπάρχει καλὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον εἰς πᾶσαν κυβέρνησιν, ἀπ' εἰς μόνα τὰ αὐτόχθονα ἐκ-πεφυτευμένη ἐπὶ ὑφεστῶσας Ἀρχὰς καὶ συγχωνεύσῃ ἐς ἑαυτὸν ὅλας τὰς ἀρχὰς κινήσεις. Τοιοῦτος συμπεφορυσμὸς ἐπιφανὴς σκευαχῆ εἰς τὸ ὑδὸ τῆς Προ-ξαδίας εἰσακθὲν σύστημα ἐν τῇ Σελανίῃ· αὐτὸς ἦτο· ἡ ἐμφὴ καὶ ἡ ἀφανὴς ὅλης ἐφαῦ τῆς κυβερνήσεως δεσποτικὴ δύναμις. Ἠνεσφοτωδεύετο δὲ εἰς μὲν τὸ Κράτος ὑδὸ τὸ Ἁρμοστῆ, εἰς δὲ τὴν Ἐπαρχίαν ὑδὸ τὸ Τοποτηρητῆ.

Ὁ Τοποτηρητὴς εἰς ἑαυτὸν ἦτο· ὁ μοχλὸς τῆς ὑποθέσεως καὶ τὸ κέν-τρον τῆς ἕξεως, ὅτ' ἀνεχώρει καὶ ἦ ὁ ἀφέλιμον ὅλαι αἱ μονάδες τῶν δεσποτῶν Ἀρχῶν. Ἐφαίνετο μὲν ὅλη καὶ αὐτὸς εἶχον ἀνεξάρτητον κίνησιν ἐνεργείας καὶ ἰδιαίτερα καθήκοντα, ἀλλ' ἦτο ὅτι ὅλη ἦσαν ὅλα ἀφη-ρημένα καὶ ἀνοργάνωτα, ἀόριστον προσὶὲ καὶ νεφρὰ, ἄνευ τῆς φρο-νηματίσεως ἐμφυτεύσεως, καὶ τῆς καλῆς τῶν διεπεφραίνων ἐσώδυνη-μασίας τοῦ Τοποτηρητοῦ. Οὗτος ἐκαθεύρει ὅλας ταῖς καθημεριναῖς ἐπιφύσεις ἀστύφρους πράξεις, ἅπερες τόλε μόνον ἐγίνοντο ἐπιτρεπτὰ, ὅτε προσεπλάμβανον τὴν ὑπογραφήν. Ἡ ὑπογραφὴ ἦτο ἢ ἡ ἄρνη-

σις

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

της αὐλῆς, ἦτο ~~[illegible]~~ ἡ ἐφορεία ἐπὶ τιμήσει τῆς δεσποινίδος μαχαίρας. Αἱ-
φνιδίως ἐν τῷ λόγῳ ἐπέσωσε πάντα ἀσχόλως, καὶ ἔπεσε περὶ τῶν συμφερόντων
καὶ τῶν ζητημάτων τῆς Ἐφορείας. Ἡ μήτηρ δὲ προϊσταμένη ἀρχὴ μετὰ τῆς
ἀνοικείας συνεσπάσθη ὅλη ὁ θρασύς. Ἂς προχωρήσωμεν καὶ εἰς ἐπὶ
τῶν ἄλλων ἀρχῶν ἔρευναν, ἵνα παρατηρήσωμεν μᾶλλον ἐμπαθεῖς ἰδιοτροπίας τῆς ἀν-
θρώπου ζωῆς.

Ἡ Ἀγγουρία πάντα φύσιν αὐθαίρετος καὶ ἐμπαθῆ, ὡς ἐκ τῆς δι-
δασκαλικῆς αὐλῆς ἀνατροφῆς καὶ τῶν ἀνοικείων ἐπαφῶν μετὰ μυστικῶν ὄλως ἐ-
γένετο, ἦτον ὅμως ἐξαίρετον παρατηρητήριον, ἀρέσκετο μέχρι τινὸς ἐπὶ ἐνεργείαις
καὶ ἐπαθολόγοις. Καὶ ἐνοιάζετο τὸ παρατηρητήριον τοῦτο
συνεπαγόμενον πρὸς ἐπὶ ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τῆς δικαιοσύνης, προϊόντα
τῆς κοινῆς εὐημερίας, παρεχώρει ἀνδρῶν ἢ δικαιωμάτων, ἐφύλαττεν
αὐθαιρέτως δοκὰς ἡμερῶν φυλακίσεως, ἐπέβαλλε πρόστιμα κ. τ. λ.
Πλὴν ὅμως εἰς ὅλας αὐτὰς ἐπὶ τὰς πράξεις νὰ προσπαθῇ ἐπὶ συμπαθῶν
καὶ μετὰ ταῦτα νὰ προσπαθήσῃ ἐπὶ ὑποχρεώσῃ ἐπὶ τοποτηρητὴ, διότι
ἦτο νὰ ἐκφεύγῃ σχεδὸν ἀπόπαντα ἄνευ ἐπὶ τῶν κυριάλων ὑμῶν. Ἔνιοτε
ἦτο καὶ ὁπόταν ἔλεγεν ὑπὲρ συμφέρον ἐπὶ πολιτικῆς, ἐν αὐτῇ
ἀντεφρονοῦσεν, μεταμορφοῦτο καὶ ἡ Ἀγγουρία παραχρῆμα, καὶ πα-
ραδιάστατα ἀπαφανδὸν ἐπὶ παντοκρατόρης, ἀπέβαλλε πανταχοῦ καὶ ἐπὶ
ἀνθρώπινον χαρακτῆρα, διότι καλὸ νὰ συντράμῃ τότε ἐπὶ δικαιοσύ-
νην ἀντίστροφα καὶ αὐτῆς, ἀντὶ νὰ προλάβῃ, ἐπέβαλλε ἐπὶ ἀλαζόνας
καὶ ἀντὶ νὰ παραγινώσκῃ ἐμπαθῶς φυλακίσεις καὶ πρόστιμα ἐπὶ
Ἀγγουρίας παραβάσεις, παθίζατο φανικὸν ὄλον παράνομον καὶ
ἀδικον ἐπὶ παραδιαστατῶν, μὴ φειδομένη καὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν εὐγενῶν ἐ-
θνικῶν προσωπείων.

Ὁ Ἔπαρχος καὶ ἡ Ἐπαρχιακὴ Συμβουλία ἦσαν ἀρχαὶ ὁμοιά-
δισορρόπιστοι καὶ ἀπαράσκιστοι· ἦτο συνεταιρικοὶ, ἦτο ἕτερον ὄργα-
νικὸν νόμου διάγραμμα ἐπὶ μέσον ἐπὶ ἐνεργείας των. Ἐκεῖ καὶ αὐ-
τοῦ μετὰ ἐπὶ τῶν παλοχῶν ἐπὶ θέσεώς των, ἀρκετὸν περὶ ἐπὶ ἐκλόσεως
ἐπὶ δικαίων καὶ ἐπὶ ὁρίων ἐπὶ καθυποβολῶν, ἐνεργείας ἀδοχρώ-
σαν ἀπάνθινον· ἦσαν ἐπὶ ἀπὸ εἰς παλάζαν νὰ παράσχωσι, διότι συνόλως
βαθὺ ἐπιπέδου σχεδὸν πάντα ἐπὶ τὰς ἐργασίας των, καὶ αὐτοματισμὸς
ἐπὶ ξενικὴ ἐμπνεύσεως ὠθήσῃ ἐπὶ βιομηχάνων.

Ὁ μὲν Ἔπαρχος ἐπόνει μυρίως ἐπὶ ἐσώτατα δικαιώματα!
Διέτρεμε ἐπὶ ὑποτρόπους ἐπὶ ἐπὶ Συμβούλων μετὰ ἐπὶ παραμερισμούς.
συνεπάγη αὐτὸς εἰς ἐφορείας ἐπὶ ἐκλεκτὸς ἡμέρας εἰς συνεδρία-
σιν· προϊόντος ἐπὶ συνεδριάσεων· συνεσυνεδρίαζε μετ' αὐτῶν, καὶ
διο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ξωχάλινα ἀρὸς λὴν δερπίαν τὸ ἀπολείψερα ἰῶν συσπείρων τόλων.

Οἱ δὲ Σύρβηροι ἀφ' ὅ ἤθελον ἐμπαλαχαθῆ εἰς λὰς ἰδιαίτερας βίους ων, παλεγίνοντο εἰς λὴν διεξαγωγὴν ἰῶν ἀφορώντων λὰς ὑπόρχίας ἰων. ὁ δὲ ἰχνῶν ἐξαγόμενον ἰῶν ἐργατῶν, ἤφερον τὰ παθυναβάλλοντῶς ἰῶν ἐσυμφέροντον ἰῶν ὁμορεάγας τὸ Συρβηίων· εἰ δρισθέντες δὲ ἰσορροπίας ἐφαρίσκοντο ὁ ὑφῶς τὸ δροεδρεύοντος ἐδόρχε. Τὰ διάφορα δὲ ἰῶν Συρβή-ων δελεμέρεια· ἐφ' ὧν ἤφερον ν' ἀσχολῶνται ἦσαν τὰ Ἐμπορεαχεῖα, ἡ Ἠθική, ὁ κοινὴ Θεσσαρία, ὁ Παιδεία, ὁ Γεωργία, ὁ Ναυτιχία, τὸ Ἐμπόριον, ὁ Ἀχρὴ Ἀγγορία· καὶ ὁ Ἀγοραγορία ἢ ἐσαγγέλτα-ος καὶ ἰὸ ὁμοδοχεῖον καὶ ἰῶν ἐνοπλέρεων.

Ὅλὰ ταῦτα ὅμως ἦσαν γρίφοι, δορεδόξη ὀνόρατα καὶ εὐπχοι λέξεις, ἰῶν ὁδείων ὁ δραγορὰ παλεσίπη ἰῶν ἀπεῶν μόνων. Ἐφυρῶν ἰο μὲν ἦσαν οἱ Ἐθαρχιακοὶ Σύρβηροι νὰ ἐμβαθύνωσιν εἰς λὴν ἔννοιαν, καὶ νὰ ἐξεχνιάσων λὰ ὅρια ἰῶν δημοσίων καὶ σπραλικῶν αὐλῶν ἀνλεμερέων, ὅσων δρισθῶσιν εἰς λὰς ἀναλόγως δραυλικὰς ἐφαρμογὰς, αὐλῶν καὶ ἐκείνων ἰὴς ὑποξέφεως, καὶ ταῦτα ἦσαν ἀνεξιχνίαζα. Ἐὰν ὅμως καὶ μετὰ δοχῆς πόσης καὶ μεχάλης, ἐδελόγχανον λέχος νὰ ἐμ-βαθύνωσιν ὁδῶν εἰς λὰ ὅλα ἰῶν μεχπριῶν αὐλῶν συμβόλων, οἱ ἀ-γωνὴς ἰων καὶ ὁλε ἀσέρεκτον ἀλεχοφόρελα· διὸ καὶ ἡ ἀσαλερεία ἐξενία, καὶ ἡ ἀνεξάρλητος ἐνέργεα, καὶ οἱ χρηρελικοὶ δόροι ἔλαγδον εἰς αὐλὰς, ὅσως ἐσυδοθῶσιν εἰς ὑφηγέρες καὶ ποινὰς ἐδιχφυρίσις· ἕνε-κα ὁλὰ ἦλε ἰδιάλερον ζαμεῖον ἔχον, ἦλε ἀπαχόθεν, ἐκλὸς ἰῶν πεν-τα ὁλὰ ἦλε ἰδιάλερα ζαμεῖα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λιθα και τα καθίζα[illegible] ἔγκυρα και ἐκλεκτόκρεα. Οὗτος χρεῶν ἦλθ
ἐ καθ' αὐτὸ ἀκόμητος ἐκ τῶν ἐνεργειῶν του, διοικητὴ τῆς Ἐπαρχίας
Ἀρχὴ, διὰ ἐν ἰσχυλαῖς ἀναγκαῖς ἀκερδῶς και συνεκδρομεν ὅλην
τῶν ἐνεργειῶν και τὰ δίκαια τῶν ἄλλων, ἐν και ἐφαίνετο ὅλη μόρις ἐκ-
βῆνα. Αὐτὸς μόνος, δομιλικῶς θαυμάσιος, ἦλθ και ἡ Διοίκησις και
ἡ Ἐπαρχία. Αὐτὴ ὡς πρὸς τὸ ἰδιαγενὲς χοιχῶν ἀραγματικῶν ἐκόσα-
σεν δομιλικὴν δύναμιν, διὰ ἦλθ ὑπὸ τῶν φανερωμενικῶν ἰδικῶν Ἀρ-
χῶν τοις, ἦλθ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἀντιπροσωπεύετο. Ἡ σύζυγος αὐτῆς
ἄλλο δὲν ἦλθ, εἰμὴ ἀσθενὴ Διοικητὴ διαφορὰς πρὸς εὐκοσμοτέρας τῆς
ξενικῆς μηχανῆς μέσας, και ἀναγκαίαν τῶν πράξεων τοις σφιγκρο-
τοῦσαν.

Ἡ δομιλικὴ ὅμως τῆς Ἐπαρχίας ἀκμιοῦσα καθίζατο ἐκ μᾶλλον κακα-
φρονὴς, και ἐν τῶν ὑπὸ τῆς μετρικῆς πυκνοτέρας ἐξαρτώσεών τοις
διὰ και ὅλας αὐτῆς τὰς πράξεις εἰς τὸν ἔμπροσθεν ἐμφάνης ὕφος νὰ καθ-
σοβαλῇ, και σιδηρόδρομα χρηματικὴν δαπάνην ἀπὸ αὐτὴν νὰ προσ-
δοκᾷ. Αὐτοπρόσωπος διοικητὴς συγκλητικὸς ἦν ἠδύνατο βεβαίως
νὰ ἐμπαθυνθῇ· ἀλλ' ἂν ἦναι ἀναγκαῖος και εἰς πᾶσαν ἐλευθέραν
συνέρχεται πρὸς διαλύσεων τῆς ἐνόλου, ἀπολεχόντος προσδόκιμον
τὸν ἰσχύν τοις, διὰ προσδύ νὰ καλυνθῇ και εἰς λοιπὸν βαθμὸν ὕφος
νὰ σταματᾷ δὲ ἄκρα και νὰ τὸ ἀφαιρῇ πᾶσαν ἰδίαν κίνησιν, διό-
τι ἰσχυν δὲ βράδιον ἡ σταράξεως τῶν ἄκρων μελῶν και ἀφ' ὁ
κέντρον. Μόνος ὁ ἀστρικὸς διοδοκισμὸς, ὁ σοφὸν μέγιστον
συμφέρον ἦναι νὰ καλαδυνήσῃ πᾶσαν ἐκλὸς αὐτὸ ἐλευθέραν ζω-
ὴν, διὰ νὰ ἔχῃ τοιοῦτον ἐφαρμογὴν σύστημα.

Κρίνομεν σκόπιμον νὰ συμφώνωμεν ἐνταῦθα, ὅτι ἡ ἔμμεσος τῆς
δομιλικῆς τῆς Ἐπαρχίας ἐκδοχάσεως, δὲν ἀνεσκηρῶθη ὑπὸ δύμαν
ἢ κοινοτήτων, αἵτινες ἀντιπροσωπεύονται ἐκαστὸν, νὰ ἀρκοῦσιν
ἐλευθέρως και περὶ τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν και συμφερόντων των
διότι ἄμεσος ἐθέμεθα ἐξ αὐτῶν πάθη τῶν ἀφεμερίδων. Τοιοῦτα
ὀνόματα ἦσαν σκόπιμα ἐξηγραμμένα ὑπὸ τὸ Συνδέσμου. Ὁ
λαὸς, ὡς και ἄλλοτε θέλομεν διαβάσῃ, ὅλα μεγάλα ἠξιώθη ὑπ' αὐτ.

Ἂς ἴδωμεν λοιπὸν και τίνα ἦχον εὐθένων αἱ δομιλικαὶ τῆς
Ἐπαρχίας Ἀρχαὶ, και τίνα ἀποφασιν ἐκ ἀποφηφίσεων τῶν ὑποίων ἐξ-
ελέγχει ὑπηρεσιῶν. Ἐκ τῶν ἴδιων γνωμῶν συγκρίσεων, ἀφορμένων τὴν
εὐθένην τῶν διμερισθέντων Ὑδαφήκων, τὸ κεφάλαιον δημ: ἡ δομ-
λικὴ, τὸ διοικητὴν ἡ δομικὴ, και τὸ μικτὸν συγκεκριμένον ἐξάμ-
φοτέρων, τὸ Ἐθνικὸν Σύνταγμα, σοφισθέν τὸ δρᾶσον, ὡς μέ-
χρι συνάδον μὲ τὸ σύνταγμα και τὸν σκοπόν του. Ὁ Ὑδάφηκτος

καλ'

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ αὐτὸ δὲν ἦχε τὰ φοβητὰ ἔλεγον διὰ τὸ ἀναρμόσια εἰς τὰ ὁδοῦα ὅπο-
ιον ὁδαστὸν καὶ τὸν ἐπέρρεγαν τὸν καθεκάστοτε, ἀδὲ τὰ κομπασεῖον
ἔπιον μονὰ διὰ τὸν ζῆλον μὲ τὸ ὁδοῦον ὅπου τὰ ἐκλεκτὴ, εἰμὴ τὸν ἀρεί-
γαμένην Ἀρχὴν ὁδὸ τὴς ὁδοίας διωρίζετο ἢ ἐπροσαλεύετο. Ἀπ' δεοι-
σκλωσὶ ἐπορεύεως τὴς Ἐπάρχίας Ἀρχὴ, ὅπαν ὁδεύθυνος διὰ τὸν
περὶ τὸν διεξαγωγὴν τὸν ὑπηρεσιῶν τὸν ἐπηκεσίρενς αὐτῶν πράξης,
ἐνέδιον μόνης τὴς κεντρικῆς κυβερνήσεως, παρὰ τὴς ὁδοίας ἐγκύ-
ριον τὸν ὑπαρξὶν κοὶ πιθανὸν ν' ἀπωλεσθῶσι. Ὁ μὲν Τοποτηρη-
τὴς ἔφερε λόγον πρὸς τὸν Ἀρμοστὴν, ὁ δὲ Ἀγωνόμος καὶ ὁ Ἔπαρχος πρὸς
τοῦτον καὶ τὸν Φρουρὰν.

Πλὴν δὶς ἐν πρώτης ὄψεως δὲν ἀναμαγόσθη, ὅτι τὸ σύγχρονο τὸ
ὑπερέχον παρῆχεν εὐγνώμονα εἰς τὴ τὸν Ἐπαρχίαν καὶ τὸς ἀδυνατότε-
ρὰς ὑπόλοιπος; — Οἱ Ὑπάρχοντες τότε ἦχον ἐν λόγον νὰ φοβηθῶσι ἢ νὰ ἐμ-
πόδισσι οὐδενοδήποτε ἐπαναστάσιν. Ἡ διαίρεσις τὴς θέσεώς των, ὁ προσ-
δοκώμενος ἢ ὁ καταδικασμένος ὁδηγὸς τὸν ἐξαρτᾶτο ἀπομεμακρυ-
μένης ἀπὸ τὴς Ἐπαρχίας των. Ἐπορεύοντο καθόσον ἤθελον ἢ ἀπέρα-
σον ἐν ἡμέραις, ὁδεύοντο καὶ ἢ ἔχοντο νὰ ἦναι ἢ ὄχι ὁδφαλεῖς καὶ δυ-
νατὸν ἀναξήτητοι.

Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ὁ Ἔπαρχος ἠδύνατο νὰ δαπανᾷ καὶ ἀπὸ τὴς
Νομοθετικῆς Πληροφόνης Συνελεύσεως, συναποτελεῖ τὸν δύο τρίτον ἐκ τὸν
συνεδριαζόντων μελῶν τὸν, ἀλλ' ἀπὸ τὸ ὅτι ἢ Συνέλευσις, ὡς θέλομεν ἴδει, ἀπ-
τὸ τὸ ἔτος ὁδεωδῶς, εἰμὴ ἐπιπλέον τὸ Ἀρμοστῆ Ὑπαρχηγία, ἢ περὶ ὧς ὁ
λόγος δαῦος, ὧν ἄθελε δοκ φυγεῖν, ἔφερε νὰ ἐπιπορευθῇ καὶ ἀπὸ τὴς Νο-
μοθετικῆς Ἀρχῆς, διότι ἄλλως ἀδεμίαν ἐπέρρε συνέπεγαν. ὥστε τὸ φαινο-
μενικὸν αὐτὸ τὴς Συνελεύσεως δικαίωμα ἐπολυσυνάρτητο πρὸς ἀπὸ τὸν δια-
φόρων περιστάσεων ἐπὶ τὸ χεῖρον παρίστατο.

Ἀπ' ἐκεῖ δὲν ἤθελ ἡ ἀορίστια, ὁ σκοπὸς καὶ τὸ μεγάριον, τὰ ὁδοῦα
παρέβαλλον τὸν Ὑπάρχοντα καὶ τὸν χρόνον τῶν ὑπηρεσιῶν τὸν, καθίστα-
νον αὐτὸν καὶ ἄλλο μᾶλλον ἀπρόσβλητον. Ἐδύνατο μὲν νὰ ἐξοικείσῃ ἢ ὁ
περιβάλλων, νὰ παραλάβῃ ἢ νὰ μὴν ἐκλεγῇ μετὰ προθυμίας τὰ καθήκον-
τά τὸν, νὰ πράξῃ ἐμπροθέσμως καὶ νὰ ἐκδοσίσῃ τὰς καλαχρήσεις, αἵτι-
νες καὶ τὰ κοινὰ καὶ τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα νὰ καλαχρέωσιν.
Ἀπ' ἴσου ἐλλείψεως ὀργανικῶν νόμων, οἵτινες νὰ διαγράφωσιν ἀ-
κριβῶς πᾶν αὐτὸ βῆμα, καὶ νὰ ὑποδεικνύωσιν εἰς τὸν ἀδυνατοῦντα
σοφίας ἐνδείαν καὶ ἀχρηστίαν τὸν ἀκαταδόκητον εὐκόλως καὶ ἐκεῖνος
ἐπελέγχαν νὰ ὑπεκφύγῃ, ἢ νὰ μεταθέσῃ τὴς ὁδοίας βαρὺν ἀπό-
χαν τὸ προσδόκιμον καλλιγραφίας ἐνώπιον τὸν προϊσταμένων τὸν. Ἀλλὰ
πᾶν πράξιν προσέβλη νὰ ἀμφισβητῶμεν ὅτι καὶ ἡ πάσα τοῦτο σοφὴ

Νομι-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἔτους, ἐνέκα τῆς ἀναλήψεως τῶν ἀλόγων βάρεως καὶ τῆ ἀπλότητι αὐτῶν καραμανῆρος. Διὰ τοῦτο καὶ σαφέστερον ἤθελεν ἀπαντήσῃ τὸ παράδειγμα ἑλληνικὸν καὶ παλαιόν, ἢ ἀπλοῦν καὶ ἀποσαφηνίζον ὑδραυλῆχι, καὶ ἐκαρέ-ιος Ἄγγλι, καταγορεύθέντων δ' ἀδύνατα ἀραχθεὶ καλὰ ἐν ἐκείνοις τῶν καθημερινῶν των.

Ἡ δεσποινὶς οἴκοι καὶ σύναμα ἀμφότερα ἐνέργεια τὸ συζήμα-ιος ἴδιον, ἐξεδηλοῦτο ὡς ἐν πόθεν τῶν ἐφαρμοσμῶν ζημιούζων. ἴδιον ἐν καὶ ἐκείνοις ζημιοῦσιν ὑδραυλῆχι εἶναι, νὰ διαμένωσιν ἀμεταβλήτοι μέχρι τῆς πλήξεως τοῖς ἐνδιαφῶν ἐν, καὶ νὰ δίδωσι λόγον τῆς διαφορίσεως ἐν πρὸς τὸ ἐκφέρον αὐτὸς σῶμα, ἢ πρὸς ἐν ἀρχήν, ἢν τοῦτο ἤθελε συζήσῃ. Οἱ ζήμβηλοι ἐφαρμένοι οἱ σιφαλοὶ, ἔφυγον νὰ ἦναι ἀμεταβλήτοι καὶ ἐκ τῶν διάφορα ἐν τῆς ἐνδοχῆς ἐν, καὶ μετὰ τὸ σῶμα αὐτῶν νὰ δίδωσι λόγον εἰς μόνην ἐκεῖ ζήμβηλον ἢ ἐκ τῶν ἐκεῖ μικῆς ὁριοθέσαν ἑλέραν ἀρχήν.

Διὰ διαφανείας ἐκείνεσθε καὶ ἕτοι παραδόξως εἰς τὸ αὐτὸ ἐκ-ραρχικὸν σύζημα τῶν διαπλατῶν ὑδραυλήκων. ὡς ἡ μέρους τῆς ἐκλογῆς ἐν ἐκφράζε ἀπὸ ἐκ ἐκτέλεξιν τὸ ποταμοῦ, ἤλθε καὶ ἡ διάφορα τῆς θέσεώς ἐν ἀπὸ ἐκ θέμισιν τὸ ἐδάφη. Οὕτως ἐπύνατο μὲ ἐκ συμπαλάθεσιν τῆς Νομοθετικῆς Ἀρχῆς νὰ ἐκ ἀκύρη αὐθαιρέτως καὶ νὰ διαλύξῃ νέαν ἐκλογήν. Εἶχον μὲν καὶ αὐτοὶ τὸ ὀνομα-ζικὸν δικαίωμα πρὸς ἀμεσίωσιν τῆς βουλῆς, ν' ἀναφερθῶσιν εἰς ἐκ Νομοθετικὴν Συνέλευσιν, ἀμὲν αὕτη εἰς διορισθέ-σας ἢ ἀσύνδα, ἢ, ἔτρεχε τὰ νῦν ἐν, ἢ καὶ ἐπεδοκίμασε ἐκ τὴν πρᾶξιν τὸ ἐδάφη. Οἱ ἐφαρμοσταὶ μετὰ τῶν Ζήμβηλον ἔνεκα αὐτῆς τῆς ἐξαιρετικῆς ἐν, ἄμα δὲ ἔκαν, εἶχε τὸ ἐδάφη ὑδάγ-μενον καὶ ἐκ τῆς κατοικούσης κυβερνήσεως· ὀφείλοντες εἰς αὐτὴν μό-νην ἐκ ἐσθῆτας, ἔφυγον καὶ αὐτῆς μόνης νὰ ἐξαρτῶσι, διότι ἄμα ὁ ἀποκρινόμενος ἐπὶ τὸ ἐδαφικὸν ἐν δέσεως τὸ διοδεύοντο, ἠδύνατο αὐτίκα νὰ ἐπανέλθῃ τὸ θανατηφόρον σῶμα, ἐν καὶ δοκιμάσῃ τοῦτο πρῶτον.

Ἐπὶ ἐκτεθῇ δὲ ἐξαίρεσιν ἐκ τῶν διαπλατῶν τούτων ὑδαγμάτων ὡς καὶ ἄλλοι ἕλεγον, συνεδήμουν τὸ παραδεχθῆναι ἐκ μυθολογικὸν σύζημα. Τὸ σύζημα τοῦτο ἦλθε ἐκ τῶν ὁμογενειῶν ἐκ νήσων καλάσα-σιν, ἦλθε ἐκ τῶν φρατόντων ἐκ σαμοθρᾴας, ἦλθε ἐκ τῆς ἀνάγκης καὶ τὸ ἔτος ἐκ τὸ ἀδύ-νατον, ἦλθε ἐκ τῶν ἀδιάλλων ἀσυζημένων ἐκ τόπων ἢ ἐκ διαπορευόμενον καὶ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας χράνε ἔλαβεν ὑπ' ὄψει, ἀλλ' ἀπέδειξεν ἐκ τῆς μόνης ἐκ διαφθορᾶς ἐκ πυρετῶν καὶ ἐκ ὑποτίμων ἐκ πανώ-

μενος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μαλος ἐν αὐλοχθόνων ἐδαμήμεν· ἀθέμιτα οὐ μορφώσῃ λογὰ ἐν ἀροί-
ταρίνων Ἀρχῶν ἔργανα-, καὶ ὀχὶ λιμὶνς καὶ θερμὰς ὑδατίδας ἐν νόμι-
σεν ἐν δαμίων, ἀσαφημερίνης, διὰ δὲ ἐδοῦα ἐξελέχθη καθέσπολας. Ἐπ-
ειδὴ δὲ ἐν δημόσιαν θέσις ἔβγας ἀνδιμέρισον ἐμπορίν καὶ πρόσ-
οδίας, διὸ ἐν καλοχὴν ἐν ὑδάτινα οἱ φύλαρχοι καὶ ἱεροταγήναι
δύλην ἀκριβείας καὶ συνέβησαν καὶ δαβίδα.

Εἰς δὲ ἐλευθέρας δαμίνας, ὅσν τὸ ποσὸν συμφέρον ἐαυτῇ ἐπ-
ὶ τὸ ἐνδιάιτον, δαμιαὶ δαμίαις δημόσιαν ὑδρεύσιν διεξάγουσι
ἐμισθὶ, ἀλλ' εἰς τὰ θυρανοῖα καὶ διόδους πράλη, ὅσν οἱ δεσπόζον-
ες ἔχην ἀνάγκην ἀπὸ δορυφόρης, ἀμείβουσι ἄρρεν καὶ ἐν ἐσχά-
ραις. Ἐργάσιμας δὲν ἔχει εἰς τὸ δόκιμον ἴδιο τὰ ἐπέρβορεν εἰς
τὰ καθέκοντα ἐν μισθοδοσίαν, λέγομεν μόνον, ὅτι ὁ ξενορὸς ἀνα-
βιβάσει αὐλὸς εἰς ἰσοῖον βαθρὸν, ὥς ἀναλόγως τὸ εἰς τὰ δεκτοὺ-
ς πρα πλοῖα ἐσοφερῶν. Ἀλλὰ συνάμα εἰσήγαγε καὶ
ἐν τέχνην ἐν τὸ νὰ ἐμποδίζῃ ἐν ὑδάμενον ἀπὸ ἐν δεκτὸν,
καὶ νὰ ἐνδρεύῃ ἐξ αὐλῶν δεκτικώτερα μικρὸν κρ' ὅσον ἐχρεια-
εἰς ἐν ὑδρεῖα, ἐκεῖνος ἂν συμπαλαίγεται εἰς ἐν ἀριθμὸν ἐν κα-
χρεώσεν ἀδορεάχαν συνδαξέχαν, διὰ ἐσυνδαξόδως καθίζο-
αὐλοὶ ἄφωνοι καὶ δια βίβ ἐδοδόζοι εἰς τὰς ὁρίζης ἐν· ἐνάριθμοι
εἶναι οἱ δεκτικάνδες ἐν ἐν δημοσίαν θέσιν· οἱ δεκτοὶ ὅμως διὰ
δαμιαλεγῶν καὶ ἀσύλων δαβάντων, καλυπίζουσαν καὶ ἐν ἐσυλίαν. Ἐ-
πὶ δὲ ἡ ξενοτραλία λίγθυρα ἐξ ἐνὸς, ἐν ἀναγκαῖα μὲ ἐν ὑδ-
ἐν πρόπαλα, καὶ ἐν ἔκαρνα ἔρμαιον ἐν θεμόσιν ἐν, ἐν
καλυδύκνεν ἐξ ἄλλη ἀνεσκοθίαν, καὶ ἐσὶ λέγε ἐν ἐμαλδη-
σεν ἐντὸς ἐν ποιοτίας ἄλλο διριτίας καὶ χρυσῆ ἀνόμαλος, ξε-
ρηρέσης ὡς καὶ αὐλὸς ἐν ἐν ἐρεάνων ἐν σερβαβγίας, ἐν
μάνας ἐν δεκτῶν διαρομυθίας.

—

Διαδικαὶ Δόκαι

Ἡ διάφορος ἐν ἀνδιμερίνων φύσις, ἐσὶ ἐν ἀσύλων ἐδεικνύ τὸ
πράλος ἐν ἢ δεκασόδον, διέκρινεν ἔκοθεν ἐν δικαστικὰς Ἀρχὰς
εἰς δύο ἀρχικὰς κατηγορίας, Ἀγικὰς δικ· καὶ Ποινικάς. Ἡ διάκρι-
σις αὕτη ἐδρύθη καὶ εἰς ἐν ἐσαρχίαν ἀπὸ ἐν ἐδαμικὸν ξενδύ-
μελος. Ὁ δὲ ἰδιαίτερος χαρακτὴρ ἐν ἀνδιμερίνων ἐκάζης κατ-
γορίας, καὶ ἐν μέγεθος εἰ ἢ ὁμιτρόλης αὐλὸν, ἐδαγορεύεν εἰς ἐν
δικαστὸν ἀμφοτέρων, ἐδικογόρησε ἐν ἐδοδικαίως ἐν. Ἐπειδὴ

ἐπὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λόλον μὲν μὴν ἀρχὴν ὁδοδεικτοῦντο – εἰς ἓν μονομερὲς Ἀναπεδοκλέους, συμπέρασμα καὶ ἀρσενόθηλυ καὶ ἀρρενοθήλεια ἓν ἀνθρώποις γεννῶσαν ἀσυγχύτως καὶ γνησιοδόξως περὶ ἓνὸς εἰς ἓνα ἀγόμενον, ἢ ὄχι ἓν ἀσυγχύτως; – εἰς ἓνα Εὐαγγελέα, συμπεπορισμένα ἐν ἀνάγκῃ ἓνὸς ἀρσενοθήλεια καὶ καλοκἀγαθήματα ἐνόσων ἓν ποιητῶν Δημιουργίων, – εἰς ἓν Πραξέως καινοργοδομῶν, – καὶ εἰς ἓν μονομερὲς Πληρεμαγοδομῶν, – καὶ ἀρεσκευάζων καὶ παραδειγμάτων.

Αἱ δὲ δεύτεραι ὁδοδεικτοῦντο, – εἰς ἓν Δημιουργὸν Πρωτοδομῶν καὶ εἰς ἓν ἄλφου νοερὸν Δημιουργὸν Ἐμπορογεωμῶν, εἰς τὰ ὁδοῦ ἐρώμενα ὅσα ἀσώματα καὶ ἐμπορογεωμετρικὰ ὑπόθεσις, ἓν ὁδοῦ τὸ ἐνδεκτικὸν ἀπεικάσματος ἔχει ἐνὸς συμπεπλεγμένα, δεδὴ δὲ μετὰ τέχνου ἀνθρώπου δεδεκτικὸν, δεδεγμένον ἐν μονομερὲς Ἐμπορογεωμῶν.

Ὀξὺ δὲ αὗται αἱ Δημιουργικαὶ Ἀρχαὶ, ἓν ὁδοῦ τὸ ἀρσενοθήλεια μόνον ἡρμοσμένον εἰς ἓν ἡμέρας νοῦν, ἀπεφαίνοντο εἰς ἀρρενόθηλυ ἓν Ἀνθρώπου. Δεύτερος Δημιουργὸς βαθμὸς δεῦ ἐρρέθη ὑπὸ τοῦ Ζωγράφου ἐν τῇ Εἰσαρχίᾳ· αὗτος, ὃς θέμενον εἶδος, συνέχει εἰς μόνον τὸ Κρόνος, ὅταν ἐπιμαγῶσι καὶ αἱ ἀρέσκουσαι ἓν Εἰσαρχίων ἀγάπαι καὶ δοιμαὶ ἀσυγχύτως· αἱ λεγόμεναι ὁμοῦ ὑπόδουλοι ἦσαν ἐσώτεραι προσβολῆς ἄνευ τῆς προμηθείας τὸ Εἰσάρχου ἀδελφός. Ἡ ἐσώτερος αὗτη τὸ Δημιουργικὸν ἓν Ὑπαρξίᾳ, ἐνὸ ἐσώγχιζε τὸν γένος ἀνθρώπου Ἀρχὰς, ἀπόκειτο ἐκπλαθὲν τῷ νὰ μεθύειν τὰς ἀρτήσεως, καὶ ἓν μεμερὰ κοπτρεσορεύειν εἰς ἓν ὑπόδουλον ἐγγράπτων ἓν ὁδῷ ἐπιθυμίας.

Ἡ δεύτερος βάθρος Δημιουργὸς ἢ τὰ Εἰσάρχα ἐμπαθτρόθησε δεὲ ἓνα μαρὸν καὶ εἰς ἓν Εἰσαρχίας ὑπὸ μεδαγενεστέρου ἀπὸ τὸ Σύνταγμα νόμου, ἀλλὰ καὶ ταῦτα πάλιν μεταρρύθμισε καὶ ὅτε ὁ Δημιουργὸς ὑπάλος διαφόρως ὠργανίσθη, μετὰ ἓν καὶ τὸ 1841 διμεσοδόμησεν ἓν πολίτευμα. Πρὸ ὅτου ἓν διμεσοπεύσεως, ἓν μὲν ἓν ἀνθρώπου καὶ ὁ πάππος μόνος ἐξάρχουσι μετὰ πολὺ χρόνον πάροδον ἀφείμενοι καὶ ἀμεθυσμένοι.

Ἐξ ὧν δὲ ἓν τῶν μεγῶν ἓν Δημιουργὸν ὑπάλον, μόνα τὰ ἐρώμενα τὰ ἐπὶ ἓν Ἐμφυτοδομένων προσβήσαντα ὑπὸ ἓν Εἰσάρχην, καὶ διαμένοντα ὑπὸ ἓν ἀνθρώπου ἀνθρωπίνης πολιτείας. Ἦλθε καὶ ὁ ἀρρενόθηλυ αὐτὸ ἓν Εἰσάρχην ἐν ἓνὸς ἄγγα, ἐγὼ ἓν ὑπογαιωθὲν ἀφεῖν χαριζόμενον εἰς αὐτὸν ὑπὸ ἓν ξενοπειθίας! Ὀξὺ ὅ-

μως

μα λα πολλα μεγαλ υπερφερε και αυτην απο τους Νομοθετικους Αρχης, ουδε ημπορουσε να επιφερη κακον και εξ αλλης εξαρχιας χαριν ουδεν αμεσοτερας επαφης της δημοσιοτητος, η να λα μεταβαινη απο μιαν εις αλλην, λογω προσωπικων η υλικων. Η διαφορα των θεσεων ηταν μονη επιπολαιος, η δε μεταβασις εις αλλην ουδεμιαν εσημαινε σπουδην· διοτι και εκειθεν ημπορουσε κανεις να αποχωρηση, και η αμοιβη των δυο εξαρχων ηταν ισοδυναμος η μαλλον ισα. Μετα των αδοκητων μαλλιστα συνεταξιτευσε, και επληρωνον τους αποχωρουντας κατα τον αριθμον των ετων υπηρεσιας των.

Η Εξαρχια μολον ταυτα ξενη εις των σωματων των δημοσιων Αρχων, και επιτυχουσα προσφορα να ξεμπη ανθρωπος και αυτων των δημοσιων εργων, ητανε προτιμητεα απο την εξ αλλης εξαρχιας μεριδιον των δημαρχων. Η αδρη του αντιδροσωπικη δημοσιευσις, ητις επιδαρχη εις τον δημοτικον φορον, επηγαζε πανταπασιν εις των δημαρχων, εις ον επρεπε να εμφανη και το αριστον κοσμιοτητος, η να ορισθη και το υψος των δημαρχων.

Η των συμφερεντων ορων των δημοσιευσεων χερσις, ητις εδυνατο ανευρεθη, αν τα δημαρχεια διετελουν ενημερα των εργων αυτων καθημερον, δια δυσκολως ηδυνατο να εχουν αντεξαρτησιαν αυτα. Ο διορισμος των μεγαλων, οπως και μικρων εργασιων αυτων πολλακις επρεπε μεταφορα· η σχεσις δια των οδοιπορων δια αγορα οι εμπορικοι, αγια πανδοκευτικη. Το αυθαιρετον ητο τοσο δι αυτα ο νομος· το δημοσιευσιμον και αντεξαρτητον φρονημα η υγειες· η επιτηδειοτης των ξενων και των φερετρων η καλλιτεχνικοτης δομης, και το μερος αυτης ο βαθμος των σαθρων.

Καγ..

Κεφάλαιον Β'.

Κράλος.

Εἰς λὰς διαφόρους αὐτονόμους πολιτείας Ἀρχὴ γενέθλια λῶν συζυγιῶν λὸ Κράλος Ἐξουσῶν, ἦταν πάντοτε ἡ ἐσωτερικότερα λῆς μοναρχικὰς ἰδιοφυΐας, ἤγε ἀρχὴ ἦταν αὐλή, ἤγε σύνοδος ἐκ πολλῶν χοιχγέν. Εἰς λὰς Δημοκρατικὰς ἰσοτιμίας γενέθλια Ἀρχὴ εἶναι ὁ λαός· εἰς λὰς ἀριστοκρατικὰς Μοναρχίας εἶναι ὁ Μονάρχης· εἰς λὰς Ἀριστοκρατίας ἢ Ὀλιγαρχίας οἱ ἄριστοι ἢ οἱ πλουσιώτατοι καὶ εἰς λὰς συμμιγαδικὰς Μοναρχίας ἡ ἐκ λοῦ συνδυασμοῦ λῶν δρικῶν χοιχγῶν ἰδιοφυΐα λοῦ Μονάρχου καὶ Ἀρίστων ἢ Πλουσίων δραστικὰ δυνάμεις καὶ ἐνέργεια. Εἰς λὰν Ἐδελευθερικὴν ὅμως δημοκρατίαν γενέθλια Ἀρχὴ ἦτο ἡ Ἀγχιστεία Προγονία. Ὁ Ἀνδρόσωσος αὐλῆς ἦτο ἡ ἐσωτερικότερα καὶ παραγωγὸς δύναμις ὅλων μόνων λῶν συζυγιῶν λὸ Κράλος θροϊσαμένων Ἀρχάς, ἀλλὰ καὶ ὅλων λῶν ἄλλων. Ἡ Ἐδελευθερία ἦτο πάντοτε ἐγκρυμμένη ἐν λοῖς δημιουργικοῖς αὐλὸ δικαιώματος λῆς κυβερνήσεώς λης· λὸ μέρος λὸ ὀδοιῶν ἔσωζε καὶ λὰν ἀριστοκρατικῶν λαύλαν, ὡς καὶ μεγάλο λῶν ἐγκρατικοτέρων λῶν Ἀρχῶν, ἦτο λὸ λὸ ἐκκρεμὲς ἐν λαῖς δράμαι ἢ λὸ ἐκκρεμὲς ἐκ λὰς κοινωνικὰς ἐκδοθέσεις.

Ἀλλ' ἡ ἀληθεία αὐλὴ γένεσις λῶν λὸ Κράλος Ἀρχῶν, δὲν ἦτο ποτὲ λὰ δυσκίαν λὸ μέγιστον ζήτημα δημιουργήσασα λὸ Ἐδελευθερικὸν συνδίαμα, διότι ὑπῆρχον καὶ ἕτερα ἐδαύλως ἐτοιμόδια εἰς λὸν ἐρόδον καθ' ὃν ἐσχηματίζοντο αἱ Ἀρχαί, εἰς λὸν ἔκλεσιν καὶ λὰ ὅρια λῆς ἐνεργείας ἑκάστης, καὶ εἰς λὸν ἐλευθέραν ἐξάσκησιν ὅλων ἐκ μέρους λῶν δημοτῶν καὶ καθυποτάκτων λων. Ἕνεκα λῶν δοθεισῶν αὐλῶν ἐγκλιμάτων, παθόλου ἐζήτουν καὶ δύσκολος ἦτο πάντοτε ἡ ἀνάγκης· οἱ καθεστηκότες θεσμοὶ ἀπέκτησαν εἰς λὰς ἀρχὰς καὶ λὸν μέθοδον λῆς δομικῆς ἐπιτηδειότητος. Ἡ ἀληθινὴ καὶ μοναδικὴ αὐλῶν ὁδηγὸς ὑπῆρχεν ἡ ὀρθὴ καὶ ἔλλογος λῆς θεωρίας λόγος· ὡς ἐν λόγῳ θέλομεν ἀναπτύξει ἐν ἀκριβεστέροις καὶ ἀντίγραφον ὁδὸν εἰς λὰς ἑρμηνείας μας, ὅπου μας λαστεύουν ὅσον δυνὸν λα εὐχερέστερα.

Ὅταν ἦτον μὲν καλὸ λο φαινόμενον νὰ συζεύνυνται λὸ Κράλος Ἀρχαὶ ἡ Κοινοβουλὴ, ἡ Κοινοβουλὴ καὶ ἡ Δικαστικὴ, ἀλλὰ ὡραιότατον ἐσήμαινε λο μέλλον, καὶ ἀναπόδρασης ὅτι ἐπεκράτουν

ἄδαπτον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

c/ ἀπασαι ἐν ταῖν παραγωγαῖ αὐλοῖ δύναμιν· αὐτὴ δὲ ἡ ἁρμονία ὑπὸ ταύτην τὴν φωνὴν ἔχει τὸν τρόπον, παλαιότατος τε ἐόντα καὶ ἐπιτηδειότατος λέγειν.

Εἰσὶ δὲ ἁρμονίαι συνεχεῖς δεκτέας καὶ συνεχεῖς ἀρχαί, συνεπόμεναι μὲν πρὸς ἀλλήλας, παθόντι δὲ συνεπαρῇ εἶναι ἀνάγκαιον πρὸς τὸν συγγενεστάτων καὶ τὸν ἐνόντα τῶν συνεχῶν, ἀλλ' ἐκάστη ἴδιαν ἔχει δύναμιν ἀπὸ μέσου ἐνεργείας, ὅθεν ἐπιτείνεται καὶ ἀνίεται ἕως τελείας καὶ ἐπιτεταμένης τὰ ἴδια αὐτῆς παθήματα. Πρῶτον εἰς τὴν Ἐολιστὶ δεκτέαν ὁ γενὼν αὐλῶν σύνδεσμος, ὑπάρχειν ἐπέτεινε ἰδίαν ἐνέργειαν, διὰ ἀπορρήτων ὁρισμῶν ὑπὸ τῶν ἔμπροσθεν ἐμπειρίας. Τοῦτο δὲ ἦν ἡ μέση καὶ ἀπόρρητος ἀρχὴ ἁπάντων τῶν γενῶν τῶν Ἐολιστὶ ἐκτεινομένων. Ἐνταῦθα γὰρ ὁ λόγος ἦν ἀπὸ μέσης τῆς ἀρχῆς τοῦ ἁρμονίου, διὰ τοῦτο ἐπιτεταμένος ἐγίνετο καὶ ἐπὶ τὸ ὀξὺ καὶ ἐπὶ τὸ βαρύ· τοῦτο δὲ ἦν ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ μέσον ἁπάντων τῶν γενῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τὸ ὀξὺ καὶ ἐπὶ τὸ βαρὺ ἐπιτείνεται, ἀνάγκη τὸν μὲν ἐπὶ τὸ ὀξὺ ἐπιτεινόμενον ἐπὶ τὸ ὀξὺ ἐπιτείνεσθαι, τὸν δὲ ἐπὶ τὸ βαρὺ ἐπὶ τὸ βαρύ.

Ἀρχὴ γενέσεως καὶ διαφορὰ ἁρμονίας καὶ ἁρμοστοῦ.

d/ Ἡ Προσοδία ἀνεπιτρόπευτος εἰς τὸν Ἐολιστὶ ὑφ' ἑνὸς ἄρχει ὑδαχῆλε, διορίζουσα καὶ ἐξαρτωμένη ἀπὸ τοῦ ἑαυτῶν ἀφανοῦς ὑπάρχου τῆς ἀρχικῆς συνεχείας. Ὁ ὑδάχητος τόνος ἐστὶν ἐπαγγέλλων λόγος μέσης ἁρμονίας, καὶ ἀνειλημμένος συνήθως ἀπὸ δεκάτου διαστήματος, ἐστὶν ὁ γενέσεως καὶ ἀπορρήτου ἀρχὴ ἁπάντων τῶν γενῶν τῶν Ἐολιστὶ ἐκτεινομένων. Ἐνταῦθα ὅμως, ὁ λόγος ἦν ἀπὸ μέσης τῆς ἁρμονίας τοῦ ἁρμοστοῦ, τοῦ ὀξυτάτου ὁρίσαντα καὶ μαλακοῦ ἐκτείνεσθαι τοῦ ὁρισμοῦ καὶ ἐπὶ τὸ βαρὺ καὶ ἐπὶ τὸ ὀξύ, ἀπὸ τοῦ ἐναρχομένου καὶ περὶ τῶν ἄκρων, θέσεως βαθυτάτου ἀναβολῆς σαφέστερον καὶ ἀκολουθέστερον, ὅ, τι ἐν τοῖς διαγράμμασι ταύτης φανερὰ ἀσαφὲς καὶ συνεσκιαγραφημένον.

Ὁ Ἁρμοστὸς ἐδημιούργει τῶν Βυζῶν τὸ Νομοθετικὸν Συνέδριον, δι' οὗ πάντων τῶν προσταττομένων Συμβούλων, περὶ οὗ ὁ σοφὸν ἐν τοῖς ἐφορμέναις θέσεσιν διαλάβῃ· αὐλὸς ἐξέλεγεν εἰ τὸ Νομοθε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θελητῶν Συλλόγων τῶν Ἑπτανήσων, ἵνα ἐφαίνετο ἡ διαίρεσις τῶν Νομοθετικῶν Ἐξουσιῶν· αὐτὸς ἐδεμίαν τῶν ἀπὸ τῶν Ἑπτανήσων μεγάλων ἐπηρεάζων τῶν ἀπαρεσκόντων τῶν διαφόρων Ἐξουσιῶν μερῶν. Ἦτο ποτὲ μὲν ἡ μόνη φανέρωσις καὶ διαφωνία Ἀρχῆς ὅλων τῶν ἄλλων.

Ὁ Ἀρμοστὴς ὡσαύτως ἐξήτησε τὸ δικαίωμα τῆς προβολῆς τῶν νόμων μετὰ τῆς συνελεύσεως τῶν νόμων μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας· ἀλλὰ καὶ αὐτοπροέδρευε ἵνα ἐρμηνεύῃ τὸ συνέδριόν, ἐξήτησε τὸ δικαίωμα καὶ μετὰ μόνης τῆς Γερουσίας, σχολάζοντος τῆς Βουλῆς· ἔχειρα τὸ προνόμιον τῆς ἀναβολευτικῆς (veto) κατ' ὅλων τῶν νόμων, διορισμῶν καὶ πράξεων αὐτονομίας, συμβουλευομένου τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας· ὥστε καὶ διὰ τῶν μόνων ἰδικῶ τὸ νὰ διαφύγῃ πᾶσαν κύλιν πίνησιν· αὐτὸς λέγος μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας αὐτοκυβερνητὸ δικαιοῦ μὲ ὑπερισχύοντα ψῆφον, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας τῶν μελῶν τῆς Συναγωγῆς ἢ μερίδος τῆς Ἀρχῆς. Ἦτο τοιοῦτον καὶ ἡ ἐπορροφητικὴ δύναμις ὅλων τῶν ἄλλων, διότι συνεχώνευεν εἰς ἑαυτὸν, ἢ ἐδύνατο νὰ διαφύγῃ καὶ τῶν ἐνεργημάτων.

Ἡ συμπύκνωσις τῶν ἑπτὰ Ἐξουσιῶν, Νομοθετικῆς, Νομοθετικῆς καὶ Δικαστικῆς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἁρμοστοῦ, ἦτο μεγάλη φύσιν τοῦ δεσποτισμοῦ, ἀλλὰ καθὼς καὶ ὅλως διόλου καὶ τοῦτο μεθίστα ἀπὸ τοῦ ἀπολύτου εἰς τὸ συνταγματικόν. „Τὸ δὲ, λέγει καὶ ὁ Μοντεσκιέ, εἶναι ἀπαραίτητον, ὅταν εἷς μόνος ἄνθρωπος, ἢ ἓν μόνον σῶμα συγκεντρώνῃ εἰς ἑαυτὸ δι' ὧν ὁ λόγος ἑτῆς Ἐξουσίας. „Ἡ νομοθετικὴ δύναμις ἀναγκάζεται νὰ συναγωνίζηται εἰς τὰ βήματα „μέλλοντα ἐκείνης τῶν Ἑπτανήσων.“ — Ἐντεῦθεν διότι καὶ ὁ Ἐπιτελὴς τοῦ Ἀρμοστοῦ, μετ' ὀλίγον διὰ ἀπόλυτος Ἀριστοκράτης τῆς, ἦτον ὑπουργὸς διαπεμπόμενος τῆς Ἐξουσίας διότι. Ἡ Νομοθετικὴ ἐξηκοντάβουλο ὑ- δὲ τὸ Μέγαρον Συμβουλίων (Maggior Consiglio)· ἡ Νομοθετικὴ ὑδὲ τὸ Δόγη καὶ τῶν Συμβούλων (Pregadi) καὶ ἡ Δικαστικὴ ὑδὲ τῶν Ἐγγενοδόμων (Quarentia).

Ὁ Ἁρμοστὴς ἐπῆρε προσέτι καὶ τὸ ἐξῆς ἐδιαπρόσθετα δι- καιώματα. Διώριζε τὸν ἐδὲ τὸ Γενικὸν Ταμεῖον Γραμματέα τῆς Γερουσίας, τῆς ὁποίας καθαυτὸν δι' αὐτὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν διαπεμπόμενος· ἐδιαπαίρνασε καὶ ἀπεδοκίμαζε τὸν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, καὶ διώριζε τὸν ἕλεγον ἐκ τῶν δύο Γραμματέων

αὐτῆς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αὐτῶν, δι' ἣν ἐσφάλησαν καὶ διατρίψεις ἔτη καὶ ἐπιρρίψαι τὰς ἀναγκαίους τοῦ συντεμάχου τῶν Βυζαντίων ἐπιλειτουργίας καὶ ἐπιδόσεις· ὅτε δὲ δεν τὸν εὐ-
καρίστησε, ἀνέβαλλεν αὐτὸν διαφόρως ὥρας εἰς μίαν ἐξαρτυσίαν, καὶ πα-
ραχρῆμα δὶς καὶ τρὶς ἢ καὶ περισσότερον, ἄλλοτε παρεῖρε τὸν ἀγγρα-
φὴν αὐτοῦ ἀντιβάλλων εἰς τὰς αὐθαιρέτους θεμέλους του· καὶ συνέ-
βαινε τῶν ἀναβολῶν τούτων, ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ τὰ παραβόλια τοῦ ἀπό-
σπασε καὶ ἐπρόφθασαν νὰ κυρώσῃ καὶ τὰς πρώτας θεμελιώσεις· ἀνεθάρρησε καὶ ἐπε-
κύρωσε τὸν ἐπιλειτουργὸν τῆς Βυζαντίας καπετανίου, ὡς νὰ ἦτο ἐπιλέλη-
σμένη ἡ τραγῳδία, τὸ ἔσοδον ἄρχισε νὰ διευθύνῃ καὶ τὸ ἐλάχιστον κί-
νημα· ἔστρεψε τὸν τεκτονικὸν τῆς μεγάλης Ταφείας, διὰ τὸ ἔσοδον ἐγκι-
νεῖτο κίνδυνος ὅλων τῶν δυρασίων τῆς σοφιλίας σρισσάδων· ἡ δὲ ἐπερ-
εχόντως αὐτὴ ψῆφος ἐπὶ σάσης δύσης, εἰς ἣν διαφύγῃ ἡ ἀνιαλάλη
δυναμικὴ ἀρχὴ, κινδύνευεν αὐτὸν ἐπάνω ὅλον διαβάλλειν τῆς ζωῆς,
τῆς ἐμπειρίας, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς σεμνότητος τῶν ἐπιπλων.

Ὁ Ἀρμοστὴς Τήλου ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ὑδραιοναυμάχων, εἰς τὸν περάσου τῶν ἐ-
σόμων ἐσπέρας καὶ τὸ Ταχυδρομεῖον. Διὰ τῶν σρατιωτῶν ἔτλεν ἐπί-
νοια καὶ ἀρέσκεια νὰ κυρώσῃ ἢ νὰ ἐπιδράσῃ σᾶσαν ἐλευθέραν κοι-
νωνίαν ἐπιλειτουργῶν καὶ ἐξυπηρετῶν, καὶ νὰ σαραβιάσῃ τὸ ἀπόρ-
ρητον σάσης ἀλληλογραφίας· αὐτὸς λέγω ἐπάσκει τὸ αὐθαιρέτως τὸ
δικαιωματικὸν καὶ ἐμπιστευτικὸν σρατιωτῶν τὸ νὰ χαιρετᾷ, νὰ ἐξο-
ρίζῃ καὶ μεσολαβῶν, νὰ βασανίζῃ τοὺς σοφίλας ἐπὶ μικρὰν ἀόριστον
ὥραν· σρατιῶται τοῦτο, τοῦ ἰδίου ἔτλο τὸ ἄρνησις σκοτὸς νόμου καὶ δι-
καίου, ἐπιτυμοῦμεν χαρίεντως Ὑδραϊκὴ Δημοκρατία, καὶ συνέβαινε
αὐτὸς τοῦτο νὰ κυρώσῃ καὶ τοὺς ἐμπιστευτικοὺς νόμους.

Ὅτε δὲ ἡμέρα τὸ ἔθνος τὸ ἐξέχεαν διὰ τὸ ἰδίον τοῦ Πρόεδρου τῆς
Ἑλλάδος ὅτε ἔνεκα διαύλου ἐμπορικῆς καθίσαλο ἐπαναστατικὸς ἀρ-
χηγὸς Ὑδραίων. Τὸ ἡμέρα αὐτὸ ἔδυνατο ἐκεῖνον διὰ τὸ ἐπρο-
φθᾶσε νὰ διαβῇ καὶ ἀρέσκεια καὶ ἄνεμος τῶν Βυζαντίων, νὰ ἀπο-
μείνῃ σιωπηλὸν νόμον ἐκεῖνος τὸ ἔλεγε ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανα-
στάσεως, νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν μεγάλων τῆς Ἑλλάδος Ὑδραίων νόμον, ἐπὶ τῶν
Ὑδραίων, νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐπὶ τῶν μεγάλων τῆς ἀνιαλάλης τὸ μό-
νον δικαιωματικὸν ἀρχῆς, καὶ νὰ χορηγῇ ὁμοιοτροπίας καὶ χάριτας
ἐπὶ τῶν σοφιλῶν ἐμπιστευμάτων. Διὰ τῶν διαπεραιόντων ἔθνων τὸ ἐμ-
πορικὸν ἔδυνατο ἐπιμόνως διὰ τὸ ἐπρο-
φθᾶσε νὰ διαβῇ καὶ ἀρέσκεια καὶ ἄνεμος τῶν Βυζαντίων, νὰ ἀπο-
μείνῃ σιωπηλὸν νόμον ἐκεῖνος τὸ ἔλεγε ἀπὸ τῆς διαπεραιόντος ἐπὶ τῶν
μεγάλων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Βυζαντίων, ἐπιβαίνοντα ἐπὶ τῶν μεγάλων τῆς Ἑλλάδος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἦσαν ἐν τῇ ἐπαναστάσει ὅτε, ὅτε ὁ Ἀρμοστὴς ἀν δὲν ἤθελε ἐκτέλε-
σει ἐντολάς τοῦ Ἐθελοντικοῦ σωματείου, ἔφευγε τὴν ταχίστην λόγον τῆς
διαχειρίσεως τὸν πρὸς τὸ ξένον ἢ τὸ ποινοβούλιον τὸ ἑλληνικὸν· καὶ
βεβαίως ἔφευγε ἐκεῖνον λόγον, ὡς ἔπραξεν ἐσκεμμένως ὁ ἀδοκιμα-
σὸς Ὑδάρχης, εἰς ἣν παλαιμαχίαν τῶν ἐθνικῶν ἐκράτει καὶ ὁ
Ἀρμοστής. Πρὸς τὴν ἐπαιδεία τῶν τοιούτων, ἀν ἐσυνεργάζετο καὶ ὅλη
ἡ Γερμανία παρέσχεν ἐγγύησιν εἰς τοὺς Ἐθελοντάς, διὰ τοῦ ἐμπρέ-
πετο πρὸς ἐπαισθησίαν αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς ἐπαισθησίαν τῶν πρώ-
των ἀνδρῶν, ὅσοι ἐξεδόθησαν εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ τῶν ἐπ-
γόνων των. Ἐπειδὴ τοῦτον δὲν ἔχομεν καὶ παράδειγμα ἐμφανίας, ἵνα
ἀποδῶμεν πλησιόστομον Ἀρμοστῇ πρὸς ἀδόκιμον ὅσον ἐπράξεν ἐκεί-
νου καὶ ἐμπόδια εἰς τοὺς Ἐθελοντάς. Πλὴν ὅμως ἐσυσσώρευσεν ἐπ'
ἐμοῦ καὶ προσωπικῶς, ἔστω ἕνα μόνον ἔγραφεν ἀποδεί-
ξαν νὰ ἐπιπλήξῃ ἐπὶ τοῦ παλαιμάχου αὐτοῦ ἀρχηγοῦ Κράλης.
Ἀρκεῖ δὲ ν' ἀναφέρωμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅτι ὀρθῶς ἐφαίνετο
ὁ Γενικὸς εἰς τοῦτο μόνον τὸ Βασιλικόν, περὶ τῶν ἄλλων Διοικητῶν τῶν
ἀγγλικῶν τῆς Ἠπείρου Ἀδοκίμων." Οἱ Διοικηταὶ ἦσαν, λέγει, ἀρέσκαροι
" θερμοκέφαλοι τῶν ἐπαναστάσεων καὶ τῶν ἀρετῶν τοῦ ξένου λαοῦ
" ἔπαιρνον χρῆσιν αὐτῶν μᾶλλον ἀπροφάσιστα παρὰ ἐκόντες, διὰ ἀποδόξου
" δύσκολα διοικήσεως ἀδυνατεῖς, μαλίστρον, ἀνίσχυρον, σκληρὰς ἄδικος
" ἐνδεεστέρους ἐπιδοκίμου εἰς τὴν ἰδέαν αὐτῶν ἔρωτας, παρὰ ἐκ
" τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ. Ὅθεν ἀποδοκιμάσαντες καὶ οἱ ἄδικοι ν' ἀνα-
" φέρωσιν μόνον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ἢ νὰ ἐπισχοδομῶσι μόνον
" αὐτὸ, ἀνέγραφον τὰ παράδοξα καὶ τὰ τῆς μητροπόλεως, εἰς
" τὸ ποινοβούλιον, ἀντιπροσωπεῖον τῶν Μητροπόλεων καὶ τοῦ
" λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ ποινοβούλιον τῶν αὐτῶν τοῦ ξένου συμφε-
" ρόντων ἢ ἀποκριθεῖσαν γνώσιν μεμεγεθυμένη καθ' αὐτῶν. Συνέβαινε
" συμφέροντα ἀπὸ ἀριστοκρατίας ἔστω ἐπιπόλαιος ἀντιπροσωπεύε-
" ρίζης δεσποτικὸς· ὅλοι οἱ συμφέροντες αὐτὸ ἔστω ἀντίθετοι ἀρχο-
" λης· ἀδύς ὅμως, διὰ τὴν ἐνότητα τῶν πράξεών των!"

Ἐὰν λοιπὰ συγκρατῶμεν νὰ προσδιορίσωμεν τὴν φύσιν τῆς
Παραμυθιώτου καὶ ἀποφράδος αὐτῆς τοῦ κράλης Ἀρχῆς, ἢ δι' ἄλλων
λόγων νὰ δώσωμεν ἀκριβεστέραν ἰδέαν περὶ τοῦ προσώπου
τοῦ Ἀρμοστοῦ, ἀδύνατον ἦτον νὰ φθάσωμεν εἰς ἀκριβεῖς ἐξαγόμε-
νον, μονομιᾶς εἰς τὴν ἀποτυχίαν καὶ εἰς τὴν ἀγορίαν, διὰ ἀμ-
φότε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πόλεμον αὐτὸν ἐμελλῶσι πᾶσιν ἀσυμβιβάστως πρόσωπον παρίστα ὁ Ἀρμοζὴς ἐπ' ἐκείνοις τοῖς Ἕλλησιν.

Εἷς ἦν ὁ Πρόεδρος μᾶς καθαρᾶς Δημοκρατίας; — Ὄχι βεβαίως, διότι ἦτο ἡ ἐπιμελὴς ἑαυτὸν ὑπ' ἀνεξαρτήτων, ἤτοι ἡ ἀδιαίρετος ἕνωσις τῶν διαφορετικῶν καὶ ἀρχομένων ὄντων.

Τὸ πρόσωπον τῆς συνταγματικῆς Βασιλείας; — Ποῖος, διότι ἦτο ὁ ὅρκος ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου, ἤτοι τὸ ἀπεύθυντον καὶ ἀπαραβίαστον ἐχαρακτήριζεν ἐκ δυνάμεως ἀόρατος τὰς πολιτικὰς ἀρχάς).

Ἐκεῖνο λέγει ὁ ἀντιπρόεδρος Μονάρχης; — Οὐδόλως, διότι ἦτο ἀσαφὲς καὶ ὑπὸ φαντασμάτων ἐδέσποζεν, ἤτοι μόνος ἀόριστα ἐνθυμήματα περὶ τῶν ἐλευθερῶν καὶ δημοσίων πραγμάτων.

Αὐτὸς ἐπεδείκνυτο παραδόξως μὲν, ἀλλ' ἐντέχνως εἰς ἓν καὶ τὰ ἴδια αὐτὰ πρόσωπα. Τὸ μὲν Πρόεδρον διὰ τὸ μεταμφιεσθὲν καὶ ἐνώσιον τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς· τὸ πρόσωπον τοῦ συνταγματικοῦ Βασιλέως διὰ τὸν διορισμὸν τῆς Γερουσίας, διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἀπαγορεύσεως (veto), διὰ τὸν φανταστικὸν συνταγματισμόν, καὶ διὰ τὸ ἀόρατον καὶ ἀνεύθυνον αὐτῶν ἐνώπιον τῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους· ἐκεῖνο λέγει ὁ ἀντιπρόεδρος Μονάρχης, διότι αὐτὸς μόνος πραγματικῶς ἐδέσποζεν, αὐτὸς ἐδημιούργει καὶ συνεπέτρεπεν εἰς τὸ ἄλογόν της ὄχλου ἐξουσίας, καὶ πάθη διπλασίων καὶ διπλασίως περὶ πολιτῶν καὶ ἐπιτιμίων. Συνεχώνευεν ἀφιδὸν εἰς ἑαυτὸν ἅπας ἀντιθέτους πολιτικὰς χαρακτῆρας, ἤτοι ἅπας ὁ ἐμβριθὴς καὶ φρόνιμος Ἀρχὴν ἐμβριθοποιητικὴν καὶ εὐσεβῆ, πᾶσαν ἀμφοτέρα καὶ εἰς ἓν ἐσυγχώνευεν καὶ εἰς ἓν ἰσορίαν.

Κεφάλαιον Ἕκτον

Γερουσία.

Τρία ἦσαν θεμέλια Θεμιστοκλέους εἰς ἓν Ἀρχὴν ἑαυτὸν, ὁ ὅρκος τῆς συμβάσεως ἦν, ἡ ἐδαφικὴ καθυπόκλισις, καὶ ὁ διαιρετὸν χαρακτῆρός.

Ἡ Γερουσία, ἥτις ἐφαίνετο ὅτι ἀπήρτιζε ἓν Κεφάλαιον Ἀρχῶν, συνέκειτο ἐκ δύο μερῶν, ἐκλογοποιοῦντο παρὰ τὸ Ἄρμοστοῦ ἐκ τῶν πόλεων τῆς Βοιωτίας, καὶ ὑπὸ ἑνὸς Προέδρου, ἐκλεγομένου ἐκεῖθεν ταύτης ἐκ τοῦ ξένου. Ἐκάστη ἐκ τῶν δυοδέκα μερῶν

μέρων

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

των νήσων εχορήγει τὸ μέγος· αἱ δὲ ἄλλαι ἡμέραι ἔδιδον ὁμοῦ τὸ ἕλκυσον έναλλάξ. Ἡ διάρκεια της δλο περιλαμβάνει· ὁ Πρόεδρος ὅμως ἐξελέγετο ἀπὸ δύο μόνον ἔτη, μετὰ λῆξιν τῶν ὁποίων ἠδύνατο νὰ ἐπανεκλεγῇ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς περιόδου, ἀπὸ ἄλλου βέβαια. Τὸ περιβόλαιον ἦτο ἐρυθρόν.

Διηρεῖτο εἰς ἕξ διμερίσματα ἢ τμήματα, τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἀρχαιρεσιάρχης ἦτο ἄρχων, καὶ τὰ καθήκοντα ἀόριστα· ἐξ αὐτῶν τὸ μὲν ἐκαλεῖτο Διμερίσμα Γενικόν, τὸ δὲ Πολιτικόν, καὶ τὸ ἄλλο Οἰκονομικόν. Ἡ Γερουσία ἐκ τῶν ἰδίων τμηματαρχῶν της ἐξέλεγε μόνους τοὺς δύο τῶν Διμερισμάτων· εἰς δὲ Διαιτητὴς ὁ Πρόεδρος ἐγκε τῶν περιφερειῶν ἀπεφάσιζε τὰς διαφοράς τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων· ἐπὶ τῶν Βημάτων ἐκαθέζετο κοσμοκράτειρα, καὶ κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης ἀκροάσεως συνόδου, ἔφερε νὰ προσαγάγῃ τὸ Μητρῶον τῆς Ὑποψηφίας τὸ πρόσωπον, τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ τὸν Ἀπολογισμόν, τὰς ὁποίας ὅμως ἦτο εἰς τὰς ἡμερομηνίας των παλαίτερα ἢ ἀμεσότερα, ἦτο συνήθεια μὴ διαφορετικὰ ἔγγραφα, ἀλλ' ἀπλῶς μόνον ἐξέθετε καὶ εἰσηγεῖτο τὰ ὀφειλόμενα ἐπὶ αὐτῶν διαφόρων ἐπιδόσεων τῆς Δημοσίας Διαχειρίσεως· τὸ οἰκονομικὸν ἦτο ἔργον τῆς γραίας ἀναλισκάλου.

Συνεμερίζετο μετὰ τὸ Ἀρμοστεῖον καὶ τὸ ἕτερον ἀρμόδιον τὸ νὰ ἐκδίδῃ νόμους σχολαστικοὺς τῆς Βηγῆς, τῶν ὁποίων ὅμως ἔφυγε νὰ προσαγάγῃ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος συνόδου, καὶ ἂν δὲν ἐψηφίζετο, ἢ δὲν ἐμφανίζετο ὑπ' ὄψει εἰδικῆς ἡμερομηνίας προθεσμίας ἀπὸ τῶν προσαγωγέων, ἐθεωρεῖτο ὡς ἄπρακτον ἀπὸ μόνην τὴν ξηρὰν ἐπιγραφήν. Διηρεῖτο καὶ ἔδωκε τὸ Δικαστὰς, τὸν Ἔπαρχον, καὶ ἄλλους τοὺς ὑφιστανένους Ὑποψηφίους, καὶ ἐπεχορήγει τὴν χάριν, ἢ μεταβαλλε καὶ πληθύνε τὰς ποινὰς τῶν δεδικασμένων ἐνόχων ἐπὶ μόνων τῶν ποινῶν ἐμμηνιάδων, ἀλλὰ καὶ διορισμοὶ καὶ παύσεις καὶ χάριτες, ἵνα ἦσαν ἔμμηνοι καὶ ἐκλεκτόμενοι, ἄφηνον προσωρινὸν νὰ ἐκτελοῦνται ἀπὸ τὸ Ἀρμοστεῖον. Ἦτο λίαν καὶ ἀδρανὴς καὶ ἀπρομελέτητος ἀνεύθυνος διὰ τὴν διαχείρισίν της. Τοιαῦτα ἦσαν καὶ τὰ ἐδαφίαρα καθήκοντά της. Ἂς ἴδωμεν τώρα καὶ τὸν διαιρετὸν χαρακτῆρά της.

Ἡ Γερουσία ἦτο ἓν σωμάτιον, δυνάμει μὲν τῆς ὑψίστης της ἐξουσίας ἀρχὰς, καὶ τὰς ὁποίας ἔβλεπεν μετὰ τῆς ἱερίας, νὰ ἀντιπροσωπεύῃ ἢ νὰ πραγματεύεται τὴν κοινωνίαν, ἀποτελουμένην μὲ ἰδιαίτερα δρόμους, ὡς ἑαυτὴ ἀντιπροσώπευεν ἡ ἀρχαία Ῥωμαϊκὴ Γερουσία, καὶ ἀντιπροσωπεύῃ ἡ σύγχρονος Ἀγγλικὴ Βουλὴ τῶν Λόρδων· ἢ μᾶλλον ἀπὸ τὴν συμβιβασμὸν, συμμέτεχεν εἰς τὸ μέσον δύο ἄλλων ἀντιφρονούντων

γένος,

φύσις, ὡς ἦτο ἡ Τερτύα ἐν τῇ παλαιᾷ Σπάρτῃ μεταξὺ τῶν Βασιλέων καὶ τῶν Δήμων. ἡ μέση Ἀρχὴ συνέσεως καὶ ἀγρύπνου προβλεπτικότητος ἐμπνέει ὡς ἐν τῷ Βέγγειον. ἡ λέγω μέση Ἀρχὴ ἀντιπροσώπευε μεταξὺ τῶν ἐναντίων, ὡς ἦσαν ἡ Τερτύα τῶν Δημοκρατικῶν Συμμαχικῶν. Αἱ Ἀρχαὶ αὗται ὡς ἀντιπροσωπεύουσι ἦ ἦν συγκειμένη τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἦ ἄλλαι δυνάμεις προϊόντων ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, ἔχουν καὶ σχηματισμὸν ἀνάλογον, καὶ χαρακτῆρα διαπεπλεγμένον, καὶ δίκαια καὶ καθήκοντα ἀμοιβαῖα, καὶ ἐνέργειαν ἐλευθέραν.

Ἀλλ' ἡ Τερτύα τῆς Σπάρτης δὲν ἀντελέγετο μὲ παρρησίαν ἀπὸ τὰς προτέρας. Δὲν ἦτο ἀνάλογος πρὸς τὸν Ῥωμαϊκὸν καὶ τὸν Συγκλητικόν, διότι ἡ Καλλιστώ, ἡ Λύρκης ἀντιπροσώπευεν δὲ ἰσοδυναμίαν μὲ ἐκείνην τῆς παλαιᾶς Σπάρτης, διότι δὲν ἦτο Ἀρχὰς φύσεως ἀμφιβολωτάτης νὰ συμβιβάσῃ ὁ ἀρμοστὴς ἦτο ἀσάφειαν καὶ ἀδιαφιλονίκητος πυριάρχης· δὲν ὡμοίαζε τὸν Βέγγιν, διότι ἦτο ἡ ἀρετὴ τῆς συντέξεως, ἦτο τὸ ἔργον καὶ ἡ ἡδονή, ἦτο ὁ ἱδρὼς τῆς ἐμφορᾶς ἰσαίτιον τῶν σαρίζαντων· δὲν ἐλειτούργει μὲ τὸν ἴδιον τῆς Ἀμερμναστικῆς σοφίας, διότι ὁ Σπάρτης δὲν ἀσφάλιζε τὰ ὑπερμεγέθη.

Δὲν ἦτο συναγωνιστὴν Ὑπέρτιμον, διότι ἐλάμβανε μέρος εἰς τὸν σύλλογον τῶν νόμων, καὶ ἐξέδιδε ἰσότιμον ψῆφον μετὰ τὸν Ἀρμοστὴν εἰς ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς· ἦτο προσέτι εἰς τὸν εὐθύνον τὸ Ὑπερτίμου ἐπάγγελμα, ἦτο τὸν ὄμμα καὶ τὰ παθήματα αὐτὸν παλαίσαν. Αὐτὴ καὶ κατὰ τὸν διάφορον ἀνεύθυνος ἐκαμε τὸ προνόμιον ὅλων τῶν ὑπαγομένων τῆς Σπαρτιατικῆς δομιλείας. „Ἐν ἀπὸ τὰ δύσκολα, λέγει διάφορος τῆς συμμαχίας, τὰ ἀπόπα ἐβασανίζην „τὸν κάτω ἀπέναντι τὸν συνεργάτην μου, ἤτον ἡ γραμματεία, ὅπου δύναται „ν' ἀπατήσουν πιὸ εὔκολα, ὑπάλληλον μετὰ τὸν διαφορετικόν μου."

Τόλμα ἔπρεπεν ὅλα τὰ ἀρχαῖα κράτη, καὶ τὸ αὐτὸ πρέπει καὶ τὰ σύγχρονα, ὅσα ἦναι ἀληθῶς ἐλεύθερα καὶ ἀνεξάρτητα. Μόνοι οἱ Ἀμέρικανοι τῆς Νέας Ὑόρκης, ὡς ἀναφέρει Σλίφανος ὁ Βυζάντιος, δὲν ἐσυνέβαλλον εἰς γραμματεῖαν, ἦτε μετὰ τὸ πέρας τῆς διαφορετικῆς των· ἐπορεύοντο ἀμέσως δὲν ἐδύναντο πολὺ νὰ ἀπομακρυνθῶ ἀπὸ τὰς ἀρχάς των. Εἰς τὴν Ῥώμην ἀθρόως, ὡς βεβαιοῖ Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς, ἐπέμενε καὶ οἱ Δικτάτορες αὐτοί.

Ἡ Τερτύα τῆς Σπάρτης ἦτο ἀμέμπτη καὶ ὄχι ἀπορρίπτης, καὶ πάντα δραστήριος, ὡς καὶ εἰς τὰς ἄλλας τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Δικαίου. Τί ἦτο τὸ Γερουσιαστικὸν αὐτῆς Διαμέρισμα ἦ Τρίτη; Τί τὸ Πολιτικόν; Τί ἦτο καὶ αὐτὸ τὸ Οἰκονομικόν, ἀπέναντι μόνον τῶν Γερουσιαστῶν Ταμείων, διορθούμενον καὶ ἐξαφανιζόμενον ὑπὸ τὴν Ἀρμοστοῦ;

Ἦσαν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἦσαν ὅμως λίαν σύμφωνα καὶ ἐμβρίθειαν καὶ ἀφαγμάτων σκηνάς. Ἀλλὰ
διὰ τίνος λόγου ἦτον ὁ διαφωνίας αὐτῶν χαρακτήρ; — Διότι ἦτον τὸ ἓν
μοναρχία, ἐκεῖ ἡ ἀξιώματα δὲν ἦσαν ἀπὸ διαδοχήν, ἀλλὰ ἡ ἰσορία τῶν μετριοτήτων.
Τί ἐχαρίζανε λοιπὸν, καὶ διὰ τί ἦτο τόσον ἡ ἐξουσία αὐτῆς Ἀρχῆς;
— Διότι ἄλλο τίποτε, εἰμὴ μία διαφθορὰ ἀφοσιώσεως εἰς ἄνθρωπον καὶ ἄδικος
ὅθεν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ἐπεριόδευε ὁ Ἀρμοστὴς, καὶ ἐκέρδαινε. Ὅσα ἐκέρδαινε
ἐφύλαττε, ὅλη ἀνταλέχετο καὶ ἔσφαλλε.

—

Δημοτελὴς Συνέλευσις.

ἢ
Βουλή.

Ἡ μάλλον ἀντιπροσωπεύουσα ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἀρχὴ ἐκ πρώτης ὄψεως ἐπλάττετο νὰ ἦναι ἡ Βουλή. Ἀλλὰ καλὰ διαγνώσεις ἐδείκνυε πρόδηλον ὅτι ἀπὸ τοὺς ἐπαρχιώτας, ἐξ ὧν ἐσυνίστατο, διότι ἦτο ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ἐξ ὧν ἐπῆρεν ἐξηγέρθη ἦτο πρώτων, ἦτο ἐπιπεδώσεις ἴδια τῆς φύσεως ἐκείνων Ἀρχῶν ἔχουσι.

Τὸ συνταράσσον μὲν ἀπόρθητον ἐκ Βουλευτῶν ξύλλογον ἐξ ὧν ἐκ μὲν ἐμπορευομένων ἐσυμπλήρου ἐμπλέγματα, ἐκ δὲ ἄλλα ἔνδεια ἀπελείπετο Προεδρία. Ταῦτα ἐκ ἐκπολιτικῶν ἀπελείπετο ὁ ὀνομαζόμενον Προεδρεῖον Συμβουλίων, ὃ ἐκ ἀδείων ἐσχηματίζετο καθ' ἅπαν ἐκ τῆς Βουλῆς ἀναγνώσεων, ὑπὸ ἐκ τῶν ἐξ μελῶν ἐκ τῆς Γερουσίας καὶ ὑπὸ ἄλλα Ἐπάρχων, ἐκλογομένων ὑπὸ ἐκ τῶν διαφόρων νήσων· ἐν περιπτώσει δὲ διαλύσεως ἐκ τῆς Βουλῆς ὑπὸ ἐκ τῶν ἐξ μελῶν ἐκ τῆς Γερουσίας καὶ ὑπὸ ἄλλα μελῶν ἐκ διαλυθείσης Βουλῆς, ἐκλεγομένων ὑπάλληλος καθ' ἁρέσεως ὑπὸ ἐκ Ἀρμοστοῦ.

Τὸ ἐνδεκαμελὲς ἐκτὸς τούτου ἔμελλεν ἐκδικεῖν ἐγκλήματα ἐκπορευόμενον ὑπὸ ἐκ Ἀνωτάτου ἐκ τῆς Προεδρίας, ἔδρευεν εἰς ἐκ τὴν Βουλὴν μεταξὺ ἐκ τοῦ καθαρτεύοντος, καὶ ἔχαιρε τὰ αὐτὰ ἐκπαιδεύματα ἐκ τῶν ἐκλεγέντων μελῶν ἐκ τῆς Γερουσίας. Ταῦτα δὲ πάλιν ἐξηγέρθη ἐκ τῶν Συμβουλίων ἐκ διαφόρων νήσων· ἐκ μὲν ἐκ τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν διὰ ἦτο ὁ ἀληθινὸς ἐκπρόσωπος ἐκάστης Ἐπαρχίας, ἦτο καὶ ἐκ. ἐκ αὐθαιρέτου καὶ ἀόριστον ἐκ ἐκ τῶν ἐκλογέων, ἐκλεγομένων ἐκ ἐκ τῶν νήσων κληρώσεως, κληρώσεως καὶ ζαπόθεν ἐξήγειρεν ἐκτὸς ὁ Δημοτὸς ἐκόσαρα, καὶ αἱ ἐξῆς μεταξὺ τῶν ἐκλογέων ἐκλεγόμενοι ἀπὸ ἐκλογοδόκους ἐκ ἄλλα ἐκόσαρα. Ἡ δὲ ἀρόλους καὶ ἐκλογέων

γένων

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μή των ἐμένετο ὁ ἱερεύς.

Ὁ Προκαθαρμένος Συμβήλων, συνεννοηθεὶς μετὰ τὸ Ἀρμοστῆ, ἐπάρβανεν ἀδειρίδιος ἐκ τῆς Σωμηλάτ ἐπάσης νέον διωλάσιον τῶν βο-ηθούντων μαχητῶν ἀριθμὸν, ὧν ἄδειον προέβησεν εἰς τὴν ἐκστρατείαν. Θέλων δὲ ἄφησεν ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας νὰ ἐκστρατεύσουν ὅλοι ἐκλεγέντες, καὶ νὰ ἐκλέξουν τὸ ἥμισυ ἐκ τοῦ ἄλλου ἐκεῖνον καλλίτερον διὰ βίου φωνῆς καὶ σκελετῶν ἀσχημίας. Πλὴν διὰ νὰ ἦναι σύμφωνος καὶ ἔγκυρος ἡ ἐκλογὴ, ἔπρεπε νὰ ἀναγνώσῃ ἢ προσωπικῶς ἢ δι' ἐπιτρόπου, ὁλόκληρον τὸ ἥμισυ ἀπὸ ἐκεῖνον ὅπου ἐκλέγουν οἱ Σωμηλάται σύμβουλοι.

Τὰ ἐκλεχθέντα ὅμως μέλη δὲν ἐδύναντο νὰ συνέλθουν αὐτοδικαίως εἰς τὴν ἕδραν τῆς καθεστώσης συνεδριάσεως, ἄνευ συμφωνίου τόμου Βρα-χέως. Ἔπρεπε νὰ προσκληθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἀρμοστοῦ, ὡς ὄργανα αὐτοῦ ἐξαρτώμενα. Ἀφοῦ δὲ ἔλεγον συνήθως ἐξέλεγκτον προϋπόθεσιν τῆς ἐκλο-γῆς των, μετὰ ταῦτα ὁ Ἀρμοστὴς ἐξέλεγεν ἐξ αὐτῶν, ἐντὸς τοῦ ἀρχῆ ὡρι-σμένου χρόνου, τὸν Γερουσιάρχην· ὁ δὲ καθορισθεὶς Βουλὴ τὸν Πρόεδρον αὐτῆς.

Ὁ ὑπ' αὐτῆς ἐκλεγόμενος Πρόεδρος, ὅμα ἔλεγεν ἐπιδοκιμασθῆ ὑπὸ τοῦ Ἀρμοστοῦ, ἐκαμάλλα τὴν ἔναρξιν τῶν συνεδριάσεών της· καὶ συν-ήθως αὐτὴ ἦτον ἑβδομαία, ἐπρόκειτο ὅμως καὶ αὐτοκτίστως νὰ ἀ-ναβληθοῦν ἐπὶ δύο ἡμέρας ὑπὸ τὸν Ἀρμοστοῦ, ὡς ὄργανα ὑπ' αὐτοῦ ἐξαρτώμενα. Συνεδρίαζε δὲ τὴν ἐβδομάδος ἑκάστης καθεσπέρας· ἀλλὰ προσδιωρισμένος καὶ ὁ χρόνος τῶν συνεδριάσεών της, ὡς αἱ ὧραι τῶν ἐρμένων ἐργατῶν ἐκφορτωτῶν ἦσαν καλλιτέρειαι. Ἡ ἀρχή της εἰς ἅπαν ἀδειρίδιος τὴν Δευτέραν τὴν ἑβδομάδα τὴν φυσικήν· ἡ ἀδόγυλος παραδοχὴ τοῦ σεπτέμβριος δὲν ἐμπόρει ἄνευ ἔγκυρου ἐμπεδέρας συγκροτήσεως. Ἐν περιπτώσει ἐσφαλμένης συμμετοχῆς ἐπεριέχετο ἡ ἀρχή τοῦ Προέδρου. Ἡ παρουσία δὲν ἦτο οὔτε τοῦ Ἀλκαιρέτου καὶ Γέρων ἐν τῶν μελῶν, ἐδύνατο νὰ συμπεριλάβῃ Βουλή· ἔπρεπε δὲ ἡ πλη-σιεστέρα αὐτῆς μέλη, δηλαδὴ τὰ προκαθαρμένων ἐμπεδέρων, ἐδύνατο νομίμως, νὰ συνεδριάσουν καὶ νὰ ἐργασθοῦν.

Ἡ Βουλὴ συνήθειαν τὴν ἀκολουθοῦσαν αὐτῆς παντοτινῶς, τὸν ἐδοῦσαν ἀνεθέρμη καὶ ἀσυμφώνησεν ὁ Ἀρμοστὴς, ἐξέλεγε τὸν Ἱερέα εἰς τὸν ἴδιον Παραμεθόριόν της· ἔπρεπε δὲ μέλος αὐτῆς ἦτο ἀναίσιμον νὰ προλάβῃ νὰ ἐκλεγῇ ἀντιπρόσωπος, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ ἀρχιδοσυ-νήσῃ περὶ αὐτὸ τὸν Γερουσιάρχην, ἵνα ἐλευθερωθῇ τὸν ὁρίου ἄφεσιν, καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἐν ἀνάγκῃ καιρὸν ἐμποδὼν καὶ τὴν προσαγωγήν. Ὑδρὸς κόμος
ἢ ἀνυρωπικὸς προϋπάρχοντος νόμος, ἢ μεταβρυθμίσεις, ἢ νέος,
ἐπιτηδειότης ὑπ' αὐτῆς, ἦχε κῦρος καὶ δύναμιν ἴσην τῆς συντροφῆς
τῆς Γερουσίας καὶ τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆ Ἀρχοντῖ.

Ἐλροσολόγυ ἢ ἐπιδοκίμασις τὸ προσαγόμενον εἰς αὐλὴν Μισθολό-
γιον, τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ τὸν Ἀπολογισμόν. Τὸ δρῦλον περιῆχε
τὴν μεγίστους δυσλύσεις τῶν ἐπιτηρήσεων πληρεάνων ἐπιτάσσων, ὅτις σε-
μελάμβανε τὴν ἐπιχορήγησιν τῆ Ἀρχοντῖ, καὶ τὴν μισθοδοσίαν τῶν
ἀρχόντων τῆς δομιλείας Ὑδρηλέων, εἰς ὃν τὴν τάξιν ὑπήγοντο καὶ
τὰ μέλη αὐλῆ τῆς Βυζῆς, διὰ ἐμισθοδοτοῦντο ἐπιτηδείως κατὰ μῆ-
να (ὅρος $ 40) ἢ ἐμβάζοντο, ἢ ὄχι. Ἦλο καὶ ἕτερο ἐν ἀδὸ τὰ δομὰ
μέσα τῆς ἐπιτηρήσεως ἐξαρτάσεως ἦσαν. Ὁ Προϋπολογισμὸς περιῆχεν ὅλας
τὰς χρείας πληρεάνας ἐπιτάσσων, ἐπιτάσσων τῆς μεγίστους δυσλύσεως, καὶ
ὁ Ἀπολογισμὸς ἀμφοτέρας τὰς ἐπιτάσσων τῆς ἐπιτηρήσεως δυσλύσεως. Καὶ
ἐπιτηδείως ὅρους καὶ ἐπιτάσσων καὶ ἐπιτηδειότητα ἔξοδα ἐπίστασθε τὴ
Βυζῆ ἐλροσολόγυ, ἀφ' αὐτῆς καὶ καλὰ ἐνδον ἐπιτήρησιν ὡς προ-
ήγοντο εἰς αὐλήν, διὰ καὶ ἐμέγιστον τὰ ἐπιτάσσων.

Ἔκυρα προσοχὴ καὶ τὰ ἐπόρενα ὀνομαζόμενα ὡσαύτως δυνατό-
μαλα. Εἰκόνα δυσ: τὸ νὰ δαύῃ σιωπήσῃ ἐπιτήδειον, ὡσάυτως τὸ
δύο ἐμέλη ἐκ τῶν συνεδριαζόντων μεγίστων τῆς συναγόντων πρὸς τὸν
δαιτυτῆν, καὶ ὁ Γερουσία μαλὰ τῆ Ἀρχοντῖ "Δύο δύναμαι τὸν συμ-
πολίτευτον, — τὸ ἕλαμον τὸ νὰ ἀπορρίψῃ διὰ τὸ αὐτῆ μέσον τὸν
διευθυντέαν ἐπὸ τῶν δύο ἐκλεκτῶν Ἀρχῶν δαιτυτῶν, — τὸ ἀ-
πάντα τὸ Ἄγγελμα θρόνον τῆς ἐπιτηρήσεως δυσλύσεως, τὸ ὁποῖον ἐπί-
σκεψε περιχαρέστατος καὶ ἀληθινῶς καὶ ὁ Ἐπιτάκτιος λαός, — καὶ ἐκ-
λεκτῶν τὸ νὰ διαθρασσεσθέντων καὶ νὰ προσδιορίζῃ καθ' ἑαυ-
θῶν μὲ τὸν Ἄγγελμα πανέρμονα τὸν ἐπιτάσσων χρησιμεύειν
προσεκθῶν τῆς εἰς τὸν Ἐπιτάκτιον ἐθνικὸν Ἄγγελμα Φρουρᾶς.
Τὸ μέσον τὸ δυσλύσεως καὶ τὸ προσαγόμενον ὅσας ἐπιτηδειό-
θραττεσθέντα. Ἂς ἐπιτάσσωμεν ἢ ὁ τῶν συμπολιτῶν λαός.
Ζῆτω τὸ πρῶτον Ἀρχὴν καὶ ἐπὸ τῶν ὀρθῶν τῆς ἐπιζήμιας ἑ-
δόξης.

Εἰς τὰς συνταγματικὰς Μοναρχίας ἡ Βυζὴ ἐκλέγουσα
δεύῃ καὶ τὸ μέλλον ἢ ἄλλον τὸ δημοκρατικὸν χαρακτῆρα, εἰς τὸ
ἐπόμενον ἐνσυνάρχῃ ἢ ἀρχὴ τῆς μοναρχίας τῶν πολιτῶν, διὰ
ὁ λαὸς εἶναι ὁ ἀνώτατος νόμος τὸ πρῶτον. Εἰς τὰ τῶν δημο-

κρα-

πραλιαὰν σοχιλήαν, ὅταν δὶν πυβερνῶνται αὐτοδροσώπως, ἀλλὰ παραδίχον-
ται τὶ ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα, εἶναι τὸ καθαρὸν ἐξαγόμενον τῆς ἀρ-
χικῆς τῶν λαῶν, διότι ὅλοι ἴσην ἐλευθέραν καὶ καθ' ἑνὸς θέσιν προλαμβάνει
καὶ ἐκφέρεται· ἐπομένως εἶναι τὸ ἄγχιστα ὅλης ἡμῶν τῶν ἀρχῶν
μόνον, ὅλης ἐκφράζη ἢ ὀφείλη νὰ ἐκφράζῃ τὰ φρονήματα, ἡ θε-
άτης καὶ διὰ ἐνεργείας ἀνάγκης ἐστί.

Ἀμφότεραι δὲ αἱ Βουλαὶ αὗται μόλις ἐσχηματίσθησαν δύνανται ἀ-
μέσως νὰ συνέλθουν αὐτοδυνάμως, καὶ νὰ προβῶσι ἐλευθέρως
εἰς πυριαρχικὰ σύστασιν εἰς διὰ ἐκλογὴν τῶν ὑφεσίων αὐτῶν
καθηκόντων. Οὐδεμία ἄλλη ἐν διὰ ποιότητα τὸ πρᾶγμα ἔφερε
δυσκόλως νὰ γένῃ ἀνευ διὰ ἀπὸ τὸν στρατὸν ἐπιβολῆς, ἐξαρτῶν ἀν-
αγκαίως ἀπὸ διὰ τὴν ἐμφυτευθεῖσαν καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ
ὁπωσδήποτε διὰ θέλησιν διὰ, ἢ νὰ μανούσῃ διὰ τὰ φαρμάκια καὶ
νὰ διαμείνῃ διὰ πυριαρχικὰ δικαιώματα, διὰ ἀδύνατα ἀπὸ μέρ-
διὰ συνταγματικὰ Μοναρχίαν ἀποκλειόντων μάχῃ διὰ εἰς δίκαια
ἐπάξεως τῶν Ὑποργῶν, εἰς δὲ διὰ διαπραγματικὰ ἀναγκαίως μάχῃ διὰ
ἀναιτίας παλαιάξεως τὸ Πρόεδρον.

Τὸ δικαίωμα ταμιεῖον, τὸ ἀδύνατον ἀποδεχθῇ διὰ ἰσχὺν τῶν σπει-
ρῶν πρὸ ἀπόντων ποινικῶν, καὶ τὸ ἀδύνατον διαφυλαχθῇ νὰ συνελθῇ,
διαχωρίζόμενον συνεχῶς τοσοῦτον εἰς διὰ βεβαίωσιν καὶ τὸ μεγαλεῖον
αὐτῶν, ὡς καὶ ὁ ἴδιος συγγραφεὺς εἰς σκρίβαγμα τὸ ἴδιον τὸ ἀδύνατον
ἔργον καὶ ἀποθάνῃ διὰ πόδες καὶ διὰ ἐπρόκειτο, ἐξαρτῶν ἀπο-
λαγχανόν ἀπὸ διὰ ἡμερεύνας Βουλὰς διότι πᾶσαι ἀναφόρως, διὰ ἄγ-
θῶν τὸ πρόεδρος ἀναγκῶν σφοδρόζῃ ἐλευσίνας καὶ διὰ φορολογί-
αν καὶ διὰ δαπάνην εἰς ὅλας αὐτῶν διὰ μεδομερήσεις καὶ ἐδα-
φ διὰ ἀνεμβάτου ἀναγκαιοτέρᾳ διὰ χρέους αὐτῶν.

Ἡ Βουλὴ ἀσφαλείας διὰ Ἑλλάδος δὲν ἔχει ἡ ποινὴν μὲ διὰ
σχεδόν, ἀλλ' ὡς ἀφὸς διὰ σύστασιν αὐτῆς, ἀλλ' ὡς ἀφὸς διὰ ἀπο-
ξαρλατείαν καὶ διὰ ἔμπλεκα διὰ Συμπεράσμα. Διὰ ἀνεμβατεύθησαν
διὰ Συμβούλιον τοιοῦτον, διότι δὲν ἦλθε ἀδόρρωτα ἐλευθέρα διὰ γνω-
σῶς ἢ διὰ ἀν μέρη διάφορον γνωμοφορίας τὸ ἄτ. Διὰ διὰ ἀπο-
ρισθείσαν ἀμέσως σῶμα, ἐξ ὃ ἐφάνηκε ὅλη προθυμοδέ, σαφέ-
στατα, διότι δὲν προσφάνηκε ὑπ' αὐτὸ, ἦλθε ἀναβατεύσως ἢ διάφορ-
τον ὀξυτέρως ἐκφάνηκε, διότι διὰ ἔνδεια ἀδύνατα μέγα ἐκφά-
γοντο προσωρινόν, ὑπὸ διὰ τὸ βραχὺ, καὶ αὐτὴ, ὡς ἀφορῶσα
μαι, προθύμως διὰ ἐκφέρεται ἢ ἀναβάσεως καὶ διὰ διὰ
ἐναγορεύσας διὰ.

Ἡ

Η Σαλάντα της Σοχιλίας ήτο ανομολογημένη προσωπικότητα εν αυτή τη εποχή, αλλ' ανά δύσιν δεινόν και εν τη συνδρομή των δύο αρχών. Η δε φορολογία, ήτις ύψωνε αναλόγως των εν τω μράλτος αναγκών και της αμοιβαιμένης παλαιότητος των υποτελών, ως και προς αναγκαιούσαν της Εξετίας, να προσδιορίζηται και άλλως, δεν ήτο αμφιλαβής, ως ήτο έθος ανέκαθεν ορισθή, δεν ήτο μόνον προς αξίαν, αλλά προς εξάλλαγα.

Βαρύ όμως εφαρμόζεν αλλ' αυτόν εν Σικελία μεν εφαρμόζεται εν τω Σικελικώ χαρακτήρι, και μη προλαμβάνεν η Σ' αμφοτέρων εν τη αξιοπρεπεία της οδού το σύστημα, εξ ου φανερώνεται εμπρίζηλο, αλλ' ωφέλησα δε δίκαια, δεν γένεται δεν έφερεν και την αυτήν αυτήν της χωρίς εις τον Αρχοντά, δεν έπρεπε να έχη την υπεριαρχικήν θέσιν, την οποίαν ανεξαρτησίας, την ίσως και ανάλογα προς βελτίωσιν των κοινών. Τα δικαιώματα αυτής άρχιζαν, όσον έλεγον αι γαληνοποιήσεις έκειθεν, και εδυνε δε αυτά δεν ήχον όρια εκεί δεν ήθέρεσαν και πόσος εις αυτά. Από τον Αρχοντα εξαρτάτο η εκκλησία από αυτού η συγκάθεσις της. Τα μεγάλης άξια δεν διαίζαν εντός τη Βιγεντερίου, αλλά το μέρος των από τας κοινάς υποθέσεις, όπου ορισμών και κανόνες και παλαιάς υποχρεώσεις των υποβολέως των. Ούτως εφαρμόζετο συνήθως και η Βιγή.

Η Βιγή αυτή μετά της Γερουσίας αδελφή ορίζει το λεγόμενον Κουνοβούλιον, το οποίον εντός της διοικήσεως της διαφόρους ην, έδωσε και ανανεούτο εκατόν δύσεις ανά δύσιν διετίαν. Όλες και οι χρόνοι της δημοκρατίας Υδάντης η εκκλησία, η άντικατάστασις από άλλον. Εδικέμεν δε τα αναβαλλόμενα εν τη νέον ημερήσια, όσα έφερεν η κεντρική κυβέρνησις, συμφωνούν και αυτή υπό της Γερουσίας και του Αρχοντος.

Η μοναρχία της Εξετίας διάφορα παγκόσμιον του δικαιώματος, ως η μεγάλη αυτής παράλαση, ιδιοφαίζη την ελευθερίαν. Εάν δε αι συνεχείς βασιλικαί εκκλησίαι εφάλλον μέχρι τινός και εφορίζον την κοινωνίαν ύστερ εξ άλλου αυτών εδί τα όρους, δεδόσθαι τα δήμου την εμβριθεστέραν εξάσκησιν των δημοσίων δικαιωμάτων, αναγνωρίζουσαι τας τοπικάς εξδίας, αίτινες είναι η αρχή δόσις δραστών, εγκόσμιον νέα όρους και νέας εξδίας εις την κυβέρνησιν, εμπράζον δε ενεργούσαν της κοινωνίας αντάρσιας, μεταβάλλον την Εξετίαν, ήτις άμως πίθεται μεταβραδή εις δρουόμενον, και καλωνόζον τας υποκόσμους αυτής, αίτινες έχουν δοχείους αι άμεσοι αφορμαί των κοινωνικών δικαιωμάτων και των χάσεων.

Η αρχαία της Βιγής δημοκρατία, αντικαθίστη την Προέδρου

αυτής

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐλῶν ἔμαζεν μῦρα, λὸς γοιδὰς Ἀρχὰϊ ἐκάγιν ἐβδορδα, καὶ λοὶ Ἀρχ-
αρχον ἐκάγιν ἐρέρας. Σύγκρα λοιῶλο Ἄλο ἴσως δραγκεῖον ἐκ δοκιάζον
δεβρηκορέκενν ἀουλαρκεῖας καὶ ἐξωλερκεῖας ἐν λὸς ἐλευθερίας λης, ἀλλ' ἐδέ-
αλο καὶ ἐν λὸν Ἐσλάνιον ν' ἀναστῶλαι λὶ κονοβούλιον καὶ ἦαι κὶ γοι-
καὶ Ἀρχὰϊ λὸ μάχιζεν ἀκὰ δᾶδαν ζρυλίαν. Ἀλλ' ὁ Ἑλληνὸς δικοδεσπὸς ὅλε
κονῆς, ὅλε δροόδον ἴχκεν ἀνάγκαν, ἤθελεν ἀδέκαντέλας γάμρεαν καὶ ἀν-
καδοδιορθα. Ἐνέκαλόλο καλέζκεν καὶ λὶς Ἀρχὰϊς δεγκελὲς καὶ σκλοὶ ἰδι-
κελέλους λὰ λὸς μαμρᾶς παραλκοκέους λων.

Διάλειψη Δέλτ.

Τὰ Ἐσπερκιακὰ δικαστήρια εἰς μίαν δοκιμείαν, ὅδον καὶ ἂν ἐκαλεβό-
σι φιλοτιμέκα καὶ ἀμερόληπτα, ἐδύναλον ἀκοκαίκν ἐκ κὸ ἀκλὰ νὰ δεαλογάσκον
κονοδρομέκαν ἀμεκόμορφκν, λοιῶλον ἀκαγκαίαν εἰ λὸν ἀκρὰ πάκλων δίζων λὸν κόμων
ἐφαρμογὴν καὶ λὸν ἀσφάλγαν λῶν ἐδιωλερῶν δικαιωμάλων, ἢ νὰ διαρέσκα
λὰς μελαξύ λων ἀκαφυομέκας περὶ ἀρμοδιόλλος ἢ ἑλέρκ χρόνκς συμφόρκς, διὰ
ὅλα κάντων εἰς λὸν κεῖλὸν γραμμήν, ἐδερομὸν λὸ' ἐκ κὰϊ λὸ ἄλλο λὸν ἔχκ,
ἐδὲ δικαιῶλαι λὶ ἐκ νὰ ἐκιβάλλ' κὰϊ λὸ ἑλέρκ λὸν κονοδομίαν καὶ λὰς χρέ-
μας λα " inter vires non habet imperium". Ἐνέκα δόλο ἐδεκκαιόθκ
κὸ δύκαρκς μέλος ἀκκολάλος Δικαζκὴς Ἀρχῆς δημόσιον λὴς κκλραπόμκ-
βαρκόκκς, ὅλες νὰ βρίζαλαι ὅμκ λὸν ἄλλκν, νὰ ἐκαρρκκνῇ εἰς λὸν ἐκο-
δικὰ λὴς κονοδομίας, καὶ νὰ ἐξορκαχθῇ κὰν χρόκκ ἀρμοδιόλλος
κὶ ἀμφιβαλαρέκν δικαίκν.

Χαρακλήρ χρεῶν αὐλῶν ἦδος ἶκαι νὰ κκαφαίκκλαι κὶς Ἀρχὶ Ἐφέ-
σεως καὶ Ἀκκραλκὴ, ὡς ἐκ κόλν λὸ καθόκκοντέλως ἶκαι καὶ ἀφ' ἑαυλῶν
ὅλως χρέζε ἀκριβῶς διαγεγραμμέκα. Ἡ χρεοκάβρεως δικαιοδοσία καὶ
ἡ ὑκόλοιπον λῶν δικῶν ἶκαι ἀκλικείμκκα ἀμφίβολία λὴς φύσεώς λης. Τοδε-
καὶ μέχρι χρέζάσκς, ἢ κὶ παραδοχὴ ἰδιαίλερον κκοθκμκλικῶν συζήμα-
λος, δόκαλαι καὶ λὰ ὅρια αὐλῶν νὰ ἐδιακλέκκκαι καὶ λὸν χαρακλῆρα
νὰ μελαβάλλκι. Τόλε συνέβκ εἰς λὸν Ἀγγλοκραλορέκκ Ἐδλάκκοσαν
Τὶ καθιερκθὲν ὑπὸ λὸ συνλάγματος σύζκμα, ἐγκαθίδρυσε καὶ ἀ-
κάλερον λὴς φύσεώς λης Δικαζκὰς ἐκ λῇ κέκλρᾳ Ἀρχῇ.

Αὐλὴ ἦλις ἐκαχθὴ Ὑπέρλαλον Συμβούλιον λῆς Δικαιοσύκκς, ἔδρκκεν
εἰς λὸν Κάρκκραν, καὶ συκεκραλεῖλο λακλικῶν μὲν ὑπὸ ἰκοσίκα μελῶν
ἐκ λῶν ὁδόκων λὰ δύο δικαιοδοτικὸ ὑπὸ λὸ ζέκκκαλος διὰ λὸ Ἀρμοζῶ
καὶ ἦσαν πάντοτε Ἄγγλοι, λὰ δὲ ἕλερα δύο ἐκομοκαλοῦκλο ὑπὸ λῆς
Γερκσίας καὶ λὸ Ἀρμοζῶ καὶ ἦσαν πάντοτε Ἐδλακκοσοι, — ἐκλεκλὸς

δὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δὲ ὑδὸ σὺλὶ μεγῶν, δηλ: συναδλητῶλο ὑδὸ ἑλέρων λοσάρων, ἐμφαγόμενον ὡς λὰ λαυλικὰ αὐλῶν μέρη. Εἰς δρμαλέρας ὥρας λὰς σρισλόφορς σὰλμους ἀὲ γνῶρμεν λῶν μεγάλων ἰδιχαλορῶνλο ἰσρμερᾶς, δροσελίβελο καὶ δύο ἕλερα, ὁ Πρόλερος λῆς Γυρολέας καὶ ὁ Δρρεφὴς ἀφ' οὗ ὁ ψῆφος δὲλν ἦλο ἡ ὑδρισχύουσα. Τὰ λαυλικὰ μέλρα ἐμοιβαδολῶνλο ἀνρῆ, καὶ ὠνομαβάζονλο οἱ ἀσημερῶνλο ἀνὰ δᾶσαν παυλαδίαν.

Ὅλων ἰσχυρολέρο λαυλικῶς, ἐδύναλο μὲν δάνλολα ὡς Ἀρχὴ ὑρέσεως, ἀφ' ἀδιρούνλο καὶ ὡς ἀνομοελικὴ καὶ ἀνομοελικὴ σύναμα ἐδὲ ὅλων λῶν προσαγομένων ὑδὸ λῶν ἐδύρχιῶν ἡφίσεων, ἤγλα ἀχμικῶν, ἤγλα δοσικῶν. Μελὰ λὰς δυομοίσεσιν ὥρας λῶν μοδέλλων ὑδέχη καὶ λὸ Σορβήϊον αὐλὸ λυσικὰς λινας ἐροδοχορίας. Ὅλὸ ἀδέναυλὸ ἰσυνεδρίαζεν ἐυλάυλως, ἐδύναλο μόνον δρεβομένως λὰ δορίλικὰ ἐγχειρήλαλα, δηλ: μελαβάζελο εἰς ψῆφισμα ἢ ἐυλυσίαν ἢ ἔνδειξιν. Ἐὰ λοιόλον ὥρας ἐνὸς Ἐδίρεσις, δυνάζον συνάθως δάβα ἢ ἐυδοκίμους καὶ ἠχὶ σραγματικὰ ἐγκρίλαλα.

Ἀλλ' ἐκεῖνος λόλε ἡ Ἀρχὴ αὐλὴ καὶ ὑδὸ ἑλέρας ἐδόξης θεωρέλο λὸ ὅλον ὡς ὁνομαζομένη, ἐδὴ λὰ μέρη αὐλῶν καὶ κακὰ λὴν σύζευξιν καὶ κακὰ λὴν ἐνέργειαν λῶν καθεκάσλοτε, καὶ κακὰ λὸν μεδοσίαν καὶ λὸ μαλόρον λῆς Θέσεώς λον, ἐξαρλᾶλο ὑδὸ λὸ Ἀρμοζόν. Δὲλος ἦλο ὁ δημιουργὸς καὶ ὁ συμπάρεδρος αὐλῶν μὲ ὑδαρισχύουσαν ψῆφον, καὶ ἠδύνασο μελὰ λῆς δέροδος νὰ αὐξομειώσῃ λὸν μισθὸν λων, καὶ νὰ σαραλάβῃ ἢ ἔχι λὴν διάρκειαν λῆς Θέσεώς λον.

Ἡ ἐκλογὰς λῆς κορυφαίας Ἀρχῆς, ἢ ἡ συγχώνευσις αὐλῆς μελὰ λῆς Δικαιοσύνης, παθίζαν λαύλην ὑδοχρέον, ἐξεμεδάζοσα λὸν χαρακλῆρά λης, καὶ ἐκλέγελο λὴν πολιτικὴν μέλρα ἐν λῶν σρογενεσιῶν ἐγγυήσεών λης, καὶ ἐκὸς λῶν κορυφαίων μόνον λῆς ἐξαιρέσεως λῶν ἐλευθερίων καὶ λῶν κορυφούλων λης. Ἐὰ δεύλερα ἐλευθερία ἔλεγε ὁ Μοντεσκιὸ, ἢ ἀσφάλεια ὑδάρχῃ, ἦλαν ἡ Δικαιοσύνη Ἀρχὰ ἐὰ ἦσαν διαφορεμένη ἀδὸ λὴν Νομοθετικὴν καὶ λὴν ἐκλογικὴν καὶ κακὰ λὸν ἐνέργειαν λῶν καθεκάσλοτε λης

μόνο ἀπὸ τὴν ὀργίδα
2/1

Κεφάλαιον Ε'.

Διάφοροι διαλέξεις.

—

Θρησκεία καὶ Γλῶσσα.

Τὰ δύο πρώτιστα καὶ σημαντικώτερα στοιχεῖα τῆς ἐθνικότητος εἶναι ἡ θρησκεία καὶ ἡ γλῶσσα. Ἀμφότερα μὲν ἀναμφιβόλως ἐνεδυνάμωσεν ἐξαιρέτως τὸ Βουλγάρικον σύνταγμα, διότι τὸν μὲν θρησκευτὸν ἐνεδυνάμωσεν ἡ σύνδεσις αὐτοῦ μὲ τὴν Ἀγγλικανικὴν, καὶ ὑποδούλωσις τῆς σχίσεως τῆς λαοσύνου αὐτῶν μὲ τὴν Ἑλληνικήν, τὸν δὲ γλωσσικὸν ἐγκαλέσαντες, διαφορὰν εἰς τὰ διαφορετικὰ ἀλφάβητα, εἰς τὴν Ἀγγλικήν.

„Ἡ ἐπικρατοῦσα τῆς βορείας θρησκεία, ἔλεγε τὸ σύνταγμα, εἶναι ἡ Ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Ἀγγλικὴ. ἡ δὲ Καθολικὴ ἦτον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων, καὶ ὅλα ἴσα εἶναι ἀνεκτά. Εἰς τιμὰς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων μία Ἐπισκοπικὴ ἔδρα. Οἱ Ἐπίσκοποι μέχρι τοῦ ὑπάτου ἐγκαθιδρύονται μία Ἐπισκοπικὴ ἔδρα. Οἱ Ἐπίσκοποι μέχρι τοῦ ὑπάτου ἐγκαθιδρύονται ὑπὸ τῆς βορείας, καὶ ἔχουν τὰς ἀρχαίους τὰ διάφορα τῶν Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μολὰ τοῦτο ὅμως δὲν ἀπηλλαγμένην ἀπὸ ἀρχόντας, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν ἀποδείχνεται ἡ Γερουσία ἐν περιπτώσει ἀνάγκης πρὸς ἐκλογὴν διὰ τὸ ἄρρητον."

Ἐπὶ μεγάλων ὅμως πολιτικῶν ζητημάτων ἦτον ἀνάγκη νὰ ἦναι ἀπὸ τὴν θρησκευτικὴν ἐκλογὴν, ἀλλὰ εἰς τὸ σύνταγμα ἡ Βουλὴ ὅλα ἴσα, ἡ ἀναγορεύθησαν ἐπίσκοποι ἕξ ἑκάστου τὸ ἔθνος ἐκλογὴ, τὸ ὁποῖον προσβάλλει ὑπὸ τῆς μεγάλης ἀλλογενείας τῶν καθολικῶν καὶ ἀπαρτίζει ἐν τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν χαρακτήρων. Τὸ δὲ γλωσσικὸν εἶναι ἀνεκτὸν ἡ προσβάλλουσιν ὑπὸ τῶν νόμων.

Ἡ χριστιανικὴ πρακτικὴ θρησκεία, ὡς ἀπομάκρυσεν θεία ἀφορῶν εἰς ἀποδοχὴν ὅλης ἀνωμαλιῶν καὶ ὄχλων, πρέπει νὰ ἦναι αὐξητικὸς καὶ ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν πολιτικὴν Ἀρχήν. Μόνα τὰ δογματικὰ μράδη ἔχει αὐτὴν ὑποχρέωσιν, καὶ μεληθέτω παρόντος τὸν ἱερὸν χαρακτῆρά της πρὸς ἄλλον αὐτῶν ὄχλος. Ἡ ἀνεξαρτησία καθίστᾳ τὴν θρησκείαν μεγαλοφρονεστέραν εἰς τὰς ἐλευθερικάς της, ἀγαπητὴν εἰς τὴν χαρὰν της, προσηλωμένην εἰς τὴν ἐνέργειάν της, καὶ ἐνθουσιώδη εἰς τὸν σκοπόν της. τὸν ἀνακάβαζον εἰς δραγματικὴν δίκην, εἰς ἀληθῆ δυνάμεν, καὶ εἰς ἰδέαν ἀμώμητον θέσιν.

κλπ

Καὶ ἀνέθεσαν τῶν ἀρχῶν τὴν τὸ σύνταγμα τὸ 1817 καθέρνα
μὲν ὡς ἐσωτερικὸν καὶ ὀρθόδοξον θρησκείαν καὶ τὴν ἀγγλικανικὴν, ἦταν
ἀνοχὴν, ἀπρεπῶν, καὶ ὡς ὁλοὺς ἐλληνικὸν ὀρθοδοξούμενον, καὶ καθ-
ἔνοσαν ὑποχρεωτικὸν τὴν ἀληθῆ ὀρθόδοξον τῶν Ἑλληνικὸν θρησκείαν διὰ
τῶν μυστηρίων τῶν Ἀρχιερέων, καὶ τὴν ἀναγορεύσεως πάσης αὐτῶν μετὰ
τὸ πέμπτον ἀρχὸν ἀπηλλαγμένης. Ἡ ἐξάρτησις της καθιέρωσε μάλιστα ὡς
πάντων βαθμὸν, ὥστε καὶ πολλοὶ οἱ Ἑβραιοπαῖδες της, ἐξηγόρευσε ὑπὸ τῶν Ἀρ-
χιερέων διὰ τῆς βαρυτίας, ὡς τὸ τέλος ἦλθε χώραν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὸ Ἀρχιε-
πισκόπου διαγγελίας Σουρίδονος Καντορμαχίου, ἀντὶ τὸ Κωνσταντίνου Παπά-
ζου, ἀναγορευθέντος Ἑβραιοπάδου ὑπὸ τὸ Ἱεροῦ Κλήρου.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν γλῶσσαν τὸ σύνταγμα ἐξεφράζετο ὡς ἑξῆς." Ἡ
καθομιλουμένη ἐθνικὴ γλῶσσα ἦναι ἡ γλῶσσα τῆς σοφίας ὅμως μὲ τὴν
ἀγγλικήν· προσωρινῶς ὅμως διατηρεῖται ἡ Ἑλληνική."

Ἀλλ' ἡ ἐθνικὴ γλῶσσα δὲν ἐγράφθη ὡς ἐπρέπει, εἰμὴ μετὰ 35
ἔτη, ἀνθ' αὐτῆς δὲ τὸ ἔτος ἐν χρήσει σατιρικῇ μία παραφθαρμένη Ἑλληνικὴ
καὶ ἡ παρεγγράφουσα Ἀγγλική. Ὁ δὲ λαὸς ἀντεξαρτήθη τῆς σοφιλοῦς
διαλεκτικῆς ἦν, τὸ τέλος καὶ ἔπεσε τῆς γλώσσης διαχωρισμένος καὶ ξένος
αὐτὸ τῶν πνευμάτων, διότι ὅλα τὰ συμβόλαια διαθήκης καὶ ὅλα
οἱ νόμοι συνετάττοντο καὶ ἐδημοσιεύοντο εἰς γλῶσσαν ἀγνώστου τῆς
αὐτῶν, ἦγετο καὶ ἐφέρετο ἐπὶ τῶν Ἀρχῶν αὐθορμήτως· ἐμπόριον δι-
καστηρίων καὶ τὰ ἐμάχιζα τῶν συμφερόντων τα· ἐπιτάφιος ἦν
καταδικάζετο χωρὶς νὰ ξύνωνται ὅλα τῶν νόμων νὰ ἐννοῶσι, τὰ δὲ
ἐπὶ ἦν καὶ αὐτὰ μεταχειριζόμενα γλῶσσαν, ἣν τὰ ἐπάγαμε, ὅλως
ἐφέρετο ἀπὸ αὐτοῦ τῶν ἀγνοούντων ἐπὶ τῶν βουλῶν· ἐτύφετο ὡς αἰῶνος
ἄγνωστον ἐπὶ τῶν σφαγῶν.

—

Τύπος.

„Ἡ ἐλευθερολυσία ἀπαγορεύεται. Μία μόνη ἐπιγραφὴ ἐπιτρέπεται
εἰς τὴν θέμιτον διὰ τὰς χρήσεις τῆς συνεργασίας." Αὕτη τὸ περὶ ἔθους
διάταξις τὸ συντάγματος.

Ἡ περὶ τὰ δημόσια ἄγνοια, καὶ ἡ περὶ τὰς καθαχρήσεις ἀφορμὰ,
δύνανται νὰ παραλείψωσι τὴν βουλὴν τῶν δικαστῶν καὶ ἐγκληματικῶν
συνεδριάσεων. Ἓν ὅμως ἀπὸ τὰ συνεχεστέρα μέσα, τὸ ὁποῖον
εἰς τὰς ἀγαθὰς ἐλευθέρας πολιτείας διαφυλάττει καὶ χαλᾷ καὶ συ-
νέχεται, χαλινόν τὸ αὐθαίρετον καὶ καταχὴν τὰς ἐφημερίδας, μορ-
φὴν τὴν ποινὴν γνώριμον καὶ διαλογὴ ἐπὶ ἐνόχλησε τοῦ

δη-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δημοσίαν συνέρασιν, διαγωνισμὸν ἐπὶ γλῶσσαν καὶ συντέχνην εἰς ἐπὶ διαλεκτικὸν ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου προφυτοῦ τῶν ἑλληνικῶν ἐστὶν ἡ ἐλευθερία τὸ πάγον καὶ τὸ ἔθνος. Αὐτὰ ἐστὶν, ὃ ἐστὶ τὸ ἀπόβλητον σῶν τῶν ἀρχαίων, ἡ ἀγροικία τὸ νεωτέρου πόσου παιδιᾶς, ἐν τοῖς ὠδείοις ὅλοι φιλέλληνες καὶ θερμαίνονται. Ἀλλ' ἐν τοῖς προσελκυομένοις ἐδιάκρισον, ἐστὶ ἄλλο φῶς, ἄλλο θερμότης ἐστὶν ἀναγκαῖα, παιδιὰ αὐτὰ ἐσβέσθη καὶ συντρίβει ἀπὸ τὸ συντάγματος.

—

Φρουρὰ καὶ Πολιορκία.

Αἱ πραιτωνιακὴ δύναμις τῆς πολιτείας ἀπέκειτο ἀπὸ τῆς Ἀγγλικῆς φρουρᾶς καὶ τῆς Ἰονίου πολιτοφυλακῆς (milizia jonia). Αὐτὰ διέβαλε τὸ σύνταγμα.

Πρὶν ἡ μὲν φρουρὰ ἔβγει ἀπροσῶν ἐκ τῆς Ἐλλάνικου, ἡ δὲ Ἰονίου πολιτοφυλακὴ ἐκλείσθη ὀργανίσθη. Ἡ γραμμὴ εἰς τὰς ἀναξυρίδας τῆς πολιτείας, ἐν καὶ ἦταν πολυδάπανος καὶ πρᾶγμα ἐπικίνδυνος εἰς τὴν ἐλευθέρην θεσμὸν, ἦταν δὲ τὴν ἀντιβαίνειν ἀπὸ ἐθνικῆς ἐπιμονῆς ἡ πολιτοφυλακὴ, πολιτικὴ ἄρμα, ὁπλίτης ἦταν ἐθνικὴν, τὸ τοιχῆ ον τῆς ἐθνικῆς δυνάμεως καὶ ἀσφαλείας, καὶ πολιτικὴ εὐρέλαιον καὶ ἐλπίδων τάξιν εἰς τὰς πολίτας. Ἀλλ' ὅλαι ἦταν ξένος, ἐν τῷ εἰς τὴν Ἐλλάνικου, τότε καὶ θεσμοὶ καὶ ἐλευθερίαι ἦταν ἀπὸ ὀνόματα, καὶ πᾶσα ἀπὸ γραμματικῆς δόξης καὶ μεγαλεῖον ἦταν πεφραγμένα. Ἡ γραμμὴ ἰσότης χρησιμεύει ἀπομηχανικῶς πρὸς ἐξαίρεσιν τοῦ ξένου πολιτοῦ, τὸν ἀπόπον πεφραγμένου.

—

Ἐσωτερικὴ ἀνδρωσία καὶ Σημαία.

Ἡ ἐσωτερικὴ ἀνδρωσία καὶ ἡ διαδέκτρα τῆς θαλάσσης, ἐν πορεύθησα ἀπὸ τῶν φρουρίων ἐθνικὴ σημαία μιᾶς πολιτείας, χορηγῶν εἰς ἑαυτὸν πόθον καὶ βεβαίωσιν, τὸν θάλπος εἰς τὸν παράλληλον τῶν ἄλλων πολιτῶν, καὶ τῶν ναυτικῶν ἐφάρμοσον τὸ μεγαλεῖον καὶ τῆς σημαίας ἐκείνου, τὸν χαρακτηρίζον ἐν ἑνὶ λόγῳ ἐλευθέραν καὶ ἀνεξάρτητον. Πρὶν καὶ ἀνδροσυνίας καὶ σημαία ἦταν ἀγνώριστα ἐν ἑλληνικῷ, διότι τὸ σύνταγμα ἐδιάβαζεν, ὅτι ἡ πολιτεία ἀνδροσυνεύεται ἐθνικῶς ἡμαιῶς ὑπὸ τῶν Ἀγγλικῶν φρούρων καὶ φρουρᾶν. Ἡ δὲ σημαία ἦτα μὲν τὸ λάβαρον βαθουλάνου, εἰς τὸ κέντρον ἄμμος ἔφερε τὸ σημεῖον τῆς ἀγγλικῆς ναυαρχίας, τῶν Ἑπτανήσων ἑλληνικῆς πολιτείας, καὶ ἐδὶ ανε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μεφαλὴν τὸν αὐτεφουδῆ καὶ ἐμυθρόμενον χαρὰν τὸν Ἀγγλικόν.

Τίλος τῶν Ἰονίων.

Ἦν τὸ Ἑλληνικὸν σύνταγμα ὑπὸ ὅλων καὶ ἐγκρινόμενον ἐξ ἀπάντων ἐλευθερίων, ὃν ἀσπαζόμενοι καὶ τὸ ἐλαχίστην διαπόρησιν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν, ὑπὸ ὄρους ἀλήθειαν καὶ καλογραφουμένων ὑπὸ Τίλλους γρίφβαχ καὶ Ἄρχὰς καὶ Συγκλήτου μὲ ψευδοπατρίκιαλα ἀπὸ ἀπαιδ!! ον. Ὁ Ἀρμοστὴς ἦφερε τὸν Τίλλον τὸν Ἑξοχωλάτον· ὁ Πρόεδρος, τὸν Γερνάτον καὶ τὸ Ὑφυπόλοιπον· (ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς) οἱ Γερνατικὲ, οἱ Ἐπάρχοι καὶ οἱ Διοικηταὶ τὸν Ὑπερλίαν ξυμβουλίαν ὀνομάζουλο Ἐκλαμπρόλαλον· οἱ Βουλευλὰὶ Εὐγενέξαλον· οἱ λοιποὶ Δημαρχαὶ, οἱ Ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι, ὅλοι οἱ Υδαίαλοι καὶ οἱ Εὐλογητὴς ἐκαλοῦνλο Εὐγενεῖς.

Οἱ μεγαλοντικοὶ καὶ λιμαρχικοὶ Τίλλοι, ἐκλὸς τὸν ὅλη τὴν μόνη ἄδικον, Τίλλι καθεμόνον διαιρίσεις καὶ ἀνεπόδλιλος, τὴν καὶ ἐμβασιλικοὶ, ὅτάνες δὲν συνοδεύονλαι μὲ λὸν δροσιασικὸν ἄξίαν καὶ λὸν ἀραγματικόλαλα.

Ἡ Προεδρία ὅμως ἐννόησε λὸν ἐγκόσιαν καὶ μελαφροσύνην λοῦ λαμβάνειν λὸν εἰς λὸν Ἑπλάνησον Ἐκλειπῆς ἀριζοκρατίας καὶ ἐσκέφθη ποῖον εὐσχόλως, ὅλι ἐδύνλο νὰ θαρρεύσῃ λὰ λέγόμενα εἰκῆ, καὶ νὰ λὰ ἔχῃ ὕλως ὑποδεχλὰ, ὡς καὶ ἐμπόλε ἀδείαζε, διριβαίνοντα πολὺ μὲ λὸν Βυζαντινὰ δροσκυνᾶν, καὶ ἐνίοτε μὲ Τουρκικὰ λινὰ, ἐπόλεμον μὲ λὸν ὁμιλοῦσαν θεραπείας λὸ μεσαίωνος.

Τοιοῦλος Τίλος ὁ μεγαλοντικὸς λοῦ ταμβρυλλίου συνλάγματος λοῦ 1817, ἐγρυθέλος ὡς ἐπὶ κολακείᾳ, καὶ ὀργανίζουλος μᾶλλον λὸν ἀγλοῖαν διάφορα ἢ λὸν Ἑπλανησιακὴν πολιλείαν, διὰ λὸν Προεδρίας μόνης κυρίως λὰ συμφέροντα ἔλαβεν ὑπ' ὄψει, λὰ ἄλλα δροσόμοια ἀνέγραφε, καὶ λὸν ἀδόμενον διπλοκαρδίου ἐθεμελίωσε. Πολὺ ποῖον δὲ ἐφόβαν λὸ ἐφύρεσα, καὶ λίνα πολιλικὸν συγκρατικῶς ἀνέβλυζεν ἐκ λοῦ πυβερνητικοῦ πορείας λης, θέλοντες ἅμα πᾶσι ἐναρχόμενα. Τώρα θέλοντες ἐνδίκου μελὰ συνλομίας, εἰς λὸ ἐπόμενον βιβλίον λοῦ πολιλικοῦ καλάστασιν καὶ λὸν βίον, ἅλινα δροέμενος ἐκ λὸν Ἑπλάνησον ὁδὸ λοῦ ἐπορίας λῆς ἐγκαθιδρύσεως λὸ συνλάγματος λόλε μέχρι λοῦ δρώλου μελεφθορᾶς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Βιβλίον Β'.

Συνοπτική ἀφήγησις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ τῆς πολιτικοῦ βίου, ἅτινα προέκυψαν μεταξὺ τῶν πατέρων τοῦ Μακεδονικοῦ συντάγματος, μέχρι τῶν πρώτων αὐτοῦ μεταρρυθμίσεων.

Κεφάλαιον Α'.

Καταστάσεις πολιτικαί.

Ὅταν ἡκμάζεν ἡ ἀνατολὴ ὑπὸ τὸ κράτος ἑλλ. χωρὶς νὰ ἀπολέσῃ καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ πολεμοποιῆται ἐπιφέρουσα ἐπιλαμπῶς, δύναται μὲν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐξηρτημένος, ἀλλ' ὄχι καὶ ὡς ὑπήκοος ἐλευθερίας. Ὅταν ἅρμοις ἀπολέσῃ καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιλαμπῶς τοῦ πολεμοποιεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐλευθερία ἐκλείψας ἀνατάσεται ἐξ αὐτοῦ μεταβάλλεται εἰς κράτος δοῦλον καὶ συμπαλαίουσι εἰς βίον βίαν τῶν δορυάλων. Τοιοῦτος παλαίει ὁ Ἑλληνικὸς ὑπὸ τὸ κράτος τῆς Ἀγγλικῆς προστασίας καὶ τῶν ἐπιβληθέντων ἐπ' αὐτοῦ θεσμῶν. Ἀπώλεσε καὶ ἀνεξαρτησίαν καὶ ἐλευθερίαν. Ἡ πολιτικὴ ἀνάστασις αὐτοῦ παλάσσεται σχηματίζεται ἐνεργῶς δημοκρατικὴ χαρακτὴρ αὐτῆς ἐκπορεύεται ἀπ' αὐτῶν. ἀρῶν μὲν διαιωνίζεται εἰς τὴν θεσμήν, καὶ ἀποβλέπουσι εἰς τὸ πρῶτον ἀφαίρεσιν εἰς τὴν κοινωνίαν.

Φαίνεται ὅμως ὅτι εἰς ταῦτα διέμεινε παρὰ ἡ Ἀγγλοκρατία δύο χρόνια, ἐν ὧν ὀλίγον τὸ μὲν ἀφιέναι μὲ ὀνομασίαν ἴνα διαμορφωθῇ, τὸ δὲ ἐξέρμοσε καὶ ἐν τούτοις ἀρμοδίως ἐνώπιον ὑμᾶς, καθιζάνοντο ἀνεπιφύλακτα δημοκρατικὰς καὶ ἐλευθερίας. Ἀς προβῶμεν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἐκάστου ἀνάλυσιν.

Ὁ ἑπτάνησος ὅρος, ὅλος διέμεινε τὸ ἓν ἐν τῷ ἑλλ. τὸ δύο ἐβαρύνετο, καὶ εἰς τὸ μὲν ἐχορήγησε πολιτικὸν ἴνα δῆμον ὑπόστασιν, ἐν δὲ τὸ ἕλαιον ἀφῆρε αὐτὸν ἐνεργῶς, τὸ δὲ παρέμεινον ἀμετρία, περὶ ἧς ὑπόθεσιν διαλάβομεν εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον. Ἐξ ἐν τούτοις τὸ ἔχον ἰσαιτέρων πολιτικῶν ἕδραν θέλομεν ὀνομάσει Ἰονιοκρατικὴν. Τὸ δὲ ἕτερον ἰσαιτέρων ἕδρανε Ἑπτανησίων. Καὶ τὸ μὲν Ἰονιοκρατικὸν ἀπαρίθμησε ἑλάχιστα τῆς κοινωνίας μέρος, καὶ ἀποκαρδιώθη μερίς ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, ἡ ποιοτέρου παρεμένης Ἀριστοκρατίας·

τὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ δὲ Διμοιρὸν συναιρέλη ἐπὶ τὸ πολυπληθέστερον διὰ τὴν πολιτικὴν μερίδα καὶ ἀντιδραστικὸν ὑπὸ τὸ Ἅλα. Σύμμαχος ἦτον ἡ Τριακοσία καὶ λαὸς ἡ Δῆμος, ὅσαι δὲ δύο ὑπὸ τὴν Προεδρίαν διαιρεθέλη πολιτικὰ χοιχία, ἦτ ὀλιγαρχικὴ ἡ ἐμβριθὴς ἐξέλασις, θέλη καλεσθῆ ὁ προπάτωρ ἀπολέγετο ἀπὸ τὴν Σημαῖν ἀμφιλόγων καλεσάντων.

Ἡ διάφορος αὕτη ἦν πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς παρεσκεύαζε τὴν Προεδρίαν, παράγαγε βαθμηδὸν μέχρι δύο καὶ βίου, καὶ λάσεις καὶ τοξεύσας, καὶ συμφέροντα καὶ μεγάντας ἐξελεύσας ἀντιθέτους. Ὅθεν ἀνθέλοντες καὶ ἀναβιώσοντες ἴδια τὰ μανόμενα λαοῦ, δεῖ πρέπον νὰ θεωρεθῶμεν ἐν συμφορᾷ αὐτῶν, διὰ δὲ καὶ πάρεσμεν ἄμα, ἀμφὶ νὰ παρηγορήσωμεν δύο πολιτικὰ ἐμφράγματα ὑπὸ δύο ἐμφαχθέντων θεσμῶν, καὶ νὰ ὑποβάλλωμεν δὰς ἰδέας μας εἰς τὰ προάγματα, καὶ ὄχι λαοῦ εἰς ἐκείνας.

—

Σλοιχεῖον Διμοιρικόν.

Ἐὰν πρὸς ζυγὸν ἀναλογίσωμεν εἰς δύο νόμας, δύο ὁδοὺς ἀντιθέσεως συλλογισμικὴν θεσμοθεσίας, καὶ διαλέξωμεν δύο μέρεσιν δύο ἀρχόντων διαιρούλων τὴ χοιχὴ δύλη, ἀπὸ δύο πρώδων τὸ ἐκφορέως βαθμοῦ μέχρι δύο ἐμπειρίας· τὸ Προεδρεῖον δύο Στρατείας, θέλομεν εὑρίσκως ἀφοβῶ, ὅλη ἡ μέρεσ αὕτη εἰς ἓν ἄμα ἀντίφατο, ἐμὰ εἰς ἓν μεσοῦ ἀφάνεια ὑφάσμου, δι' ὧτον καὶ ἐλαφρὰ ἀνέμου ῥοὴ ἦτο ἁρμοχὰ διαφθοράν. Εἶδομεν ὅλη ὁ Ἀρχεοζῶν, ἐπὶ διαφύλαξεν, ἀσφαλῶς σύναρμα δᾶσαν καινοποιῶν Ἀρχῶν καὶ Δύναμιν, ὅλη δυμ: ἦλο δὲ μέρος ἀπὸ δο ὁ ὧτον ἀνεχώρη καὶ εἰς ὃ παλαίμνημα δᾶσα δομικὴ ὕδωρ ξις καὶ ἀνέμνημα. Διὰ δὲ ἐξοίκια καλυπτόμενο, ἦλε Σύμμαχοι ἐφυμνοῦντο, ἦλε ἴδια διάκενα προσκαλοῦντο, διάφορον ἦ ἐξακοσίους ἄνευ τῆς συμφορᾶς ἢ τῆς συμπαθείας τῶν Ἀρχόντων.

Πλὴν ὅλα ἦλος ὡς ἀδόμενος διοδίας, ἢ αὐθεντείας καὶ καλλιέρεσμαν, μελέτη δὲ ὁδόμενον καὶ δὲ πάντα εἰς ἓν δομικὸν σῶμα, ὁ ἴδιος ἐνόνατο ἰδίους δι' ἑνὸς ἀδῆ νεύματος νὰ δὲ ζητήσῃ καὶ δὲ ὑπάρξεως καὶ δὲ κινήσεως· αὐτὸ ἦτον ἡμέρα ἦλε ἀφαγματικὴν αὐθυπαρξίαν, ἦλο ἀδῆ νευρόσπαστον ὀφόμενον καὶ δὲ θέλησιν τῶν θαυματοποιῶν, ἦλε ἐνόνατο δομικὴν ὕπαρξιν ἦχεν ἦλο ἄλφα διακόσια ζητὰ, ἢ καλάζασις δο ἦλο ἀσυνδέτως ὑπολειπόμενο· τὸ δὲ πάντα δόλο μόνον ἦτον ὑφάσμα καὶ ἀναμέρεται, ὅλων ζητῶ

ζωνῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Γαρλαν ἐδὶ ἰδίας δυνάμεως ἢ ἀρετῆς, νὰ συμμορτῶνται ὑπὸ αὐτῶν ἐλευθέ-
ων θρησκευτῶν, ἀγγωνιμένων παρὰ τῆς πολιτείας. Εἰ δαιμόνιν συμβούλου
ὁ λαὸς αὐτῶν, δύνανται ἀνεμποδίστως νὰ δὲ ἐξασκῶσι, καὶ νὰ δὲ πα-
ρέχωσι γόνιμα καὶ ὠφέλιμα πρὸς ἑαυτοὺς καὶ δὲς ἄλλους, διότι σὺν
ἔχουν παραχωρήσεις ἢ χαριστικὰ ἐλεύθ, δὲν οἱ ἐνεργοῦντες ὀφείλουν,
νὰ δὲ ἐνεργῶσι πρὸς τὸ συμφέρον καὶ καλὸ δὲς ὁμοεθνῶν, ἢ ἄλλως δὲν
θὰ ἠμποροῦν ἢ βράδιον νὰ ξεριζωθοῦν ἐξ αὐτῶν. Αἱ παραχωρήσεις
τῆς βασιλείας εἶναι πάντοτε ἀβέβαιοι, ὡς καὶ ἐνεργούμεναι ἀπὸ μισοῦν
δεσποτισμόν, ἀντιμισούμεναι πολλάκις μὲ ὑποκρίσεων.

Ἡ Πρωτεύουσα ὅμως δὲν διαφωρίσθη ἐκεῖ ἀπό, δὲν ἐκόμισεν ἑαυτὴν ἀρκέ-
δες ὑποφαινομένην μὲ δὲν βασιλείαν δὲν Ἑλληνικῶν ὑποκειμένων, ἀλλὰ δὲ-
ναμιν μὲ αὐτοκρατορικὸν καὶ ἐξαίρετον, πρέπει καὶ εἰς ἄλλας φύσεως μέρα
δημόνια νὰ ἐξαπλώσῃ καὶ δὲν ἴχνος πολιτικῆς αὐτῶν ἰσχύος καὶ ἐπι-
ρροῆς, καὶ νὰ ἀναγνώσουν ὅλες ἀπὸ ἀκριβεστέρων βάσεων δὲν ἀνεξαρτη-
δες. Ὑπὸ δὲ τὸ πρόσχημα λοιπὸν δὲ νὰ ἐκπαλάξῃ δὲν λαὸν ἀπὸ ἐλευθε-
ρίας παλαιστὰς καὶ νὰ ἀπαγκυβερνήσῃ δὲν γοητείαν ἀπὸ ἡγεμονά
δες μεσαιωνικῶν προνομίων, ἐπαλάβη σοφῶς καλὰ δὲν ἰσχυρῶν δὲς
βασιλικῆς ἀδρομισθίας, καὶ ἐροδιδγόησεν δὲν σκοπὸν πληροφορικῶν
νόμων, καλέργησε δὰς προλαβούσας καὶ δὰς ὑποκαταστάσεις· ὡς καὶ δὲν
τὴν ἐμπαθέστατος δες ἐκεῖ δὲς βασιλικῆς, ἐδύνατο ὀδῶν καὶ μοναχικῶν
δέσμα μεταβολήν. Ἀμὰ καὶ ὑπὸ δὲν ἔπρεπεν ἐκεῖνον ἐπέρχεται πάντοτε
πρὸς δὲ ἴδιον ἑαυτῆς ὄφελος, διότι καλέσθησε δόξης βασιλικῆς, δὲν ὀδοῖον
καὶ ἀνδρῶν, ἂν δὲν δὲν ἐφέβετον πολὺ, ἴδιον ἐπόκειτον δὲν παραγωγῆ.

Αἱ ἰσχυραὶ ἀδρομισθίαι δύνανται μὲν εἰς ἐποχὰς μάλιστα ἀμαθῶν
καὶ βαρβαρόδες νὰ ἦναι καλοβουλικαὶ πρὸς δὲν λαόν, καὶ εἰς βασιλι-
κὰς αὐλοκράτορας νὰ ἦνε καὶ εὐπρόσδεκτοι πρὸς δὲν ἐλευθερίαν, ἂν κα-
λοκυβερνῶνται ὑπὸ σωφρόνων φιλοσόφων καὶ φιλαρχικῶν· ἀλλὰν εἰς ἐποχὰς
βασιλικῶν, ὅπου σοφίαι καὶ δύναμαι ἦναι αἱ λοιπαὶ καλοβουλίαι,
καὶ εἰς μοναρχίας διοδοξούσας ἢ ξενοκρατορεύσας, ὅπου ὁ λαὸς ἀλλὰ
ἔνειμα ἀγνοίας δὲν διαφερόντων δὲ, ἀλλὰ ἔνειμαι ἀδυναμίας, ἦναι
ἀνέφικτος νὰ συνεννοηθῇ καὶ νὰ ἀντιταχθῇ συνδυαζόμενος κα-
τὰ δὲν βουλῶν δὲ Διοδοξούρ αἱ δὲν ξένην ἐπιβάσεων, αἱ ἰσχυραὶ
ἀδρομισθίαι ἀδρομένην μόνον ν' ἀντιδαπάσουν ἐρρωμένως καθ' ἑαυ-
δὲ· ἦναι δὲ μεσόλαχα καὶ οἱ ἀδόρυβοι δρομεχῶνες μεταξὺ συ-
βαρνήσεως δυναστῶν καὶ δὲν δυναστευόμενων· ἡ καλοχρονία ἀ-
πὸ μέρος ἐκείνης δὲν ἀφορᾷ εἰς δὲν ἀκαίρωσιν δὲν, ἀλλ' εἰς δὲν ἐ-
πιπόνου της ἀσφάλειαν καὶ πόσωσιν.

Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἀδομηχανισμένον σκοπὸν ἀδύνατα καὶ ἡ Πρωτεύ-
σα διότι ἀνεξαρτήδες δὲ παρ' αὐτῆς ἐγκαθιδρυθεὶς γοητεῖ συγκρατεῖται, ἐπὶ
ὁδοῦ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁδοῖον ἐσυβάρυνεν ἐαύτης ὄμην ἐπὶ ποιητικὴν, δὲν κατεδίωκεν καὶ μόνης τοὺς
ἀρχαίους ἢ μεγαλοφυεῖς ἡμιθεϊκὰς, ἀλλὰ καὶ ὅσης ἄλλης ἢ ἐν ἰδίῳ
ἢ ἐν τῷ ἀεὶ ἔκαμεν διηγοκινδυνίας ἵνα ἢ καὶ ἀπλῶς ὑποφαίνεται ἐ-
κείνα τῶν φύλων καὶ τῆς ἀρετῆς ἦσαν, διότι καὶ ἔδει καλλίστην μίαν ἰδέαν
εἰς ἐπὶ ποιητικὴν δύναμιν, ἐπειδὴ μᾶλλον ἐδίφρουν, καθόσον δυσκολώ-
τερον καταβάλλονται αἱ ἠθικαὶ δυνάμεις· καὶ ὁ δεσποτισμὸς ἐδιάνοιξ ἢ
ἄλλας ἐπαύλεις ἀνέκειτο, ἢ μὴ ὅσας αὐτὸς δημιουργῇ, διότι καὶ ἀμέτρια
καὶ αἱ ἀναγνωρίζονται δεσμοῦ δημῶν, δύνανται ἢ μεμονωμένα, ἢ
συμμαχοῦσαι πρὸς ἀλλήλας νὰ ἐπὶ ἐπιφέρωσι καὶ νὰ καταβάλωσιν αὐτῷ
Ἡ εὐφυΐα καὶ ἡ ἀρετὴ ἀνυποψίαν πάντοτε ἐπὶ τοὺς δεσποτικοὺς καὶ τυραννικοὺς
συμβιωτὰς, διότι ἀεὶ ἦσαν αὐτοὶ ἀντίπαλοι φοβεροὶ εἰς ἐπὶ ἐπιφέρωσι καὶ
δυνάμεις, διότι ἦσαν ἰσχυραὶ ἐπὶ φοβεροὶ εἰς ἐπὶ ἐλευθερίας.

Ἀλλ' ὅσον ἐγὼ ἐμαθον ἐπὶ ἡ ἐξάλειψις ἢ ἐξαφάνισις ἐπὶ ἰσχυρῶν ἀπο-
μεμαθῶν, ὀφείλει ἐν τούτῳ ἐπὶ τοῦ χάους, καὶ ὅτι ἡ ἱστορία ἐπὶ ἀρχαίων ἡμε-
τέρων νόμων, ὀφείλει ἐπὶ ἀπαύστου καὶ ἐπὶ χάους καὶ ἐπὶ γεωργίαν, διότι ἡ
μὲν ἐξάλειψις ἢ ἐξαφάνισις καταστρέφουσα ἢ ἀπαγορεύουσα ἐπὶ τοὺς ἀναλ-
ἀπὸ ἀλλήλων ἐπὶ λαὸν ἀπὸ ἀεὶ καὶ ἐξάγουσα βαθμηδὸν ἐπὶ ἐσθλὰ
εἰς ἐπὶ ποιητικὴν· ἡ δὲ ἱστορία ἀπαλλαττόντως ἐπὶ χάους καθόλου
ζωὴν εὐκαρδοτέραν ἐπὶ ποιητικὴν, καὶ ἐξαφανίζουσα ἀπὸ ἐπὶ ἐχρό-
νους ἐπὶ ὀλιγοχρονιαίων ἀνεῦρα, ἀφίνει ἐλέγχους δυνάμεις ἀ-
μεταβλήτων ἀρχῶν ἀπομεμαθῶν. Τὰ ἀπολειπόμενα ἐπὶ τοῦ βε-
βαίως ἀπαφιλονείκητα. Λέγομεν ὅμως ὅτι ἡ Προσωπικὴ δὲν ἀπέβη-
σε ποτὲ εἰς αὐτὰ, ἀλλ' εἰς ταυτὸν μόνον, διότι ἐν ἐπὶ χώρᾳ ἐπὶ
ἐπιφέρῃ ἀπαραμείνασα ἐπὶ ἴδια ἀρχαῖα, καὶ ἐνταῦθα ἐνῷ καταδύ-
νει ἐπὶ ἰσχυρὰ καὶ παλαιὰ ἐπὶ ἀρχαιοπρεπῆ νόμιμα, ἐπιφάνειαν δύνα-
μιν καὶ ἐπὶ λαοῦ. καὶ ἡ ἀμερόληπτος ἱστορία, ὡς καὶ ἄλλα φιλο-
σοφικὰ ἔργα, ὀφείλει ἐπὶ ἐπιφέρῃ ἐπὶ ἐπιφέρῃ καὶ νὰ ἐπιδι-
ώκουσι αὐτὰς ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ τοῦ σκοποῦ, καὶ ἐχὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἀπολειπομένων, ἐπὶ ὅπου ἦσαν ἐπὶ ἐπιφέρῃ ἀπὸ ἐπὶ ἐπὶ
ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τραγουδιῶν διακοσμεῖται, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν συγχρόνων ἀπὸ τὴν ἄρπαν παυλὸν καὶ μανδύαν, δηλ: τῶν δημοτῶν ἐσθῆτα.

Ὁ σχηματισμὸς μεταμφιεσμοῦ δι' ἣν περιέβαλε τὴν δημοτικὴν μόνην, ἀ-
πάρα ἀρχαίαν ἐν τῷ διαχωρισμῷ τῆς ποιητικῆς εἰς δύο σχήματα μέρη,
δίκην καὶ σχῆσεως ἀρχαίων ὑποκειμένων, τὰ ἀλλοῖα ἐν συγγενεῖ καὶ
ἐπιφορακίας, προσαρτᾶσι τῶν φημῶν δοῦν ἐξηρτάσθη καὶ καθιερώσεως
ἀναμειγνύει τὴν διαφορὰν τῶν πράξεων. Τὸ ἀγαθὸν ἔμως καὶ ἀλφα-
βητικὸν ἀπὸ τὸ νὰ δημιουργῶσι ἢ νὰ ὑποβάλωσι τὰς δημοτικὰς καὶ
τὰς χάσεις, ὀφείλει νὰ ἐπιζήτωσι ἐκ τὰ πάθια αὐτῶν.

Πλὴν ἡ Προσαπία ἦχε ἀρὸς βάθος καὶ ἀνάγκην, ὅπως ἐνεργῇ τὰ σχέδιά
της, καὶ παρέσυρε ὑπωπῶν τὸν ἀσόφυλον αὐτῆς δυσδιάκριτον ἀπὸ ἓν σῶμα, μετὰ
τὸ ὁποῖον συμμορφώσεται τὴν ἐξωτείαν, ὡς οἱ ἀναπεπτόλαι συμμερίζονται μετὰ
τῶν δημάρχων τὰς οἰκιακὰς φροντίδας, τὰ νοικιακοσαιῶ ἐπ' αὐτῶ καὶ ὅλας
ἐκὰς ἀράξεις καὶ παλαιχρόνους ἔτη. Πρὸς τοῦτον εἶτε διωδὸν ἐχυμάλωσε
καὶ μεταχειρίσθη τὸ δημοτικὸν τραγοῦδι.

Ἀγῶ τὸ ἀπομόρφωσιν εἰς τῶν τραγουδιῶν αὐτὸ διακοσμεῖται, καὶ τὸ
ἀγάπησε πάσαν εἰδικὴν δύναμιν, ἐμπνεόμενη, ὅπως τὸ ἐμφανίσῃ εἰς τοιαῦτα
τὸ παράπονον τῶν γυναικῶν, τῶν μεταφυσικολογίαν καὶ τὰ ἐσώτερα πάθη.
Ὅθεν παλαιοτέρωσα αὐτὰ μὲ ἀφιλοκερδεστέρους διηγορίας καὶ μὲ ἄπομα παρά-
σημα, διαφέρουσα τὰ ἐμπλουτίσα τὰ μὲ ἐπαφορμένους μυθοὺς καὶ ἀρχὰς συν-
λόξεις, συνάπτουσα εἰς τῶν μεταποιημένων τὰ, καὶ παραχωροῦσα ἐλάφρας τινὰς
ἀσημάντους ἀπορίας, ἐπέλεγχα ἡ μόνον νὰ τὸ παλαιώσῃ ἔμφασιν τῶν θε-
λήσεών της, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ ἀγάπῃ νὰ συνλαυτίσῃ τὰ συμφέροντά της μὲ τὰ
ἰδικά της. Ἔκλεκτα ἀρίστη Προσαπία καὶ Τριανταφύλλα, ἀγαπημένα ὄντως καὶ
ἐπαξιοπρόσωπα συναγωνίσματα εἰς πᾶσαν θαυμασίαν καὶ ἀθάνατον τράξιν.

Πλὴν τὸ μέρος τοῦτο, τὸ ἐπαινεῖν ἔπαιξε τὸ Τριανταφυλλικὸν τραγοῦδι, δὲν
μεταβάλλει ποσῶς τῶν δημῶν αὐτὸ παλάσσειν, διότι εἰς ἄλλο δὲν ἀνάγεται, ἢ
εἰς τὸ μέρος τὸ ἐκλογοδοχὴν ἢ τὸ δρᾶν ἀπέναντι τὸ ἐκλογέως ἢ τὸ δεσπόζον
ὅλους ἐπιθυμεῖται ἢ ἀποσύρον καὶ ἀρέσκεται τῶν δυθῶν τὰ ἐκφύσεις πα-
λαιάς.

—

Στοιχεῖον Δημοτικόν.

Τὸ στοιχεῖον τοῦτο ἦτο μόνον ἐγκρίθη εἰς τῶν ὑπομνημάτων διακοσμεῖται,
παραχωρηθὲν εἰς τὸ Τριανταφυλλικόν, ἀλλὰ παλαιώθη καὶ εἰς σφετεριση-
μένην λήθην· τὸ σύνταγμα τῆς ἀπλῆς ἐπλάσεως μεσῶν τὸ ὄνειρον· καὶ συν-
ίστων αὐτὸ ἐξῆς ἡ ὁμάδες μεσῶν, ἐμπόρων, ἐχθρῶν κ. τ. ἑθαυ-
μάσθησαν αὐτοῖ τῆς ποιητικῆς ἐκ ἀληθείας, ἄνευ ὑποστάσεως δομικῆς
καὶ ἄνευ ὕλης ἔξω ἀνθρωπίνης συμπαθείας. Ὁ ἀβίωτος αὐτῶν βίος πα-

λέγει

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

βέβαιο μάλιστα ἀληθινός καὶ ἀπὸ ἐκεῖνον τῶν δημοσιογράφων, διότι ὑπέκειτο εἰς διαφόρους ἐκτοπίσεις, τὸν ξενιτεμὸν καὶ τὸν ἐγχώριον ἐξοστρακισμόν. Ἡ δημοτικὴ φωνὴ καὶ τὸ ποιητικὸν τάλαντον τοῦ Καλβοῦ, ὅλα ὅσα μετὰ καὶ ἀνδραποδώδους, διότι ἐνῷ δὲν ἔχασε τὸν ἐσωτερικόν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐδούλευε διαφόρους κυρίους.

Ἀπ' ὅσους ἀντιλέγουν ὅλη ἡ ἐποχὴ καὶ ἡ διανοητικὴ αὐτοῦ ἀνάπτυξις ἦτον ἀξιοθρήνητον διότι νὰ μὴ ἴδῃ ἕνα παράπτυγμα γραμμῆς μετὰ τοῦ ἐξοχικοῦ, ἕνα ἔπος ὅπου νὰ ἔβαλε τὸ ἀσυγχώρητον καὶ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ μάταιος. Ἡ ἀναγνῶσις αὐτῶν εἶναι ὅμως σαφὴς καὶ ἀνεπαρκεστάτη, διότι τὰ φυσικὰ δικαιώματα δὲν ἔχουν, ἢ ὑπάρχουν δὲν ἀρέσει νὰ ἔχουν ὡς βάσιν τοῦ ἐξοχικοῦ ἀφηγήσεως ἢ τὸ ἀπομεμακρυσμένον τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ δὲν εἶδεν αὐτὸ τὸ μεγάλο ποὺ ἀνεβρέθη μετὰ τὸ ὁδοιπορικὸν γενέσθαι. Ἔπρεπε ἡ αὐτὴ ἐποχὴ ὑπῆρχε καὶ διὰ τὸ ἐκπολιτισμένον χωρίον, τὸ ὁποῖον ἡ ποιητικὴ ψυχὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀγαπήσῃ εἰς τὴν κοσμοπόλιν ἢ ἐν μέρει, ἀλλ' εἰς τὸ ἀγαπᾷν καὶ αὐτὸς μὲ ἔλεγεν. ἐν δίγνωμον ἀφιλοσόφερον ἢ ἀφιλόσοφον, κἄμνει νὰ δημιουργήσῃ δὲν ἐκπολιτισμένον ἢ νὰ δὲν χαρῇ καὶ αὐτὸς εἰς ἀφιλοσοφήτους.

Δὲν ἦσαν χωρὶς σπουδὴ καὶ τὸ νοῦ ὁ καλόγερος τὰ ἀληθῆ ἄλλα εἰς ἐξωτερικὸν τὸ μὲ λόγος· αὐτὰ ὑπεκρύπτοντο ἐν τῷ ἀνεῖρα καὶ τὸν ποιητικὸν τοῦ ξενιτεμοῦ, ἐξ ἴσου νὰ διακρίνῃ ἐκ ἀνθρώπου· ὑπῆρχον εἰς τὰς ἀγωνίας ἀφηγήσεις καὶ εἰς τὸν ἀρέσθαρσαν τῶν Τουρκαλῶν, συνεννοήσεων μεταξὺ ἐκείνους καὶ θεωρήσεων τοῦ χωρὶς καλόγερου φύσεως. Εἶναι χωρὶς Προξάλαν καὶ ἐγχώριον Τερμοπύλας, ὅταν τὸ ἀφηγηματικὰ ἄλλα εἰς ἀπαραμόρφωτος τὸ χωρὶς ἐν τῇ τῶν ἐπιρρόπων φαντασμάτων δημάχιζον συμφορήσεως, καὶ εἰς καταδίωξιν εἰς ἐκφοβῶν δικαιοσύνης.

Ἤμεθα ἄλλως συναινῶμεν ὅτι οἱ ἀφηγήσεις εἰς τὰς ἄλλας ἡ Ἀγγελικὴ Προξάλα· ἀφηγήσεν τὸν Ἐσλάνον, ἀλλ' ὅταν δὲ τὸν ἐνέχῃ, ἀ-δὲ καὶ ἀφηγηματικὰ γνώσεις ἀφανίσεως γενικευμένοι· ἡ Ἀγγελικὰ ὅμως ἦτο καὶ ἐνδοχὴς καὶ πάθοχος τοῦτον γνώσεων, διότι μόνη αὐτὴ ἐν τοῖς ἐφάνη ἔχουσιν ἔχαμεν αὐτοῦ τὸ ἀφανίσεως. Τὸ νὰ παλέχῃ ἐν ἀφαιτῇ τοῦ ἀφηγηματικὰ καὶ ἀφηγηματικὰ ἐλευθερίας. Ἄλλως ἀναλαφρεύει τὸν Προξάλαν αὐτὸν τοῦ Ἐσλάνου ἐνισχύοντο καὶ πάλιν ἴσως ἄλλης, νὰ τὸν χαρακτηρίσῃ βαθμηδὸν ἀρὸς τοῦ αὐτοδιοίκητον καὶ δὲν ἄν ὀφείλεται ἀναμόρφωσιν.

Ὁ Ἑλληνόδιδαξος αὐτὸς χωρὶς, ἢ χειδόνης τοῦ ἀκαιρίας ἢ ἐπιδημικὸς τοῦ τὸν ἀρὸς ἄν ἦτος ἐνδοξότερος, ἢ ἀφαίσιος, ἢ μέχρι, τινὰς ἐγκαλάβη ἀπὸ τὰς ἀφορμὰς ὅλα τοῦ χαμηλῆς ἐπαναστάσεως φιλελευθέρως· ἔτος, ὅταν ἀφιέμενοι ἀπολύθησαν καὶ γόνιμα ἐπρόκειτο, ἄλλα καὶ

χωρὶς

τῶν διαχειρίσεων, ἤτις ἦτο μὲν τοῦ κυρίου παραγωγὴ κυρίως λεγόμενος πλὴν κατ'. ἐὰν δὲ προσωρινά τινα, ἀναχώρησιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων βίον, παραβάσεως τινὸς τοῦ νόμου τῆς ἀναστάσεως τε, ἢ σχέσεως τῆς προ-γαμίας ἐμφύλου καὶ ἡ συνήθης αὐτῆς ἐπιμονή, ἦτο τὸ ἐξορισμός.

Ἡ σύγκλητος δὲν ἠσχολεῖτο μόνον περὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῶν ἀναγκαίων καὶ συμφερόντων, ἀλλ' ἀνεγνώριζε τὸν ἐπὶ κατ' κυριαρχίαν, ἔχρη-ματίζει καὶ ὡς δικαστήριον ἀναγκαίας δημοσίας κύρους μορφώσεως. Τὰ δημόσια ἦτο ἐπὶ μέρους τὸ δρᾶν τῶν θεσμῶν καὶ τοῦ χρόνου, ἀλλὰ δυσκόλως ἐπιτρέπον εἰς τὴν καινοτομίαν καὶ παρεμβάσεις εἰς τὰς παλαι-ὰς αὐτῆς λέξεις, ἂν δὲν ἀναγκάζωσιν εἰς τὸ νόμιμον καὶ δὲν χρειάζωσι διὰ συνεχῆς καὶ δομητὸς ἀσυμφώνους.

Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ὁρισμένων συζήτησις ἐπὶ τῶν δοκιμῶν ἐπιτάχυνεν ἀσάφειαν ἢ τὸν κρίσιν τὸ διευκόλυνεν τῶν καὶ διευκόλυνεν ἀπὸ τῶν ὁρισμένων, ἐπὶ-σεις σύναμμα αὐτὸν καὶ τὴν ἀσυνεξάλειπτον διαφορὰν τῆς δικαιοσύνης, καὶ τὸν ἐξηγόρασεν εἰς τὰς ἀλογικὰς καὶ ἀχρεῖας ἐλευθερίας τε. Ἐν ἀπὸ τὰ ἄρθρα τῶν μεγάλων Ἀγγλικῶν Χάρτα, καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐγγυήσεις τοῦ ἐν-τὸς ἐξῆς. "Οὐδεὶς ἐλεύθερος ἀνὴρ συλλαμβάνεται, ἢ φυλακίζεται, ἢ ἐξορίζεται, ἢ ἄλλως πως παραβλάπτεται, ἄνευ νομίμου δικαστικῆς τῶν ὁρισμένων ἀπορράσεως."

Nullus liber homo capiatur, vel imprisonetur, aut exulet, aut aliquo alio modo destruatur, nisi per legalem judicium parium suorum.
(Stat. 9. di Enrico III Cap. 9.)

Ἡ ἄρτιος δημοκρατικὴ ἐποπτεία, ἡ εὐγενεστέρα αὐτὴ πρὸς τὸ λα-ὸς τῶν φιλανθρώπων συνεργάτης θεσμοθετία, ἐπὶ ἐμπνέουσα τὰς γνώμας εἰς ἐνδόξους καὶ ἀδόξους ἀκουσίους, ἐμόρφωνε βαθμιδὸν καὶ πλέον γνώμας δε-μοκρατικὰς καὶ δημόσιον ἀντίρροπα ὁμόθυμον, ἦτοι τῶν ἀδόξων ἢ τὸ ἀληθὲς ζήτει ἀκριτίαν, ἢ τὸ ἀρέσκον ἐπιλογχάνειν, ἢ τὸ ἐπικρατοῦν ἀκλονήτως ἀνα-πλάττειν, ἢ ὑπάρχον ἀπὸ βραδὺν καθορθοῦν.

Θεσμοὶ ἰδιότυποι καὶ ἄλλοι ῥύσεως ἀναλόγου ἐξαγόμενοι ἀνέπαυσαν τὴν Ἐδιάνησον ὑπὸ τῆς Προγαπάς, ἦτοι ἀρχομένης τοῦ λαὸν πρὸς ἐπίλειψιν ἰσχυρᾶς ὁρίζουσας καὶ βεβαιούσας. Πλὴν ἐπιπλέον ἀξιώσεις ὑπὸ ξένων κυβέρνησιν, ἦταν ἰδρύσι ἐνεργοποιήσεις. Λαὸς ὅλος σιγὴν καὶ ἀνά-πλασις, ἢ ἀμπόριον βάρος ἀπὸ τὸ ἐπιτρέψῃ δραγματικὰς ἐλευθερίας, ἢ πραγμάτων τῶν κοινοτικῶν τε, ἦταν λαὸς ῥύσιος καὶ ἄξιος νὰ ζῇ τὸν βίον ἐπὶ ἀνεξαρτήτου. Ὁ ἀμπόριος ἦταν πάντοτε ἀνοδόλης, ὅλως ἰδίαν ἄλλο μηχανᾶται ἢ χαλκεύῃ εἰς τὸν λαόν, ἀμφὶ ἀμέσως καὶ κερδοσίας μᾶλλον ἢ ἄλλων ἐμπόρων καὶ συνεσφιγμένας, καθόσον αἱ ἀριστάσεις ἐπαγορεύουν τὰς ἀριστείας ἢ τὸν διαχείρισιν.

Ἡ Ἀγγλικὴ Προγαπάς, ὡς ἀνοδόλης ξένη, δὲν ἐδύνατο νὰ βαδί-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν διάφορον ὁδόν. Αὐτὴ ὄχι μόνον ἐθεώρησεν ὡς ἀπόλυτον τὸν χαὸν ἐδῶ τὸν ἀλμυρὸν γῦρο τὸν, ὄχι μόνον διὰ ἀσυζήτητον ἐπ' ἀόπλους στρατιώτας ἀλλὰ διὰ τὸν μιλεχγρίσθη σκοπὸν καὶ ἀφῆσαν ἀθέρωτον ὡς ἄχορτος μιλρικά. Ὁ-λόκληρα στρατόπεδα ἢ λυσσασμένα ἐσυθόνως ἐφέρθη σαλὴ ἐκεῖ διὰ τὸν ἐκρι-ζώσῃ καὶ τὸν μαρμαρυσμένα ἐρείπια σιδηρόλερα μέγαλος. Ἐφέτος δηλό-νει χάθε ἀφορμὴν ν' ἀναφέρωμεν καὶ ἕνα δακρύρι τῶν ὑμετέρων καὶ θυσιῶν βασιλειάν τος. Ἡ ὅλως ἀρχῶθεν καὶ συχνοπαλαιὰς ἐκφανιλ-ίσεως πυρίως τὸν στρέφοντος, τὸ τὸ ἐμπαλάζγκρι, τὸ ἀμαθία, τὸ διάσχυ-ση, τὸ διαφθορὰ καὶ τὸ παλιὸ ἦθος συμφοτραγία, δι' ὧν ἐσυρῶλο ν' ἀσο-βήσουν παλάσσαι τὸν χαόν.

Ἀλλ' ὁσὸ ἀσθὴν τὸν στρέφοντος τόσο παλάγκιον, ὑφίζαλο ἕλεφα τὸν μο-νωνιὴ, στρουθόστροφα καὶ ἀναπλυσσορέσν ἡ τὸ σῶμα τὸ ξενιτρὸ, ὁσὸ διαφόρων ἄλλων ἀγορῶν, ἐνδὺς τὸ ὁσὸ τὸν θρησκιαλιῶν ἰδεῶν καὶ τὸν ἱστορικθνικῶν παραδόσεων. Διαχωριστέον τὸ παλά-ξαν αὐτὸ ἀσὸ τὸν στρέφοντος, γύρω τὸν ἡμερίσεως τὸν ἀσωλε-ρῶν ἐπιγόνων μορφῶν ὑσὸ τὸν ὁσόκλιον στρεβάζγκλο τὸ τὸν λι-μαράδων, ὁσὸ ἐρημία καὶ ἀνεπιρίαστος καὶ ἀπόθλιος τὸ τὸ βίο τος. Ἀλ παλαβλίσῃ εἰς ἄλλο τὸν συνέλγκον, ἡμεῖς ἀς τὸ νὰ τὸν ζωγραφῶν, νὰ τὸν ἀνεχθῶν καὶ νὰ τὸν στρισρίσωμεν ἐκ-τὸς τὸν ἀσθῶν τος μέχρι στρεζάσεως σιδερόλερα. Ἐκεῖ τὸ τὸν λαλέγγ μὲν ἀγανὸς καὶ ἀδιαλύσαλος, ἀβὰν τὸ τὸ καὶ ἀμγιό-χρον στραγγαλιστὸ, ὡς στραγγαλιστὸ τὸ καὶ τὸ ὀρθόδοξος θρη-σκεία τος καὶ τὸ ἐνδοξος ἐθνικὴ ἱστορία τος, ἐξ ὧν ἀντλοῦσα τὸν ὑσάρξεν καὶ τὸν ἰδιορρυθμίαν τος

Ἀλ δύο κῶλαι σταγαὶ, κῶλαις τὸν ἐχαρίσω τὸν ἀλησμονή-σιαν ὑσάρξαν τος ἐκέσιναι καὶ τὸ γενναῖο αἰσθήματα καὶ τὸν ἀφιλῆν ἰδέαν τὸ ἐθνικὸ μέγαλος, καὶ τὸν ἀέξιον ἐρείδα τος ὁσοσάσεως γενικῆς τὸ ἑλληνισμοῦ ἀναγέρσεως καὶ ἀσοκατα-ρώσεως. Ἡ ἀρὰ αὐτὴ τὸ ἐρρεζώθη ἀς τὸν ψυχὰν τὸ γενοῦ καὶ ἔγκε τὸν αὐτὴν ἰσχὺν, ὃν ἔγκε καὶ ἡ θρησκεία τὸ, καὶ ἡ ἱστορία τὸ καὶ ἡ ὑσὸ τὸ παραδόσεις τὸ· τὸ δίχος ἐκέσιναι τὸ τὸν ὁσόκλιον τὸ ἀνδρεία ἄλλη ἐδύνατο νὰ καθισχύσῃ αὐτῶς, τὸν ἀνάγκασεν τὸ τὸ-σες ἐδίχασεν ὁσὸν βεβαίως, ὡς ἄλλοι ὁ ἱστορικὸς χὸς τὸν ἐν τὸν βαθυγκλὰ αἰχμαλωσίαν ὑσάρξαν ἀς τὸν ἱερὸν πόλεν.

Ἐκεῖναι τὸν μέσον σταγὸν τὸ 1821, ἦσταν ὁ Ἑλληνικὸς τὸν σταγρικὸν σάλαγγα τὸν τὸν ὁμοεθνῶν τὸ ἀναγέρσεως, ἤρχεν ἄλος ἔθνος ἀς τὸ ὁσόκλιον τὸν μάχης, καὶ συναγερίσθη ὡς ἕνα

τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸν ἀγῶνα, ἐν τῇ αὐτίκα τὸ αὐτὸν ἐνδιάφορον, ἐφρόνησε καὶ ἡ ἐνεχθῶσα
ἐκκλησία ἔδειξε βεβαιωθῇ καὶ τὸ ἐθνικὸν μέλημα ἱερισμοῦ ἀποφασισθῇ.
Ἐμένετο μὲν ἔτι μᾶλλον δόλε ἡ ξενικὴ διπλωματία, ἀνθιστρουσιωμένη
καὶ τὸ ἀρμοστῇ Ἄδαμ, ὡς καὶ τὰ αὐθέντικα ἀποφάσεθεν ὀργανικῆς
καλὴ τὸ λαὸ, ἐπεβάρυνον μυριοτρόπως τὰ διεμβάτ, καὶ ἐπιχειροῦσε ν' ἀπο-
βάσουν ἐπὶ ὁρόμου ἐμποδίου τὸ ἐθνικοῦ ὄπτρητον, σχὲν ἀνθ' νὰ καλαδοίξω-
σε, σᾶλλ' περισσότερον ἐναντίον τὸν ἐνθουσιασμένον, καὶ ἐμπαλιάσαν τὴν
ἀλίδα καὶ σκανδαλώσαν τὸ.

Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ ἀρνηθῶμεν ὅτι καὶ ἐπὶ τὸν δημοσίων, ἂν καὶ
ὀλιγάτερον, τὸν ἱερισμάτων, δὲν ὑπῆρχε καὶ ἐλίγα τὶ πόνος, παραμφιβό-
λου τὸ τὰ, σᾶλλ' ἕλο μᾶλλον πόνος ἀλαζὴ, συμπληρωματικὴ καὶ ἀλαμπὴ
δὲν ἕλο αὐθόρμητος, ζεστὴ καὶ γενναῖα ὡς τὸ πόνος τὸ τὰ. Ἔλεγε ὁρό-
σημον ἕλο αὐθόρμητος, ζεστὴ καὶ γενναῖα ὡς τὸ πόνος τὸ τὰ. Ἔλεγε ὁρό-
σημον ἀπὸ τὸ ἱερισματικὸν χωρίον ἡ ἀξία καὶ τὸ ἐθνικὸν φίλτρον· ἄλλοι
σημεῖον ἀπὸ τὸ ἱερισματικὸν χωρίον ἡ ἀξία καὶ τὸ ἱερισμάτ. Ἡ διάφορος αὐτὴ ἀπὸ-
στη ὑψίστου βαθμοῦ ὑπῆρχε στὸ τὸ ἱερισμάτ. Ἡ διάφορος αὐτὴ ἀπὸ-
γαζε καλὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὸν διαφορῶν, ἂν ἀγόμαζαν ἡ ξενο-
κρατία μεταξὺ τῶν δύο χωρίων, καὶ ἀπὸ τὸν διαφορὰν τὸ ἱερισμάτ
αὐτῶν εἶν, ἀφοῦ τὸ ὅλον θεμέλιον διαμένη στὸ τὸ ἐθνικὸν αἰσθημάτων.

Κεφάλαιον Β'.

Πολιτικὸς βίος.

Ἡ ἀρχὴ τῆς Ἑλληνικῆς παλάσσης διαγράφει καὶ τὸν ἴδιαν
καὶ τὴν φύσιν τὸ ἀρχικοῦ αὐτῆς βίου.

Τὸ ἱερισματικὸν χωρίον, τὸ ἐθνικὸν ἐγερτῆριο ἱερισμάτων, ἦτο καὶ
ἀπόλυτον ἀπὸ ἀρχὴν ἀρχηγός· αὐτὸ ἀρμοζόταν τὸ ἐλεύθερον μόνον τοῦ
ἱερισματικοῦ, τὸ ἐθνικὸν, ὡς εἴδαμεν, ἔκαμε ἀρκετὰ ἀνεπιτυχῶς. Ἐν-
ταῦθα λοιπὸν ἄμα δὲν ἔχει τέλος τῆς Ἑλλάδος ὁ ἀρχικὸς βίος, ἐμπῆ τὸ
ἀρχὴ τὸ πόνου τῶν Ἱερισματικῶν, αἵτινες ἀπόκτησαν ἀπὸ τὰς πα-
νάλας μέρος. Οἱ Ἱερισματικοὶ ἔπασχε οἱ μόνοι ἐθνικοὶ, αἵτινες ἀνα-
φαίνονται ἐπὶ τὸ ἀρχικοῦ θεάτρου, ἀπ' ἕλα τὰ ἀναμιγνόμενα μέρη
τα, ἕλε αὐτοὶ ἕλοι οἱ ἐθνικοὶ, ἕλε οἱ πονόψυχοι τῶν ἔχει ἡ μέγα,
γενναῖον καὶ ἀρχικὸν ἐν γένει· ἀλλὰ μικρογόμο καὶ μικρο-
ρεπέρμα, ἀρχικὰ μικροδόξια καὶ συμπεριφέρεια μικροκοσμικὰ,
ἔτσι συνήθως τὰ ἐλαττώματα τῶν πονόψυχων τῶν καὶ οἱ χαρακτή-
ρες τῶν ἀρχόντων τῶν.

Ὅλοις ἐδιαπνέετο τὸν ἀρχικὸν πάθος καὶ ὑπῆρχον-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁ εἰς τὴν συνήθη, δὲν ἐπροσήγετο μὲ ἀρχὰς συμπεριφορᾶς ἀπὸ τοὺς
ξένους, καὶ ἀσυλήπτος ἐθεωρεῖτο παντοῦ εἰς τὴν ἐπικράτειαν· διὰ
τοῦτο πολλοὶ ἐφυγοδικοῦντο εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐκεῖ ἐζοῦσαν
ἐν τῇ πενίᾳ καὶ ἀθλιότητι ἢ ἐν τῇ ἀφθονίᾳ καὶ τῇ τρυφῇ
ἀναλόγως τῆς τύχης καὶ τῆς εὐκολίας τοῦ νὰ ἐξασκῶσι τὴν
τέχνην τῶν ἀπατεώνων· ἄλλοι ἐπανῆρχοντο εἰς τὴν πατρίδα
ἐμπλουτισμένοι ἀπὸ τὰς ἐπιτυχίας τῶν ἀπατῶν καὶ τῶν
κλοπῶν, ἄλλοι ἐπτωχοὶ καὶ ἀπορώτατοι, ἄλλοι δὲ ἐπανῆρχοντο
μὲ τὰς χεῖρας κενὰς καὶ τὴν καρδίαν πλήρη ἀπογνώσεως καὶ
ἀπελπισίας, διότι μόνοι οἱ φυγοδικοῦντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος
ἐπανῆρχοντο πλούσιοι, ἐνῷ οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐξορμῶντες
ἐπτωχοὶ ἐπανῆρχοντο πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπτωχοὶ καὶ
ἀπελπισμένοι, ἐπτωχοὶ καὶ ἀπελπισμένοι, ἐπτωχοὶ καὶ ἀπελ-
πισμένοι ἐπανῆρχοντο εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπτωχοὶ καὶ ἀπελ-
πισμένοι ἐπανῆρχοντο εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως, ἡ δρο-
σερὰ καὶ ἀνθηρὰ ἡλικία τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων, ἡ ἀνα-
γέννησις τοῦ ἔθνους, ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς
ἀνεξαρτησίας, ἡ ἐπιστροφὴ τῶν ἐξορίστων καὶ τῶν φυγάδων,
ἡ ἐπάνοδος τῶν ἐκ τῆς ἀπελπισίας καὶ τῆς πενίας ἐπανερ-
χομένων εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν, ἡ ἐπιστρο-
φὴ τῶν ἐκ τῆς ἀπογνώσεως καὶ τῆς ἀθλιότητος ἐπανερχο-
μ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐφ' ἑκ. τοῦ πόθου ἐν, ἐβάδιζον πόλε λὺν ἐπλαν τῶν δραπαλόχων τον πορείαν. Ὅτερον σχέον τὸ ξένον, παίδα ἐκ τῶν ἰδίων ἐριουβολοῦντα ἔκπλον ἄφωνον τὸν αὐχένα εἰς πᾶσαν αὐτὸ ἀπαίλησιν, λίγυρον μεθ' ἡμέρον λὰς πρόσ= ὁδος τῶν πορείας, καὶ παλίθρενον ὀρεῶν λὺν χρόνον κοινωνίαν. Τὸ πρῶ= τον δὲ καὶ εὐσθὺς σύναρμα δι' αὐτὸς ἅπο, ὅλη ἐπέσυρον καὶ ὅλον χε= ρὶ τὸ μέσον τὸ χαῖ, διὰ ὅλος ἐθεώρη λὰς χεῖρας μόνας, πίλινες ἀμέτους τὸν ὕπνον, ἄχρι ἐκ τὸν ἐλπίδα πάντολε καὶ λὰς τὸ ξένον, πίλινες ὑπεκ= ρυον ἐκείνας.

Ἀς ἴδωμεν ἐν ἱστόλῳ καὶ λὰς ἀσχολίας καὶ τὰ πραγματικὰ ἐξαγόμενα τῶν ἀναλεχομένων λὺν ἐξουσίαν Τιμοκρατῶν. Ὁ ποίητης λῆς ἐναργείας λον πλο. ὑπὸ διαγγραμμένος ὑπὸ τὸ συνάγραμμος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος λῆς Προζυσίας ἴχθυ πάντολε ἄγρυπνος ἐπ αὐτῶν καὶ διπέθυνεν εἰς ἑκάλιν πορεί= αν λον. Τὸ πρεσβύτερον ὅρκος ἀντιμέτρησον, τὸ ὄπιον ἐφύλαττε λὺν πρόσοχήν λον ὅπλο ὁ νομοθεσία, ἀντιμέτρησον εὐρύβιον καὶ ὑπὸ ὑπὸ ἀὐτὸ ἐν= διαφέρον λὺν κοινωνίαν. Ἀλλὰ παλὰ ὑπεροχίαν οἱ ἐπ' αὐτὸ ἐργασάμενον ἔλεγον συχνάκις πρὸς ἑκάστην μᾶλλον ἢ πρὸς ὑφέλιμον λῆς ἰδίας κοινω= νίας, διότι εἰς ἄκρον ἦν ἀνόμοιο, ὥρκι εἰς ὑπουργὸν ἐκπεφυκότας, ἐφε= δρείας, ἀκεραίους, ἐκμορίους καὶ ἀντιπαλεγέτας. Οἱ ἀρχαῖοι νομο= θέται ἀφ' ἑκάστ ἄκρας ἄκρον βάσιν λὺν νόμον λῆς πολιτείας, ἀσύγκρι ὡς ἐπ' ἐξῆς καὶ ἀπὸ πᾶσαν αὐτῶν μεταβολὴν, διότι ὑφόρουν ὅτι ἐν λῆς μεσημέρι= λον νόμον, προϊσταται ἡ μεσημέρια λῆς πολιτείας, ἡ γέφυρα λῶν καὶ= νοτομῶν καὶ πολιτῶν ἠθῶν καὶ ἡ ἀσφάλεια λῆς ὑπαίθρου.

Οἱ Τιμοκράται ἀπεναντίας λῆς Ἑλλάνων, ὅ, τι παρελάχανε λὺν πρόοδον, τὸ ἀντίθετον λῆν ὑγιείαν. Τοιαύτη ἅπο καὶ ἡ ἐν= καὶ τὸ συμφέρον λῆς Προζυσίας ὑπὸ λὰς ὑπαγορεύσεις λῆς ἀδοίας ἐπιθυμίας, διότι ἡ παλὰς ἐγκύρησις, ὅτι οἱ ἐπιτυγχάνοντες καὶ συν= ηγμένοι νόμοι, παθίστανε τὸ μεγαλήτερον πρόσκομ= μα λῆς ὑγιοῦς βιβλιότητος καὶ διαρκοῦς πρόοδο λῆς κοινωνίας

„Plurimae leges corruptissima republica."

Νόμοι γοιοῦτοι ἦσαν ἀριστοκρατικοὶ ὡς τὰ προνόμια, καὶ δυ= νατοὶ εἰς τὸ σθένος ὡς οἱ χρησμοί, διατηροῦν μεθέκοντα λῶν πολιτ= ων καὶ ἀβέβαιον λῆν ἐξουσίαν, ὑπερέχοντα τὸ διαφέρον ἀτό= μων, παρεγράφον μερίας δυσκολίας εἰς λὰς σύνταξιν λῶν συμ= βολαίων, δὶν παρέχον ἀσφαλῆ κυρίευσα εἰς λὰς συναλλαγάς, διατρέ= χον τὸ ἦθος, καὶ κωλύον σὰν ζητὸν καὶ ἐνέλιπον ἀντίρρεπα ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Αὐτοὶ ἦσαν ἔτοιμοι λῶν ἐμπαικτῶν καὶ ἐμψυχ= ώσεων πανουργίαν, ὡς ἦσαν εἰς λὸν ἀρχαῖον Ῥώμην, καὶ ὑπάρ= χον σύμφορον εἰς λὸν Ἀγγλίαν. Εἰς ταύτην τοῦτον ἅπο ἡ σχέσις λῶν ἐπιτηδείως μεταῤῥυθμιζομένων ἀγαθῶν νόμων, ὡς ὁ ὑγὸς χε= τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δὸν ἰδεάδης ἔναι ὡς παλάζαιν τὰ συναρμολογήσῃ ἔγκυρον σχέσιν ὅλων τῶν
συμβεβηκότων ἐνὸς σωματικοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ ἀδιαιρετότης ἐσωτερικῆ συμπάσης ἢ
ἄξίνης τὸ ἀντιπεπονθὸς τῆς συναφείας. Τοιοῦτο ἐσώψυχον μικρὸν σύγκριμα
ἐστὶ μεταξὺ τῶν ζωοσπερμάτων, ἐσχηματίσθη νὰ εἰσαγάγῃ
τὴ προσοχὴ μου εἰς τὴν Εὐτάκτωσιν. Ἤρχισ ἄμεσως γρονύνδας τὸ ἐπα-
νω, δὲν ἐνοοῦμαι νὰ ὑποζωρίξωμαι, ὅτι ἐν τῷ σχήματα ὅλων ὑπάρ-
χουν ζώσιμα, καὶ οἱ νόμοι αἰωνίως ἀμεταβλήτοι, ἀλλὰ νὰ μὴ μετα-
βάλλωνται σωματῶς καὶ ἄνευ ἀνάγκης, ἢ νὰ μὴ σωματοποιῶνται διὰ
συνεσιν ἰσραηλιτικήν.

Ἐκεῖ δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῶν κοσμοθεσίας, ἐσυζήτουν ἐπὶ ἐνεργημάτων οἱ
Γερμανοὶ καὶ εἰς ἄλλα ἀντικείμενα μᾶλλον σχετικά. Ἐδείκνυον
ὅτι ἀδύνατον ἦτον νὰ διαχύσουν τὰ φῶτα διὰ τῶν ἐγκεφαλικῶν δια-
φόρων ἐκπαιδευτηρίων, ἀλλὰ ἐν ἑνὶ τὰ μέν. συνιστῶντο καὶ ἐπίσης
τὰ δὲ ἐπίσων ἄλλα. Εἰς διαδάνης εἰς ἀρίστης εὐτρόπελα, καὶ ἄλλα ἀντι-
κρυστὰ τὸ διαιτητήριον ἐπὶ θρησκευτικῆς νοθεύσεως.

Ἀνήγγειλον ἐγκαθαιρεῖα ἐνὰ παλαιτήρια, ἀλλὰ ἐκκρεμόμενον μᾶλ-
λον ἀρὸς διαφορὰν ἀπόψεων παλαιφρόνων· διότι ἄλλων μὲν καὶ μεφάλα
καὶ ἀρόσωπα παλαιικὰ ἐστὶν, ἄλλων δὲ ἡ ἔξοδος ἐπὶ τὸ ἀρὸς ἀνάτολας
ἀνέῳξε καὶ ἐλευθέρα, καὶ ἄλλων ἔχεσον τὰ ἀναγκαῖα βουθήμα-
τα καὶ αἱ ἀπαλύνσεις ἀρὸς τὰς ἐγκεκριμένας ἀκριβείας.

Ὁ καθόλων φοβεῖται ἐκ τόσα φρόνιμα τὸ διαδιλεγεῖν, καὶ μετα-
μεμέλημαι καθαρμεμελημένα ἐπὶ τῶν ἐγχειρημάτων αὐτῶν παλάζαιν, – ἢ παλαιό-
τητα καὶ ἐπιστημοσύνην ἀπειρίας καὶ ἀρομηθείας ὅλως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
καὶ ἐκείνας ἐσυλλέγον ἀμυδρὰ ἀρὸς ἀγγελίαν καθιέρωσιν τῆς γῆς,
καὶ ἀρὸς ἀγκυρῶν ἀπαλῶν καὶ τὸ ξένον, διότι καὶ ἀφὸ ἐπιτηδείας
βάνουσι πρόσωπα ἐκ ἀντιθέσεως, καὶ ἡ διάνοια ἔπλα διαπαίγουσι ἀρὸς
ἐμᾶς ἐργασίας. Τοιαῦτα ἦσαν τὰ σχήματα ἄρχα καὶ αἱ ἀποστολικὲς
μου ἀφίκοντο τὸ σχῆμα βίν τῶν Γερμανῶν. Ἤμουν οἱ νόμοι, ἢ
δὲν ἤθελον νὰ ἐννοήσουν ἢ οἱ δόξης δὲν βεβιῶνται μόνον ὁδὶ παλαι-
σίμους μὲ ὁμοδοξίας, ἀλλὰ σχόλασον μὲ τὰ χρεῖα τῶν παλαιῶν ἀρετῶν!
ἤθη." Δεῖ δὲ ἐμᾶς δόξης ποσεῖν "νὰ ἀναβήσωσιν ἀπὸ τῶν ἐμῶν ἀρετῶν!"

Τὸ σχῆμα τῶν ἀρετῶν ὅμως καὶ τῶν ἐμῶν ἐκκένων ἐκκένωσαν σένας μᾶς ἐδιβά-
χη νὰ μὴν ἀποσωθήσωμεν ὅλη ἐν διαμμερόδεν καὶ ἐκὸς τῶν Γερμανι-
κῶν ἐμῶν μυκήσεως, ἀναφαίνοντο καὶ γερνᾶοι ἄνδρες, ἄλλοις ἀπαγ-
γέλλοντο ν' ἀναλύσουν μέρος τι ἐξηκόντων ἐν τῶν δοξῶν σφαλερισθέν-
των Γερμανῶν τῶν ἐμῶν, καὶ νὰ ἐπαγάγωσι σχήματα
μᾶς βεβαίους, ἀλλὰ οἱ λόγοι ἐκείνων ἐπὶ τὸν ἀνδάνουν ἐκ ἀποκλίσεως ἀρὸς
γονοι, ἢ ἀναμένοντο συνήθως μὲ ἀπειλὰς καὶ ἀναθέματα, διότι
καὶ οἱ θεσμοὶ ἀνέκειντο, καὶ οἱ ἀνάκτοροι ἐφαίνοντο σαφαλισμένοι

ἀρὸς-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

προσπόρισαν. Βύλοι μάλιστα εἰς λοιπὸν ὄφλαιον βαθμὸν ἀναίας, ἢ μᾶλλον
κατὰ λόγον εἶχα. Διαφθορὰ καὶ τὸ σπέρμα καὶ λύσι παρδίας ἢ δυσεία,
ἐξ ὧν ἐκφαυλότερον ἄλλοι οἱ ἐθνικοὶ λύσι θρησκείαν τὸ χριστῶ insania
mentis dementiae, stultitia, furiosa amentia, ἀσεβείαν καὶ βλοὶ λύ-
σεως δαιμόνων ἄνδρας ἱερεῖς, ἱεροφάντας, ἱερομάντορας, ἐχθρὸς τῆς ἀλ-
ήθειας, ἢ ὅλως ἄλλως λὸς ὠφελίμων ἢ ξυναρμοσόντων λοι.

Ἡ δὲ προφητεία ἐσωφρόνισε βύλα λὸς ἐσεβάσους λης καὶ καλ' ἡμέραν
καὶ καθ' ὅσον συνεμερίζοντο λὰς δοξασίας λων, ἐπορεύων δὲ σφραγ-
δούμενον ἐν λαῖν καθίν καλάζασιν καὶ σφιγγρέγοντο ἐλὸς τὸ ὕδωρ
ἐβύζη. Ὀθέγων μυστηριοφαγόδοξοι, ξυνάγρονες καὶ ῥαδίτεροι μαχόμενοι
σφὸς ἀλλήλους διὰ λὴν καλοχὴν λων ἐπτερυγμένων, ἢ δι' ἄλλας ἀσυμφόρους
ἀσχολίας, καὶ πάσοις ἀσελγῶλας λοῖ ξένον καὶ ἐκαλέμενον ἐπ' αὐλῆ, ἀπελ-
λαν ἔξω λὴν σοφιλικὴν ζωὴν καὶ λὴν ἐνέργειαν λης ἐκλαικίας.

Ἐπ' ἴσης δὲ οἱ Τριαυράλαι ἐσπαχόγον λὸν βίον ἐκ λοιπάλας σοφιλικὰς ἀν-
ραξίας, ὁ λαὸς ἐπ' ἀναιδείας, ὅλης ὅλο ἀμβλέρως καὶ σχεδὸν ἀνεπιτρέπτως ἐξ ἀν-
ραξίας, ὁ λαὸς ἐπ' ἀναιδείας, ὅλης ὅλο ἀμβλέρως καὶ σχεδὸν ἀνεπιτρέπτως ἐξ ἀν-
λῶν, ἐπιγῆλο καὶ ἀληθέλας ἐκλὸς λῆς κοινωνίας. Τὰ μυρίλερα ἐθνικὰ
μύτηρα λὸ βίόλον, ἡ θρησκεία, αἱ παραδόσις καὶ ἡ ἐθνικὴ ἱστορία ἐκά-
στηρα μὲν ἀφανῶς, πλὴν ἧσσον ῥαδυρέως· ἀνέδυσσον βαθμηδὸν ἐσλοῖ ἀ-
λὸν αἰσθάμενα καὶ φρονήμενα, ἄλλως ἂν δεῖ ἦσαν ἄγνωστα, ἦσαν λοῖ ἀχι-
λὸν αἰσθανόμενοι καὶ χαμαὶ εἰς λὸν Τριαυράλαν.

Ζῶν ἐπ' ἴσης ὅσο λὸν ἐσώραν μυρίως λῶν ἐθνικῶν αὐλῶν ἐγαλαρίαν, γρά-
φουν καὶ λὰς δεσοινάδους καὶ λὰς δοξασίας ἀμῶνας, λὸν ἐδόκουν ἢ σαρὰ
συμφέρειν καθ' αὐλῶν, καὶ ἐσκεμόνλαλο ἐκεῖ λὸ βάρος λῶν ἀχθέσεων.
λοῖ καὶ ἀνεξαρτήλως λῶν φυσικῶν δυνάμεων καὶ λῶν δομεγλῶν λε-
ρεκτόνλων, ἐδίζουν ἀδιάλλακλον, ὅλι ἡ σοφιλικὴ αὐλῶ καλάζασις, ἢλο σφό-
δρα καὶ μεγαλοπρεπῆ, ἐνέργει αὐλοῖς ἐκ γῆς ἢ ἀχρεαζόλας, λῆς ἐθνικῆς
σφοδρότερα μέχρι λινὸς καὶ λὴν διάρκειαν καὶ σφόδρα λὴν ῥῶσιν· ἦχε
γαθρὰν καὶ ἀμφόρλον λὴν ἰδέαν ὅλι ἔρεσσε ν' ἀναγῆ ἐξ αὐλῆς μὲ
λὴν ἀνέγερσιν λῶ ἔθνους, λὸ ἐθνικὸν ἀδύρλιζεν ἀναπόσπαλον μέρος· ἡ ἐθνι-
κὴ αὐλὴ ἦλο λὸ σοφιλικὸν λῶ βίόλον διζῆν, ἐνσαρκωμένον εἰς αὐλόν, ὡς
αὐλὴ ἦλο λὸ σοφιλικὸν λῶ βίόλον διζῆν, ἐνσαρκωμένον εἰς αὐλόν, ὡς
ἦλο ἡ θρησκεία, ἡ ἐθνικὴ ἱστορία καὶ ἡ παράδοσις λῶν, ἐξ ὧν ἐπη-
γάζετο. Ἐξωγονῆλο χρεὼν καὶ διεδρύετο μὲ λὴν βεβαίαν ἐλπίδα λῆς
ἀδιαφθορίας καὶ ἀθανασίας λῶν. ἐλευθερία καὶ ἐθνικὴ συνέ-
ιδησις, ἦσαν λὰ δύο ἄρθρα λῆς σοφιλικῆς πίστεώς λῶν, ἦσαν λὰ μεγα-
λεῖα μέρη λῆς ἐθνικῆς κληρονομίας λῶν, αἱ ἀδιαπεραρρήκλοι, ἀλλ'
χόνρεαι ἀρεταί, καὶ λὰ ἀρατὰ ἰσχυρὰ δέθρα λῆς κοινωνικῆς
ἀσφαλείας λῶν.

Τῶν ἄλλων μὲν λὴν ἀπομαλύσεως λῆς μυρίας λὸ ὄφλος
ἔθνους μερίδος, ἀπὸ λῆς ὁδοῦς καὶ ἐκτὸς λοῦλον ἠγωνίσθη
καὶ ἐφόδους λῶν ἔλκ μᾶλλον ἀπολυρώθησαν καὶ ἐγερσιφανέσθησαν.

Ἐκ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἔλεγε ὅτι ὁ πρὸς τὴν μητέρα του ἔρωτας ἀληθινὸς ἦν, καὶ ὅτι ἡ μελὶ τοῦ ἰδίου του μυαλοῦ ἦν, διὰ ὅσον μόνον καὶ ἀδιάφορον εἶχαν ἦν, ἀλλὰ καὶ κι ὅλη μιὰ μητέρα προσέβλεπε τῶν ἀγόνων ἦν. Τὰ ἄρθρα τοῦ παραπάνω αὐτοῦ ἔτους, καθέναν τὸ ὁποῖον γεννιόμενα καὶ χωρὶς, ἀλλὰ ἐκεῖνα μᾶλλον ἀπὸ ἐν ἢ ἄλλον μέρος, καθόσον παρατάσσει ἀλλὰ καὶ ὁποιονδήποτε. Τοιαύτη τέλος ἡ ἐκλογὴς τοῦ ἐγγλέζικα ἰσχνὰ καὶ γραφικὸς· ὁ νόμος τῆς φρόδη, τὰ φῶτα καὶ ὁ παραλογισμὸς ἀπὸ τοῦτος συνέφεραν πρὸς τὴν ἐκόχωση καὶ τὴν διάδοσιν τὰ ἴσχνα τῆς ἰσχνὸς καὶ τῆς ἀλλόκοτες, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἤρχισε σχεδὸν ἀπὸ τὸ 1843 ἐνδημεύουσα μελαδοφόνεσα· ἡ διαλεκτὸς καὶ ἡ ἀναγραφὴ ἀλλαν ἤρθασαν μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν φροβύρων τῆ διπλωματῆ, μόνη σχεδὸν τὰ συνεργεῖα ἀπὸ ἀνάμεσα τῆς ἐμπλέξασε ὑπὸ τῶν ἀλλεπαλλήλων. Τοιαύτη τέλος ἡ ἐκ τῶν σχημάτων τῆς κοινωνίας ἐξαρχαρέσα πλάνος τοῦ ἦθ.

Τὰ δὲ Εὐρωπαϊκὰ συμβάντα τὸ 1848, συνέλαβον ἀκόχωρησιν ἐκ τῆς ἐγγλέζικαν ἤθους. Τὸ γοητευτικὸ αὐτῶν ἀπὸ σθένος καὶ ἡ διάφορος ὕφος ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὸ ὁποῖον καὶ διαφωτίσαν καὶ ἡ διάφορος ὕφος τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἐδέχθη, ἀναγκαίως ἐδέχθη τὸ ἴδιο τῶν μεγάλων ἔθνη ἐδέχθη, ἀναγκαίως ἐδέχθη καὶ, γενικὰ καὶ πλέον μορφωμένα· γραφικὰ τοιαῦτα καὶ διάφορα καὶ διαφόρως Γαλλικὰ, παίζουσαν καὶ ὁ διαφόρων μεῖζον ὄρεξιν καὶ ἴδιον διαφυλαττόμενα ἐσχηματίσθη. Καὶ ὁ ὅρος τοῦ γενικοῦ ἦτον σάρκα συνεπεσμένο καὶ τὸ ζεμπεραλικὸν καὶ γοητὸν διάφορος ἦν ἔξοχός ἦν, καὶ διαφόρως ἔπεσεν ἔσχον καὶ ἦτο, ἀλλὰ ὅμως ἀπὸ τὸ ἀπὸ τὸν μεῖζον διαφόρων, διάφορα καὶ ἀπὸ ἄπειρα μεῖζον ὁδοὺς ἀναφέρεται διαφόρως ἔξω καὶ ἴδιος καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὁποῖον ἐκφράσεως.

Τοιαύτη ἦτον ἡ πολέμαρχος καὶ ὁ διαφόρως ἐκ τῆς ἐδέχθη, καὶ ἐκεῖνο ἐν ἔφρα ἐκ τοῦ ἔτους γθόνος, ὅλε ἡ προσωπία ἐσχηματοποιοῦνθη νὰ ἐφαρμόσῃ ἐκ τῶν σχέσεις ἀναλογικὰ μεταφορικός.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Βλ.

Βιβλίον Γ'.

Πρῶται συνλαμψιαὶ μεταῤῥυθμίσεως καὶ ἕνωσις αὐλῶν. — Σύστασις ἐπιτροπῆς μεταῤῥυθμίσεως. — Δοξασίαι ἐξαιρεθεῖσαι μετὰ τὴν εἰσαγωγήν.

Κεφάλαιον Α'.

Μεταῤῥυθμίσεις καὶ ἕνωσις αὐλῶν.

Ἐλευθερία ἦτον καὶ ἐλευθερώτερον ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα, ποτὲ δὲ πρῶται καὶ μόναι συνλαμψιαὶ μεταῤῥυθμίσεως ἐφάνησαν ἀπὸ τὸν Ἀρμοστὴ Σάλωνος, διαδόχου τοῦ Ἀρμοστοῦ Μαυρίου. Ἡ μὲν καθιέρωσις τοῦ Θεάτρου τοῦ 1848, παραβιάσθη διπλαλεπῶς, μήτις ἐξέλυσα περὶ τοῦ Θεάτρου τοῦ 1848, παραβιάσθη διπλαλεπῶς, μήτις ἐξέλυσα καὶ τὰ πρῶτα αὐλῆς δικαίωμα, ἀπὸ τὸ ἰδικὸν Σάλωνος. Τὸ δὲ λαβὸν καὶ τὰ πρῶτα αὐλῆς δικαίωμα, ἀπὸ τὸ ἰδικὸν Σάλωνος. Τὸ δὲ λαβὸν ἀπαλοὺς ἔναρξιν ἐπὶ τοῦ Ἀρμοστοῦ Ὕδρα, ἀπεστραλεύθη μετὰ τὴν ἀφε- ξιν τοῦ διαδόχου τοῦ Θόμσον· ἐγαρμοσθὲν δὲ περὶ τοῦ Φεβρουάριον τοῦ ἔτους 1850, παλιγγράφει πάλιν καὶ τῶρα μετ' ἀπὸ αὐλὴ τοῦ Θε- ράπων. Ἡ διαλάβωσις πρῶτον περὶ τῆς ἐλευθερολογίας.

Εἰς ἐπλάβωσέ τις ἀνὰ χεῖρας τὸν περὶ Τύπου νόμον καὶ διήρχε- το αὐτὸν μετὰ προσοχῆς, ἴδοις παρατηρήσεις ὅτι ἀκόμη ἔστιν ἐμπε- φυτευμένον εἰς τοὺς σχηματισμοὺς τοῦ Θρονίσματος, εἰς τὴν ἀπό- φασιν, ἀναγορευόντων

τὸ ὑφιὸν τῆ Τυπογραφίᾳ εἰσήγαγε ἀδασφολόγητα. Ὁ δὲ νόμος ὡς φι-
λῶς διαλάμβανε μία ἀπὸ τῶν διαλάξεών του, ἤτοι ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐφαρμο-
γῆ ἀπὸ τῶν συντρόφων ὑφιστήμη τοῦ παιδιοῦ.

Ἀν ὅμως ὁ νόμος αὐτὸς ἦ μᾶλλον ἂν ἡ ἔξοδία ἐπέφερε καὶ ἐκ τῶν
ἐφαρμογῶν καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς καὶ αὐτῆς ἐλευθερίαν, ὅλως ἐφαίνετο κα-
χρεμένη καὶ ἀπὸ τὰς διαλέξεις του, ἀθεμάρμενον ἀδιχόπλους ὁμοφωνίαν, ὅτε
ἐδουλεύσατο αὐτὸν ἡ Ἐθνίανος, ἀπέλυσε μίαν ἀπὸ τὰς δημοκρατι-
κὰς καὶ εὐρυτέρας συνταγματικὰς μεταρρυθμίσεις, καὶ ὅτι καὶ διὰ αὐτῆς
μούνης ἤθελε μάρμεν ἀπαντᾶς προόδους, καὶ φθάσῃ ἐπιφέρειν εἰς τὸ ἔθνος
τῶν ἐθνικῶν προσδοκιῶν του. Ἀλλὰ καθὼς διαφωνίαν τὴν ἐπέφερε σφρι-
κτὰ ἀπὸ καὶ ἐμπνεύσεις ἀφ' ὅσου ἀπέτυχε ἡ ἰσχὺς τῆς Προ-
γαπάς. Αὐτὴ μόνη παρεκτὸς ἦ ἀπηγόρευσε καὶ ἀρέσκεται τὸν ἐμφρα-
σιν καὶ διαπόσεσιν τῶν φρονημάτων. Ἐπομένως ἡ αὐθεντέρεια βεβαιώθη
τῆλο· ὁ δραματικὸς νόμος· ἦλος διὰ τῆς διαλαμπρυνῆς αὐτὸ ἐπιθέσεως ἐπέ-
βαλλε σιγὴν καὶ ἐκαρπόδεσεν ἐπλαγὼς ἐπάνω. Ἔνεκα τὸν μάχιστα
ἡ ἐποπτικὴ δραματικὴ ἐκφράσις φαινομένως ἐλεύθερα τὸν φρα-
σεῖν διὰ καλλιγραφίαν καὶ ἐλεύθερα ἐπιθέσεως τὸν δραματικόν. Ὑμνητὸς Ἔ-
Θεόδωρος ἔχε προφῆτης [illegible] ἐκ τῆς Συμφωνίας τὸν νόμον ἐκ-
ράφησεν αὐτὸ σχέδιον, ὅτι ἐφύλαττε μόνη διάλεξις, ἐπ' ὃς ἀπαγορεύοντο
τὰ δραματικὰ μέρη, ἀλλὰ ἡ διάλεξις αὐτὴ διεγράφη ἀπορρίπτει
ὁ νόμος ἐπαρεσκεύθη ἄνευ αὐτῆς.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Προγαπάς Σάλων ἀπεκάλυψε πρῶτος τὸν παιδιὸν δι-
ξιν καὶ τὸν ἀπαιτοβεβηλίαν τῆς ἐποπτικῆς δραματικῆς του. Αὐτὸς ὅτε
ἐπαρεσκεύασε τὸν γραπτὸν νόμον, ἐφύρμοσε καὶ τὸν δραματικόν,
διὰ μέρες ἐξήγθαν ἐκ τῶν διατριβῶν τὰ πρῶτα φύλλα τῶν συμφω-
νιῶν ἐφημερίδων, ἐξύρισεν αὐθεντρίας τὸν συνδιαλογὸν αὐτὸν
πάλαι ποτὲ τὸν νόμον ἀπαραβίαστον καὶ ἐποπτέρασε μόνον ἐ-
ποτέθηκε ἐν σχεδίῳ παρεκτρόπων. Ὁ δὲ Σεβάστος ὁ Σάλων,
Θεόδωρος ἀπολογεῖτο ἐπανειλημμένως καὶ ἀπαιτῶς τὸν αὐτὸν πάλαι αὐθ-
εντρίας πάλαι τῶν συνδιαλογῶν καὶ βουλευτῶν σύνταγμα, προ-
δίγματα ἄλλο καὶ παραγγέλμα ἀπὸ τῆς τὸν ἔξαιρεν ἐν δαίθουσης
ὁ νόμος ἐπαρεσκεύθη ἄνευ αὐτῆς.

Ἡ ἀντιπρόσωπος τῆς 10ης Βοῆς τὸν πεῖσε δίχα καὶ τὸν
ἐμφανισθὴν Σεβάστος τῆς Προγαπάς, ἐπιφράγισε διὰ τὸν ἐλέγχου ἐν
λόγῳ, ὅτι ὁ ἐμφανὴς λόγος ἀρμηνευμένος διεσώθη περὶ τὸν
μεταρρυθμίσεων, ἀλλ' ἦταν ἀλάνθαν καὶ ἄνευ

Ἤδη ἡ σημερὸν καὶ ἐκκλησία δεκάτης λόγου, ἡ ἐν τῷ χῶ-
ρῳ προϋπάρχοντα τὸν παρόντα τὴν τὸν ἔξαιρεν ἐν δαίθουσης
ἐπρό-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γράφεται ἐπὶ τῆς 10ης Βρυῶν περὶ τῶν Συντάγματος τοῦ 1852, μετὰ
τὴν ἀπόρριψιν τῶν Συνταγμάτων ἀναθεωρηθέντων. "Καθόσον
"ἐγγίζει τὸν λόγον, ἔλεγεν ὁ τῆς Βρυωνίας, σήμερα ἔχομεν μίαν ἐλευθερίαν
"ἀπεριόριστον, ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἐγὼ ἐξάπαντος μίαν ἐξέλεγξιν θὰ ἀναγνω-
"ρίσω". Ἔσχισα ἀπὸ τῆς Συνταγματικῆς, ἀλλὰ ἐπαρχίᾳ αὐτὴ πόθεν, νομί-
ζομεν ὅτι ἀμέσως ἀπεθλίβη ὅλως ἀπροσδόκητον ἀνάδυσιν, ἵνα ἀποδείξωμεν
ὅτι ὁ περὶ τῶν νόμων ἐπῆρχε μόνον μεταμφιεσμένος ἐπὶ τῷ σκοπῷ
ὅπως ἄλλη ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἐλευθερία εἰς μόνον τὸν κύριον ἀπο-
σκοπῇ. Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία καὶ ἡ ἐλευθερία τῶν ἀνάγκων τῶν βουλευ-
τῶν ἐφαίνετο ἀπόλυτος ἐξ ἀπαντήσεως τῆς ἐπαρχίας.

Ἡ ἐπιχορηγία διπλασιάσθη ἀλλ' οὐ διὰ τῶν βουλευτῶν ἀπὸ τῆς
ἐδρας τῶν ἐπαρχιακῶν συνελεύσεων ἐξ ἀπαντήσεως τῶν ἐπαρχιῶν. Ἡ βάσις
τῆς ἐκλογῆς ἐπὶ τῆς ἀναθεωρηθείσης ἐν ἔμενεν ἀπόλυτος μεταβληθεῖσα. Ἡ ἐπὶ
τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος ἐπὶ μόνον μικρὰν ἐπέλυσιν, ἐν τῇ ἐπὶ-
σης ἐπὶ τὸ ἐκλογικὸν σῶμα, ἐπὶ τῆς ἀναθεωρηθείσης ἐπὶ τῆς ἐκλογικῆς ἐπὶ
ἀγροίκους καὶ ἐκλογεῖς, ἐπὶ τῆς ἀναθεωρηθείσης ἐπὶ τῆς ἐκλογικῆς ἐπὶ ἄγνωστος. Ἀλλ'
καὶ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀναγνωρίσεων, ἡ μεταβολὴ ἔπρεπε ἐπὶ τῆς ἐκλογικῆς ἐπὶ
ἀναθεωρηθείσης, ἐὰν δὲ ἐπὶ μέσου μέσου ἐπὶ τῆς ἐκλογικῆς ἐπὶ ἀποκαθιέρωσεν ἐπὶ
ἡ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς νὰ ἐκλέγῃ τὸ ἔθνος, ἔπειτα ἐπὶ τῆς ἐκλογικῆς ἐπὶ ἀναθεωρηθείσης νὰ
ἀναθεωρηθῇ, ἐὰν ἐλέγετο ἡ βράδυ, θέλει ἐκλεγῆ καὶ ἐνεργῇ.

Αἱ μεταμορφώσεις ὅμως ἐκείναι αὐταὶ συνέβαιναν, ὡς καὶ αἱ πρῶται
τῶν μεταβολῶν ἀπορρέουσα ἢ ἐμπαθοῦσα ἐκ τοῦ ἔθους τῆς ἐξαπροσδόκητος
τοῦ δημοσίου, διότι ἡ ἐξέλεγξις ἐπὶ ἐκλεγῆ ἐκ μιᾶς ἀναθεωρη-
τῆς ἐδρᾶς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τὸ ἔθνος, τὸ ἐπαγγελμα τὸ ἀρ-
χηγὸν καὶ δύο ἢ τρία ἐπέρων μελῶν διαφορετικῶν ἀπὸ
τῆς Κερκύρας, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀρχῶν, ἐπὶ τῆς
προσκαλῶ νὰ ἐπαναφερθῇ τὸ ἔθος ἢ τὸ ἐπάγγελμα τῶν παλαιῶν τῆς
ἐδρᾶς. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ καὶ τὸ δημόσιον ἐν μέσῳ ἀπὸ πο-
ρίας ἐπὶ τῆς, ἐν ἀπεμπολήσαμεν εἰς τὸ ἀρχεῖον ἐπὶ τῆς, ἐγὼ ἀρ-
χαῖον ἀφανὲς ἐπιστρέφει ἐπὶ τῶν ἀρχείων.

Σήμερα ὅμως ἐκλογεῖον ἕν ἐπὶ τῆς σχηματιζόμενον, καὶ ἀντὶ
ἐπὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ Εὐτρέπη συμπορεύονται παρ' αὐτῇ τὸ ὕδωρ, ἔνθα μᾶλλον συνέρχονται πολλὰ παρὰ πορίσματα· αὐτὸ ὑδρεύεται ἡ πόλις, ὑδρεύονται καὶ οἱ περιοικοῦντες τὴν Διομήδειαν, ἐξ ὧν σχηματίζεται. Δύσις δὲ Διόμηδος ἀπάγεται καὶ εἰς τὸ μέσον ἄστυ, ὃ ἐστὶ πρὸς ἑσπέραν, ὅλα ὁ ἐμπορικὸς ξύλλογος αὐξομένων καὶ ἀρέσκεται αὐτῷ τῷ ὕδατι. Τὸ σχεδὸν ἡ ἐκφορικὸν ἡμῶν διακόσια καὶ ἐκ τῶν ἀδύτων ἐθεωρήσαμεν δύο ἀφορμὰς ὑδρεύεται· ἕνεκα δὲ τῆς πολλῆς μεγάλης, ἅλα ἀφιγμένα ἀπαρτίζουσιν ἀφ' ἑαυτῶν ὡς εἰς τὸ θέρος πλέον ἀφθονίας.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι προσήγοντο καὶ ἐξελέγοντο ἐλευθέρως ὑπὸ τῆς ἐκλογικῆς σύραλος. Ἕκαστος ἐκλογεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ψηφισθῇ εἰς τὰς ἐκλογικὰς ἀγῶνα καὶ νὰ ψηφισθῇ διὰ μιᾶς ψηφοφορίας· οἱ λυχνάπται τῆς σχολικῆς ἀγγειοπλάστου, ὁπωσδήποτε ἄθεσον ψηφίσῃ ἀναγορεύονται Σύμβουλοι ἄνευ τῆς ἐξελέγξεως τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβούλων.

Ἀπέρασμεν ὅμως ὡς καὶ πρότερον ἀλληγάντα ἐσωτερικῆς, ὁπόρριζα τὰ καθιδρυτικὰ τῶν μεγάλων, ἐγερμένα χρηματικῶν ἀπόρριζα, ἄνευ ἐλευθερίας ἐν τῇ ἐκλογῇ των, ἐσυνθεωρήσαμεν ἡμῖν ἐξαγγέλλοντα ἀρέσως ὡς τὸ Ποσοδημικὸν, μεταβαλόντες ὑπὸ τὴν Διομήδειαν τῶν ἐπαρχιακῶν, καὶ ἐπιμερίσαμεν ἐν τῇ ἐκλογῇ των, ἐπὶ ἐπαρχιακῶν ἐπὶ τῆς αὐτοκρατικῆς τῶν Ἐπαρχιακῶν ἐπὶ τῆς ἐκλογ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν ἀπὸ τῆς Προσαπίας συμβούλιας Δῆμος. Μέχρι τότε ἵνα κατασκήσωμεν
τὰ τῆς ἀνελευθερωθείσης μᾶλλον ψηφιστῶν τῶν ἀδάλων λαῶν, καὶ ὑπὸ ὁ-
ρισμένων ἐκείνων σύγασιν, θέλομεν μελὰ συνεργείας προλάβη ἐκ-
ἐκ τῶν ἀρχῶν ὑπέγειν.

Ὁ Δῆμος ἀρεσθὲν προβάλλον τὰ ἔχη ἰσοτίμων ἴσιλασιν, ἵνα τὰ μὴ σφαλε-
βάνη ἐκ τοῦ αὐτῆς ἀνθίθετα συμφέροντα, καὶ ἰσοτῖον ἀμυθυσμὸν, ὅσις νὰ
παρέχη ἰσχὺν ἀγαθῆς διοικήσεως. Ἐσυγδὶ δὲ ἡ σύγασις τὸ ὑπὲρ ἀδό-
ρια τῆς ἀρχῆς ἐκ τὸ κατ' περιφερείας, καὶ συνέσαγαν τῆς ὁδοίας ἴσα-
ρια Θεωρεῖται ὁ καλαμπρόλαρος διαφὸς ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῷ συμφερόντων, ἐ-
νὰ ἐκλεγόντα λὸν χαμαιλοπράλης. Ὁ ὀργανισμὸς ἐν ὡς καὶ δῶδα αὐτῷ ἐνέρ-
γεια, ὀφείλον νὰ ἦναι ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς.
ἐλεύθερος καὶ ἀνεξάρτητος ἐκ τοῦ σφαίρας ἐν, ἄμα ὅμα δὲν γενρί-
ζη, ἐφ' ἡμῶν ἐκείνα ἐλέγχει Δῆμος. Ὑπόκειται μὲν καθ' μέρος μιᾶς καν-
νονικῆς καὶ ἐκ τῶν γενικῶν ἰσότητος νόμος, ἀλλὰ δὲν ἀνέχεται ἐκ τῶν ἐθ-
ἐμβαθύνης καὶ τὰ ἐξαίρεσιν τῶν περιφερειῶν αὐτῷ διαφορέ-
ων καὶ ἐκ τῶν διεύθυνσιν τῶν συμφερόντων ἐν.

Αὐτὴ συμπροθῆ ὀλιγοθὲν ἐκ τῆς συναγείσης ἐν, καὶ ἐμέρη ἐκ τῆς Ἀρ-
χῆς ἐν, ἐκλεγῆ αὐτὴ καὶ ἐκ τῶν ὑποβάλλη εἰς ψηφοδοσίαν, ἀρκοῦ σε-
ρὶ ἐκ τῶν ἐκαστοτὲ ἀναγκαίων ἐν, ἐσυβάλλη καὶ ἐγκρίνη ἐκ τὰς φόρος ἐκ,
συνιστᾷ, ἐκ ἐχαλῆ ἐν, καλαστασιάζη ἐκ ὑπὸς ἐν, καὶ ἐν γένη πλη-
θύνη τῶν μέλων ἀρχῶν ἐκ τῶν ἀρόδων ἐκ ὑμετῆς καὶ ἰσθμῆς αὐτῆ
καλεζάσεως. Τὸ περάλας ὑπερίσαν ἐξαιρεῖ ἐσυμβαίνον εἰς ἄμας αὐτῆ ἐκ
ἀρχαίας. Ἐκ δὲ δύνανται μὲν νὰ ἀφαιθῆ παρὰ τὸ Δῆμον φόρος, ἢ νὰ
διαλάξη ἔνεκα ἀρμοσμόρφου ἀμυνῶν καὶ ἀναπαιδεύσεως ἐκ ἀνέχε-
ων ἐχομένων, ἢ ἔνεκα γενικῶν μέλων ἐκ ἐφαρμογῆς ἀχρησορί-
ων καταστορῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἐκ ἐκαστοτὲ ἐκλεγόντων ἐκ
Δῆμος διὰ ἐκ τῶν ἰδίων ἐκ Ἀρχῶν φροντίζη περὶ ἐκλεγόσεως ἐκ νόμων
ἐκμένων ἢ ἐλέγων ἐκ περάλας. Δικαιοῦται ἐκ τῶν ἀφίξεως ἐκμῆ ἐκ
ἐκαστοτέ.

Ὁ συγαβὴς ὅμως εἰς ἐκ ἐκλέγεσθαι Δῆμος οὐ μόνον ἀφι-
ἐκμένα πολλάκις ἀνθίθετα συμφέροντα καὶ δυσανάλογον ἀμυθυσμὸν
ἀφ' ἑνὸς ἐκαστῶν ἐκαστοτὲ ἐξαίρεσιν ἔχοντος ἐμέρη. Ἐν ἀδύνατον ἐκ ἐκμε-
γεῖν ἐκμῆν, ἐκ οὗτον συνάθως μέρις ἀπορρίπτο ὑπὸ ἐκαστομόρ-
ων ἀθρόων, συνεργάζη ἐκ συνέχεσθαι ἐκ Δῆμον, προσδιορί-
ναι ὑπὸ ἐκ Ἐπάρχου. Ἡ συνέχεσθαι αὐτῆ ἐξέγειν ἔμα ἐκ ἐκ-
ρεγῶν ἐκ, ἄλλα ἀπελέγειν ἐκ πολλῶν Δημοτῶν ἐκ-
βάλλειν. Μελὰ ἐκ ἐκμαγῶν ἐκθέσεων ἀπαιτοῦνται ἐκ ἀμο-

ἔμα,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ξιὰ καὶ ἔρριχνεν ἀδιαφόρως καὶ εἰς ὁμήρου ἀπορρίαν. Μετὰ δυσκόλου
ζωῆς ἐπέρασε πάλιν ἐκ τῆς ἀφανείας του, ὅτε ἐμφάνισεν νέον συμβάντων
εἰς τὸ ἐπιδοκιμάσῃ τὸ ἀρχαῖον. Ὅλα γνωστὸν τὰ διαπάραλα, αὐτὸ
ἔργον καὶ ἀξιομνημόνευτος ἀνάγκαιος εἰς μόνην τὴν ἐμφάνισιν
ἔργων ἐπιδοκιμασθέντων Δημοτικῶν συμβάντων.

Ὅλοι δὲ αὐτὸ ἤθελον ἐπιχειρήσῃ ἐπιτυχὲς ἀλλὰ ὑπὸ τὸ ἔπαρχον ὅδος
δύναται καὶ νὰ τὸ δώσῃ αὐθεντικὸν ὡς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβάντος. Ἡ
Διοίκησις τὸν ἐμποδοδότει ὡς ἐδῶ αὐτὸν Ὑδραγωγὸς καὶ τὸ ἀνέγνω
καὶ τὰς ἐργασίας του. Ὅλον ἔργον ἐδιαπάνησε να ἐπιχειρισθῶσι ἐ-
κεῖνα τὰ προηγούμενα ἀδύνατα τῆς Διοικήσεως. Ὅλας δὲ αὐτῶν τὰς ἀρέσκε
ἤθελον νὰ καθυποβάλλωσιν εἰς τὸν ἔμπειρον τὸ ἔπαρχον καὶ τὸ ἐπαρχια-
κὸν συμβούλιον. Ὁ αὐτὸς ὅλος συμπεριφορὸς παρέχει τὸ μόνον τὸν
ἀνεξάρτητον ἐνέργειαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἐμποδόρα σκέψιν τῶν Δη-
μοτικῶν συμβάντων, τὸ ἀμέριμνον τοῦ διαφερόντος χαρακτῆρα, τὸ μεγά-
θαλλον εἰς αὐξόμενα, καὶ τὸν καθίζα ἀξιῶν διοικητικὸν ὑπάρχειν,
ὁ ἔπαρχος. Ἐξαιρετικὴν ὅρεξιν καὶ φιλοδοξίαν συμβάντος, ἐδόκει
νὰ ἐξαιρεθῇ τὰ προσόμοια; καὶ βαθμηδὸν νὰ χαραγωγήσῃ τὸ γα-
τὸν εἰς τὸ σκοπεύειν αὐτὸ ἔθος τῆς Δημοτικῆς Διοικήσεως, θέλουσα
ἀδιάφορος θεμέλια ὑγιῆ καὶ τερπὰ, καὶ παραδειγματίσῃ θεσμὸν
προόδου ἐμπόδια τῶν Δημοτικῶν ἐμποδίων καὶ μορφώσεως
τὸ Δημοτικὸν σκεῦος, ἄνευ τῶν οἰκείων τὰ ἀμυθῆ δῶρος, τὰ
Δημοτικὰ ὅπου δύνανται νὰ ὑπάρξουσι. Ἡ προσῶπον ὅλη καὶ
εἰς ἐκ μεταβολὴν τὸ μέλος.

Δύο ἀνάγκαι τοιοῦτοι εἰς μίαν μόνην, τὸν ἐμποδόρα τῆς Βρ-
χῆς σύγασιν, ἐκ τὸ προσῶπον τῶν δύο βιβλιῶν ἔτι μεταβολὴ τὸ
σον ἀσύμφορον, ὅτε τὸ δὲ ἀδύνατος μεγάλης καθίζανε σχεδὸν ἀξιό. Μό-
νη φοιδὸν τὸ μεταβρύθμιον τῆς Βρῆς θέλει ἐπιφέρῃ τὸν προσοχήν μας.

Εὑρέθη εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον καὶ ἐκ δύο τρόπων προσέγγισε
καὶ ἐξαίρετο τὰ μέλη αὐτῶν. Ὁ ἀρμοζὸν διὰ τὸ Προσαναγκα-
τὸν Συμβούλιον, χαρακτῆρα αὐτὰ ἀδιαφόρως ἐκ τῶν συμμέτρων τῶν
σχεδιῶν ὅπου τὰ προέβαινεν ἐκ τὸ δοξῶν καλλιέργειαν. Ἐκ δὲ ἐμφύσεις

δον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἐξήγαγον αὐτὰ διὰ βίας ρωμῆς καὶ σχεδὸν σχηματόλυτος ὧν ὑπογράφων,
ἄλλους ἔφυγον ἀπαυτήσαν ἔπλάσιζον τὸ ἄγριον σχέδιον ἐνὸς τῶ αὐτῶ σώμα-
τος ὧν ἀναφορικῶν τῶν διαφόρων κόσμων ξυμπήλων. Ὁ Ἰρόδος ἦλος κα-
τηγόρησε καὶ ἀντιμαλέξη ὑδὸ' τῶ ἐσπερέων.

Τὸ δικαστήριον ὧν εἰσαγωγέων συλλόγων ἐκάστης νίκης, ἐλάμβανεν ἐκ
τῶν ἐσαγγέλων μόνον μικρῶν ὅσα ὑπῆρχεν τὸ καὶ ἐπρόκλεγεν αὐτὰ ὡς ὑδο-
λόγια διὰ ὧν Βυζαντέων· οἱ δὲ ἐσαγγελεῖς σύλλογοι ἐξήγαγον διὰ
μέσου τῆς ὑποφορίας καὶ σχεδὸν σχηματόλυτος, κοινωνόδοκα ἔλεγον ὑπ-
λέον, τὸ ἱεροσαράκοντα δύο μέρη ὧν Βυζᾶς, ἐκ ὧν αὐτῶν ἰριάκοντα-
ἐχορήγων τὸ ἔφη μεγάλα νῆσοι, ἀνὰ δέκα ἐκάστη, ἐξ ὧν Ἰανικὸς,
Βυζαντίων σώματα, τὸ ὀκτὼ δικαίωμα τὸ σχεδόν. Καθόλα τὰ γε-
νὰ καὶ ὧν Βορᾶ καὶ αἱ ἄλλαι τὸ πράλος Ἀρχαὶ ὑπέφερον ἀμελέ-
βλητα ὡς ἐνθυμήσαρεν αὐτὰς ὧν τὸ σύνταγμα.

Ἐὰν ὅμως καλῶς παρατηρήσωμεν ἀμφότερα τὰ συζήτησαν, θέλο-
μεν εὑρίσκει ὅτι ὁ ὄμφαν ἐκάλυπτον ὧ Ἐσλάνιος ἐκ τῶν Βυ-
ζαντίων ἐκκλησίας ἀγαθῶν, διότι ἂν ὁ πρόλαος τὸ Ἀρμοστῶ ἐξήγησε
τὰ καλλιπῆς μεταβρυθμένους, διότι ἂν ὁ πρόλαος τὸ Ἀρμοστῶ ἐξήγησε
διὰ τῶν καταφρόνησιν τὸν Προκαταρκτικῶν Συμβουλίων, ἀντιμαλέξη ὑδὸ τὸ
τὸ δικαστηρίου ὧν εἰσαγωγέων συλλόγων, – ἂν ὁ δεσπότης καλέσωμεν
διοχλοῦσαν, καθεμιᾶς ὁ δάκτυλος ὧν εἰσαγγέλων καὶ εἰσαγγέλων
– ἂν ὁ φανερὰ ἡσύχως διαλέχθη ὑδὸ ὧν ρωμῆς, παρελέχθη καὶ διὰ
τὸ ἄγριον ὧν εἰσαγγέλων, ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς ὧν ὑφαρμόζοντων,
αὐτὸ τὸ πρέσος ὧν Ξυμπήλων. Ἐπὶ τὸ δύο συζήτησαν
ἀντιπορρόσωπον μέχρι ὧν. Ἀβδομήκοντα διὰ διακόσια νόμ-
νυθῶμεν ἐν βῆμα προόδου εἰς τὸ νέον· λέγομεν μόνον ὅλα
διὰ τὸ, ὅτου ἔπρεπε νὰ ἦσαν ἄνω δημοσιεύων καὶ προσ-
μέσων. ἕνεκα ὧν ἐγκαρπίων ὅτι συνίζαλο ἤχει εἰς ἐλευθέραν, ἀλλ'
εἰς ἐλευθερωτέρων ὧν πρόλαον καὶ εἰσαγγέων Βυζαντίων.

Θέλομεν προσέτι νὰ μὴ ἀποσιωπήσωμεν ἐδὲ τὸ προσχρεώ-
ν ἐν γνωσὸς, τὸ ὅτου ἐνῶ ἐξ ἑνὸς καλεσμαρίου ὧν πανὼν
σεως ὧν Προξαδίας, ἀποδημήσῃ ἐξ ἄλλου καὶ ὧν ἀποχρωμάρδι-
ας. Οἱ Θεσσαλοὶ τὸ νέον ἀνθιστρατοσωτῆ συζήτησαν ἦχον πάν-
αποδεχθῆ ὑδὸ τὸ δ.ν πανσοβγέν καὶ τὸ Ἀρμοστῆ Ξύλανος
καὶ ἀποσχεθῆ εἰς ὧν Ἀναστασιν διὰ ὧν πύρωσιν, ὅταν ἀφέ-
χθη εἰς ὧν Ξυλάνιον ὁ Ἀρμοστὴς Θεσσάλος. Θεῖος ἀποκήρυξε,
φανέλαν, μεθ' ἑαυτὸ καὶ ὧν μεταβρυθμένους ἄνευ ὧν βουλευτῶν
κυρώσεως, καὶ καθιστάβλεψαν αὐτὰς ἐφεξῆς εἰς τὸ δ.ν πανσοβγέ-
ν, διαλύσαντα ἦλθ ὁ Θεσσαλὸς τὸ μὲν ἀνθρώπου, ὧ ὧν ἀ-

ρόνος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρώπη, σχὸν ὑπὸ τὸν ὄρον τῶν ἐσαρκέων δρυοβατῶν, ἄλυσις ὄργανον
νάσαρκίζων μέγας ἀλφαβολόγιστον τὸ συνάλγματος.
1ον Νὰ ἔχῃ ὁ Ἀρμοδὸς τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ τὸς δύο ἐκ τῶν δέκα
ἐφορευόντων, ἀπὸ τῶν ὑπόλοιπων τῆς Βουλῆς.
2ον Νὰ προσδιορισθῇ μονίμως ἡ ἐλαστὰ μισθοδοσία τῶν ὑπηρε-
τῶν ἡμερησίως ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας ἤτοι δραχ. 100,000 ἐτησίως.
3ον Νὰ προσδιορισθῇ ἰσοκλεῖς ἡ ἐτησία ἐπιχορήγησις τοῦ Ἀρμοστοῦ
πρὸς δημιουργίαν χιλιάδος ἡμέρας ἐργάσιμος, ἤτοι δραχ. 364,000 ἐτησίως.
Διὰ τῆς ψήφου ταύτης ἐπιτυγχάνεται ἡ προστασία τῶν δημοσίων τῶν
μορφολογικῶν αὐτῆς ἔργων, τῆς Ἐφορείας, ἀπέναντι τῶν ἀβεβαίων ἐξ-
αρτημένων τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχορηγιῶν. Διὰ τῆς δημιουργίας τῶν ἀρμοδίοτη-
των τῶν βιομηχανικῶν ἀπὸ τῆς μεταβολὰς τῶν ἀνεξαρτήτων ἀπὸ τῆς
ἢ τῆς μεταβολῆς τοῦ φορολογικοῦ συστήματος. Διὰ τῆς ἰδίας ἐπιτρέπεται
ρύθμισιν τοῦ ἀνελαστικοῦ πλούτου, ὃν κατέχει καὶ ἀνεξαρτήτως ἀπὸ
τῆς Βουλῆς, ἐκτὸς τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς κυβερνήσεως
τοῦ μεταβαλλομένου. Αἱ νέαι αὗται προσθῆκαι δὲν ἐπιφέρουν τὴν ἀξιόμε-
να δαπάνης, διαρκοῦσαι ὅμως τὸν μεταβολῶν, μεγαλυτέρα διὰ τὴν
δημοκρατίαν, ὡς διὰ τὴν ὅλην καὶ δι' ὅλας τὰς μελλοντικὰς γενεάς, διότι ἔδω
ἐξασφαλίσαι ἰσοκλεῖς ἐκλογῆς καὶ συνεπῶς χαρακτῆρος.
Αὗται ἦσαν αἱ πρῶται ἐφαρμογαὶ μεταβρυθμίσεως καὶ ἰσοκλείας ἡ ἐπα-
ὸς ζωῆς! Εἴθε ὅμως καὶ ἄλλαι ἐπιτυχεῖς ἀναγεννηθῶσι μὲ ταχὺν ρυθμὸν
καὶ σεμνότητα ὑπὸ τῆς ἰδίας Προστασίας! Ἀμὴ καὶ ἐδῶ δυσκολίαι μέγαι
ἐφηρμόσθησαν, παλιγγράφησαν καὶ αὗται καὶ ὁ λόγος. Οἱ ἐμφορε-
καὶ παλαιόγονοι ἐφαρμοσθῆναι μετὰ τῶν συμφερόντων τῆς 9ης καὶ
Α.ης ἐφευθείας Βυρῶς, διότι ἔδωκαν ἐξαγόρευσα ἐκλέβελα ὑπὸ τὴν
προστασίαν ὑπὸ τῆς Προστασίας. Ἡ Βυρὼ αὕτη παραμορφώθη
εἰς τὰς ἐργασίας της δι' αὐθαιρέτων ἀναβολῶν, διαμένει ὑπὸ λέγε, ὑπὸ
ἀσυχαῖος λόγῳ, ὑπὸ μέγας ἐξωρίσθησαν, ἡ νέα αὕτη ὑπὸ
μὲ ὑπαίθια, παλαιοκλίβη, καὶ ὅλα ὡς θέμορφα ἴδια προσλάμ-
ἀπερρύθησαν δισθολικῶς καὶ παλαιόλιθοι χάρμα τῶν ἀρά-
λων. Εἰς τὰς ἀπελευθερωτικὰς ὁρμὰς αὕτη διαμορφῶ τῆς Προσ-
σίας, διαμαρτύρεται ὅλως καὶ τῶν μεταβρυθμίσεων ὁ ἀπο-
σος, ὃν θέμορφα ἀναδείξῃ εἰς τὸ ὑπόρρητον μεγάλωμα.

Κεφάλαιον Β'.

Σύνοδος ἐπὶ μεταρρυθμίσεων.

Ὡς θεωρήσωμεν τὰς ἀνωτέρω τὰς ὁδοὺς ἐξεδόσαμεν μεταρρυθμίσεις εἰς τὸ ἀρχαῖον περιβάλλον, θέλω ἴσως συμβάλλω πολὺ διάφορον περὶ τὸ σύνολον τῶν ἰδεῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ, εἶπεν πραγματικῶς τὰς προϋπάρχει, θέλω ἴσως διχῶς ὅλη ἄγνοια καὶ φιλελεύθερος διαθέσεις εἰς ἐδημογόρησαν. Ἀπ' ὅλων προσέξη εἰς τὸ σύνολον, καὶ χωρὶς ἐνταῦθα τὴν ὁδὸν ἔκαμε καὶ αὐτὸ ἐφαρμόσῃ ἡ Προσωπικὴ, καὶ τὴν ὁδὸν συγχαλεπῶς ἐπιχείρησε πολιτικῶν, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐπῶν μεταρρυθμίσεων, θέλω εὐκόλως ἐξηγθῇ ἐν τῷ ἀδάλῳ καὶ ἀναπαμπέ-ῃ τὴν ἐληνθῶν συνοδὸν, ἔνεκα τὸ ὁδοῖ γράψαμεν αὐτὰς. Πρὸς πα-θερὰν γοιῶν τῶν ἐπιχειρίσεων, μπόρεσεν ἀναγκαῖον νὰ ὁρω-ξιγορήσωμεν μετὰ συντομίας, τὴν ὁδὸν ἡ Προσωπικὴ, ζαθαρῶς ἐφύρεσεν πολιτικὴν καὶ τὴν εἰς τὴν Ἐθελόντων πνεύματος πολιτικῶν, ὡς καὶ ἀληθῶς.

Ἂν διαβάσωμεν τὰ χρονικὰ τῶν χαῦν ἐοὶ τῶν ὁδοῖον ἐδεύδυ-σε καὶ διοδεύῃ ἡ Ἀγγλία, θέλομεν μετὰ χρόνους παραπηρήσῃ ὅλη μεν καὶ τὴν αὐτὴν καὶ ἐοὶ ὁδοὺς πολιτικὴν ἐνάδοσε πάντοτε καὶ παντοῦ, παρηλλαγμένην μόνον ὡς πρὸς τὰς μορφάς. Ἡ Ἀμερικὴ αὐ Ἰνδίαι καὶ ἡ Ἑλλὰς πρόκεινται μαρτυρίαι αὐτῶν λόγος μας. Ἡ ἀρχαία πολιτικὴ, ὑπ' ἔχαβεν ἀφορὰ ὡς ὑπογραμμὸν τῶν πράξεών της, ἀπαντᾶται εἰς τὸν ἄλλως περιώνυμον συγγραφέα τῆς Θουκυδίδης (α) Θωμᾶς Μῶρον, Ἀντρέας Ἔρβιν ἐν [illegible]. Ἀπ' αὐτὸ ὁ διὰ τὸ μαρτυρικὸν θανάτου ἐπιστρατείας τὰς πολιτικὰς διαπρεπὴς ἐξαπλάσῃ εὐφυέ-στατος ἀνήρ, ἐκθέλω τὰν ἐξελεγμένων πολιτικῶν τὸν Θουκυδίδη.

„Οἱ Θουκυδίδαι, λέγω, ὀφείλω νὰ θεωρῶσιν ἑαυτὸν ἀνωτέρους ἀπὸ τὰς ἄλλους ἀνθρώπους. Ἀφαρῶντας εἰς τὸ ὕδωρ κύλῶν συμφέρον ζωνας-

(α) Ἡ Utopia, εἶναι σύγγραμμα φιλοσοφικὸν, δημοσιευθὲν περὶ τὸ 1516, συνταχθὲν εἰς γλῶσσαν λατινικὴν καὶ εἰς εἶδος διαλόγου. Εἰς αὐτὸ φαντάζεται ὁ συγγραφεὺς νῆσόν τινα, ἣν καλεῖ Θούτοπίαν, καὶ ἐν αὐτῇ ὑποθέτει μίαν πολιτείαν διαφερόντων πολιτευομένην. Πλὴν τὸ σύγγραμμα τοῦτο δὲν ἐκληρώθη τὴν ἐπιτυχίαν τὸ ζοζιαλισμὸν καὶ διὰ τῶν λεπτομερῶν ὑποθέσεων τῆς πολιτικῆς ἀσύνης, ὅσον διὰ τὴν ὀρθὴν καὶ εὐφυεῖς ἰδέας τὸ συγγραφέως, ἀναφορικὰς εἰς τὰς πλαχρώ-σεις τῶν ἐποχῶν τὸ, καὶ διὰ τὰ ἀμβλυθῆ καὶ παντοφανῆ ἰδέας τὸ ἐν ἀρχῇ τῶν θρησκειῶν καὶ τῶν πολιτικῶν. Τινὲς θεωροῦσιν ὅτι διὰ τῆς Θούτοπίαν ἐννοεῖ τὴν Ἀγγλίαν.—Ἐν φύλλῳ 1733 τῆς ἐφημερίδος «Ἀγγλία» ὁ διαπρεπὴς ῥήτωρ κ. Θεαγ. Ῥιβάδας πολὺ ὀρθῶς παρατηρεῖ: «Utopistae δὲν ἦσαν, ἐμφάνισαν οἱ ὑπογραμμάτορες τὰς ἰδίας πράξεις, τοὺς ὁποίους (ρ) (κατόφιν)

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἵνα τὰ καλαυλήσωσι καὶ ἐπὶ τὰς ἀποδιδάλας χώρας, καὶ ἐκδιώκωσιν διὰ τῶν ὅπλων τὰ αὐλόχθονας, ἢ ὑποβαλλόντες αὐτὰ εἰς τὰς στέρνας καὶ εἰς τὰ ὑμάδια των, νὰ συχαίνωσιν ἀποσιάς."

„Θρέλλα νὰ μὴ θεωρῶσιν ἄλλης λαὸς ὡς φίλης, ἐμοὶ ὅτις ἐπιθυμοῦσιν εἰς αὐτὰς ἀρχηγὸς, ὑποβαλλόντας εἰς ἐπὶ διαθυνόντων, καὶ δέκοντας τὸ ἐμπόριόν των. Θρέλλα νὰ ἀποτελεύωσι βραχμεῖς ἐπὶ τὰς ἀκτὰς τῶν νήσων ἐμπορικὰς των καὶ ἐπὶ τῶν συμμάχων των, καὶ νὰ ἐξαπατῶσι καὶ ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων αὐτὰς ἐπὶ τὰς ἐμφανεστάτας ἀντιλαμβάνεις."

„Ἐπὶ ἐπὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἐμπορικὰς σχέσεις των, θρέλλα νὰ προσποιῶνται, καὶ καθιζάμενοι σιγὰ ἐπὶ τῶν ἐθνῶν αὐτῶν, νὰ ἐπὶ ὑπομένωσι πάντοτε ὑπὸ ἐπὶ ἐξαρτωμένων. Θρέλλα νὰ καλαβάλλωσι πᾶσαν πρόφασιν, ὅπως ἐπιδείξωσιν ἐπὶ ἐπὶ τῶν ἐθνῶν ἐπὶ γιγαντιαίους ἀνδρας, χωρὶς ὅμως νὰ καίωσιν χρῆσιν ἄλλων, ἐμοὶ ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ."

„Ἡ καμπρολέρα δ' κύρις δόξα πρέπει νὰ ἦναι ἡ σπουδὴ ἐπὶ ἐχθρὸν διὰ ἐπὶ ἀπάλης καὶ ἐπὶ ραδιουργίας."

„Ὅταν μηρύλλωσι πόλεμον, σκοπὸς αὐτῶν πρέπει πρέπει νὰ ἦναι ἡ χημαλωσία ἐπιτήρησις καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἀρχηγὸν ἐπὶ ἐχθρῶν καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ μηρυλλόμενοι συμβάλλωσι. Θρέλλα δὲ νὰ σημειώνωσι διόλου καὶ σχεδιαζάρουσι ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ. Τὸ μέσον ἔπλο ὑποχρεώνει ὑπὸ ἐπὶ φιλανθρωπείας, διότι πρέπει πάντοτε ἐπὶ ἐπὶ μόλος. Ἐπὶ ὅπλων ἔπλεγε ἐμέν ἐπὶ δολοφονῶν ἐμὲ ἐπὶ σκοπὸν ἐπὶ μάχης."

„Ἐὰν ὅμως ἐπὶ μέσα ἐπὶ ἀδοκιμάσωσιν ἀποτελέσματα, τότε οἱ πάντοτε ἐπὶ Θυλοσίας, ἐνδοξότατοι καὶ διαφέροντες ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἄλλο μερίσι δὲν ἤθελε, γιατὶ σᾶς ἀδιάκοπος ταπείνωσι καλαχρήσανε, ὅποιοι=
δήποτε ξαίνεργῶν καὶ ἀκαταπόλεμον λυμαντικῶν. ἀκόμη ἡ Σελεύκη

Λέγω, ὡς καὶ προλαβόντως ἀναφέρθηκα, δούλεγε τὸν λαὸν ἀ=
πὸ ἄκρου ἐπὶ τῶν διαφόρων συμφερόντων, καὶ ἐφάνη ἀπὸ τότε μέσα,
ὁπόταν ἀσουλήνωσι καὶ ἀναπόφευκτα ἐκεῖ ὅπου τὸν ἔφερε καλαδικός ἀν=
άγκη καλάζωσι. Τὸ συνηθίσαμε πρὸς τὸν συμφέροντα ἔτσι ὥστε μέρα
ὅταν δὲν ἔρχεται ἀπέρασμα φορολογία, ἢ αὐθαίρετα καλαδικαστικὰ
καὶ ἀμοιβαστικὰ καὶ ἀμισθοὶ ἐργασίαι, ἢ μέτρα καὶ ἢ ἀγχόνη.

Ἐγίναν δέκρυσε μέν ἕνα ξεσηκωμό, ἀλλὰ τότε καὶ συμφέρο νὰ δια=
χύσῃ τὰ φῶτα, καὶ νὰ χαραχθῇ ἑβνικὴν καὶ ἀθάνατον ἀναμμένην
εἰς ἀμμάδερα τὰ μέτωπα, ἀλλ' ἕνα νοβεύμ δι' αἰμάτων σβέρμεν ἐπὶ
θρησκείας, νὰ χαλαρώσῃ τὰ αὐχμηρὰ ἤθη, καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ τὰς ἀδ=
ουσιλέρας ἀρχὰς τοῦ λυραννικοῦ συνέρχεσθαί της.

Ἡ καλόργικος τὰ Μοναστήρια καὶ διμερώνα ἐπὶ ἐμπρὸν δημοτικὰν
ἐπιτροπάν, καλυβρόφθεγκτον ἔδαρλα τὰ ἐγκόλπια μετὰ τῶν ἐργαίνων ἀ=
ἐπὶ ἄφιναν νὰ σφαγιάζωνται καὶ τὰ ἀκάτινα κλέφτικα. Διέφθη=
ρε δι' ἐρῶν μεσθῶν τοὺς ἱερεῖς καὶ ἐργάς, καὶ ἐβαβίλωνε τοὺς
ναοὺς τοῦ ὑψίστου, μεταχρησιμοποιῶν αὐτοὺς ὡς δημοδοθήκας καὶ ἀδοχάσιν.

Ἐμετεμορφώθησαν πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ διατέλεσα δεσποτικῶς δημ=
ίων ὕλων, ἐνέκρινε καὶ τὰ δημόσια ἐγκόλπια, ἄμμα μὲν εἰς τοὺς
γραφεῖς του, ἅμμα δὲ εἰς τοὺς ἀρμοδίους του, καὶ ἄλλα εἰς τοὺς οἰκονόμους
του, χωρὶς ποτὲ νὰ δίδῃ ἀποχρώντα λόγον τῆς διαχειρίσεώς του. Εἶπε
δὲ ἐβεβαίωσε καὶ τὸν ποιλέγαν εἰς βαρύδαλον σχεδὸν ποσὸν
ἴσον 2.004.380 φρ.

Εἰσήγαγε τότε μερικὰ φορολογικὰ ἔμμεσα μέτρα, ἀλλὰ δυσανάλογα,
καὶ ἀκαλάζωτον τύραννα εἰς τὸν λαόν, διὰ καὶ τὸν μηχανισμόν
του καλέσας ποιλέσμονον καὶ τὸν προϋποθεσιόν καὶ ἀποθησαυ=
μόν ἐκκρεμάλιζεν ἐπιφορτικὰ καὶ γρικόν.

Ἡ καλέσρησε τὸν ἀνθρώπων ναυλικὰν μας δι' ἄκρων προσοδικαι=
ῶν, ὑπαρόντων ἔτσι καὶ γρεβλῶν κανονισμῶν.

Καὶ δέκατον ἀδικῶς καὶ ἀδιαμέλως ἐργάζεται καὶ χαϊκὸς, ἐπι=
τοκρεάνης καὶ ἀγαπωμένης ἀπὸ τὸν λαόν, ἔνεκα τῶν καλρικῶν καὶ
ἐθνικῶν φρονημαλίων. Ὑπέβαλλεν αὐτὸς ἐκ ἀγνοριμὰς ἐπιλογάς
καὶ αὐθαίρετα βρόγχια, παρεβιάζεν ἐδίκης αὐθαιρέτως τὸ ἀκαίσιόν
του ἄσυλον καὶ τοὺς ἔβρισεν εἰς τὰς φυλακάς, ἢ τοὺς ἐξορίζεσθαι=
νεν ἐπὶ ξηροκαστέλλου. Οἱ δοῦλοι ἦταν ὡς νὰ ἦτον ἀκαπέλλας ἀδ=
ικαιρέτου τὸ ξύλον τοῦ Δαμοκλέους. Συγχρόνως
δὲ ἐδικεύσῃ καὶ ἡ ἀγγλία διπλωματία του νὰ ἐκλοξεύσῃ κα=
λὰ

χριστιανικὸν ἔθνος, νεφελοκοκκυγία καὶ νεφελοκοκκυγία.»

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λὰ ἐν τῷ χαῖ ἐν ἐγλαχτευγένα γιβεζίνα, καὶ νὰ διαβάζῃ αὐτὸν ὡς βάρβαρον
αἰμαθῆ, ζηγοδάκρυνα, διοδύγωνα, μικροσάγγινα, ἐχερηγένον δύσης
ἀρετῆς καὶ ἄξιον νὰ δεσπόζει μὲ τὸ μυαλὸ καὶ ἐν ἀγχόνῃ (ἰδ.
μαγ. VII καὶ XXXVIII. τὸ συγγραμμ. Ἀνδρ. Δοξαρᾶ).

Υδεμίαν χάριν καὶ ζαραχὰν ἐδὲ σιωπὴν νὰ ἐκλεχθῇ τὸ ψυχαγωγικὸν
χάθε του, νὰ ἐκδιδαμνύσῃ τὸ ἀμυνοκλεπτῶν ἢ χαρίεν ἐν τοῦ ἐλληνικοῦ
ἐκδικημένου του, καὶ νὰ προφασίζεται σύνεμα ἀπορρήτων διὰ δῶν βιώ-
ων καὶ δεσποζικὸν καλὰ ἐν ἐλευθεροφρονούντων δαμίλων λόγημα,
ὅλα μνημονεύοντα ἐκ τῶν παρακμαστέρων, ἵνα προξένῃ νέα χαρα-
γιὰ ἀκούσματα (ἰδ. μαγ. XXIII τὸ αὐλὸ συγγρ.).

Διώριζεν εἰς δημοσίας θέσεις αὐλόχθονας οἱ ἀλαρόχθονας ἀμαθεῖς καὶ
ἀκαπέλευς, ἐν ὅλοις δίλεγα μὲ ὑδροφόβους μυθοὺς, καὶ ἐδὲ λέξις ἀρρό-
μενα μὲ ἀρτοίας συντάξεις. Διέφθειρε ἐν δημοσιότητι μεταβάλ-
σα ἐν τοῖς δικαστὰς εἰς ὄργανα φαλριασμένα δαθῶν καὶ ἐμπιστοσύνων· ἐκ-
δὲ ὑδενὸς ἐκ τοῦ ἐμπορεύεσθαι ἐκ τραπεζίτας ἐκ ἀπὸ ἐν δημοσιότητι ἐν καλ-
κῶν δικαστηρίων ἐκ δαμίλας, ἀνωμόρασεν αὐλοὺς δικαστὰς καλὰ ἐν
δαμίλων καὶ ἐκ τῆς συζάσεως τραπεζιτῶν.

Εἰσήγαγε δαυτῷ ἐκ καλοσυνοδείαν καὶ ἐκ τῶν ἠθῶν ἐκ διαφθοράς, μὲ ἐξαμυγένων καὶ αὐτῶν ἐκ συμπορευομένων ἀδίκων. ἀρὸς
ἐκ συνοδικὸν ἐστὸν ἐνέδυσε ἐκ ὀργανάλης μὲ ἐκ προκυδίδα ἐκ σφάδρα φιλ-
δεσθένων καὶ δαμιλῶν (ἰδ. μαγ. XIX καὶ XX τὸ αὐλὸ Ποιητ.).

Δεν ὑπέρθη δολὸ δαμίλων κ' ἀσυκλίαν καὶ διαμόρου ἐνέργειαν φι-
μων καὶ χρεῶν ὑπόμησιν, ἀλλ' ἢ ἐκ διδάσκειν ἢ ἐκ διέφθειρεν ἢ ἄλλως
δῶν ἐκ καλοδόκει.

Ἀπηγόρευε ἐκ ἐμύλαρα καὶ δομελερόλαρα ἐκ δαμίλων δίκαιος,
ἐκ ἐκ ἐλευθεροκοσίας, ἐκ ἐκ συνέρχεσθαι καὶ ἐκ ἐκ συναλμυρῶν. Περιγρά-
νησε δάσκολα ἢ παρημέρησε ἐκ ἀρετῶν, ἐκ διδαχῶν καὶ ἐκ ἐκα-
νόλια ὡς ἀμυσελεγὸς ἢ ἐκ σχέδιάς.

Ἐνέσφιγε ἐκ διαίρεσιν μεταξὺ ἐκ ποινωνικῶν ἕξεων, καὶ ἐκ
δυσπιστίαν πρὸς ἀλλήλας, ὥστε ἔδασαν ἐμισοῦντο ὡς δύο ἀδιάλλακτοι ἐχθροί.

Παρέχει ἐκς ἐφημερίας καὶ αὐτῶν ἐκ ἐμορφωμένων βιβλίων, ἢ δέ-
χεται αὐτὰς, ὁδηγεῖ καὶ ὑδελόσοφο ἐν ἐκ ἐλεύθερος ἀξιώσας ἐκ.

Παραβίασε λόγος καὶ ἀσυγάρμοστα καλοσάλευτα καὶ αὐλὰς ἐκ μεδά-
μυθμους μὴ ἐκ ἐλεύθερα ἐν ἐνέργειαν· ἤλε ἐμφορᾶς, ἤλε διφορουμένους
ἤλε βιβλιοδὰς ἐσεβάσθη, ἀλλ' ἔδωκας ἐμφάσεις, ἐξόρια καὶ μο-
νομερόσους κατεδικάσθησαν.

Ἡ ἐδέλγησις ἐπαθύνθη σχεδὸν ἐκ καλῶς ἐν αὐλῇ ἐξαν-
μένη δικαιοσύνη, σχεδὸν ἢ δὲ ἐξεδόθη δημοσίους καὶ ἀσυμβόλους,
δι' ἐξυβρίσθη καὶ ἄλλ μᾶλλον κατεδικάσθη. Δύναμις ὅμως, ἥτις σφό-

ἐκ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰς τὸ Ἄδυτον τρέλος τῆς πυρίου καὶ ἐνώπιον τῶν Δικαιοσύνης, σαμβούλου μὲ
πανταῖν δίχεν, καὶ ἐλευθέρου σαγχραβαλιῶν εἰς τὴν ἐμφανιακὴν σοργάνης
ὄχι μόνον ἀσαφῆ ἀλλὰ καὶ ἐξιστρεμένον διπλόημα ἐνδοξίας, ἀλλ' ἀσαφῆ
καὶ ἄλλαν ἀνθρωπίνων σαρκάβρα.

Ἡ κυβερνητικὴ αὐλὴ σοργάν, ἣν ἀνέπτυξεν ἀσαφηγημένως εἰς τὴν
Ἐθλάνιον ὁ Προξενός, ἀσυνθὲς καὶ ἄλλον ἐπλεν γλαφυρὸν καὶ ἀγα-
θὸν σκοπὸν ἀλλ' ἐκ τῶν ἀγωγῶν τῶν μεταρρυθμίσεων. Ἡ μεταφορικὴ
σφὴ ἀλλ' ἡ ἐγκλιμένα εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ ἀλλ' ἐκτὸς ἐκ τοῦ ἐκεῖθεν, ἦν γέ-
νουλον δ' μεγαλείων μεταβάσεων· ἐνῶ δὲν καὶ ἡ λαμπρυθρίασις
παραβιάσης καλὰ τῶν ἐφαρμογῶν τῶν μεταρρυθμίσεων αὐτῶν, καλα-
μένον τῶν ἀνθέλθεον καὶ ἐν σφαλερῶν δοξασίαν.

Εἴδαμεν ὅτι ἡ σοφιστικὴ τῆς Ἀγγλίας ἐδέδοκε καλ' ὅλον μεταβά-
λλειν, ἀλλὰ μόνον καλὰ λόγους καὶ μεταφορικούς. Περιζάσης κα-
δέγνωσε τὴν ἀναγκαίαν νὰ διαφορεθῇ μίαν συνιόντα, ἔλεγε ὅμως
περιζάσης τὴν ἐπαναφέρον πάλιν εἰς τὸν συνήθη τρόπον της.

Αἱ Εὐρυδαίμονες τῶν χαῶν ἐπαναστάσεις τὸ 1848, ἡ ἄγνοια αὐτῶν
ἔνδειξις, καὶ ὁ ὑπάνθρωπος ἐρεθισμὸς τῆς Ἐθλανίας τὴν ὑποχρέωσαν νὰ
ὑποκριθῇ σρὸς μικρὸν καὶ νὰ ἴδῃ ὑποῦν τὰς χφροβόλους λαύλας
νὰ φανῇ ἔλεο φιλελεύθερα σρὸς τὰς ἀναγαλωμένας λαῖς, καὶ δημο-
φρονεῖν τῆς Ἐθλανίας, νὰ καλλωνίσῃ καὶ τὸν γενικὸν τῶν ἀνεμρέλων
σάλον, ὅπως δημοσίᾳ ἐπ' αὐτῶν τὴν δεσποτείαν της. Ἀφέλυχον ὅμως
καὶ ἐπαναστάσεις τῶν χαῶν, ὑπερίσχυσε τὸ σνεῦμα τῆς ἀνελευθερίας, καὶ
ἐπαγεάσθη ὁ λαὸς τῆς Ἐθλανίας, ἀδεξιόθη καὶ ἀπὸ τὰ τὰ τὰ ἀ-
λευθερίαν καὶ ἐναλλάθη πάλιν τὸν χουλιάν· ἐπανῆλθε δημοφρο-
νοῦν τρόπον της, καὶ ἀπέδυξε διὰ τῆς ἕδρας της ἀκαλινῆς ὅλη
ἄγγλα διὰ μεγάλη, ὅπως δίδοιλα σαρίζαλον, εἰρὴν ἐσυθυγὰς καὶ ἀγά-
πη καλὰ τῶν ἐπαναφερόμενων χαῶν.

Τοιοῦτος ὑπῆρ καὶ ὁ σραγματικὸς σκοπὸς τῶν μεταρρυθμίσεων
σκοπὸς ἐνέργειας καὶ ἀδιαφθόρου δοχμῆς ἐπόρευε τῶν Ἐθλανίων, ὑπὸ
τὸ σρόσχημα μιᾶς φιλογενοῦς γενναιόψυχος καὶ ἐπιφόρου ἐμπο-
ρίας. Θέλος μόνος συνῳδὴ καὶ μὲ τὴν συγκρατικὴν ἐπὶ τὴν Ἐθλα-
νίαν κυβερνητικὴν σοργάν της, καὶ καλαμφιβόλους ἀρετὰς
ἐν τοῖς ὀδοῖς ἀνέδειξε διαβέσεων μετὰ τῶν Εὐρυδαίμονων ὀνό-
ματος, καὶ ἐξ ὅσων ἐνέργησε συναδιφῶν σρέξεων μετὰ τῶν
ἐμφανῶν τῶν Ἐθνῶν μεταβρυθμίσεων. Συνεμφορφόθη σχεδὸν καὶ
ἀκριβῶς μὲ τὰς ἐπορεύσας θεωρίας τὸ Μαντσεστέρ.

„Δύο τίνας, λέγει ἐν τῷ Πρίγκιπι ὁ Ἐδμοντσιὸς ἔθος
„ὑπερ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„Ὁ σπουδαῖος, λέγει, ἔχει ἀνάγκην διὰ ἔνα διάλογον καὶ μεταφορέως νὰ διηγηθῇ· τὸ ὁ-
„μοιον λέγει πάλιν, καὶ τὸ ἄνισον διὰ βίας· τὸ μὲν γὰρ ἕνα ἕλκει τῶν ἀν-
„θρώπων, τὸ δὲ πλείονας διὰ θυρῶν· ἀλλ' ἔστι δὲ σοφιστὴς τὸ πρῶτον
„δεῖ ἀρχήν, ἵνα μὴ ὁ ἀκροατὴς πρὸς μεταχειρίζηται καὶ τὸ δεύτερον. ὅτε
„ἔχει ἀνάγκην νὰ διδαχθῇ νὰ διαιρῇ καλῶς διὰ ἀνθρώπων
„καὶ τὸ θυρῶν, ὁμοίως νὰ ἐνδύεται ἄλλα μὲν διὰ τὴν ἀγοραίαν
„καὶ ἄλλα διὰ τὴν σχολήν. Ἐπειδὴ μία συνελεῖ μεταφορὰ διὰ
„πρᾶξιν νὰ ἐκφρᾷ διὰ διὰ τὸν ὑποκριτὴν ὅλη, ὅταν γράφωσι πρὸς ἐμ-
„φασιν ἀξιόλογον. Ὅθεν γυναῖκα εὐγενῆ νὰ διαβάλλεται διὰ τὴν ἔριν
„αὐτὴν, αὐτὸν ἀποδιωχθῆναι καὶ εὐκαιρίαν διὰ τὸ σιωπᾶν."

„Μία μεταφορὰ μόνον ὀφείλει νὰ μεταχειρίζηται καὶ νὰ μετα-
„βαίνῃ τὸ ἀνοίκειον, καθὼς διὰ τὸν ἀνθρώπων καὶ τὸν
„μεταβολὴν τὴν ἐκφράσεως, χωρὶς ὅμως νὰ ἀκατανόητα, ὅταν ἐμπο-
„δῇ, ἀπὸ τὸ ποιητικὸν καθὼς, ἀφοῦ νὰ μὴ συνεχίζεται νὰ πρόσ-
„καὶ τὸ καιρὸν, ὅταν ἔχῃ ἀνάγκην. Φείγει νὰ ἐνεργῇ ἀφ' ἑαυ-
„τοῦ, ὅτε ὅλαι διὰ βλέπωσι, νὰ διεγείρωσι ὅλη ἔμφασιν ἡ ἀμαθία
„ἢ καθὼς ἔστι, ἢ ἀπροσπάθεια, ἢ κόπωσις καὶ ἀπὸ ἡ θρησκεία
„ἔκπληξις θαυμαστὴ ὅ, τι φαίνεται, ἀφοῦ διὰ γυναῖκα ὅ, τι ἔχει. Τὸ δὲ
„ἀμέθυστον θαρρεῖται ἀπὸ τὰ φαινόμενα, καὶ ὄφις ἐμβαλεῖται
„εἰς τὰ ἐνδύματα διὰ τραγῳδίαν. Θεῖον δὲ διὰ λογικὸν νὰ
„ἀκολουθήσωμεν εἰς τὰ ἀμέθυστα, ὅταν πάλιν ἔχωσιν ἄμμος ἀκαθόρατα!

—

Κεφάλαιον Γ'.

Πολιτικαὶ δοξασίαι ἐξωτερικευθεῖσαι μετὰ τῶν καθιέρωσιν τῶν μεταρρυθμίσεων.

Ἡ μεταβολὴ τῶν θεσμῶν πολιτείας διὰ συνταγῆς καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν τῶν ἰδεῶν, ὡς ἡ μεταβολὴ δόξης τινὸς, συνεπάγει διὰ προσαγωγὴν ἐμφύτων. Τοιοῦτον ἔστι καὶ ἄμεσος συνέπεια τῶν παρελθόντων καὶ ἐνεστώτων μεταβολῶν· αἱ νέαι δυνάμεις διὰ αἰτίας δημιουργῶν καὶ αἱ νέαι ἐμπόδια διὰ αἰτίας ἐμφανέστερα, σκοπεύουσιν καὶ νέας ὕλας ἀγῶνος, ἄλλους γεννῶν καὶ διαφόρους δοξασίας." Alia spes, alius animus hominum."

Πλὴν καὶ αἱ ἰδέαι, καὶ αἱ ἐμπόδια, καὶ αἱ δοξασίαι δὲν ἔχουσι αἰωνιότητα, διὰ ἐμφανίζονται ὡς ἐκ διὰ ἄρτιον διὰ μὲ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τέπειτα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὥρα, ἔνθα λουτρόμενα τὸ χρῶτ καὶ ἐξαγόμενα μόνιμα τῆς σρο-
δῆς τῶν σκυμάλων. Πρῶτον μὲν συμπαρεβάνουσι καὶ διαζῶν εἰς
ἐμβρυουκτικὴν καλάζασιν, καθ᾽ ἣν δὲ γονιμοποιοῦνται καὶ ὠοτοκοῦσιν
καὶ ἐπὶ λίγας ἐξέρχονται μεσορφούμενα καὶ διαλυόμενα. Ὅθεν δὲ ἡ-
σαν οἱ ἐδαφέρα φῶτα καὶ θέσις ἐῶν κοινωνικῶν ζωϊκῶν ἐξ ὧν σρο-
σάτων, ὡς καὶ ἡ ἐν τῇ ἀνηλέτῃ ἀναφορὰ καὶ ἐποικοδόμησις, δοκιμάζει
ἐναι καὶ ἡ μορφὴ καὶ ἡ φυσιογνωμία ἐν τῇ ἐξωτερικότητι ἐων. Εἶναι
καὶ κοινωνίαι ὡς τὰ ἄλογα, ὧν ὀρόμων ἡ ἐνθεμὴ διάταξις ἔχει
σρώτων τῆς ἐδικῆς αὐτῶν φύσεως, καὶ τῶν σκωλήκων ἀφορμῶν, πῶς ἐσ-
εργῶν ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς ἐων.

Τοιαῦτα φαινόμενα παραλαμβάνομεν καὶ ἐν τῶν Ἐσλάγκτων. Τὰ δύο
ἰούλης γοϊκῆα, τὸ Τερεσμαλικὸν καὶ τὸ Διμαλικὸν, διάφορα γόνος καὶ
βάσις, διάφορα βίον ἀνδίβιον, ἀναλογόμενα καὶ ἐσκρεμόμενα
ὑπὸ ἀλμυρῶν ἀφορμῶν ὅλην ἐῶν μεταβρυθμίσεων, ἔδρασαν ἀναγκαί-
ως καὶ μετὰ ἐῶν παθέρεων ἐόλων τὰ ἀνασδόξεως φρονήματα καὶ δο-
ξικὸς σχηματισμὸς, ἀναλόγως τῷ ἰδιαιτέρῳ χαρακτῆρός ἐων, καὶ ἐῶν σρο-
γεννητόρων καλαζάσεών ἐων.

Τὸ μὲν Τερεσμαλικὸν γοϊκῆον ἐμφανὲν ἐντὸς ἐῶν σφαίρας, ὅθεν
ἐξεσαλεύθη καὶ ἦλθεν, καὶ ὑπὸ ἐῶν ἐσήργασε τὸ ξενικὸν μετὰ τοῦ ἐ-
σοῦ συνέσρεφε καὶ ἔγχε συνλαυλίσῃ τὰ σωφρόνα τὰ ἐ, ἐπιπλήσσε
τὰ σοφιστικὰ ἄθλα καὶ ἐῶς σοφιστῆς ἔξης ἐν μὲ μισοπόνηρος ἐνὰ μι-
σαθοφάγος. Ἀλλ᾽ ἐν σφαιρώσει ἐαύτης ἐντὸς ἐῶν συνήθων αὐτῷ ὑπορρυσῶν
ἀνδισοφιστικῶσεως, διὰ τὴν ἀσθῆ μὲν σφιγκτέρας ἐν ἐῶν προσευκῆς εὐμε-
γείας, ἀπ᾽ ἐξόδρας καὶ ὡς αὐθὴν εὐχὴν ἐῶν ἐῶν ἐθνικῶν ἀδοκιμα-
ζομένων ἰδέαν. Τὸ ἀνελιγμὸν γοῦν ἐν σπερμάτων τῦλο φύσης ἐμφύ-
σεως ἐθνικὸν καὶ πάντως μεταβρυθμιζόμενον. Ἔτσι δὲ
καὶ ἐξ αὐτῶν σχηματισθὲν μόρφωσε ἐσκευάσθη μεταβρυθμιζόμενον.
Ἡ ξενοφοβία δὲ ἐν διαφέρῃ, ὁ ἰμγός ἐης ἦλε βαρὺς, ἦλε ὀνειδι-
ζομένη ἐκφράζεσθε ἐπ᾽ αὐτῷ. ἐθνικὰ μέχρι ἦλε ἐγήρως. Ἐσφρα-
γίσε ἐν τὰ νέα δόξαλα καὶ ἐν μέρῃ ἐσραγγαλισθέντα, συνεβιβά-
ζεσθε μετ᾽ αὐτῶν, καὶ ἀπεβαλλε ἐὸν ἐθνικὸν μεταφρασόμενον, ἢ ἐὸ ἀ-
ζεσθε μετ᾽ αὐτῶν καὶ ἀπεβαλλε ἐὸν ἐθνικὸν μεταφρασόμενον, ἢ ἐὸ ἀ-
ξὸ διάφορα ἐὰς ἐυχάς ἐν. Τοιαῦτα δὲ ξένος ἀνέκδοτος ἐγε ἐὸν σφρο-
σωφρόνα ἐν, ἐὸν ἐὸν σοφιστῆς ἀμφιβολίας ἐν, ἐὸν Βυζάν καὶ γε
ἐὰς σοφιστῆς αὐτῷ φάσης καὶ ἐνεργῶν ἐὸ σφρόνιμον σοφιστόν.

Τὸ δὲ Διμαλικὸν ἐξερχόμενον ἐκ ἐῶν σαλάγχνων ὅσε ἐμφανὲς
ἐὶ ἐλαφρὸν, γονιμὸν καὶ πάνοδον μὲ ἐὸν βρυσσελικὸν σφρα-
βολικὸν καὶ ἰσφρικαθθικὸν μόρφωσέ ἐν, ἐσεξέλαγε καὶ ἐὰς σοφι-
κὰς ἐοξάσας, ἐν σαφὲ μαιρὸν καὶ ἐὸς ἀσάφορον ὕφος ἐὸν ἀδύνα-
σεν ἐὸν σφρόνιμον ἐθνικὸν καὶ ξενικὸν τύφον, ἄλλα ἀνελίσσ᾽ ἀν-
φάνων, ἐσαλαμβάνει ἐὰς ψυχάς, ἦλε ἐξέφαζε καινὰς εὐχὰς ἐμπνεί-
σφ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μεν. Αὐλὸ ἀσήμανε χαλῶς λὺν ἀὸ λὸν Προχωνίαν ἀοκλειοβερμένλαν υὰ λὰν συγχλονιαν αὸλὸ μελὶ λὸν ἀοκλειοβερμένλην μεζόλον λὸ ἔθνος λον. Τὸ ὀνεῖρεμα χλεοὸ υὰ ἴλλον ἀνεφάνη σενεῖρεμα ἐμειοβερμένλον υὰ ἀνεξαρτήλον, ἀαλλὰ σ' ἐναοδάλη σρόρρηξον λὸ ξενικὸν κλέρος. Ὅλον υαὶ λὸ σχηματισθὲν ἐξ αὸλὸ υόρμεια ὀνομάσθη Ἐθνικὸν ἢ Ῥιζοσπαστικόν (a). Τὸν Ξενικὸν κοσμοκράσαν ἐρεῖνον ὡς δημοκρατίαν ἀναβιβάσαν μὲ λὸν λαὸ ἐλευθερίαν, υαὶ ἐνέμεν αὐλὸν ὡς ποῖνον λὸ ἀὸλαν ὄμμα λὸν ἐφεδρῶν ἀὸ ἐκεῖνον ἐκράτει.

Ἂς ἐπιβλέψωμεν ὁρίγον σραλάβομεν λὸν ἐφευδόνυμον λόλον χαρακλῆρά λον.

Τὸ μέσα λῆς σαγιλιᾶς αὐλὲν ἐνεργάς ἦσαν σαρὰ σερικυκλούμεναι λρὶν λὸν μεδόμβριαν· ὀμὸν αὐλὰ λὰ κακίζομεν υαὶ αὐρόβαμεν υὰ ἰσχυρόλερα.

Ἡ ἐλευθερολυδία σρόσφαλλεν διαβιομένη ἀνέχνως υαὶ ἀσελξῶς ἰδύναλο υὰ μόνη υὰ γίνῃ ἐις λὰς χῶρας λῶν ἀρχαιοδάρων ἡμιόλιων, ὅσας ἐροφερῶν υαὶ μόνον συνεχειμάβλαβεν σρὸς ἀνάβασιν αὐλῶν ἐις λὸν Θρόνον. Δι' αὐλῆς ὁλέμιον ἐμβαλρίζουσες λὰς υαλαχρώσας λῶν υυβαρνόντων, ὁλὰ δὲ δαίνουσες ἐμφρῶν ἢ υοβαυνόντας υαλὰ λὰς σαριζόνας λοῦ Ξένου, υαὶ σαῦλα ἐχουσες ὡς

(a) Πρὶν λῆς ἐυδόσεως λῆς σαρ' ἡμῶν συνδιαλλαγείσης Ἐφημερίδος Ὁ Φιλελεύθερος, ἐδημοσιεύσαμεν φυλλάδιόν τι ἐν Κερκύρᾳ ὑπὸ λὸν τίλλον "Ὁ Φιλελεύθερος ἢ διδασκαλία σερὶ παλρὸς ἢ παντὸς χρέους λῆς ἐλευθε-"ρολυδίας ὑπὸ λὸν Ἐπλάνιον." Τὸ φυλλάδιον λοῦλο σροκλυδώσαμεν ὡς ἔνδος σροφράμματος λῆς ἐφημερίδος, διὰ ἧς ἀσεφηνίζομεν ἐνλὸς αὐλῆ, ὅλι μ' ὅλα διαλώμα-λα ἤθελε μὰς ἀναγνωρίσῃ ὁ Ξένος, ἐδηλώσαμεν ἀθέλομεν ἀὸλε ἀὸ μέρους ἐμεῖς μὲν υαὶ σρόὸλον ὅλου λῆς ἐθνικῆς μας ἀὸοκαλαζάσεως. Αὐλὸ ἔδη-λώσαμεν ἀφορμὰς ὅλι λὸν ἐν Κερκύρᾳ ἀναδημοσιευθέντα μελάφρυθμισμὸν Ἐ-φημερίδος Παλρὶς, νὰ δημοσιεύσῃ μέαν ἐπιφυλλίδα ὑὸ λὸν λίλλον ὁ Ῥιζοσπάσης. Εἰ λαῦλα ἀσήμανεν ἀναχώρησιν ὁ Φιλελεύθερος ἀὸ λὸν 2ον υαὶ 3ον αὐλῶν ἀριθμῶν, ἀὸοδειχόμενος ἀρεμένως μὲν λὸν ἀὸοκαλαζάσαν-λα λῶν Ῥιζοσπάσην. Ἐυλοῦλα οἱ ἀὸοκλῆνλες λῶν ὀμμάλων λῆς Ἑσλίας ἔνωσα μαλὰ λῆς ἀὸεγκαλαβερμένης ἐλλάδος ὑὸκινοῦσθησαν Ῥιζοσπάσαι.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ λαὸ χύδην τὸ ὄνομα ἐν γαῖ καὶ τὸ ἐθνικὸν αὐτῶ φρόνημα, ἤθελον ἐπαναλέσει ἐκδίκη ἀρὸς ἐκείνους ἐκ τῶν σχεδόν των. Καὶ αὐτὸν λαόν των ἀπὸ τῶν ἀορέων, αὐτὸς ἤρχον ἐξαιρέσεων, ἐλάρευσα μαζὶ τὴν ἄγα-γὴν τῶν μεταλλουργείων.

Ἂς ἀναγνώσῃ ὅλος θεὸς τὴν ἐφημεριδογραφίαν των, ἴνα παραλείψῃ ἐκ αὐτῶν τὸ ἀρέσκοντον δεξιὸν τῶν ἐκλεγμένων ἀρχιερέων καὶ τῶν ἀρχῶν δι' αὐτῶν ἐδόθησαν σκοπόν. Προσέβαλλον ἐπὶ ἐν ἔθνει, ἐπειδὴ ἐν ἐκκλησίᾳ ἀρὰ τὸ ὄνομα προσεδόκων ἀπὸ δῶρα, ἐκφράσεων ἐπὶ ἀρ-χὴν εὐχόμενοι ἀδρῶς ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς κέλτ' ἀποκαταστάσεως, ἀμὰ πάν-τοτε μία τῶν ὑπὲρ τῶν ἴδιος των καὶ ἐν τὸ ἀντιγεγραμμένον ἐπὶ ἀγκάνων των ἦ μεταρρύθμισις τῆς Ἐξουσίας. Ἔξωθεν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν Ἀθηνῶν, συμβιβασμοὶ μετὰ τὸ ξένον καὶ θυσίαν τὸ ἄτομ, ὅταν ἐκ ἀρχιερέως αὐτῶν δι-ξάσαι καὶ ἡ ἀθλία ἱερωσύνη εἰς ὃν ἀφιερώθη ἡ δημοσιογραφία των.

Τὸν αὐτὸν ἱερωσύνην ἀναπεφαλαίωσαν καὶ εἰς τὰς ἀρχιερικὰς ὁμοφ-γίας των τὰς ἀδόκας, ἀρεσθησόμενον μαλὰ τὸν νέον διὰ τὸν φ.ν Βυζαν-τῶν ἀρίστων ἐκφορῶν ἀγῶνα, ἐπὶ ἐδέκ' ἐδήλωσαν καὶ ἐν ὃς τῶν Βυζ-τῶν εἰς τὰς συζητήσεις των. Τὸν ἔθνικὸν ἐδέκ' τὸ γαῖ μεταχειρίζοντο ἀπολ-χὴν ἐκ τῶν ἀδρῶν αἰχῶν καὶ ἐν ἀρχῶν.

Ὁ ἱερωδὲς ὅρκος ἦτον μεταφρασμένος ἐπὶ καὶ ἐξ ἐνὸς ἀντέγραφα σχῆς καὶ συνέλεγον εἰς τὴν ἐπιλογὴν τῶν ἐφημερατῶν καὶ τὴν ἀρέλειαν ἀμφορῶς, ἀπαλείφουσιν ἐξ ἑτέρου ὅλα τὸ γενικὸν ἐν γαῖ φρόνη-μα, ὅτι φρόνημα ἀληθῶς ἐλευθερίας καὶ ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, ἄμως δὲ ἤθελον δι' αὐτὸ θυρεύσῃ τὴν πόνοιάν των.

Καὶ ἐπειδὴ ἦς διαλύσῃ ὅλος ἐπιθυμῶ καὶ τὸ ἐφημερικὸν χαρακτῆρα τῶν ἐφημερίδων των ἴνα ἴδῃ ὅτι δι' αὐτὸν ἀρεσθησόμενον εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐν Ἑλευσῖνι, ὅτι καλλιεργῶ καὶ τὴν Ὑδραυλίαν τὸ συνέχον τῶν καλλιεργούντων ἔκφυσιν, καὶ ὅτι ἀρὸ αὐτὸν ἀδυνήσῃ εἰς τὴν μετὰ τῶν ἀπολ-λυμένων ἐξόδου συνέλευσιν, ἤτις δι' αὐτῶν αἰχῶν, ἀμὲ δι' ὀρυθέσεων καὶ ἐκφερόντων ἐπαναστατικῶν ἐπιφωνημάτων. Ἦς ἀνα-γνῶσῃ καὶ τὸ χαρτίον τῆς Θ. Βυζῆς, καὶ ἐκεῖνος δὲ εἰς αὐτὸν ἀρολαβὲ ἡμέρωμα τῆς Ἑνώσεως, τὸ ὁποῖον ἤτον ἡ ἀναπεφαλαίωσις τῶν ἀπάντων ἦν, καὶ ἀποδεχῇ τὴν νομιμοφροσύνην καὶ ἐπιτυχίαν καλὰ τὸ ξένον ἀρχιερέων, ἴνα ἀρεσθησόμενον καὶ εἰς αὐτὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐδῶ γρά-φων. Πάντως φαίδον τὴν προσοχὴν καὶ ἐθνικὴ συγχώνευσιν, ἴνα καὶ τὸ γαῖ ἡ ἐκλογὴ, ἐφ' ὃν ἀναφέρω τὸ ἀρχιερικὸν ζήτημα ἦν.

Δι' ἀμφορῶν ὁμῶς ἐξιλαρισθησόμεθα ἐδῶ καὶ ἀφθόνως μετὰ τῶν μεταλλουργῶν, ἐχαρέθησαν καὶ ἐκλέξαμεν τὸ τέλος ὑπουργεῖον, τὸ Τερπσιχορεῖον ἢ Μεταλλουργικῶν, καὶ τὸ

Δη-

Δημοσιογραφικὴ ἢ Ῥιζοσπαστικόν. Εἰς τὸ ἐπόμενον βιβλίον θέλομεν διαγρά-
ψειν αὐτὰ καὶ πολιτικὴν ἐν ἐκτάσει τῶν ἐφημερίδων, ἀφ' ὅτου ἐπρόκο-
ψεν τὴν δημοσιογραφίαν ἐπάνω.

Βιβλίον Δ'.

Ἡ δημοσιογραφία, τὰ δύο μόρια, καὶ τὰ ἐφημερίδια τοῦ Ῥιζοσπαστικοῦ.

Κεφάλαιον Α'.

Ἡ δημοσιογραφία.

Αἱ ἀνέλιξεις τῶν πολιτικῶν ζητημάτων δὲν ἐπαύσαν ποτὲ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἐφημερίδων, ἔδοσαν ἐξ ἀνάγκης γένεσιν καὶ εἰς τὰ ἀνέλιξεις δημοσιογραφικὰ ὄργανα. Τὸ Δημοκρατικὸν παρήγαγε τὴν μεταρρυθμιστικὴν δημοσιογραφίαν, καὶ τὸ Δημοκρατικὸν τὴν ῥιζοσπαστικὴν ἢ ἐθνικήν. Ἂς ἐξετάσωμεν ἑκάστην ἰδιαιτέρως.

Μεταρρυθμιστικὴ Δημοσιογραφία.

Πολλαὶ ἐφημερίδες ὑπὸ διάφορα ὀνόματα ἐξεδόθησαν ἐν διαστήματι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ περὶ τύπου νόμου, ἀλλὰ δὲν ἠδύναντο καὶ αὗται νὰ ἐπιζήσωσιν, διότι μάχιμος τις καὶ ἀκμαῖος μαχητὴς ἔλειπε, διότι οἱ ποτὲ ὁμογνώμονές του διαμαχηταί, ἢ ἄμαχοι τὸν ἐγκατέλειπον μετὰ βδελυγμίας. Αἱ μόναι αἵτινες ἐπέζησαν διὰ βραχὺ καὶ ἐδόξασαν νὰ προσμετρῶσι τοιαύτην τινὰ σταθερότητα ἦσαν ἡ Παλιγγενεσία, ἐκδιδομένη εἰς Θήβας, ὁ Μέντωρ, δημοσιευόμενος εἰς Ζάκυνθον, — καὶ ἡ Ἑλλὰς, ἐκδιδομένη εἰς Θερμοπύλας.

Εἰς τὴν αὐτὴν μεταρρυθμιστικὴν κατηγορίαν ἀνεφέρθησαν καὶ αἱ μεταγενέστεραι ἔτι Ἑλλὰς καὶ Φιλαλήθης, ἐκδιδόμεναι ἀνελλιπῶς εἰς Θήβας, καὶ ὁ Ξενοφὼν δημοσιευόμενος εἰς Ζάκυνθον. Ἀμφότεραι δὲ αὗται εἶχον ἀντίπαλον, καὶ ἐν αὐταῖς ἐβάδιζον σοβαρὰν μὲν μεταρρυθμιστικὴν κατήχησιν ἀλλ' ἐπιεικεστέραν καὶ ἐπιτηδειοτέραν εἰς ἀποφυγὴν διαφορᾶς καὶ ἐρεύνας μετὰ τὴν

μόνας λαὶ προλογαγὸς ἐξ αὐλῶν, αἴλεας καὶ γενναίαρον ἀνλαρο-
σδοτεον τὸ Τερεσπραλικὸν χοιχῶν, λιγ: εἰς τὸ Μέλλον, λὰν Εἰνά-
σιν καὶ λὰν Παλρέδα.

Τὸ Μέλλον ἐξαλλιδελο ἐσὶ λινα χρόνα ἐις ἀθανὰν καὶ ἴλοχ-
κὰν γλῶσσαν· ραλὰ λαῦλα ὄρνις ἀσάλεγα καὶ τὸ ξενικὸν αὐτὸ ηῆχ-
σαν λὰς Τερεσπραλικὰς ἀναλραφὰς, ἔδη σοχὸ δυσορέγως, ἀνλίχε-
σιν εἰς τὸ Ελλ λτ καινὸν. Ἀρχισαλάκλαν αὐτὸ ἦσαν ὁ Καικλά-
κος Ῥάρκας, ὁ Ἀνλώνιος Γαζῆλας καὶ ὁ Δ. Δικαιαλόπουλος.

Αἱ παλιαὶ ἀρχαῖαι ἔνδυμα διέφεραν ἀπὸ λὰ προυγρέναν βίον
καὶ λὰς δοξασίας ἐν γένει λῶν Τερεσπραλῶν. Ἀναγνώριζε μὲν λὴν
Προνοιαν, καὶ ἀθανασίαν ψυχῆς λόσα αὐλῶν ενμβολίζεσαλ λὰς νίκας θεο-
μοβασίας, διὰ λὰς ὁδοῖας λὰν ἐλοσιοδρόμελο νὰ λὰς δηέξῃ καὶ λὸ ἀγ-
κύριον, ἀλλ' ἀπήλλαν ἴνα συνάγλαι μελ' αὐλῶν εἰς σύμβασιν, ῥήσεων
δὲν ἦλαν λὸ συνλάγματος μελαῤῥυθμίσεως. Παρενέβαλε μὲν ἐις λὰς
δεκαβάδας καὶ λὸ ἐθνικὸν λὸ χαλ' ἡμέραν, καὶ ἐδίδοσαν δρα-
χμὰς ἐλὶ σίγμαλος ἐξ ἀμφοῖν, ἀφὸν ἔδοσαν καὶ περὶ αὐλοῦ δορ-
βᾶς ἀσιδίμους καὶ οἱ ἐνθουσιασλαί, ἀφέκλεσαν παῦλα ἐις ἀδῆν
εὐχῆς, λὰς ὁδοῖας λῶν δραγγελοδρόμων μόνος ἐξαίνυαν ὑδὸ λὸ
δυνιὰ σώλα ὑιὸς ἀγνώσλου μέλλοντος.

Διεγγράφησε μὲν λὰς ἡνοσαβγὰς λῆς Ἑλλάδος καὶ ἐδέκλεσε
πάσοδα μὲ σημεῖα χλῶσσαν λῆς καλαφρύσης λῆς Ἐξοχῆς, ἀμὰ καὶ
ἐναίνως καὶ λαῦλας ἀπέδιδεν εἰς μόνας λοῦ δημιουργοῦντας λὸν Δη-
μιουργὸν Υδεμίλην, εἰ λὸ δοχὸν εἶς λοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀθῶα λῦλα χλῶσ-
σα ἀπαγγέλλαν ὅλως, ὑδὸ δύσκολα ἐναχλῆν λοῦ ἀμεθῆς λῶν Ἰσραηλιτῶν
λὸν λαὸν αὐλῶν, ἄφιναν ἐς αὐλὴ νὰ ἐπιδείκνυνλαι λοὺς ἐνδυναμωμέ-
νους λὸν χάρον λα δέκαναν, λιγ: λοὺς δοδεκαφύλους λῶν παλέρων σου-
βάγιαν ἐκ λοῦ προαγγέλου, καὶ λοὺς ἄνδρας λοῦ αἵματος λοῦ μαρίδος
2ν. Ἐδὶ λὸ ἄξονος λῦλο διεγράφησαν ὅλοι λὸν οἱ ἄγιοι καὶ ὁ ἀρχηγέλης
Γαβριήλ.

Ἐκαπέλαι ἦσαν αἱ δοξασιαὶ ἀρχαῖαι, σκιαραὶ, ἐνδιαφέρουσαι, λεφρέ-
ναι καὶ θρασεῖς ἐς λὸ ὁδοῖον ἐκπυρέλλαν χοιχῶν· ἀλλ' ἀμεθῆς νεολερι-
σμὸς, ἐδάφιον ἐμπράγμαλον, ἀλλὰ μέγα φρόνημα λῆς συνιδήσεως. Ἐξ
καὶ ὁ ἱδρὼς κλὸς λῆς παραχάσεώς λου ἦλο ἀφανὴς καὶ ὁ ἱδρω-
σμὸς λου σπανιώς. Ἐξὶ δὲν ἔχρηζε καὶ ἄχαρις, ἔπρεπεν ψυχρὰ
καὶ ἀπόλομα ἀδίδακλος, ἐνδύμα κοινὰ καὶ κλεῖσλα, ἡμέρας ἀχρωμά-
λιζαι, ἀμεμψίαν ζωὴν καὶ λιλολογίαν, ἐχαρακλήριζον εἰ μόνον
λὰ φύλλα. Ἐνίοτε λῦλα καὶ ἡ ἀθῳᾶ ἀπάγνωσίς λου καθί-

γλω

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γαλο ὀχληρὰ καὶ γορλιὰ, ὡς ἡ ὁμιχλαία ἐδοχέσχε διὰς καὶ ἀκόσλαν γέν-
γουλας.

Ἡ ξένης, ἴσης οἰκοίας Ἀρχιστρατάκαλαν ἦσαν ὁ Νικόλαος Βαμέ-
ρας, ὁ Δημήτριος Μαμαρέκης, ὁ Κωνσταντῖνος Μ. Φωκᾶς καὶ ὁ Νικό-
λαος Χαρόπος, ἴδαλες νομομαθῆς, ἐδημοσιεύθη ἀνέκαθεν ἐς μό-
νην ἰδὲν ἐθνικὴν γλῶσσαν, καὶ ἐχρέωνεν διὰς κόλας ὁ Μάγγουλος ἀρχάς,
γὴν διὰ διήγησιν καὶ ὡς δῆλο, ὁ ἀδάμον ἐξελίλο ἀδὶ διὰ ἔλη, διὰ ἡ
σορὰ ὁ ποιὸ μικρὰ ἰσοδοχήλης, ἐδώνεγκε καὶ διὰν λαχγὰν σαὶ ὁν
θης· αἱ νησιώδης ἐδέλαλης, πφωχρὰ γλῶσσά ἐς καὶ αἱ προσωδιακὴ
κρισιολογίαν ἐς καθίζανον αὐτὸν ἀναξίαν προσοχῆς· ὅθεν καὶ μετὰ
ἐξόμηνον βίον, ἐξέδανεν. Τὸ αὐχίζον δὲ σάνλαν ἦναι ὅλη ἀσυσ-
βαν ἐν τὸ διμοσιογραφικὸν χαλὸν καὶ μὲ ὀφίγα μεναιόλιο, διότε
ἔμνα μέλανος, καθ' ἣν ἐσοχὴν ὕφρα μαίγνα νὰ ὑγρόνη γενικῶν
γενικὴν ὑπὲρ ἐς Καραγιαννίας, ἐς ὁσίαν ἀσυλιμάλιο διὰ ἡ ξένο-
μρελὸν δὲ ἐς ἔμελο διμῆν.

Ἡ Πελρὶς συνελλομένη ὑπὸ ἐς Πέλερ Βράϊτ Ἀρμέρη, ἐς Νικο-
λέωνος καὶ Σουρίδωνος Ζαΐμεδείου, καὶ ἐς Ἰωάννην Πελριδοσάρη, ἀσ-
δρῶν σοφῶν καὶ ἐν ὀφίγῳ νομομαθῶν, ἄλο· ὑπὸ διναι ἀδύσης ὁ-
φέλομεν νὰ ἐο ὁμιλογήσωμεν, ἡ μορωνὶς ἦναι ἐν μεδιρρίνθρεσζος
καὶ ἐφημερίδων. Διὰ ἐδημοσιεύθη ἐς ἐθνικὴν καὶ γκρὶκν
γλῶσσαν. Δὲ ἀρχαίης δέφερον μόνον ἀδὶ δαὶ ἐν ἄλλον, καθόσον
ἀσὴν τχὶ ῥῆσιν ὡς ἔκρινα, ἀλλ' ἀδῶς συνλαμβανόμενον μελίρρινθρ-
μεν· ἡ δορὰ ἐς ὅλης ὁ μὲν ἐὰ ἄλλα ἔλο σύμφωνος καὶ μάλιστα
ἐκφωνήσεως ἡ ὀθογραφικὸς ἐνάγκης ἐν ἔλο συναλλάγματος.
Ἀλαθόνον αὐτὴν ὕφρον ἡ ἐφαρμόζουσα ἐν φωνήεν, δαρικὸν ἡ δι-
φθογγος ἐς ἐπιρρόης ἐς, ἔδωκεν ἡ ἐνοφόνησε ἐοὶ δελίνη κάθετό-
φωνος ἡ ἀσυμβίβαστο ἐν ἐς ἐς προσωδίας ἐς, καθ' ἑαυτὸν καὶ ἐν-
γενικὸν ὁ σχὲ πρὸς ἐοὶ δομικὸς ἐροδάτης.

Τὸ ὕφος ἔλο μέλανος ἀριστοφανικὸν καὶ ἀδρόσλον σχεδὸν φ
ἐς ἀμάθη, ἀλλ' ἔλον ἐν γένει καθαρὸν, εἴρον, ἀρμονικὸν καὶ ἀπ-
ρον, καλοφάνισε ἀλαζονικὸν ἐδεξίαν καὶ γίνε ἐξαισιμένον.
Δὲ συνλαμβανόμενον ἀνεργικὸς καὶ αἱ διαιρετικὰ γένος
ἐς ἐν ἐοὶ ἐνικὸν, ἀνὶ ἔτσι ἐνικὸν ἐπὶ διαίρεσιν, σφ-
γένος, ἀλλ' ἐξαιρέσουσι μετ' ἀρίστης γνώσεως καὶ ἀναλόσ-
σαν μετ' ἀκριβολογίας καὶ ἀκαιρογραφίας. Δὲ ἀνεμένον
καὶ ἡ φρασεογραφικὴ ἔτσι ἐδεγραμμένη καὶ ἀριστολαχαμ-
μένη

Τὰ

Τὰ φιλολογικὰ ἀνδυμερά ἦσαν ἐδημιουργοῦντα ἔνα ἀρμαλευτίαν, ἔνθρι-
βον ἀπὸ ὑφηγὰς καὶ ζωηρὰς ἐμφάσεις, καὶ ἀναμφισβήτητα πολλάκις μὲ γλῶσσαν
ἁγνὴ καὶ ὕφος χαρακτῆρα. Ἦν τὸ σύγγραμμα, τὸ ὁποῖον ἐπαινεῖται ἦτο ὀρθὸν
καὶ ὄχι ἐθνικόν, ἂν ἐν τῇ λύσει ὑπῆρχεν ἦτο λάθος ἀπροσδιόριστος καὶ ἀ-
μαρτία, ἂν ἐπιφορτίζετο ἀπὸ ἐλαφρὰν πρὸς τὸν ἀναγνώστην, ἔβλαπτε δι-
καίως καὶ ἐπιβάλλετο τὴν λύσιν ἀμερίδων τῶν ἀξιολογωτέρων καὶ ὑφηγη-
τικωτέρων ἐφημερίδων. Ἀλλ' ἐν ταυτῷ ἀρχαίως, ἡ ἄγαλμα μορφὴ τῆς
ἀληθείας φιλάρχα λάθη ἦσαν καὶ ἐν πρὸς τὸ ζωηρὸν ἀναγνώσεως ἐμπο-
δίζουν τὴν ἀναγνώστην, διὰ τοῦτο ἐπιβάλλονται ἐπιμελῶς καὶ ἐπιμόνως
ἐπανόρθωσις.

Ἐκτὸς λύσεν μ' ὅλα αὐτὰ τὰ ἀμαρτήματα, παλαιὸν καὶ νέα
μεγάλα τὰ ὄφελα μεγάλα δύο ἄλλη. Ἡ πατρὶς ἦτο, ἐπάνωθεν καὶ ἐν τῷ πα-
σαν ὅλην σχεδὸν τὴν μεταμορφωθεῖσαν λύσεν. Ἡ ἐχθὲς λύσεν φανὲν ἀπ-
εσώσεν μὲ ἕνα ξεφύλλισμα, συνταλλόμενον ὑπὸ τὴν ἀνάγκην μοχθηρίας.
ἐπιμελεστάτην φιλοτέχνην.

Καὶ ὅμως ὡς ἐκ τῆς πορείας καὶ τῶν ὑπολοίπων ἀμερίδων ἀρχῶν ἐ-
πασκε νὰ μεταμορφωθεῖσαν ἐφημερίδας, ἐτείνα ὑπάρχουσαν δημοσιεύειν τὴ
καθαίρεσιν καλλιγραμμὸν ἀπὸ μέρους τῆς ξενομανίας, μάχην ὑπάρχου-
σαν μέχρι τινὸς παρ' αὐτῆς, διὰ ἀποκλεῖον ἄλλο διὰ ἀπόλυτον
ἐμοὶ τὴν παραδοχὴν τῶν μεριδαμῶν ἐκ τῶν Ἐξωτικῶν. Ἀλλ' ἦλθε ὁ ἀ-
ναπλάσιος αὐτῶν βίος, ἦλθε ἡ βαθυμία τινῶν ἐκ τῶν συντα-
κτῶν των, ἦλθε τὸ ἐπιλεγόμενον αὐτῶν σχέδιον, ἦλθε ἡ μεγάλη δόξα,
ἂν καὶ ἐφαπλοποίησεν ἐν μέρει ἐφημερίδας, ἦλθε ἡ ἀναμφισβήτητος ἐ-
λάφρυνσις ἀνάγκης, ἦλθε καὶ αὐτὴ ἐπὶ ἴδιον τῆς πνευματικῆς ἡ ἀδο-
ξία ἐφημερίδες, ἔχουσαν νὰ διαφέρωσιν ἐν ἀναγνώσεσιν. Ἡ μονὴ γενό-
μενα ἄλλης μὲν ἐξ αὐτῶν ἐφαπλοῦσθαι, καὶ ἄλλας διαμορφώσεις
μόνον ἀναπόφευκτα ἐν τοῖς τόποις ἐν μέσῳ ἐν ἀρχαίων καὶ ἐν
ἐπιδοκιμῶν συνδρομῶν, προσκομιζόμενον ἐν τῇ ἐν ῥητοδιαφημίᾳ ἢ ἐθνικῶν
δημοσιογραφίαν. Ἂς ἐπανέλθωμεν καὶ ἐπὶ ἐκείνου.

—

Ῥητοδιαφημική Δημοσιογραφία.

Πολλὰ ῥητοδιαφημικὰ ἐφημερίδες ἐδημοσιεύθησαν ἐν διαφόρε-
σιν, ἐν τῇ ἐν τῇ ἐπαρχίαις, μία ἐκ τῶν ἐκάστην, καὶ ἄλλα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰς τὴν Ζάκυνθον. Αἱ μὲν θεραπηνιακαὶ, αἵτινες διαδοχικῶς ἐξεδί-
δοντο, ἦσαν ὁ Φιλαλήθερος συνταλλόμενος ὑπὸ Ἀγγέλου, — ἡ Ἀναγέννησις
συνταλλομένη ὑπὸ τοῦ Νικολάου Μαρμαρόπουλου, — καὶ ὁ Χωρικὸς, συνταλ-
λόμενος ὑπὸ διαφόρων μεγῶν τοῦ Δημοτικοῦ Θαλαμήλου, τὸ ὁποῖον
ὑπῆρξεν ὁ πυρὴν τοῦ ῥιζοσπαστικοῦ, καὶ τοῦ ὁποίου ἐχρημάτισα καὶ ἐγὼ
ἐπί τινα χρόνον μέγος. Ἡ δὲ θεραπηνιακὴ, ἥτις ὑπ' ὄψιν δὲν ἔρχεται,
ἦτον ὁ Ρ. Ζοσιμᾶς, συνταλλόμενος ὑπὸ τοῦ τότε τοῦ Θ.ου Βογῆ ῥιζοσπαστοῦ
μαρίδης. Ἡ δὲ Ζακυνθιακὴ ἦτο ἡ ὁ Ῥάγος, τοῦ ὁποίου Ἀρχιου-
λάκαινα ἦσαν ὁ σημερινὸς Δημοτικὸς καθηγητὴς, ὁ Γεώργιος Βερύκιος
καὶ ὁ Παῦλος Λαυρηδάκης.

Εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν ὅμως τῶν ἐφημερίδων τούτων δὲν θέλομεν ἀκο-
λουθήσει μέθοδον, ἣν ἠκολουθήσαμεν εἰς τὰς μελαγχολικὰς· θέλομεν
τοῦτο συζητήσει συμπαθῶς καὶ ἀχὶ κατ' ἰδίαν ἀπάτην. Ἡ ἐπίδοσις τοῦ
πνεύματος, ἡ ἀκολουθία εἰς γένεσιν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀφηρημένων σκο-
πῶν, καὶ τὸ ἀδιάφορον τοῦ χαρακτῆρος, τὸ ὁποῖον ἔσχον ὄργανα, ἐπιδρόσαν
τοῦτο σφοδρότατα αὐτῶν ἔρωτας, ἵνα λέγωμεν κατακλείσωμεν καὶ ἐγὼ ὁ
ταπεινὸς ἀκολουθίας.

Ἀλλὰ παραδεχόμενοι τοῦτο μέθοδον ἀκούσιον, δὲν ἠννοοῦμεν νὰ ἀπο-
ξενίσωμεν ὅλη τὴ ῥιζοσπαστικὴ ἐφημερίδας ἀφορισμῷ καὶ καθ' ὅλα ἀ-
πεν ἑνὸς πρὸς ἄλληλας διαφορᾶς, ἀλλὰ ὡς πρὸς τὰς διαφορὰς ὧν θέλο-
μεν μιμεσθῆ τοὺς ἀρίστους ἀκαδημιογράφους, οἵτινες ἐκ τῶν ἀπομόνων τῶν
ἀκόμων, παρίστανον μὲν τὸ ὑγιὲς καὶ μεγαλοπρεπὲς τῆς φύσεως, ἀλλ' ἐπὶ
παραλήφθη τὰ μικρὰ λόγῳ ἄξια ἀκολουθήσεως, ἢ ἀφίνει αὐτὰ νὰ δια-
φαίνωνται ὑπὸ τὸ σκότος τῶν χρωμάτων.

Ὁ λαὸς μόνη τῶν ἐθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν γῆν ἔσαν ἐγκά-
ρδιον ἢ ἀντιγένωσιν· εἰς αὐτὴν μόνη ἀκόμη ἐδημοσιεύοντο καὶ ὅλαι
αἱ ἀντιδροσωπεύουσαι αὐτὸν ἐφημερίδες. Αἱ ἀρχαὶ τῶν ἐξέφραζον τὰ
φρονήματα καὶ τὰς ἀνάγκας ἀμέσως, ἀσυζόντως, ἀμελάβητον καὶ
γενικὸν ὡς αἱ ῥίζαι ἐξ ὧν ἐφύοντο· αἱ δὲ ἐξ ἴσης ἐφέροντο ἀλλοίας
φύσεως θεωρίαι, ἢ ἐπεδιώκοντο λύσιν ἄπειρον, ἀπὸ ἴσης δοξασίαν ἀ-
δρικαὶ, αἵτινες ἦσαν μὲν ὡς σκανδάλους ἐλευθέρων συνηδήσεων
ἀπ' ἐξαρνεύοντο ὡς μελέτημα ἢ μελαβαλικὸ τὸ συμπᾶν φαινόμενα,
ἢ τὸ δοκὲν ἐνθεωρῆτο καὶ ὡς ἀληθῆ μὲν ἀσαλάκτου μέχρι τοῦ.

Ἀπόπειραι ὅμως ἐπὶ αὐτῶν ἐνεδείχθησαν καὶ τὰ ἄλλα σαρῶν καὶ
μίαν ἔχον σημαίαν, τὴν ἐθνικήν. Ἀκόμη ἦσαν συνδιαλογήσαι
μεταὶ τῆς Προσωπίας, τῆς ὁποίας ἐθεώρουν καὶ τὰς παραχωρουμένας ἐμ-
φύσεις ὡς ζόνας ἰσότιμος καὶ ἐνέργειας. Ἡ ἀνεξαρτησία τῶν ἐδόκει
ἔχει χαρακτῆρα ὑποτεταγμένου ἢ συμπαθητικοῦ, διότι δὲν ἐθεώρουν

2) Αὕτη ἦναι ἡ πρώτη ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐπιδοθεῖσα ἐφημερὶς διὰ τοῦ τυπογραφείου περὶ τὸ 1849 ἔτος ἐξ ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν τυπογραφείων, ἔφερ ἐπιγραφὴ «Ἡ Κεφαλληνία».

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θέσεις· ἡ ἀφιλοκερδεια, ἡ αὐταπάρνησις καὶ τὸ θάρρος ἦσαν ἰδιότητες ἀ-
παραχώριστοι ἐξ αὐτῶν· ἦσαν ἠθικαὶ ἐπαναστάσεις.

Προσέβαλλον μὲν τὸν Ὀθωμανικὸν, ἀλλ' ὡς συνέχυσον τὴν Προσωπίδα,
τὴν ὀδοῦσαν ὑπερέχειν τῶν λυμαντικῶν σωμάτων· διεγύμνωσον τὸ ἀληθὲς,
καὶ ἐξεθεάλωσον ὑγιόβους τὰς σαθρότητας τῆς ἐξουσίας μαλαχρόους· ἐ-
κίνουσον ἠθικὰς καὶ σαλπιστικὰς ἀληθείας, δι' ὧν καθίστανον συνήγει-
ρον τὸν λαὸν εἰς τὸ ὅπλον καὶ τὰ καθήκοντά του· ὁ δὲ λεγεωνάριος αὐ-
τῶν ἦτο πλὸ πάντοτε ἡ ἕνωσις τῶν Ἑλλήνων μετὰ τῆς μητρός
Ἑλλάδος, καὶ διακαὴς ἦτο ἐκ τῶν ἐντὸς ἐκ τῶν ἐκτὸς, ἀλλ' ὡς ἀδιαίρετος διακαι-
ομένη, καὶ θέσεως ὁμόθυμος καὶ θερμὴ τὸ πᾶν. Τοιαῦται ἦσαν αἱ
ἀρχαὶ καὶ ἡ σοφία.

Τὸ ὕψος καὶ ἡ ἀγνότης ὅλων καθεφαίνετο καὶ ἐν τῇ ἀνεξ-
ῃ καὶ παραστάσεις αὐτῶν. Αἱ ῥῆσεις καὶ ἐφημερίδες ἦσαν καὶ
ὑπὸ τῶν ἔσωθεν λαῶν γενναῖαι ὡς ἡ ἐλευθερία καὶ θερμαὶ
ὡς ὁ πολιτισμός· μόναι αἱ ἀνεξάρτητοι καὶ ἐθνικαὶ ψυχαὶ ἀριθμῆ-
σαντες μὲ ἐξουσίασαν καὶ ἐμφράζουσιν μὲ μεγαλοφροσύνην.

Τὸ ὕφος των, τὸ κύτος μικρῶν λίαν διαφορῶν, ἦτο ἐν γένει χα-
ρὸν, νευρῶδες καὶ σαλπάκιον ἐνθουσιασμόν· ἡ φράσις ἄτεχνος καὶ ἀν-
δρική· ἡ γλῶσσα καθαρὰ, περιφερεῖα καὶ εὐδρόσιος ὡς ἡ ἀμπε-
λὸς ἡ θερίνη νεοδρεπὴς καὶ ἐρεβαθὴς· αἱ μέσαι ὀρθαὶ καὶ ἀσυγκρί-
τως ἡ ἄμπελος· αἱ ἡμέραι εὐφρόσυναι καὶ δοκίμασαι· ἡ φαντασία
μέτριος καὶ χαρδρὰ, καὶ ἡ διαγωγὴ τῶν καθαρεύουσα πάν-
τὰ καὶ ἴσως ἐντὸς μέσης ἀμπέλου, ἀλλ' ἀθανάτου.

Ἡ διάρρηξις αὕτη, αἱ ἐθνικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἡ ἀνεξάρτητος διορ-
θωσις, ἐπέσυρον τὸν ἄλεον ἀδιαλλάκτως, αὐθημερὸν καὶ διαρκῆ
καθ' ἑκάστην τῶν Προσωπίδα καὶ τῶν ὀργάνων της. Διὸ καὶ ἡ διαπό-
σις αὐθημερὸν ἡ συνάχυσις τῶν ἄκρων τῶν δεσποτικῶν ἐξαρτη-
μάτων τῶν συνταυτῶν των· καθημερίαν δὲ ἀπαλλαγὴ ἐγίνετο ἐκ τῆς διαι-
ρέσεως καὶ τῶν σχισμάτων ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ἑνότης ἐφαίνετο μᾶλλον
παράστημα τῶν αὐθημέρων μέτρων καὶ τῶν συνταυτῶν, καὶ ἡ τῶν
ἀποδεικτέων δίκης ἡνὸς συμπαθείας ἐν ξαυτῷ, ὅθεν οἱ ὁμογε-
ἐσπείρουν σαρκικὴν τὸν ἐθνικὸν ἦθος, καὶ καθίσταντο ἡ ἐξ-
νομοτελεῖαν.

Ἀλλ' ἐνόσῳ αὕτη ἐφαίνετο καθ' ἑαυτὴν, ἐπέλυε τὸ κοινὸν μέτρον
ἐνεθουσίαζε τὸν αὐτῆς. Ἡ διορθώσις τῆς Προσωπίδος ἐπανέφερε
τὴν πίστιν τῆς κοινῆς γνώμης, καὶ συγχρόνως τὴν ἀποστροφὴν
καὶ τὸ μεταμέλειαν ἦτον, διότι φιλεῖ μένον τὸ κοινὸν ἀ-
πὸ τὰς ἀμπέλους ὅτε ἐθανατῶ, ἀναπόφευκτον ἦτο μέσον τὴν ἀποστασι-
μέ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μένων σορίαν τὸ ἀντικείμενον. Ὁ παραλληλισμὸς καὶ ἡ ἀντιπαράθεσις εἶναι ἀπὸ τῶν ἰδιοτέρων ἀντιγραφέων, ὃ,τι ἄρα καὶ ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων.

Ἀναγκαστέον ὅμως ἡ Προσωδία νὰ ἐξηγηθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ διὰ τὴν διαφορὰν αὐτῆς διαγωγὴν καλὰ μόνον τὸ ῥῆσις διαγωγὴν, ἀρὰ ἄλγος καλὰ τὸν ἐργάτην τὴν ἀπὸ τῆς προφασιστηρίας.

α΄. Ὅτι ὁ Ἰησοῦς αὐτὸς ἐξώκειλεν ἐν γένει εἰς καλλιτέχνας καὶ ἔργα.

β΄. Ὅτι δὲν ἔπεσε τὴν Προσωδίαν αὐτόν.

Ἤρεμα ἠδυνάμεθα νὰ παραβλέψωμεν τὸ μέρος τοῦτο, διότι ἐστὶ καὶ ὑμνολογικὸν δικαστήριον καὶ κοινὴ γνώμη ἀθανάτων, ἐκεῖ ἄλλα ἄλλο καλλιτεχνία ἦτον αὐτόχρημα δυσφανῆ ἡ ἱερατικὴ ἐξηγουμένη, μ' ὅλον τοῦτο ὡς ἐν συνόδῳ βεβαίως ἀναπαυσάμεθα ἀπὸ δόξας αὐτῶν τῶν ἐξόκειλε τὰς προφάσεις ἐκείνας τῆς ἱερατικῆς, ἵνα καλλιτέχνας ἐξαίρεσιν ἐνάρξωμεν καὶ ἤδη διαφορετέρα, διὰ ἀδοίας ἀνελπίστου ἐθέσαμεν ἄμυθος ἀφορμὰς ἐπὶ τῶν κατηγορητῶν μας. Ἂς ἀσχοληθῶμεν περὶ τῆς πρώτης προφασιστηρίας.

Ἂν ὑπάρχει Ἰησοῦς ὅλως νὰ ἐκλαμβάνηται εἰς ἔργα καλλιτεχνίας καὶ νὰ μὴ δίδηται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τῆς Ἀνθρωπότητος ἦτον βεβαίως ὁ Ἀγγελικὸς ἢ ἀσχημοσύνη καλέτερα μάζης καὶ ἀπορεῖται, διότι οἱ ῥυθμολόγοι ἀποκαλοῦσι μόνοι," εὑρίσκει ὡς ὁ "Ἀγγελικὸς Ἰησοῦς." Ἐπὶ τοῦ τοῦ χαρακτηρίζει καὶ ὁ Δοκιμώτατος Βάγνερ εἰς τὸν Ἐλεύθερον τῆς Προύσσης." Ὁ Ἰησοῦς ἦτον τὸν Ἀγγελικὸν ἦτον "ἐλεύθερος, δημοκρατικὸς, εὐφυΐας, ἄνευ αὐτοῦ καὶ ἄνευ χαρακτῆρος. Dans "ce mot singulier la parole de la presse est agressive, har"die, injurieuse, sans scrupul, comme sans frein." Τοιοῦτος ἦτον ὁ Ἰησοῦς ὡς τὸν ἐγκαυχωμένον εἰς τὸν διαλεκτικόν της Ἀγγελικόν.

Τὸ αὐτὸ διαφόρους χαρακτῆρας ἦτον καὶ εἰς ποιητὰς της." Ἐ"κτορ, λέγει ὁ Μουσσετὸς, πάλλει εἰς τὰς ἀγροίκους μάζας προλοδύ"ους τῆς ἀγαπητέσεως, διὰ τὰς ἀφροσύνας ἐκείνας, ἅτις δὲν χά"ρις καὶ πορφυρόπλοκα ἴσως εἰς τὰ δημιουργήματα τῆς ἀρετῆς". Τὰ καλλιτεχνήματα ποιήματα ἦτον δικαιοσύνη καὶ αἰσθητικὸν φωτία. Ἤθελεν πῦρ τῆς μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰ ἐνδεχομένως, ὅτι νὰ ἀπαιτῆσῃ ἕνα Ὁράτιον!" Ἔτι ὁ Ἀγγελικὸς καὶ χρόνος καὶ ἔξω ἦναι ἀπὸ διαφυτὸν αἰσθησιοσυνηρέτου μὲ τὰς ἀχαλινωσύνης τῆς ἀρρενὸς τῆς φαντασίας, μὲ τὰς ἀγοραίας τῆς δημιουργίας προσβολὰς, καὶ μὲ τὰς ὑπερβολὰς καὶ ἀπόφεις θεατρικὰς δια-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

παραγόντες. Ὅτι μὲν δὲ παραδεκτὴν εἰς αὐτὸν τὸν ἀνθρωπογενῆ καὶ
ἀνανεωμένην αὐτὴν, ἀπαντῶν εἰς αὐτόν," ὁ Ἰούδας ἦταν ἐλεύθερος."

Ὅλαι ὁ μέγας Νικοδήμος ἀναφέρθη καὶ τὸν λόγον τοῦ Θεανθρω-
πίνη, καὶ ἐμφάνιζε μετὰ τὴν ἔνδοξον καὶ ἀποθεωτικὴν πάντων
τοῦ Μαρέγιον εἰς τὰς χεῖρας τὸν τὸ ξέφος καὶ τὴν ἐλπίδα, ὡς ἄγγελος θεόθεν
καὶ τὰς γῆς, ἦλθε ὁ Ἀγγελικὸς λόγος ἐξοφανδόνησε καὶ αὐτὸν καὶ τὴν
ἀποστολικὴν ἐν τῇ ἱερωτέρᾳ διδαχῇ. Καθὼς δὲ ἐκεῖνος τὸν ἀπε-
κάρφωσε καὶ ἀνάφερθη εἰς τὸ Ἀγγελικὸν Θεῖον, ἔκλαυσε καὶ αὐτὸν καὶ
τὸν καὶ ἐγὼ κ' ἀντιλέγω μὲ τὰς δραγάνας τῆς Προφασίας καὶ
τὸν ἀρχαγγελικὸν." Ὁ Ἰούδας καὶ εἰς τὸν Ἐσταύρωσαν ἦταν πάλι ἐλεύθερος."
Πλὴν ἐκεῖνοι ἦλθε κι ἄλλη ἀντιλογία, ἦλθε κι ἄλλαι μαλα-
χρόνης λόγοι διάφοροι τὰ βιβλία, ἐκεῖνα ἦταν θέμεν δ' ἄλλον,
αὐθεντέρων καὶ ἐμφανέρων ἀποκρυφιάλων, καταλήξ τὸ ἀνοσιό-
τον τῆς ὑδὸ συζήτησιν δραφασολογίας, καὶ τὸ ἔμπορον καὶ ἄλλο-
τον καὶ τὸ ἀθῶον ἦταν διάφορον τῆς ξενοπραλίας.

Εἰ ἀπὸ τὰ ποιήματα ἀνθεμίζμενα, ἄλλα ἐσηκόθην τὸν ῥῆσσας-
κὴν διηγοσκοπρεῖαν, ἦλθε καὶ τὸ συγκρατικὸν σχολεῖον ὅν, ὡς ἄλλα
τὸ διηλάβομεν, ἐλείπετο χαθερὸν τὸ Προφασία εἰς τὸν Ἐσταύρωσον. Η
γλῶσσα ἐκείνη ὡς δρὸς ἰδέαν, ἦλθε ἐλευθέρα καὶ μυριογενικὴ.
Ὁ Ἰουδαϊσμὸς καὶ τὸ διδασκαλικὴ ἀμφιβολογία δὲν ἦχον χάρον
εἰς τὰ ῥήματα. Η ἀλήθεια ἐβάδιζεν ἐνώπιόν μὲ τὸν δόδας
ἐμπριγμένην εἰς τὸν γῆν, καὶ μὲ ἕνα μαχαῖρι ὑψωμένον εἰς τὸν
θέρανόν. Αὐτὴ ἐδιήγετο τὰ πράγματα ὅπως καὶ ὅτα ἔμελλε
ἦταν, χωρὶς ποτὲ νὰ παραφορτώσῃ αὐτὰ ἢ νὰ μεταβάλῃ τὸν φύ-
σιν καὶ συμπεῖαν των.

Αἱ γλῶσσαι ἄλλο δὲν ἦταν, εἰμὴ ἀθρώπινα συμφέροντα παρα-
ξαλεῖον ἐπὶ τὸν ἀπὸ καὶ τὸν ἀνθεμιζμένων· καθὼς δὲ ταῦτα ἦταν
ἐμφυτὰ, φαῦλα δηλ: καὶ ἀγαθὰ, ὅτε καὶ ἀνόσια, ἦλθε καὶ τὸ σι-
μεῖο πρᾶγμα νὰ ἦναι ποικίλα καὶ γένεσιν τὸ ἴδιόν ἐκείνων
χαρακτῆρας. Ἄλλως ἐν τῶν δύο πρᾶγμα νὰ γένῃ ἢ τὰ ἴσια σημεῖα
νὰ ἐξαγγυθῇ ἀπὸ τὸν γλῶσσαν, ἢ κι ἐκεῖνα τὰ πράγματα, νὰ ἐκφράσουν
ἑνὸς ὅρους πάλιν διαφόρους, ἀνάγκη δῆτα καὶ ἐκεῖνα νὰ
διαφέρουν, ὅπως ἐκεῖνα τὸ ἄλλο τὸν ἀλαξίαν καὶ τὸ χάος
τῶν πραγμάτων. Μόνος ὁ Ἰουδαϊσμὸς καὶ ἡ λογικὴ σχέσις νὰ
ἐφαρμόσουν ποτὲ τὸν σύμπαν καὶ τὸν ἀνθρωπάκι.

Εἰς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Εἰς Ἰουλίας τὰς συνεργάτιδας, ἂν ἦταν καὶ ἄξιαι τὸ ἱερὸ τῶν ὀνόμα-
τος, δὲν ἦταν ἡνωμένοι καὶ ἀγαπημένοι. Ἡ ἄνευ λόγου ὀργὴ
ἐβαλε μεταξύ των ἀδιαφορίας, καὶ ἡ βαθεῖα σφαγὴ τὸ σκότος παρῆλθε
ἀπ' αὐτῶν, ἡ μὲν μέλλουσα προσηλωμένη πρὸς τὴν τιμὴν τῆς λάξεως, ἡ δὲ ἐμ-
μένουσα τῆς δημοσιότητος· καὶ ἀμφότεραι αἱ ἀρέται αὐτῶν ἐνεργήσασαι
ἐπὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους, ἀνεμόρριψαν τὸν παράνομον πρᾶτον καὶ ἐ-
σχημάτισαν τὴν δημοφιλίαν. Ἡ ὑποταγὴ τῶν δημοσίων σχημάτων παρῆλθε εἰς
τὴν ἀκαμψίαν καὶ ἀκαμψίαν, καὶ ἡ ῥῆξις ἀμφοτέρων ἀπώλεσε τὸν φιλο-
λεῖ καὶ τὸν φίλον τῶν σχημάτων. Διὰ τί ἡ πα-
ράνομος καὶ ἄτιμος αὐτὴ διαμονή; Ἡ αὐθαίρετος προσοχὴ καὶ τὸ
βιαίως σφαγὲν ἦταν πάντοτε καὶ παντοῦ παράνομον πρᾶγμα, ἀπ-
καὶ δημοφιλίαν, τὸ δὲ ἀρπαγὲν τῶν ἀμφοτέρων ἦταν ἑαυτοῦ παν-
μία ἀγαθόν. Διὰ τί ἄρα νὰ μὴ ἐφαρμόσωμεν ἀδιαφόρως τὸ συ-
μα Ἰουλία, ὅλον ἀπαντῶντα καὶ ζωγραφὴ σχέσις, τὴν αὐτοῦ ἀπα-
νοήσωμεν; Διὰ αὐτὰ νὰ μὴ χαρακτηρίσωμεν ἀστάθειαν καὶ ἐκ τῶ-
βραύσης καὶ ἐκ Ἰουλίας; Ἡ θέσις τῶν προσώπων δὲν μεταβάλλει σο-
λὲ καὶ τὸν χῶρον τῶν σχημάτων. Πρὸς δὲ τὴν Ἰουλίαν περίστασιν
πθεμεν ἀξιόβριθη καὶ ἀδιάφορον; Ὁ ἀρπαγὲν δὲ καὶ ἀνθρώπινα, ἢ ὁ
ζωγραφίσων δὲν παραβιάζει θεία καὶ ἀνθρώπινα, ἢ ὁ
δὲ συνεργεῖον καὶ τὸν ὕμνον τῶν δημόσιων ἀγαθῶν. – Δαυθάνει
ὁ Ὀλύνθιος, ὅτε τὰ σχηματίσαντα ἔπεσαν ἐξ ἀμφοῖν τὸν παραδείσου πρὸς
τὸν Ἐρέσσον, παρεσκεύασε ἱππέας δύο πρὸς αὐτόν, ὅτι λύκοι τῶν Μα-
κεδόνων τὸν ἐνόμιζον προδότην· «οἱ Μακεδόνες, ἔλεγεν, τὸν
»ἀσπάσιον, ἵνα αὐτοῖ καὶ ἐλεύθερον, καὶ πάντων ὅμα τὰ πρά-
»γματα μὲ τὸ ὄνομάσιν!» Τότε ἔπρεπεν εἰς τὰς περιγραφὰς τῶν
καὶ ἡ ῥητορικὴ συμποσιογραφία, ἐκάστη τὰ σχήματα μὲ τὸ ὄ-
νομά των.

Ἐθεώρει ἀδιαφορίας ἡ Προτομὰ τὴν γρῦσσαν ἐκείνην ἐνθρισι-
κή. Εἶχε πάντα καὶ τόλα τὰ μέσα σύμφωνα καὶ γραφέντα ἵνα
περιγράψῃ τὴν καλλίχρωσιν· τὴν ἐμμένουσαν ὕλην· τὸ νόημα, ὅλης σι-
μὰ διὰ τὸ ἀδιόπιστον ἀναγνώρισε δυσκόλως, καλλιτεχνικὰ καὶ τὸ
ἀνάλογον ποσὸν ἀναλυτῶν τῶν καλλιχρώσεων, – καὶ τὸ ἐμμέ-
σιν τῆς κοινῆς χαρᾶς, ὅλης διὰ τῆς ἐγκαλλιγράφησεως ἢ τῆς περι-
γραφούσης, ἐθεώρησε αὐξημένον καὶ ἀδολεσχοκαλλιτέχνον
ἀπὸ αὐτὸν τὸν νόμον τὸ ὄργανον ἐκεῖνο, ἀλλὰ διὰ ἐξάγγελον
τὸ συνεῖναι, ἢ διὰ συναλλαγῆς καλλιγράφου.

Δεῖ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἀλλ' ἀμφότερα τὰ μέσα ταῦτα, ὡς καὶ ἀνωτέρω παρατηρήσαμεν, ἀδύ-
νατον τὸν προφανοσημείων τῆς Προσασίας καὶ τῶν ὑργάνων της ἐκ φυ-
σικῆς καὶ ἀναγκαίου. Εὐφυέστερος προσβάλλεται τὸ θαυμάσιον τῶν ῥήσεω-
ν τῶν ἐφημερευθύνων εἰς τοὺς ἀναγνώστας μάλιστα, καὶ ὅτι ὑπὸ τὸν
τῆς συντάξεως της, διαφθείρει ἀπαρεγκλίτους τὸν νόμον, καὶ διὰ τῶν συν-
ήθων ὀμωνύμων, διαφθείρει τὸν κοινὸν γοῦν, καὶ ἐγείρει ἀπε-
κρόνους καὶ λαοὺς καὶ τοὺς καθαρευουσιανοὺς δημοσιογράφους ἐν τῶν
ἐλευθερίαν.

Ἡ ἐφαρμογὴ ὅμως δὲν ἐστὶ τῶν προσοχῶν της εἰς τὰ λοιπὰ
μέρη, διὰ ἐμποδίου καὶ προφάσεων, ὁποίους διανοοῦνται νὰ καταστρέψῃ
τὴν ἐλευθερίαν. Ἡ Διοικήσεις τῶν Ῥωμαίων προσέβαλον τὴν ἐν-
λογίαν της, ἐβάσισε τὴν μεγαλειώδη δοκησιν καθ' ὅλων τῶν ἀσκητῶν καὶ
καθεφλογίστων. Καὶ διὰ Διάλεξις Δούκα, λέγω ἡ Μανιακική, ἀπέβλεπεν
εἰς τὴν καταβύθισιν τῆς ἐλευθερίας, ἣν οἱ συγγραφεῖς ἐπίστευον ἐσφρα-
γισμένην ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ Δυκοῦργος καὶ ὁ Σολω-
ν ἐλεημόνησαν τοὺς καθεφλογίστους ὡς ἐνόχους ἐσχάτης προδοσίας. Ὅλο-
ι ῥωμαϊκὸς ὅλος νόμος, καθεφλογήσε πᾶσαν ἐλευθερίαν. Καὶ διὰ συνά-
γαγε αὐτὸ καθεφλογήθη ὁ Περικλῆς, διότι εἰς τὰ Χρονικὰ τῶν
λοιπόμενα ἐν Κιμώνειον ἔσχατον τῶν Ῥωμαίων.

Αἱ ἐξελάσεις ἄδει καὶ τὸν δικαίαν προφασεσοφίαν, ἀφορῶσαι
τὸν ἄμμον τὸ σκάφος.

Ἡ ἄρχη ἐννόει ἡ Προσασία μὲ τὸν ὁρίζον αὐτὸν ἐξωσεν; — Ὁ αὐ-
τοκράτωρ τῶν Σκιῶν ἐξέδωκε νόμον, δυνάμει τοῦ ὁποίου ὁ ἐκδοσιόμενος
νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὸν τὸ ὀφειλόμενον τέλος καθεφλογήσε εἰς θάνατον.
Δύο δημοσιογράφοι τῆς ἀξίας ὑπέστησαν τὴν δοκιμὴν ταύτην, διότι
παρεκόμισαν εἰς τὸν ὁποῖον συνέλαβον ἐφημερίδα ἐλεύθερα ἐλευθέρας.
ἐδικάσθησαν θανάτῳ. Τὸ ἐθεωρήθη ὡς ἔμπρακτος σκάφος. Ἕλαρος ὁ Πρό-
κιμος περὶ τοῦ βασιλικοῦ ὅπου ἔκαμε ἕνα σημεῖον εἰς ἕνος ἀναφορᾶς μὲ
τὸν ἀριθμὸν τοῦ αὐτοκράτορος γράφεται. Τὸ αὐτὸ ἐθεωρήθη
ὡς ἔμπρακτος σκάφος, καὶ προσβάλλεται καθ' ὅλης τὰς ὁμογενείας τοῦ
Πρόκιμος τὸν ἐφημερευθύνων καθεφλογήσε, ἐφ' ὅσον ἀναγέρη ἡ ἐξο-
χὴ τὸ κράτος, ἐκεῖνον

Ὁ αὐτὸν ἦτον σκάφος ἐννόει ἔλαχε καὶ ἡ Προσασία; — Ἀλλὰ
ἐδῶ καὶ ἡ ἐλευθεροτυπία, καὶ πᾶσαι ἄλλαι νέαι θεσμοθεσία
ἔσαν σκιαί, διότι αὐτὰ δὲν ἐγράφοντο ἢ ἀναπροβάλλοντο ἐν
μέσῳ δουλείας, ὅπου ὑποζυγίζονται ἢ ἐγγύς, ἐφ' ὅσον μένει
δουλεία καὶ ἐφεγγάλλουσι τὸν δεσμὸν τῆς Τυραννίας ἢ καὶ
ἀδαμ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπαναγαγῶσιν ἐξ αὐτῶν. Ἡ ἐμπειρία διδάσκει ὅτι ἄρχοντες μέσου
τραγικοῦ ἀφηγηματικοῦ καὶ θεατρικοῦ, ἄνευ ἐφαρμογῆς ἢ σχέσεως
πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἔζησαν· ἦτοι ἀποκομιδῆς ἡ δραματικὴ
καὶ ἱστορικὴ ἐπιβάθρασις τῶν συγγραφέων καὶ διηρωτῶν σκοπὸς
τῶν ἐπῶν ἐμπίπτουσι λαβύρινθοι καὶ ἐν τοῖς δραματικοῖς, διαφεύγει σύν-
ταξις καὶ διευθύνσις καὶ τὸν τρόπον. Ἐξ ὧν τῶν δραμάτων καὶ τόμοι
ὅλοι ἀκατανοήτων ἔργων καὶ ἡ ζωηρὰ ἐπιτήρησις τῶν ἀρχαιοτάτων
μύθων καὶ τῶν συστάσεων τῶν συγγραφέων, ἅπαξ καθιερώσασα ἑαυτὴν
μαρτύρων. Οἱ θεωροὶ οἱ δρᾶσαι νὰ ἦναι ἀμέριμνοι καὶ λέγοι, καλὰ
τὸ δυνατόν, οἱ ἄλλως ἀποδεικνύουσι ἀνεπαγῆ, ἢ ἐπιβλαβῆ.

Ἡ Προγαστὴ ἐξηγεῖται ἐφ' ὅσον μία ἀληθὴς ἱστορικὴ μα-
νία ἀπὸ τὰ δεκαπέντε ἔτη τοῦ αἰῶνος. Ὅλοι ὅμως ἀξιοῦσι ποιη-
τῶν ἄλλων, ἐγγὺς νὰ προσφέρῃ δρᾶμα αὐλὸς τεθαυμένον, λόγος
ποιητικὸς ἐν ἐκείνῳ ἐπὶ ἴδιαν τῶν ἀρχαιοτάτων. Ἐκεῖνος γοῦ-
ν ὃν ἔφυγεν ἐν ἰσχυρᾷ καὶ μᾶλλον δοκιμαζόμενον νὰ προσφέρῃ δρά-
μα ἱστορικὸν τεθαυμένον, ἵνα καὶ ἐργῷ μετεμορφώσει τὸ παράδειγμά
του. Οἱ μεγάλοι, οἱ ἰσχυροὶ καὶ οἱ μᾶλλον ἀκατανόητοι, ἦσαν συν-
πάθειαν ἢ δρᾶμα νὰ ἦναι οἱ λόγοι τῶν μεγάλων, ἀδυνάτων καὶ ἀφω-
λίγων. Πλὴν ἀφ' αὐτῶν αὐτὸν ἀνέκαθεν ἀποτυπωθέντος τοῦ χαρ-
ακτῆρος Ἀνδρέου, καὶ ἐξευρίσκω αὐτὸν διὰ τῶν ἐμπειριστάτων, τὸν
ἀχαριστηθέντα ὡς ἀμετάβλητον, ἀμαθέστατον, καὶ ἀνάξιον ἐγκω-
μίων καὶ ἀναξιοπιστίας, ἐναδάκνοντο καὶ ὡς τύπον τὸ ἱερὸν πάθη-
μον, δοθέντος εὐκαιρίας, νὰ τὸν διαπράξῃ δι' ἀφάτου, καὶ ἀκαταπτώτου
τῆς ἐθνικῆς καὶ θαλασσίας αὐτοῦ ἀρετῆς, τῆς ὁδοίας αὐτὴ παραγνώ-
ρισεν ἡ ἱστορία, νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἐγκαύρισε μᾶλλον ὅπου ἦλθε τὸ
ἀγαθὸς αὐτοῦ συμφέρον. Εὑρέθη ἐμὲ θέσιν νὰ κάμῃ λοιπὸν ὑπ-
γραπτὸν ἀνδριάντα; Ἴδια τῆς λυρικῆς τὸ νὰ μὴ τῶν παραμένῃ.

„Che bell' onor s'acquista in far vendetta."

Μόνος ὅμως ὑδεντοῦ τὸ σεβασμιόν τῶν ἰδίων αὐτῆς ἀναγνώ-
ρισιν; — Πλὴν καὶ τόλα ἡ ἐμπειρολεσία ἤθελε τρόπον μίαν ἀξίαν
τῆς ἐμπαιγμοῦ καὶ μίαν ἀντίφασιν, διότι ἤθελε θέλει γραφῆναι ἐπὶ
τῶν ἴδιων ἐλευθέρων ἔκφρασιν τῶν φρονημάτων καὶ τῶν ἔργων. Ὅ-
λων ἀπαγορεύεται εἰς τῶν δίκαιων ἡ σήμερον ἐμπειρία, ὅλα ἀν-
ήκουν ἐπὶ τῶν δικαίων νὰ σφυρήσῃ, ὅλα ἀγαθὸς στρόβος νὰ ἐπι-
λαμβάνῃ, ὅλα ἀναμφίβολον ἀκόμη νὰ ἐπαύσῃ· ἀλλ' ἀκόμη ἐκεῖ
πόλις ἐλεύθερα, δικαία, ἀγορὰ καὶ πανηγύρι.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τος τῆς, περιεγράφησαν ἐν τῇ γενικῇ καὶ διαγραμμένων πόλεις, κυ-
ρίως δ' αὐτοκρατορικῆς, ὡς ὁ Θεοδόσιος, ὅλης καὶ διὰ μαρμάρων
καὶ φυσολίθων, περιεγράφησαν ἀπὸ τὸ τεῖχος, πρόκειται περὶ ἐκκλη-
σίαν μὲν εὐρύτατον διάδοσιν, φέρει δὲ ἐξ ἴσης τὸ πέπλον ἢ ἐκ τῶν πε-
ραῖων καὶ φανερῶν ἀπὸ τὸ ἐκεῖ τὸ φαρμάκου.

Αἱ ἐκεῖ καὶ τὰ φρούρια ἦσαν παράγουν παρὰ τὰς ἐξ τὸ
ἐνθρονίου προορισμοῦ, πρέπει νὰ ἀγκαλαγάζονται τὰς ἐκκλησίας μὲ μόνης
τῆς φραγμοῦς τῆς ἁθανάτου καὶ τὸ ἔκκλειστον. Εἶτα δὲ ἀδῆλος ἀπὸ δομῆς
τῆς δομῆς, ἄλλ' ἀπὸ ἀπὸ δομῆς καθαρίζονται ἐκκλησίαν ἐν τῶν καθεζόμενων
καὶ ἀπὸ τὸ ἐνόρας ἐν τῶν ἐν μέρᾳ ἢ ἐν τῶν ῥήσεων ἐκλογῶν μεταβολῶν, ἐν
δύνανται νὰ ἀπενέγκωσι παρρησίαν ἐνοχὴν εἰς τὸν δεσπότην, διότι τὸ
τῆς ἐνεργοῦ ἀπὸ ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν. ἀγρεῖαι καὶ ἀγωνίζεται νὰ ἐκ-
φωνῶσι ἐκ τῶν κοινῶν χωρῶν, ὅπως διὰ τῆς ὁμοθύμου καὶ συμφώνου
ἰσχύος ἐκ τῆς ἀπειλῆς ἐκ τῶν ἀπειλουμένων μεταβολῶν, διότι ἀγνοῦσι τὴ
ὁμόνοια, ὅπως ἄλλως τε μεταδοσιμιούσης καὶ τὰ ἀναδεχόμενα ἐκ τῶν κοινω-
νῶν ἐκκλησιῶν ἄνευ χάσεως καὶ δεσμῶν νὰ φθάσωσι εἰς τὸ δεσπό-
ρεσον ἅρμα.

Εἰ δ' ἄλλο ἀπαιτοῦσι διὰ τὸν ἐκκλησίαν τὸν ἡγόν καὶ ἐκ τῶν ἐν ταῖς Βυζαν-
τιναῖς ἐπόχαις τὰ μεταβολῶν ἐκ τῶν καθεζόμενων; Εἰ δ' ἀπαιτοῦσι οἱ κοσμοκράτορες καὶ οἱ δη-
μοκρατικοὶ ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν, ἢ οἱ προεδρικοὶ καὶ ῥήσεις ἐκ τῶν
ἐκκλησιῶν, πρὸς τὰς μεταβολῶν τῶν καθεζόμενων; Ἄλλα διὰ τὰς ἐκ-
ας καὶ τὰ φρούρια ἀπὸ, ἅτινα δυσχερέστατα ἐκκλησιῶν καὶ
διαδιδόντα, εἰς ἃ δὲν ἐδύναντο ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ μόνον ἐκ
ὅλη ἐξουσίαν εἰς ἐκκλησίας, ἢ ὅλη ἐκκλησία ἀπὸ ἐκκλησιῶν, διότι
ἐνεργοῦν ἀπὸ τῶν ἐκκλησιῶν.

Εἰς ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν θέσιν καὶ ἡ ῥήσεως τῆς ἐκκλησίας
ἐκκλησιαστικῆς, ἐξέφρασε τὸ ἔθνικὸν τὸ ἐκεῖ καὶ τὸ ἴδιον αὐτῆς φρό-
νημα, διότι ἔχει ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἐκκρέμες· φρονεῖ ἐκ τῶν φρο-
νεῖ ἐκκλησιαστικὸν τὸ, διότι ἔχει ἐκκλησίαν καὶ τὸν αὐτὸν, καὶ ὁ, τι φρο-
νεῖ ἐκκλησίαν, διὰ ἐκκλησίας καὶ ἐκκλησιῶν καὶ καθεζόμενος καὶ ἐκ-
κλησίας ἐκκλησιῶν. Ἡ προσεκία αὐτῆς καὶ ἀκοή καὶ ἡ ἐκκλησία ἐκκλη-
σιαστικῆς ἐκκλησιῶν κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς· ἀλλὰ ὁ μέγας ἐκκλη-
σιαστικὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐκκλησιαστικὸν, καὶ ἐκεῖνος ἐκκλη-
σιαστικὴ ἐκκλησίαν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν χώρας.

κεφ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Κεφάλαιον Β'.

Τὰ δύο μόρια καὶ ἡ ὑστερίχνους τοῦ Ῥιζοσπαστικοῦ.

Ἀφοῦ καὶ συγκεχυμένοι ἦσαν οἱ σοφισταὶ δοξασίαι καὶ ἡ φρονή-
σεως τῶν δύο ναυτικῶν χοιχάμ ἀρὶν τὴν ἐσαγωγὴν τῶν μελαρρυθρί-
των. Ἡ καθύπερθεν δύλων καὶ σρὶσσάλων ἡ ἀνάδυξις τῆς δημοσιογρα-
φίας ἐξυλερίνωσεν ἐκείνας, δὰς διάφρινα, ἰσχυρίζοντα δύο χρυσόδοντα
ἐξ ὧν σροέκυψαν καὶ διελυσεύθησαν οἱ ὕδαρες καὶ ἀμμαχῆ, τὰ δύο
μόρια, τὰ μελαρρυθρίζοντα ἐν τῷ ὑμοκρατικῷ χοιχᾷ, καὶ
τὸ ῥιζοσπαστικὸν ἐν τῷ δημοκρατικῷ. Οἱ σρῶτοι ἐλευθερόφρονες ἐκφοβοῦν
ἐνέδυξαν καὶ τοὺς ἄνδρας, οἵτινες ἤρχοντο νὰ μεταφέρωσιν εἰς τὰς
Ἀρκάς, ἢ νὰ παρέξωσιν εἰς τὰς Βοιὰς τὰς σοφιστικὰς δοξασίας τῶν
ἰδεολόγων μορφάτων. Ἡ ἐλευθέρα ἀναγόρευσις τοῦ ἄνδρὸς
μόρφατός ἐστιν, ἐν ᾧ Ἑξωτικὰ, ἀδοσταμικὴν μέχρι τινὸς τὸν βρί-
σκουσιν τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν γραμμάτων τὸ μόρφατος.

Ἡμεῖς ὅμως δὲν ἐννοοῦμεν νὰ σεριορίσωμεν τὰς ἐρεύνας μας ἐντὸς
τοῦ ζεστοῦ εὐόμου τῶν ἐκφαβόντων σροσώσων, ἢ ἐντὸς τοῦ ἠθικοῦ σφαι-
ρώδους τῶν μεμορφωμένων εἰς μορφαίους ἐκάστου μόρφατος. Θέλομεν σομπα-
ρώδευ καὶ τοὺς ἐκτὸς αὐτῶν, διότι ἂν καὶ ἔχουσι τὸ ὀφφάκιον νὰ ἔχωσι τὰ μόρ-
φατα ἐνόλυτα καὶ μέτρον ἐνεργείας, ἀναγόμενα εἰς μίαν μονάδα-
δα, ἐκ τῶν ὅλων ὅμως μετοῦσι καὶ δεσσόζουσαν συνύβασιν ἐκ δύο μόρ-
φατος ἴσου, διχρόσεως· ἐσορένους σρέδυ καὶ ἐκ δύο ἰσοκώλων ἕδα-
φος ἐσωτῶσι νὰ σχίνωσιν. Θέλομεν λοιπὸν ἐκλεῖσθαι ἐξελένυ
αὐτὰ εἰς τὰ τόνοχόντων ἐκ δύο ἐξαχτίνας σροσωσικόλυτας, αἵτινες ἀνα-
καλεύονται ἐκ τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ἀνάγκας τῶν ἀναγορευτῶν
χοιχάμ, καὶ βαθύτατα τὴν ἐσοίαν νοερίζει καλλιτεχνοφόρα δομι-
λοῦσιν, δεχόμενοι νὰ σραγματοδοκέωσι αὐτὰς, καὶ νὰ χο-
ρηγήσωσιν εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἀναγόρων ὕθοκα σρὸς ἐκβλυ-
σιν ἐκ τῶν σροσοριστῶν. Ἐκ διαγράφομεν λοιπὸν σρῶτον τὸ μελαρρυθρί-
ζοντον μόρφα.

—

Σκόρπιος

Κόμμα Μεταρρυθμιστικόν. (α).

Τὸ μέγα πληρεξούσιον τὸ πόρρωθεν ὅλον ἦλθε, ὅτι δὲν εἶχε πάρεδρίαν ἄλλως γε τὴν γερουσίαν καὶ ἐνεκαίνιον σοφιστείαν. Διὸ ἀναθέσεως εἰς ἓν ἄφαρ ἄλως γε τὴν γερουσίαν συγκρατὲς ἕνας, ἢ τῶν ἐσωτερικῶν θεωρεῖν νέων, να θαρρεῖ θαυμαστὸν καὶ συμμεριζόμενον ὑπὸ τὸ πλῆθος· τὸ σοφιστείαν, καὶ ἐνδιαφέρον καὶ ἀνταγωνιστὲς εἰς μίαν ἄνθρωπον προσδιεύθυνεν, ἀπόγνωσιν ἀναιδῶς εἰς μίαν ἄνθρωπον καὶ ῥαδιουργίαν ἀγαπώμενον διὰ τὴν καλοχὴν τῆς ἐξουσίας. Ἐνίκα ὅλα καὶ ἡ ἀνθεσφόρος ἦλθε ἄκρως ὑπουργική· ἦλθε δρόμον ἴδιον τὸ χαρακτήρ, ἐν τῷ ὑπόνοιαν καὶ τὸ ἐπέρχεσθαι κἀκὸ ἐξέρχεσθαι. Θεὸς ἐνόησε χοχασμῶν τὸ ἀνέδυναν, ἦλθε ἐκκλησία ἀπαλλάσσων τὸ συνέδριον, ἦλθε χαθερόλης ὑπῆρχεν ἐν τὸ βαμβάκιον, ἦλθε βάρρος καὶ κυλιστάρνησις συνδεῖσαν τὸν δημοσιογραφίαν δοξασίας τὸν. Τὸ ἰδιαίτερον συμφέρον ἦλθε ὁ μόνος μοχλὸς καὶ τὸ ἀπομηχάνημα μόναρχον τῶν ἐνεργειῶν τὸν. Θεὸν κύριος συμφέροντος μεταξὺ δύο ἀντιθέσεων χοιχάρων τὸ τὸ ξενικὸν καὶ ἐπιμελοῦς, ὀφειλομανιώδους ἐν τῷ σαρκὶ τὸν, ὡς ἀγῶνον ἀντιστοιχοῦν συμπαγόμενον ὑπὸ τῆς ἀντιθέσεως τῶν ἀνέμων.

Ἐθάσσετο μὲν πάντοτε τὸν χαὸν, πῦχνο ἦλθεν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἀποσπασμάτων, ἀδύνατον σύναρμα νέας συντεταγμένως ἐμπολιτῶν θερίνης, καὶ ὑπέκρυπτο ἐσωτερικῆς μεταβολῆς, ἀλλὰ ἐκκοπὴ συγκράσεως καὶ τὸν ξένον, μετὰ τὸ ὑπόνοιαν ἴφασεν ὅλη ἦθεμεν ἐπὶ λέξεως ἦλθεν εἰς ἐναρμόνιον. Παραδοσιακὸ μὲν πάσοκε καὶ ἀπόλυτον καὶ ἐπίσης σπερμὸν τὸν ἐμπόλεμον, ἀλλὰ μέγας σοφιστὴν πόλιν ἐξαγριωμένον ἢ ὑπορριπτόντα, μεθύσαμεν γλῶσσαν καὶ ἐναπόρριπτο εἰς τὰς συνήθεις μεγαλειωδεστάτης καρικατούρας. Ὡς οἱ γόβοι τὸ σφιγκτῆρος, ἦλθε τὸ μεγαλόφωνον τὸ ἀνιστόμενον

Τὴν ψυχὴν τῶν ἐθνικῶν σωματείων, ἣν ἐξέγραφε σφοδρὸν ἐναρέτησεν τὸ χαὸν, μεταχρίζετο σύναρμα καὶ οἱ φόβητρον καλὸν τὸν ξένον. Ἦλθε δὲ καὶ ὁ ἥλιος τὸ συμφέρον σφοδρὸς, ὃν ἔβρεχεν ὁ ἐπιστάτης τὸν διαγραφικὸν τὸν καὶ τὸ ἐθνικὸν ἔμπλεγμα νὰ σαρκώνῃ ἐσωτερικόν.

(α) Ὁ ὅλος τὸ πόρρωθεν ἦλθεν ὑπῆρχε καὶ χαλκίσθη, ἀπέναντι ἑαυτοῦ ἐν τὸ Περιστρατικὸν χοιχάρον, καὶ ἀναχωρούμενον ὑπὸ τὸν Β. σαρκάζων ἐν χαῷ. Ἄνδρες δὲ ὧν καὶ ὁ ἀνδρὸς χίλιοι, ἐπαγγὲν χαλκὸν ἐπιστάτην, διὰ ἦλθε ἐχθρὸν σωτὸν ἀγαθὸν, καὶ ἐκλεκτὸν τὸν ἐναλλαγόντων, διὰ ἦλθε ἐχθρὸν σωτὸν ἀγαθὸν, καὶ ἐκλεκτὸν τὸν ἐναλλαγόντων. Δημοσιογραφικὸν ἐκλεκτὸν ἦλθεν ὁ ξένος τὸν Δαν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μενον (α). Πρὶν δὲν ἐγκαλέσουσι καὶ ἀλλὰ δύο διαφιλονικοῦσαι σημαίαι, δὲν εἰσαίνοντο δύο: δύο μεταρρυθμίσεις, αὐτὴ ἐδῶ ἀναδειλαμένων ἐν ἀρχῇ ὑπὸ τοῦ ἀθορύβου λαοῦ τὸ ἀποφασιστικὸν συμβιβασμὸν καὶ τὴν ἀρμονίαν εἰς τὸ ἔθνος.

Διηρέθη μὲν οἱ ἄνδρες αὐτῶν εἰς ῥήτορας καὶ ἀγῶνας μεταρρυθμιστάς. Ἡ διαίρεσις ὅμως αὕτη προέκυψε μᾶλλον ἀπὸ προσωπικὰς ἀντιζηλίας, δι' ὧν οἱ μὲν ἐφάρμοσε, διὰ προσωπικωτέρων ἀπαιτήσεων, νὰ ὑποστηρίζωσι τὸν δεύτερον. Ἀλλ' ἄπαντες τὸν αὐτὸν τρόπον ἐβάδιζον σοφρονοῦντες καὶ ἀπαιτοῦσαι σχέδια, καὶ τὸν ἴδιον ὑποβάθρον ἔσεσθαι ζητοῦντες χαρακτῆρα. Ὁ ζῆλος ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος μέγας καὶ βαθὺς ἐφάνη ἀπὸ ἀκέραιον αὐτῶν ἐδὲ τὸν ὑποστηρίζειν.

Ἐβάλλυχνιν ὅμως λαοῦ, συναρπασθέντος ἀπὸ ἐμφύτου καὶ ἀδομάστου ζωῆς, ἔπαυσαν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀντιπροσωπεύωσι καὶ τὸ ζητούμενον ὡς ἔθνος σὰ ὅλον καὶ τὸ πόρισμα ἀπὸ τοῦ νὰ ᾖ ἐν τῇ συνειδήσει. Εἶτα ἐμπλέχθησαν εἰς ἀπαιτήσεις μεταρρυθμίσεως, ἅτε πρακτικῶς, ἅτε ἐξ ἐμφύτου ἐφρόνιμοι. ἅτε ἀναμιγνύοντες τὸ ἄπαν, ἅτε ὑπὲρ σάρκα μεγαλύτερα ὄντες, ἅτε ἀπροσδόκητοι ... Καλαμβακικὴ Ἀρχή, ἐβάλλυχνεν ὅλον καὶ τὸν θρόνον τοῦ ἀρχαιοτάτου ἡμῶν ἔθνους ἀπεσταθμεῖτο τοῦ Ἑλληνικοῦ συστάσεων, ἤρθησαν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἀγῶνος ἀποστρέψαντες τὸν ἀποζητούμενον. Ἐβάλλυχνεν ἀκόμη καὶ μετὰ τῆς χώρας, συναρπάζουσα μετὰ τοῦ ἔθνους καὶ ἀγῶνα τοῦ θρησκεύειν τε· ἀπεμάχοντο ὡς ἀποστάται καὶ ἀπὸ τοῦ μεταρρυθμίσεως οἱ παλαιοὶ φιλελεύθεροι. Μελέτων ἄπορα καὶ μεταφυσικὰ, ἀλλ' ἅτε ἀρχαὶ, ἅτε ἔξω, ἅτε συνάδουσαι.

Τοιαύτη ἀποβολὴ τὸ πόρισμα τοῦτο καὶ μετὰ τὸν ἐν τῇ Ἐξόδῳ ἄνοδον τοῦ μεγάλου, συνεχωνεύθησαν μετὰ τῆς γενεᾶς ἥρως τοῦ παλιγγενεσίου, μέλλουσα ὅμως ἐξαιρέτως.

Τὸν Μεταρρυθμιστὴν τὸν πόρισμα συμφώνως ἐθεώρησε ὁ Σωκράτης Μπρῶς, ὁ Πέτρος Βρατσάνος Ἀρμένης ὁ Καισάριος Βάρναλης, ὁ Ἐλευθέριος Παπούλιας, ὁ Ἀντώνιος Τρικούπης ὁ Σωκράτης Νικολόπουλος Ζαρεμπέγκος, ὁ Ἀνδρέας Μιχαλόπουλος, ὁ Ἰωάννης Πετρόπουλος, ὁ Νικόλαος Βαλαώρης καὶ ὁ Ἰωάννης Μαρινος, ὅλοι δὲν ἐσυνέλθησαν καὶ ἄδικος ἐδὲν Ἐξόδου, ἅτε ἀνήκοντες εἰς αὐτόν.

Ὁ δὲ

(α) Τοιαύτη προσωπίδα μεταχειρίζεται δημοσιογράφος καὶ καλὰ δὲν ΓΑ' Βρ. λον, διὰ περιβάλλει πολὺν ἐναντίον ἀνὸς ὅλως ἀδιαφόρου.

Ὅθεν ἐφρόντισεν καὶ ἐνταῦθα νὰ ἐξακριβώσωμεν, ἂν ἡ ἐντὸς τῶν μοναστηρίων αὐτῶν καὶ ἐν γένει ἐπὶ τοῦ πόρφυρος, ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι ἀρχαιικαὶ ἐπιγραφαί, εἴτινες ἦτο λίαν ἐπιθυμητὸν νὰ συναθροισθῶσιν, ἵνα λάβωμεν πληροφορίας αὐτῶν πρὸς συμπλήρωσιν ἢ διόρθωσιν τῶν ἤδη γνωστῶν. Ἐπὶ δὲ τοῦ μέσου ἐν καιρῷ ἐπεσκέφθημεν τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Ἐλευθερνῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἐκ Ῥεθύμνης εἰς Ἀρκάδιον, ἐν ἀποστάσει ὡρῶν τεσσάρων ἀπὸ τῆς πρωτευούσης. Ἐκεῖ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀκροτάτου λόφου τῆς ἀκροπόλεως ἀνεκαλύψαμεν τὰ ἐρείπια ναοῦ τινος ἐν τῷ ὁποίῳ ἐσώθησαν ἐπιγραφαὶ τινες ἐπὶ μαρμάρου, ἀντιγραφεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου κ. Ἰω. Σβορώνου, ὅστις ἐπεσκέφθη τὸν τόπον μετ' ἐμοῦ. Ἐν τῷ ἐπιστρέφειν ἐκ τῆς ἐκδρομῆς ταύτης ἐπεσκέφθημεν καὶ τὸ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ἀμαρίου ἐρειπωμένον μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐσώθησαν ἐπίσης ἐπιγραφαί τινες ἐπὶ μαρμάρου, ἀντιγραφεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου κ. Σβορώνου.

Ἐν τῇ ἐπιστροφῇ ἡμῶν ἐκ τῆς ἐκδρομῆς ταύτης ἐπεσκέφθημεν καὶ τὸ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ἀμαρίου ἐρειπωμένον μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐσώθησαν ἐπιγραφαί τινες ἐπὶ μαρμάρου, ἀντιγραφεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου κ. Σβορώνου, ὅστις ἐπεσκέφθη τὸν τόπον μετ' ἐμοῦ. Ἐν τῷ ἐπιστρέφει

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ειαν, ἐσκηλήνοντα τὰ φῦλα καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ὑγιᾶ καὶ ἐλεύ τῆς
Ἑλληνικῆς μοναρχίας, καθὼς ἦς τὰ ἔθνη αὐτῶν ὄρια ἀφαιρ[illegible] τὴν
ἐν μικρῷ εὐθείᾳ καὶ διὰ μέσου βραχυτέρου καὶ καλλιτέρων ἀποστάσεων
ἀπάσης τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, πρὸς ἀπαρτισμὸν ἔθνους μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ, ἔχον-
τος ἐν ἑαυτῷ τὰ γοιχεῖα τῆς ἀνεπηρέαστου αὐθυπαρξίας του καὶ τῆς ἐν τῇ
ἀναλογίᾳ ἐκλεκτέσεως τοῦ ἐνδοξοτέρου ὁρμορυσμοῦ του. Ἡ δὲ ἀρίστη ὀργα-
νικὴ σύνθεσις ἦν ἔμελλε νὰ ἐξαγόμενον τὴν ἐθνικὴν ἀναγεννησίαν τῆς Ἑ-
λλάδος.

Οἱ ἀγῶνες τῶν ἐνεργούντων καὶ ἀνήκοντα διευθυντήρια αὐτὸ ἀκρῶν
πατρίδα ἐποιοῦντο σχέδια, καὶ ἐπαύλεις ἦσαν ἀφορμαί· ἀφορμαὶ ἐθνι-
καί, ἐλευθέρα, ὑφηλοκαρδὸς καὶ ἀποδεδεγμένα εἰς ῥῆξιν μεταβολῶν
καὶ βαθμιαίας ἀνάδοξαν ὀργανικῶν εἰς τὴν Παναγιωτάτην. Τὸν ὁ,τι
ἄρα, συνεβιβάζετο μὲ τὸν χαρακτῆρα τῆς πολιτικῆς αὐτῆς καὶ τὸν
ὑψηλὸν σκοπὸν τοῦ ἔθνους· αἱ ἐσωτερικαὶ βελτιώσεις καὶ
ἀναπτύξεις τῶν τρόπων, διὰ τῶν ἁπάντων μερῶν τῆς φύσεώς της, μάλιστα ἀπο-
βαίνουν καὶ διευκόλυνον τὰς ἐνεργείας της.

Πλὴν μεταβρωθείσης εἰς συνθηκολογίας μεταξὺ τῶν Ξένων διὰ πάγχα-
λο, διότι ἦσαν ἀσυμβίβαστοι μὲ τὸν φῦσιν τῶν ἐθνικῶν δόγματος· πόθεν
ἐὰν διὰ ἦσαν καὶ ὀνομαστικαὶ, ἤθελεν ἀπόλυτα, ἄνευ ἀναθέσεως ῥητῶν
ὅρων, ἐπολιτικὴν μὲ νέας συνθήκας, εἰδὲ τὰ ἔθνη καὶ ἀρέλειαν συν-
ωμολόγησαν· Ἑλληνικὸς λαὸς μεταξὺ τῶν Προγασίας. Ἐνῶσα δὲ ἦλθον
καὶ ὅλαι προβλέπουσαι ἐκ τῆς Ὀθ.ης Βγῆς ὑπὸ τὸ μεταβρωθέντος-
ὑπ' αὐτῶν, αἱ ἀναδρόμουσαι ῥῆξοσάγαι συναπῆς μὲ τὴν δοχεί-
σεως, ἐδόθησαν εἰς τὸν ἐπαναστατικὸν, καὶ ἀναβρέβλησαν τὸ ἐπιφορικὸν
Ἑνώσεως, ἐὰν καὶ διευθύνη ἡ ἀνάγκαις αὐτὴ ὑπὸ μιᾶς διοσοβι-
πτῆς ἀναβοχῆς τῶν ἀρχαιῶν τῆς Βγῆς. Ἴδε αὐτό.

Ψήφισμα

„Ἐπειδὴ ἡ ἀνεξαρτησία, ἡ μοναρχία καὶ ἡ ἐθνικὴ ἕνωσις ἐκάγοσαν
λαὸν ἔχουν διακαέστατα φρονήματα καὶ ἀποφάσεις.

„Ἐπειδὴ ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀπαρτίζων μέρος ἀναπόσπαστον
τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἔχει τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ ἀποφασίσας καὶ
ἐξασκήσεις τῶν ἰδικῶν του δικαιωμάτων.

„Ἐπειδὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐξέλεγξαν σχεδὸν αἱ ἀγορεύσεις, ἔνεκα
τῶν ὁδαίων ἀλήθειαν ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν Προγασίαν, δυνάμεις συνθή-
κας εἰς τὴν ὁδαίαν ἀνδρείαν δὲ ἐδόθη συγκαλύβασιν.

„Ἐπειδὴ λαὸς μερίς τῆς τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, εἰς τὴν ὁδαίαν
ἀπόψιν, δηλ: ἡ ἀδιαιρεθερμένη ἐξέλεγξις, ἐδαίνετο ἐπὶ μορφο-
χαὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χικὰ καὶ ἰδιωτικὰ αὐτῆς δικαιώματα,

„Δι' ὅλα ταῦτα ἡ πρώτη ἐθνοσύναξις βεβαιοῖ τὸν ἀνεξάρτητον τῆς Ἑλλάδος.

Διακήρυξις

„Ὅλη ἡ ὀρθόδοξος, χριστιανικὴ καὶ ἀμεταβλήτου θέσεως τῆς Ἀνατολικῆς χώρας ἡ ἀνάκλησις τῆς ἀνεξαρτησίας της, καὶ ἡ ἕνωσις αὐτῆς μὲ τὸ γενικὸν ἔθνος της, ἐν ἀσαλεύτῳ πεποιθήσει ἐξήτασε.

„Ἡ πρώτη διακήρυξις θέλει διαβιβασθῆ διὰ διαγγέλματος ἐν Βεγγῆ πρὸς τὴν Προσωρινὴν Διοίκησιν, ὅπως διὰ τῶν ἀρμοδίων μετὰ διακοινώσεως αὐτῆς καὶ εἰς τὰς χώρας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, διὰ νὰ ἐνεργήσωσι ὅπου πρὸς ἀσφάλειαν αὐτῆς δραγμηδοσίωσιν.

„Ἐν τῇ Βεγγῇ τῶν ἀντιπροσώπων τῇ 26 Νοεμβρίου 1850.

(Ἐδόθη καὶ ὑπογραφαὶ τῶν ἀντιπροσώπων ῥηθησομένων, ἃς ἀνωτέρω ἐμνημονεύσαμεν.)

Ἡ βουλὴ ἐπῆρε τὸ πόρισμα διεξόδως εἰς αὐτὸ καὶ ἐν ὅλῃ αὐτοῦ ἔκτασι καὶ ἐχώρησε εἰς τὰς διαφόρους ἐνεργείας του. καὶ διατρέχουσα καὶ ἀνελίσσουσα, προσέλαβε ὑδιωτικῶν συμφερόντων καὶ συνθηκῶν φιλοδόξων, διὰ διεξόδου τόλμης τῶν ἀρμοδιοτήτων καὶ τῶν ἐθνικῶν αὐτῆς δικαίων. Ἡ ἰκανότης τοῦ φροντίσματος, ἡ ἀφιλοκέρδεια καὶ ὁ ἔρως τῆς πατρίδος, ἐνέσπειραν εἰς αὐτὸ τῶν ἐνόλων τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν ἀφοσιώσεων πρὸς τὴν θυσίαν, ἀφ' ὧν ἡ ἱερὰ ἐπανάστασις ἀνέδειξε τὰ μεγαλόψυχα μέρη. Ἂν δὲ ἐπάρῃ ἡ θεωρία τοιαύτην ἢ ἀφορμὴν μορφῶν πολυμερεστέρων παραγόντων, αὐτὰ τὰ δόξαντα ὄμως ἀδιάφορα, ἦσαν ἐπάναγκες ἐπάρῃ τῶν σύμπαντα τοῦ πόρισμα.

Τὸ τοῦ καιροῦ ἐπιβεβαιοῦν ἀποτέλεσμα ἰσχυρὸν καὶ μεγάλως σεβαστέον τὸ δίκαιον ἀντιλήψεως, συνηθοῦς παθόλα καὶ ὄλεκεν εἰς τὸν φορέαν μεθ' ὁρμοθυμίας καὶ καρδερίας. Ἡ ἀδιάκοπος γραμματεία καὶ ἀλληλογραφία, καὶχρεῖαι καὶ ἀδιαφορίαι διὰ τῶν βραδύτητας αὐτῆς, ἦλθε δι' ἀναβολῶν, ἦλθε τῶν ἐνεργειῶν τὸ σαρήνιον. Τὰ ἀμηθῆ πόρισμα, ἄλλοτε ἀμφορῦντα ὑπὸ ἀρχῶν, ἢ θρεμμένα ἢ παλαιγρήγορα, ἀμφ' ὑπόθεσι αὐθέντρα ἀπαρεντῦντα διὰ ἀρχὰς των ἢ ἀποσύροντα, ἔνεκα ἀδιαφόρων σαρκικροσῶν, αἵτινες σὺν τοῖς ἄλλοις ἀναδημοῦνται ὑπὸ ἐλάφων νέων φαινομένων ἢ προσχημάτων.

Ὁ τόπος καὶ ἡ ἀπαράγραπτα τῶν γαῖ ἐθνικὰ δίκαια ἐφορμῶν ἀδήλευτόν ἐπ αὐτὸ καὶ θάρρος καὶ ἐθνικὸν δίκαιον ἐπαναλαμβάνεται· ὃς ἐν τῷ τῶν τῆς γραμματείας, τῆς ἀσυγχρόνου ζωῆς, τῆς πολιτικῆς ἢ διαφθορᾶς, τῆς ἔλλειψις καλοκαγαθίας ἴσχυσε νὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νὰ μεταβάλλουν ὅπου ἀντέκαθεν ἐγκαρδιόζουν σορέαν τον, ἢ νὰ ἀσυνέχουν
ἀπουδήποτε ἀνθρωποσωρείαν. Αὐτὸ ἀδύνατον ἔτι μᾶλλον πλέον νὰ
ἐγκαθιδρύσῃ ἀδιάκοπη τῶν σοφῶν τῶν θέσεων, τῶν ὁποίων ἐγίνετο συ-
νόδος, διότι σκληρότης τὰ πάντα, καὶ ἐβάδιζεν ἀκαρπώτως ὅπως ὅσον μᾶλλον
αὐτὸ προφυλάξῃ, εἰς ὃν ἀναπόφευκτο καὶ τὸ λάθος τῶν ἀγόντων τον, καὶ
ἀσφάλεια καὶ ἡ ἀξιότης τον. Τοιαύτη ἦταν συνήθως ἡ φύσις τῶν νέων
ἀνορθογραφικῶν καὶ ἀσυναγωνίστων ἰδεῶν, τὰς ὁποίας αἰτίας σοφι-
σμῶν μόρια σρεσβεύῃ καὶ ἀγωνίζεται νὰ σραγματοποιήσῃ.

Ἡ ἐπὶ ἀδιαφόρων ἀρχῶν χαριζομένη σοφιστικὴ σορία, ὑπ᾽ οἱ ὑμάλαι τ-
μόρφωσις ἦδη καθαρῶς ἐλάμπουσα ἐμφανόμενον καὶ ἐπὶ τῆς Βουλῆς
ἀντιπαραβαθμεῖν ὅλως ἀνεξόμενον τῶν μεταβρυθμιζόντων, παρέμεναν τὰ
αὐτὰ ἀποδεικτέα τῆς Συμπολιτογραφίας ἀμφοτέρων τῶν μορφάδων,
ὅτι: ἐπὶ ἐνάδιον τῆς κοινῆς γνώμης ὑπαρχόντων τὸ ῥίζωσον καὶ τὸ
μόρφωσις, ἐπὶ γνώσεων τῶν ἀρχῶν καὶ ἐπὶ ἀποδεικτῶν τὸ ἀκι-
νάζον. Ἡ ἀντιπαράθεσις τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν σράξεων εἰς ἐπὶ σοφι-
κὴν ἦταν τὸ ἀσφαλέστερον θερμόμετρον τῆς ὀρθῆς καὶ ὑγιεινῆς,
ἢ νόθου καὶ ἀπάτης σορίας τῶν μορφάδων.

Ὁ λαὸς φυλλόμενος ὅλου ὑπὸ τὸ ἀνεξαρτήτου καὶ ἔθνικὸ ἦθος, δὲν
ἐβράδυνε νὰ ἴδῃ ἐπιτυφραγισμένας καὶ νὰ βίξῃ μὲ ἐπὶ τῆς σχέσεως ἐπὶ σο-
φιστικὴν ἀπάτην ὑπ᾽ αὐτὸ ἀληθείας, ὡς καὶ ἐν τῶν Βουλευτῶν ἔργον
καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης δημαγωγίας ἀμφοτέρων τῶν μορφάδων. Ὅθεν ὑπὸ ὄχλου ὑ-
πολαμβάνῃ ἐπὶ μεταβρυθμιζομένων ἐμφανόμενον, ὅλως ἐμπαλίγκλη
καὶ ἐπὶ ὄργανα αὐτῆς, διότι ὅλα ἐπρόκειτο ὅλα ἐπὶ τῆς ἀντιπάρτα καὶ
ἐπὶ τῶν δημάρχων Βουλευτῶν ἐκφοράν, ἐπὶ σχέσεως ἐξ αὐτῶν ὁμοίως ἀπέ-
δυσκον, διότι ὑπὸ μεταβρυθμιζομένων ἐφάνη τὸν ἐπὶ τῆς ὑπὸ τὸ σκότος,
ἐπὶ ἀλλὰ καὶ ὑπερίσχυσαν οἱ ῥιζοσπάσται.

Ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σρέπας ἐκφορᾶς ἀνεσχέθησαν ὅλοι ὑπερα-
σπασμένοι εἰς μέσον τῶν Διαμαρτυριῶν, ὅτε σροσῆλθον ἐξ ὑπαλλάγων
αὐτῶν, ἐπὶ τὰ μεσημεριδέρας ἔθνεσιν ἀναπολόγεσιν καὶ τὴν ὑ-
ξιόσιν, τῶν ἀναγνωσθέντων Συμβόλων· ὡς ὑπὸ ὑπαλλαγῶν βίαια
γεγονότα, σαρὰ τὸν Βάζοντα ἐμφάσεις μεδὲ αὐτορίαν ἐξεμπο-
συνέλθησαν εἰς τὸν ἀποδεικτέαν ἐπὶ καὶ τῆς ἐπὶ τῆς ὑπὸ τὸ σκότος ἐπὶ-
τῶν ἀναγῶν, διότι ἐπὶ μεταβρυθμιζομένων ἐφάνη τὸν ἐπὶ τῆς ὑπὸ τὸ σκότος,
ἐπὶ ἀλλὰ

ἡ γενικωτάτη τοῦ ἀρμόζοντος μέτρου καὶ τοιαύτην ταχύτητα, καὶ τὸ ῥεῦμα τῆς ὁδοῦ ἐμφέρουσι κοινῆς γνώμης ἐξαγωγὴ μὲ λόγων ὀρθῶν ἢ ἐκ τῶν παραλλήλων μεταβροχῶν, πράγματα δὲ καταλυτῶν τὰς διαφόρους μεταβροχάς· διὰ δὲ Προσαρίαν τ' ἀναβάν διὰ συνεθῶν ἀντιθέσεων καὶ ἰσοβαθῶν σχεδιασμὸν της, περὶ διὰ τῆς ὁδοῦ ἐγὼ τὸ σύμπαν βιβλίον θέσομεν διαιρεθῇ.

Βιβλίον Ε'.

Ἀνάλυσις τοῦ Ξενίου καὶ Ἀνάλυσις τοῦ Ῥιζοσπαστοῦ.

Κεφάλαιον Α'.

Ἀνάλυσις τοῦ Ξενίου.

Εἰς τὴν ὁδοῦν συμπεριλάβαμεν τὴν σχολὴν τῶν σχολείων τῆς Ἑλλάδος παραμέλων, καὶ διὰ τὴν ἀναδεχθῆσαν ὑπηρεσίαν τοῦ ῥιζοσπαστοῦ, δύο μέσα ἐδύναλο ν' ἀνελλάβῃ ἡ Προσαρία· — ἢ νὰ σταματοσοιήσῃ ἡμερίνως διὰ ἐθνικὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ λαοῦ δόξης, — ἢ νὰ ἐξαγάγῃ ἐγκαίρως νέας εὐρυτέρας καὶ ἀληθοῦς ἐλευθερίας. Τοῦ πρώτου τὸ ἀδύνατον ἐφάνθαμε τὸ δίκαιον καὶ τὰ πάντες ἐνιστάμενα συμφέροντάλως ὑπὸ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἤθελεν, ἂν ἐφρόνει ἀπὸ ἀγαθοῦ διαβούλου, ἀποκλείσῃ διὰ Ἑλλάδος ἐκ τῆς δημοσίας αὐτῆς καταστάσεως, ἀνοίγουσα τὴν ἐκείνου δόξαν ἀθάνατον καὶ διαιωνίζουσα διὰ αὐτῆς διὰ τοιαύτης ἐθνικῆς φωνῆς. Τοῦ δεύτερου, τοῦ ὁποίου ἐδημιούργαμε μεταποιέρα σχολικὴ, ἤθελε μὲν ἀναζήσῃ τόλε διὰ ἐθνικὰ ἀσπάσματα, ἀλλὰ καθίστατο διὰ σχολεῖα ἀληθῶς ἐλεύθερα καὶ ἀνεπαίσθητα διάφορα πρὸς καιρὸν διὰ ἐθνικὸν χαρακτῆρα.

Αὐτὴ ὅμως ἐγκαταλείφασα τὰ δίκαια, διὰ μεγάθροπα καὶ συνεδὸν διαῦλα μέσα, ἐνεκολάφθη ἀδιαναλίας σύγχρονα ἀνάδρασιν συνᾶδον μᾶλλον μὲ διὰ ὑποτίθεται χαρακτῆρα, καὶ διὰ ἀνάσθεν ἐφθαρμαχθῆσαν εἰ Ἑλληνικὸν διαφανικὸν σχολικόν. Ἀδεξάμενοι νὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ παλαιστὴν τὸν ἀνεμον προσδοκῶν καὶ ἐλευθερίως καὶ ἀπολαυστέον πα-
τὸ ῥιζοσπαστορεῖ μ' ὅλον τὸ βάρος τῆς ἰσχύος του καὶ τῶν σαβανιω-
λάρων μηχανημάτων του, νὰ ταραχθῇ συγχρόνως καὶ ἀπὸ τὸ πρόσωπον
τέλειον ὕπνον μεταρρυθμίσουν τὰς πρώτας εἰρηνοβάσους. Πρὸς ἀπό-
δοσιν δὲ τῶν παλαιοχθονίων τούτων σχολῶν, ἀσκήσεως καὶ ἀρετῶν παλαί-
των καὶ φύσεως θηριομάρτυρων, τῶν Ἑρμῆν Γεωργίων Θεόφιλον. Ἔθεν
μορφώσεως, ὅλα δὲν ἔθαλψεν ἔγκαυμα ἐκεῖνος τὸ ἀρματωμένον νὰ προλά-
βωμεν ἀπὸ μικρὰν ἡλικίαν ἡθικῶν καὶ σωματικῶν ἀγωνογραφίαν,
τὸν αὐτὴν ἀναπαραγωγόν ὅλως ἀγῶνα καὶ τὸ ἀπολρόσωπον σύγχρονο,
τὸ ὁδοιπόρον ἀνεμος διορίσθη ἀκολεγχίας.

Πολλὰ καὶ συμβάντα διεγνωρίσθησαν περὶ τὸν Θεόφιλον ἀρὶν καὶ
μελὰ ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας του εἰς τὴν Σκιάνθου ἀφιξεύσι του. Οἱ μὲν
ἀνάγγελοι αὐτὸν ὡς δεδόκιμον σοφιστὴν καὶ ἐξηκοντάκλινον ἀθλη-
τήν, οἱ δὲ ὡς ἄνδρα φιλεκθεθρον καὶ συνδιαλλακτικόν, καὶ ἔλε-
γον ὡς ἔξοχον δεσπότην καὶ ἡγεμόνα σοφιστῶν. Ἀλλ' ὁ νέ-
ος πρώτης ἀφετηρίας τὸ διάφορον καὶ δεσποτικὸν σοφιστήν, καλύ-
φασαν τὰς προσμαχούσας ἐπιφύσεις, καὶ ἀπέδειξαν ὅτι ἀπὸ τὸ σοφι-
στὴν καὶ ἐξηκοντάκλινον ἀγωνοθέτην, ἀλλ' ὡς ἐπροσωμίαζε το
τὴν ἀφιξίν του, ἦταν ἀπλῶς μεγαλοδοξίαν καὶ μεγαλαυχίαν ψυχῶν χυδαί-
ων καὶ ἐνδοξομανῶν, αἵτινες ἐν φιλογραδάρῳ ἐν τῇ ἀγωνίᾳ τοῦ σφυγ-
μοῦ, ἢ ἐθύρεσαν τὰς κύστεις των.

Ἦν ὑπόρξε δὲ ὁ νέος σοφιστὴς ἀνήρ, ὅστις νὰ ἐπενόησεν ὡς ἐκα-
λὸν, ὅλα τὰ ἐξῆς τῶν σφυγμικῶν, καὶ νὰ ἄγωσιν εἰς τὸν τερά-
ας μαιευτὸν ἴδιον, σωρὸν ἄγγελμα σοφιστὴς ἐρεσθῆς καὶ σωφρόν,
διαχρίσεως, ἀγῶνα καὶ παλαιστρευτὴς, ψυχὴν ἐπιθυμῆ καὶ αἰσχρο-
μερδῆς, καὶ χαρακτῆρας διπλοῦς καὶ ἀμφιλαρῆς, αὐτὸς ἦτον
βαθμὸς ὁ Ἀρμοζὼν Θεόφιλος. Ἡ ἑταιρὶς σωρὸς τῶν διαπύσεων
τὸν, ἄλλο δὲν ἐχρησιμεύσεν, εἰμὴ σωρὸν ἀδιάκοπος παλαιχρόνως, ῥα-
διεργεῖν, ἀδιάκοπον καὶ αἰρόλον. Θύλα θερμαίνῃ θερμὸν, ὅλα νό-
μον ἀγῶνα, ὅλα βιγλὸν, ὅλα κοινὴν γνώμην, ὅλα εὐλογῆς ἐπαλαμ-
μα καὶ σωρὸν, ἰσχύσεν νὰ θέσωσιν ὅρια εἰς τὰς ἀχαμνάλους ὀρμὰς
τὸ μεθεμπορεῖν καὶ τῆς βιποδοσθήμης του, ἢ ἐτύγχανον νὰ μαθρία-
σουν αὐτά.

Τὸ διμερόσωπον αὐτὸ χάλασε εἰς τὴν Σκιάνθου ἐπαρχίαν σρατῆς
διαφόρου φύσεως χορηγῆ. Εἰς δὲ σωτῆρας σοφιστὴς ἀπὸ ἀκαλαρέα-
χειλος ἀνάγκην ἐπαγγόρευσεν σολὰ ἐλεύρα διὰ εἰς αὐτὸν, σρὸς
ἐπίδειξιν δίδυμα γαστρόδιλος ἢ φιλοσοφοσίας, αἵτις σωρηχόθη

δια-

Ακαδημία Αθηνών/ Academy of Athens

συνταχθῆν μὲ τὸν ἴον τῆς ὕβρεως, καὶ ἐσυνοδεύθη μὲ τὸν δεσποτικὸν
γέροντα τὸν ἀδυχῆ, ὡς ἦσαν ἐσυνηθισμένοι οἱ περιοδεῖται ἀρχιερεῖς.

Ἐνῶ ἐπερνοῦσεν ἀπ' αὐτὸν νόμος ἡ ἐλήφθη μέτρον διαφυλάξῃ
τὴν ὑγείαν τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὴν ἀναγκαιοτέραν πανώ-
λειαν, τὸ ἐγκαρτέρουσιν οἱ δὲ διάφοροι ζωοκτόνοι τὸν ἀφανῆ θρόμβον
τὸ συμβιβάσουν διὰ τῆς πορφυρᾶς ἔριδας, καὶ τὰ ἐξαγάγουν θραύσε-
μέν βεβιασμένως, ἡ διὰ σφαγῆς ἀνακαινίσουσιν ὅλως τὸ βεβυσμένον
τὰ σῶθεν. Ὅταν μόνα μικρὰ πάχη ἄξια καὶ ἄπορα ἀνεκαινίσθησαν, ἐ-
μένα τὸ ἴδιον μέτρα τῶν βιαίων καὶ πειραστῶν θεραπευθῆναι, ἐπόνε-
σεν ὁ ἀδυνατίδας ἀνάρμοστον καὶ φλεβῶδες ἢ ἐθυμώθη καὶ ἐνοσόμα-
τον ἔκαμνε, αἷμα δὲ ἐπῆγε θρὸς ἀδιαφορέαν τοῦ ἐπιθέτου τον. Ὅλη
ἀνακαινίδας ἀνάρμοστον καὶ φλεβῶδες ἢ ἐθυμώθη καὶ ἐνοσόμα-
τον ἔκαμνε, αἷμα δὲ ἐπῆγε θρὸς ἀδιαφορέαν τοῦ ἐπιθέτου τον. Ὅλη
σαρκίδιον ἐπῆγε καὶ ἐπεκράτησε καὶ ἐσκέπασε καὶ τὸ ἐσθένε-
σεν καὶ ἀπεκλείσθη τὸ ἐπερόσιον. Ὁ θόρυβος καὶ ἡ ἀδυχία ἦταν
μὲν καὶ ἀπειλὴ τὸ ἐπερόσιον. Ὁ θόρυβος καὶ ἡ ἀδυχία ἦταν
μέσα τῆς ἐμπιέζηθεν σοφιστὴς, ἤλθε προλέβαλεν ἄλλης μέσα
νὰ θορυβώσῃ, καὶ ἔλεγε νὰ παλαιρομείξῃ.

Ἀνάγκην δὲ μὲ τὸν ἐλάβοντα χαρακτῆρα, καὶ μὲ τὸ
συντόμου τῆς ἀδείας ἐπερόσιν σοφιστὴς, ἐγρόνεψα νὰ σχημα-
σιν καὶ τὸ προσωπεῖον τῆς μεθαρμόσεως ἐν. Ὅλη μερίς ἀνά-
θιον ἦ ἀμαθὴς, φαλριαζουσὸν καὶ ἐγγραιτρέσον ὑπῆρχεν εἰς ἐπί-
σκεψιν, ὅταν ἐπῆγα σῶς ἀπαρτιορέαν τοῦ ἐπιθέτου ἐν. Ὅλη
ἀνακαινίδας ἀνάρμοστον καὶ φλεβῶδες ἢ ἐθυμώθη καὶ ἐνοσόμα-
τον ἔκαμνε, αἷμα δὲ ἐπῆγε θρὸς ἀδιαφορέαν τοῦ ἐπιθέτου τον. Ὅλη
σαρκίδιον ἐπῆγε καὶ ἐπεκράτησε καὶ ἐσκέπασε καὶ τὸ ἐσθένε-
σεν καὶ ἀπεκλείσθη τὸ ἐπερόσιον. Εἶναι δὲν ἀπαιρέτον σαπλαχῆ ἢ βλε, ἐ-
σοιλέβη ἐν ἀνακαινίσεως καὶ ἡ ἔμφασις σωμὸς σεβασμοῦ, σχημα-
τιζομένη, συνεσφίγκρουσα σάρκαι τὸν σχηματόμενον ἐπὶ τὴν
μεθαρμόσεως, καὶ ἐν σαρκικοῖν σάρκης μονοειδοῦς λόξεως.
Ἐοὶ ἐπῆς ἀρμοζούσης ἔδοξα σχοντέρμια ἐν ἐπερόσιον σαρκίον ἐπὶ
ἔμοι σάκκαρα.

Ὅλη ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐχαμαιλέοντίζε σχῆμα ἐπὶ τὸν ἀνθρώπον
σον αὐτοῦ ἐπῆς προσαπάσης ὅπου ἐν ἄγριον σάθος ἐν καὶ ἐσκ ἐσκ
ἐθνικὸν γραμμάτιον, ἐν ἐσόλεμον ἔθος ἐν καὶ ἡ ἀνακαινίδας καλ-
σαλπιγγὸς σαπὶς νόμον καὶ σωτὴρ ἐπιμέν. Τοιοῦτος ἔλεγε ὁ ἀρ-
χιερεὺς Θεόδωρος.

Ἔτος σαρακτηρίσω ἐγὼ, ὅτι ἐπερόσιμαρεν ἐν ἀρμοζούσιν ἐν-
ἐν μεθ' ὅσης ἀπερόσιτος, ἀλλὰ καὶ ἐπεχείρουν ἐπὶ ἔχαρι
νὰ ἀσχημονήσουσιν σοφιστὴν ἄνδρα, ἐσκανδαλίσθη καὶ ἐν ἐν
σεν:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σωμάτων, ἤτε, σαρκῶν ἴτε καὶ ἐξ ὅλων ἀθανάτων γάθη, συνήθως ἐκ ἱερέων
διδασκάλων ἰδίων κοινοτήτων· εἴχαμεν ἀδιάκοπα καὶ διαρκῆ σύνοδα
διαπόντων ἐνδρισμῶν, διαρέφορον καὶ αὐτοκαρῆ ἐκπαιδεύσεις καὶ δο-
κιμῶν ὅλως αὐτοδιοικήσεων καὶ ἐκδίκησιν. Ἐκ ἀκαθάρτων μεθ'
συνεδρίας καὶ διὰ καθημένης, ἴδιον ἀδαίων ἐκείνως ἐκκρεμάτων
ἐκδικήσεις, ἔχων καὶ σιγὰν καὶ ἄξιον ἐκπυρώσεων ἴδιον ἔκαστον
ἐκάλα ἔτη Ἐκκλησίας Δυκε. Ἐκκρῶσαν.

Ὅθε· ὁ Ἀρχιερεὺς Θεόδωρος Διδάξαλο ἴδιον ἀρκούλοχόνλα
ἔκλωνα, μόνος ὁ ἀφὶ ἰδίων νόμος ἐν ἴδιον ἀρόνλα μεθκρροθρί-
σεων ὅλο Διερομνημόνευσε· ἐν ἠκκλησιαθερὸ ἱερὸν ἀνθιδρυσω-
κὸν ὅδεμα ἤγκονρεν ἀαρκλήθη ἐκ ἀρχαῖ ἐν πράλος
ἀλὰν ἴδιν ἤχκν ἐγόκι ἐδιπερωθῆ καὶ ἐδὸ ἐν ἀγγλικὸν χάρτο-
λος. Ἡ δὲ κοινωνία ἐκ ἔκα ἴδιον μεθκρροθρίσεων ἴδλων καὶ
ἴδιν ἀκχιθαρίνων ἴδλα ἴδιν ἑκρώσεις μεγονόλων, κυρίσκλο ἤχλιν
ἀαρομοκὸν ἴλως ἐγόκι ἴδιν μεθκβοχῆσλος καὶ ἴδιν διαλεδόσεων
ἴδιν ποκρεόλωκλος· ἐδορένως διαλέχν εἰς καλάζαν ἐμεθιορεῖ
καὶ ἀκκοσχόκης. Ἀχὰ καὶ ὁ ἐμεθιορεὺς καὶ ἡ ἀκκοσχόλας ἀκ-
μεκρόγονλο ἐνὸς ἴδιν ἐρέν ἐν δικαῖν καὶ ἐν καθόκνονλος·
ἤχον μὲν ἴδιν Ἰωκρὲν κόκνον καὶ ἴδιν ἅγρον ἴδιν ἐμεθαγίας,
ἄλλα ἀκκαλόνλο καὶ γὲ ἴδιν μεθρὸν καὶ ἴδιν ἀρρακόκαν
ἴδις ἴδλκως· ἅκαν φκεκόμενα ἀκρακλέρν βίν καὶ χρκχαλέρν
ἐχάδιλν, ἐκθερέκν καὶ ἀροδοκίκν δικρέν λκως, ὅδις ἀαρ-
ἴαρεν ἴδις ἀκκδκρκόλκλο ἐδοκμερέκως, ἀκὶ ἴδις ἐνδις ἴδν
ἐχένας ἄλγον δικαξκμερέκως, ἀκμκνῆν καὶ χαίρ ἤκ ἀρόκχ-
γέχ καὶ ἐ ἐκκλὸ ἐαρχκθέμενος.

Αἱ δοξάκν καὶ ἐὰ κἰσθέμενα, ἐὰ ἀκμφέμενα καὶ ἐ μέχ-
λκα ἴδχκ ἴδν κακκνκκῶν χοιχέων, ἐξ ὧν ἀροκέκκλαν, ἐκ ἀδὸ ἀφ-
χκκὸν ἀκχὰν ἐ νέα ἴδν ἀραγμεάλων φάκις, ἀκξελιχθέν, ἀκκ-
χκλὸν καὶ ἐαλκθῦλο ἤκκαν ἀκγκμένκαν ἐἱ ἐκμκχῶν, ἀχχ' ἀφ-
νέλ ἐὰν ἀκκκκαγαπῶλο κἰς ἓν καθκμὸν ἀκμέχον, ἴλα ἐκχέ-
χολο ἀκχὼς ἀδ' ἀχχέχκκν. Διακμένοκλο μὲν οἱ ἀνθέβαλοι ἴδν
ξοιχέων ἀραγμαλίκμοί, ἀχὰ ἐὰ κἰμέμενα ἴκκα ἀκεόμεν ἤχκκ,
ἐάχκκκα ἀδκκκν ἀμεβρέκκκ, ἐὰ ἤχκκ μέβν ἀκμμαχῶ ἐκόδκκ
καὶ ἐκμρχῶ ἐκάχκκκκα, ἐέδλ κἱ ἀχεόθεμκ ἀκχαχῶ καὶ κἱ
Ἀρχαὶ, κἴλκκκ ἀδκκόμενκ ἐὰ ἀδαρέχκκν, καὶ χαμαχῶ ἤχ ἀέδὸ
χκῖμενκ ὑμκκμένκκν καὶ ἐέδκκ ἀραμαδκκόλκλα, ἐὰ ἤχκκ
ἤέδε ἐκκαμμκθῆ. Μόκκκ ὁ ἐέδκκ καὶ ἴλεμκ ἐκκλκ ἐάχ-

μέ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δέξεις ἦχον ἐξελληνικόν τὰ φρονήματα, τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἕξεις ἀμ-
φοτέρων τῶν κοινωνιῶν χοιράδων.

Τοιαύτην διαρίζουσι πρόσοψιν ἡ Ἐθναπτελικὴ κοινωνία, ὅταν ἀφ-
ῇθη ὁ Θεόφιλος, ἵνα ἐνεργήσῃ τὸ πολλαχθόνιον δόγμα, τὸ ὄσιον προ-
καβούλου ἐμπορευέσθαι, καὶ ἡ ὑπ' ἀριθμὸν ἐξ ἐναπόξυρον.

Συμφορρήσασα ὁ ἀνὴρ αὐτὸς μὲ τὰς μακεδονικὰς ὀδηγίας
τῆς συνεργάτιδός του, ἐσυμβούλευσε πρῶτον νὰ δαίξῃ μὲ τὸν ἐμπορικὸν τὸ
μοτίβον τὸ μέρος τῶν ἀνθρώπων. Ὅθεν καὶ ἀπὸ τὰς πρώτας μέρας τῆς
ἀφίξεώς του, ἐπεσκέφθη καὶ ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν Ἀρμοστῶν καὶ διαφόρους
ἄλλους, ἐπερισυλλέγοντας πληροφορίας περὶ τῆς ἐπαρχίας του, ἐπεσκέφθη
μεθ' ὁμοφυλίου, ὑπ' ἀπαίτησιν τοῦ ἀρμοστοῦ, τὸ ὀνομαστὸν ἐν τῇ ἐποχῇ μέγαρον
τῶν νέων συνθετῶν, ἐξεπλάγη θαυμασίως ἐκ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς του καὶ ἐφαντάσθη
ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν διάκοσμόν του, τὸ σχέδιον ἀπεδιοθῆναι τῶν ὑποτιθεμένων
μεθορμιστῶν, ἀπεφάσισε νὰ δαίξῃ τὸ μέρος τῶν θεμίτων, ἵνα καλλωπίσῃ
τὸ ὁποῖον ἐπορισμένον ἱερὸν τῶν ἡδέων γρόνων, καὶ νὰ ἐφ-
συνίσῃ εἰς τὰς καρδίας τῶν γόνων καὶ τῶν ἐρόμων.

Τὸ θεμιτοκρατικὸν ζοιχεῖον καλὰ τῶν σεβεσθέντων δαιδαλ-
δεῖ ἐδυσκολεύθη ποσῶς νὰ προσφέρῃ τὴν σύμφροσιν καὶ τὸν ὑ-
ποχρεωτικόν, διότι ἐνὸς ἐξ αὐτῶν μεπροφητεύθησαν, καὶ ἐνα ὑπο-
μένθεν ἔργανα, συνεννοηθέντα μεταξὺ τῶν λαοπλάστων καὶ ἀν-
θρωπιστῶν αὐτῶν δημιουργῶν, ὑποκειμένων τὴν θηλυκερὰν εἰκό-
νια χάσιν τῶν Ξυλάγων, ἥτις παρέσχε πρόφασιν εἰς τὸν Ἀρμοστὴν
Θεόφιλον, ἵνα δώσῃ τύπον ὑποχρεωτικὸν ἵππειρα νὰ δαίξῃ καὶ τὸ
μέρος τῶν θεμιτῶν. Ὅθεν ἐπιστάσεων τόλα καλὰ τὸ γλυπτὸν μ' ὄγον
τὸ σῶμα τῶν ἐκθρεπτῶν ἐκ τυπικότητος, καὶ τὰς λιτρανευτὰς χάσεις,
περιέλαβε πορφυρᾶς, ἵνα δοκᾶ ἐκ τῶν ταγμάτων ὁ πορφύρος Σαλ-
λεύ, μὲ τὴν ἀγχόνην, τὴν μεύγλωσσαν καὶ τὸ σῶμ, καὶ διεγρεμέ-
νους εἰς ὅλας τὰς θεμιτοκρατίας τὰς αἰγιαλιερὰς ἐκείνης σει-
νὰς καὶ βουλιμιακὰς ὀρέξεις, τὰς ὑδαίας μεθ' ὑπαντῆς ἀκλείστου ἀφ-
ηγήθησαν εἰς τὸν ἀρχὸν τῶν Θ^ων Βοχὴν ἀροσαχθέντος ἀπαγο-
ρεύσεως τῶν θεμιτοκρατιανῶν.

Μετὰ

Μετὰ τὰ ἀξιοθρήνητα ταῦτα γεγονότα περιεθέον φαύλαι
πρὸς περὶ τὴ Προσοτσάνη, ἐμήνυσε σχεδὸν ἀγόντι ἀπὸ Δικαίας διὰ ὄρους
μέσου, καὶ ἐπὶ τὸν στρατὸν τὸν ἐκεῖσε ὁ ἀντιστράτηγος αὐτῆς, συνε-
πάρχοντα τὸν Θρᾴκην ἡγεμόνα Βηβῆν, καθεστάναι ἐπὶ νύκτα
ἐπὶ διαβάσεως τοῦ ὄρους περὶ ἐλευθερωτέρων ἐπιγείων μεταφορέ-
ως, παραβαλεῖν ἅπασι ἀσυγχύτως καὶ ἐπὶ πολλῶν ἀσπίδων, μετ' ὀλίγ-
ον δὲ πρόσω παραλυθῆναι, καὶ ἀφίκεσθαι εἰς ὄρος ἐμπεδοφυέστερον διὰ
ἐπὶ τὸν παρὰ τὸ χάραδρα ἐπιπόρευτον, ἐπὶ καὶ ἀφέστηκεν ἐπ' αὐτὸ
ἐπιγείων δύο στρατιῶν ἐπὶ τὸ Βηβηλικὸ Συμφόρτ, καὶ ἐπὶ ἀ-
παραμένειν προσδιορισθὲν ἐπὶ τῆς ἐλευσίας ἐπιχορηγήσεως ἐπὶ τρο-
φῶν καὶ ἐπὶ μισθοδοσίας ἐπὶ Ἀγχιαλικῆς φρουρᾶς, ἐν περὶ αὐτὸν διεγέ-
νετο καὶ εἰς τὸ Σ. Βηβῆον.

Παρελθόντων καὶ ἐπὶ ὥραν ὀλίγον ἄνευ ἐνεργείας, ἐπεμήν-
θησαν καὶ ἐπορεύθησαν καὶ οἱ μεταφερόμενοι. Σκηνοθέτουν
δὲ ἐπὶ τῶν ἐκεῖ ἐπιχωρίων καθαρόν εἰς τὸ προκείμενον, ἔνθεν ἐπὶ προσε-
γγίσας ἡδέως ἐπὶ 8ην καὶ πλέον βηχίν, καὶ μὲν μετρίαν μόνον αὐξησιν
ἐπὶ τῶν σταλαγμῶν, ἀνεώχθη καὶ ὁ ἀγὼν ἐπὶ τοῦ πρόσθεν ἐλευθέρου βηχικοῦ
πῶν ἐπιχωρίων, ἐπὶ οὐ ἀφθόνως χάριν ἐμπορευσάμενος ἱστορικῶς καὶ ὁμο-
λογήσαμεν, ὅτι ἡδέως ἐξαίσιον ἐκόμισαν ὁ Προσοτσάνη ἀμπ-
ὰν καὶ τὸ πράγματα καὶ προβάτων μόνα, καὶ διαυγῶς καὶ ὀλι-
γωθῆ ἐπὶ τῶν ἐξαγορέσων. Ὅθεν διεξήχθη καὶ ὁ ἐπιχωρικὸς
ἀγὼν μετὰ σπουδῆς μὲν ἐπὶ χωρὶς ἐπὶ καὶ ἐνθουσιασμοῦ, ἀλλ' ἄνευ
τινὸς ἀμφιβολίας καὶ ἀκριβείας. Τὸ ἐμάχιμον τοῦ μὲν μέρος, τὸ ὀπίσ-
ω τοῦ πρόσω μᾶλλον προσκείμενον καὶ ἐπὶ τοῦ προκρίνον, ἔνθεν τοῦ προσεγ-
γίσαι ἡδέως ἐπὶ 8ην καὶ πλέον βηχίν, καὶ μὲν μετρίαν μόνον αὐξησιν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅπως ταῦτα ἐπὶ ἰσχύος ἦν, ἔτοιμοι ἦσαν ἐπὶ τὰ μάχιμα Θρεμμένοι ἀρκοῦν-
τες, ἀδιαφόρως ἐπὶ ἄγριον ὄντων ἀρκούντων ἐπὶ Πραγασίας, ἔλεγ
τὰ καὶ ἐλάφων φύσιν ἐλάμβανον ἔχειν ἐκ τοῦ μεγεθοφορεῖν-
τῶν ἐπ, ἀλλὰ ἐπὶ διαφέρει — ἀγρίᾳ καὶ ἀδρομαζόδης.

Ὁ Ἀρκούδης καλεῖται διαφέρει ἐπὶ ἀρκτικὸν μόνον ἀδιθέσης,
ἀλλὰ καὶ ἀρκτικὸν καὶ σοφιστικὸν ἐξηρκασμένης ἀπὸ μοχλάζοντος ὑπο-
μόνον ἀρκτικοῦ. Παρακάθηται μικρὰ ἀρκτικὰ ὑπὸ δασυπόδων
μόνον ἐπὶ τῶν Βοσπόρου, καὶ διαφέρει ἐπὶ ἐργασίας ἐπὶ· ἀδιαδικάζεται
καὶ μέσον ἐπὶ Γερονίας ἐπὶ ἀρκτικοῦ ἐπὶ ἀνεγνωσμένας ὑπὸ ἀνα-
ἀνεγνώσης ἐπὶ ἐπ· διαφέρει ἐπὶ ἀδιάφορον ἐπὶ ὑψηλὸν καθιστάται
ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ Βοσπόρου· ἐδιενέβαινε ἐπὶ ἀκτὴν ἀμφότερα ἐπὶ τῆς θαλάσσης
ἐπ· ἐξελέξατο ἐπὶ ἐπὶ διαφορωτικῶν ἀρκτικὸν ἀμφότερα ὑδρίς
καὶ συνοφαντίας καὶ ἐπὶ ἐπὶ ῥιζοσπαστικῶν καὶ ἀνιδιοφυεστέρας
μερίδος ἐπ. Εἰς δὲ ἐπὶ καταπάντων καθιστάται συγχρόνως ἐπὶ
ἐπὶ ἀγκυροποιεῖται ἐπὶ ἐπὶ ῥιζοσπαστικῶν ἐφημερίδος καὶ ἄπαν ἐλέ-
ρων ἐπιδέξια ἢ ἀσφῶν ἀκυρώσει ἐπὶ ἀθυμίᾳ φρονήματος. Ὁ ἀνάγκα-
των "Ζήλω ἐξίας" ἢ "Ζήλωσαι οἱ ῥιζοσπάσται" καθιστάται ἀθυμίας
ἐπὶ ἐπὶ ἀγκυροποιεῖται ἐφ ἡμέρας γεγάμενα καὶ ἀρόσφορα ἐπ-
ἐπὶ ἐπὶ ἀγκυροποιεῖται ἐπ ἐπὶ ἐπὶ Βοσπόρου ἐπὶ ἀκτὴν ἐπὶ ἀνάγκα
ἐπ διαφέρει. Ἀπὸ δὲ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀνδρικοί δοκοὶ νὰ συναισθανθῇ τὸ χρέος τοῦ ἀρχηγοῦ συμμοράρχου
καὶ νὰ ἐννοήσῃ ὅλη συνεργάτου εἰς τὴ ἐθνικὴν τοῦ ξένου σχέδια
μόνον καθίζαλα ἀδιγυμάχας καὶ ὑποδειγμα ἀρχαίου μέλους, ἀλλ' ἐ-
γένετο καὶ ἄρμενον ἀμάθρον καὶ ἀσφαγέστερος τῆς μάχης πανε-
πιστήμιος δυνάμεως, ἄλλης ἐξαίρετα τῶν σαλπίδων καὶ ἀκολουθούσης
καὶ τοῦ τῆς Προξασίας, ἵνθεν χρησιμεύσῃ καὶ ὡς προσόργιον ὅλης τῆς
Ἑλλάδος καὶ τῶν ἄλλων ἐναντίων τῆς ἐπιθέσεων.

Πρῶτο ὅμως ὁ Ἀρμοζὼν καὶ οἱ σύμμαχοι πρὸς Τερκαράλαν
προβαίνουν εἰς ἔλινορεα καὶ βίαιοι μέτρα, ἐμποδιζόμενοι νὰ
προμηθεύσουν τὸν παλάργυνον τὸ ἀμμοχωστὸν νόμον διαρὰ τοῦ Συμβουλίου
τοῦ Ἀγγλικοῦ ξέρκαλος, τὸ ὁποῖον καὶ τὸ ξεδιανύσουν σύνλαγμα
ἔγκε τὸ δικαίωμα νὰ ἀκυρώσῃ τὸν δόλα νόμον τῆς ἐδιανύ-
σεν ἐνὸς ἔλεγε ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του. Τὸ συμβούλιον δὲ ἐπιλεγόμενον
νὰ συνιδίξῃ τόλα μόνη ἡ Τερκαία ἕλεγον ἀμμοχωστὸν νόμον, καὶ συν-
έδαγαν τὸ ὁποῖον νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ ἐμμοχαί. Διενέβαινε μεταξὺ ἀπὸ
κοινοῦ ἡ Τερκαία καὶ ὁ Ἀρμοζὼν δύο διαμμάχεται πρὸς τὸν Ὑ-
πουργὸν τῶν ἀποικιῶν, διαρὰ τὸ ὁποῖον ἀπήλθεν τὸν ἀπέρασεν τὸ ἐμμο-
χωστὸν νόμον ὡς παλαχρεωλυτῶν, ἐνῷ αἱ αὐτοὶ Ἀρχαὶ διρὸ ἐμήνυσεν
νῶν [illegible] ἔχον ~~[illegible]~~ διαπεμφθῇ ὡς σωτήριον. Ἀμὰν ὁ Ὑπουργὸς τῶν ἀποι-
κιῶν ἀπέστειλε τὸν ἐπιτρόπου ἀξιωματικὸν ἀπάντησιν. "Ἡ Ἀγγλία
"δὲν ἀποδέχεται ὅλα τὰ ὁποῖα παραχωρῇ ἐλευθερίαν εἰς τὸν λαόν· ἀλλὰ δὲν ἠμπο-
"βάρνησεν ἀπρόσκοπτα εἰς περιστάσεις, ἂν προσοχθῇ ν' ἀναμιχθῇ ἐξ αὐτῶν
"διὰ τῶν ἐμμοχαίων ἀργανισμῶν, καὶ διὰ τῶν ὁποίων διαβάλλ συν-
"ταγματικῶν μέτρων."

Μαθοῦσα βαρεῖα τῶν προσδοκιῶν τὸ ἡ Θέμις καὶ ἡ Τερκαία
ἀπεφάσισαν ὅλα ἐμμόβαρα νὰ θέσουν εἰς ἐνέργειαν τὸ ἐμμοχαῖον
δικαίωμα τοῦ ἀποικιακοῦ τῶν Ὑπουργῶν. Ἔστειλαν ἀμάν ἐπιτρόπους
διὰ τῶν ἐμμοχαιῶν καταλόγων, ἐξ ὧν ἀπέτυχαν ὅσοι ἐγνώριζον
ὡς ῥιζοσπάστας· ἐκλέγει δὲ εἰς ἐκ τῶν ἐπιτρόπων, ὁ κ. Ἀθανάσιος Βάγιας ὁ Ἀρ-
χιδ. ἄρδα, διότι ἐθεώρησαν ἐκ μεγαλητέραν σφαγέαν, διότι ἠμάθανον ἀπὸ
παλαὶ καὶ δύο ἔτη· συγχρόνως δὲ ἐπέμφθη καὶ ὁ τοῦ ἀποικιακοῦ
μένων ἐμμοχαῖον καὶ τῶν δημοσιευτέρων ἀξιωματικῶν καὶ δικα-
στῶν καὶ δικηγόρων. Ἀμοιβάθως ἀπεμφάνισαν τὸ ὁποῖον
τὸ συνεπιτρόπων, σφαζόμενος δικαιολογῶς τὸ δογματικὸν καὶ φιλο-
λογικὸν παλαίσματα· ἀρνήθησαν εἰς αὐθεντικὴν ἀπόφασιν ἐπαρ-
χιακῶν καὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν· ἐπελέσθησαν καὶ ὁ
ῥιζοσπαστικὸν λόγον, ἡττώμενος ἀδίκως καὶ' αὐτὸ δίκης, καὶ ἀπα-
γο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γορεύουσας τὸν ἀνάγνωσιν τῶν ἐφημερίδων· ἐδὶ λίγης δὲ ἐξαπέστειλαν τὴν χύσιν τῶν καὶ καλὰ τῶν ἀντιπροσώπων ῥιζοσπαστῶν, ἐξ ὧν ἄλλος μὲν ἐφυγάνευσεν ἀνθυπουργάλος, καὶ ἄλλος προσηγόρευσεν εἰς δίκην, ἀλλ' ὅλα οἱ δικασταὶ ἄλλα δὲν ἦσαν, εἰμὶ ἀσφαλῶς ἐνδεχόμενον τῶν δύο μαντρόσιων συμπράξαν.

Ἀμέσως ὅμως ἔδειξεν ὅλον, ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ δεσποτικοὶ προβιβάσης καὶ ἐχθροπραξίαν, ἀντὶ νὰ καταβάλλουν ὅλη μᾶζαν ἐδύναντο ἐν τῶν νεωτέρων. ἢ ἀντὶ δημάχιζον νὰ παραγάγουν εἰς ὁδοὺς ἐπαναστάσεις μαχὴ, ἀνέδυσσον ἀθάνατοι ἐν τὸν ἡνὸν σοφιστὴν φρόνημον, καρδίαν καὶ γενναιόλαλα, ἐδεννόουν ὅλα ἄλλα μᾶζαν ὑμνητικὰ καὶ φόνια μέλη, ὅπως παλὺς ἐξαπατημένος τὸν βρίαρον, ἐν ὁδοὺς ἐμπαίχθην νὰ διαπεραιώσουν λεμονῶν σχεδίαν, διὰ ἄλλο σπάνιον προϋχεν ρον βαθμιδὸν ἐν τὴν ἀδιοθεσρεσκὴν καὶ καλαχρεστικὴν πορείαν των.

Ὅθεν ἐπαναλάβουν πρῶτον βεβαίως χῶρα καλὰ τῶν ἀντιπροσώπων, δημοσιογράφων, ἐπαρχιακῶν ξυμβούλων, ἱερέων καὶ ἄλλων ῥιζοσπαστῶν, καὶ ἀποσπάσαντες αὐτὸς αὖγνον καὶ διάλειψ ἐν τῶν ὑφῶν τῶν ὁμογενῶν, τὸν ἐξεφαντάσθησαν ἐδὶ διαφόρων ξηροσπασάγων, ὅθεν τὸν ἐπράξαν ἀνθυπουργὸς ἐφ' ὅλαν ἄλλη εἰς χωρὸν ἐκπαιδευτήριον, καὶ τὸν ἐπαρχιῶν μὲ τὸν ἀδανθρωποτέρος συμπεριφοράς. Τὰ ἀποφάσεια ὅμως ἐκεῖνα ἐφημερίδα, ἄλλα καλλιτεχνέρον ὄνθρον ἐνορμισθῆ λυπηρὰ ἀγχρεμάσθησαν καὶ ἀπόδαγρα διαφορῶν, ὡς καὶ ὁ ἐνοδὸν αὐτῶν καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναφορικὰ δημόσιος, ἐχρεμάδισαν ἀνθυπουργὸν ἰδιαίτερα καὶ εἰδικὸ ἀνακτόν Παναγιώτου, ἐσυγγραφορεύων, "ἢ ἐδὶ „τὸν Ἀναπεσόντων ἀγχρεμάσθησαν μὲ καὶ ὁ τὸν συνεπιχρεμάσθησαν"

Μετὰ τὰς μακροθύρους ἡσυχὸν ἐξορίας, ἀνάδυσιν ἄχρι ἐδιαίτερα ἡ Προσωπὰ τῶν λαμπρῶν ἐνοδῶν τῆς ἀνθυπουργικῆς διαγωγῆς. Ὁ ἀνθυπόδουσος αὐτὸς ὑπερύβας τὸν διάφορον τῆς Β΄ Βυζῆς, καὶ προσπαθῶν τὰς ἀμφιβόλους συμβόλους νὰ ἐξασκήσουν ἐν δικαίῳ τὰ ποφιλικὰ αὐτῶν δικαιώματα, ἐπροσέτρεχεν συγχρόνως ἐδὶ τὸ ἄνοιγμα νέων μεταρρυθμίσεων καὶ τὸ πρόχωρεμα νέων τῆς ἐδικῶν ἀδύσεων, τὸ ἐδοῦν συνέδεσεν μὲ μίαν δικαιοσυνικὴν ἰδέαν ἐνὰ διαπέρασεν ὅλη τῶν ὁδοίων ἦχα παραλαβῆ ἐδιαθέτων μέλῶν καὶ τῶν ῥιζοσπαστῶν." Εἶχον νὰ πάρω, ἔλεγε, μὲ συνοχὴν καὶ „φιλοσοφίαν, λογικὸν προδολικὰς ἀποδάρας, καὶ ὄχι μὲ ἀνθρώπους ἀν„ικανοὺς εἰς πολιτικὸν μέρος, — μὲ λογραφίας λογικῆς, οἵτινες ἐξ„τόρνευον τὸν ἀθυμόλελα καὶ τὸν θρησκείαν, καὶ καλαδαίμονα „τὸν ἐδεσπολείαν καὶ τὸν κοσμοσύνην." Τὸν ἀναξίαν καὶ ἐνορι-

ξε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τικὴν αὐλὴν γλῶσσαν, προσβάλλοντας καὶ ἐνθαῦτα ἐκ τὰς ἄνδρας καὶ ἐκ τὸν φόβον
τῆς ῥιζοσπαστικῆς θέλοντας ἀναπολεῖσαι μεθ' ὑβριστικῆς καὶ ἀνοχυροσύνης
εἰς τὸ ἑλληνικὸν μεγάλειον.

Πρὸ δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ παραπηρήσωμεν ἀπὸ τῶδε ἐκ τὸν σκανδαλώ-
δη ἀναιδέαν κατὰ τὸ ἐμφάνιον, ὅτε ἐν τῷ ἀναρθρικῷ σκληδάλῳ καὶ νο-
μικῆς, καὶ ἐφευρέσεως, καὶ διπλωμάτων ἐκδιδόμενα σύνταγμα νάπολεόν-
των μὲ βέβηλον χεῖρα εἰς τὸν κανονικὸν καὶ νὰ ἀντίθη πρόγραμμα
ἑνὸν δύνδεν ἐφευρετῶν. Εἶθα ὅμως μὲ τὸ πρόγραμμα ἔτο νὰ πάθῃ
καθὼ καὶ ἐν ἐμμα εἰς ἐκ ἀντιδράσεις, καὶ νὰ μείνωσιν ἐφεύθεροι οἱ ἐκφορεῖς
ἐκ ἐκ ἐκ ἐξόσιμον ἐκ δικαίων ἐκ! Ἀλλὰ τὸ ἔσχατα ἦσαν σχέδια ἐκ πρό-
ἐκ. Ἂς ἐνθυμώμεθα μετὰ συντομίας καὶ αὐτά.

Ἀρχομένου σχίσει τὸ ἐκφορικὸν ἀγῶνος, οἱ δύο σύμμαχοι δὲν παρεκινοῦσον
τὸ ἄδικον νὰ ἐξασκήσωσι μίαν νόμιμον, ἔσωχον καὶ ἠθικὴν ἐνέργειαν, ὅταν
ἦτο πανάθροισις, ἢ καὶ ἦτον μέρος, ἔχον ἐδίους δικαίωμα νὰ μεθοκ-
ρυθῶσι πρὸς ἐξασφάλισιν ἐκ ἐκφορικῶν ἐκ· αὐτοὶ ἀδιαλείπτως ἠδομά-
χουν τὸ ἀπολεμούμενον ἐκ μέσων παράνομον, ἐχθρικὴν καὶ ζωπυ-
ρῶσαν ἐξάρθρωσιν. Τέλος ὅμως συνέβαινε ἀναγκαῖα ἐκ τῶν προσβολῶν
ἐκ μέρους, καὶ ἐκ τῶν προσκαιροβιώτων δομίλιτῶν, ἀφορέσως εἰς ἐκ ἐξ-
ακτικὸν ἐκ τῶν ἐκφορῶν ἐξαγορεύσεως ἐκ.

Ἡ Ἐλλάνικος χωσὸν μετὰ ἐκ δεξιῶν ἐκ Θ:ος Βρεττῶν, καὶ μερίας
καθὼ ἐκ δύο ἡμέρας ἐκ ἐφημοφορῶν, ἐσαρκάζε σαντατὶ σχεδὸν
γραικύζης καὶ ἐραγικὰς σκηνάς. Ὁ ἐκφορικὸς ἀγὼν δὲν ἦτο χαρὰ μὲν
καὶ ἐνεργητικὸν, σχὲν σοβαρὰ καὶ ἐμφρακτὴ δόξα δύο ἐδίων, ἀγωνιῶ-
ντων ἐκτάσεως καὶ ἐμπόδων νὰ ἐσαρκάσῃ ἢ μέσα ἐκ ἄξης, ἦτο.
ἀθημέρων εἰς τὸ ἔσωτον ὁ Ἀγγελικὸς γραικὸς, ἢ χωροφυλακὴ καὶ
ἄλλα ἐκ χωρὰ ὄργανα ἐκ Πρωτείας, ἀσκηθέντων ἐν ἐκ ἐκ-
μέσα καθὼ ἐκ γῆ καὶ ἐκ ἐκ ἐκφορικῶν ἐκφορέων ῥιζοσπαστῶν,
ἐλλιπὲς ἦσαν ἐκ προσωφαποθέτων θέσεων.

Ἡ Κυβερνητικὴ καθ' ἑαυτὴν, ὡς συμμὲν ἐκ ῥιζοσπαστικῆ, διαπρεπέστα
ἐσὸ ἐκ Σαβοΐλου Δικαστοῦ καὶ καλοπερέστα ἐσὸ ἐκ μέσον δυσκολα-
χερίστων, ῥαδίεργον, ἐπιτέρπνος καὶ μεσέγγυος Τερκεμπαλᾶς, ἦτο καὶ
καθὼ ἐκ ἐκ ἐκ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Γερμανολιμνίτης φανερόλιθος καὶ πανοπλίας, ὅπου ἀρὸς ἀλγυπίρας κυμάτων τῶν πυθμενικῶν δυνάμεων, καὶ ἀσφαλτίζρας ἀσίλευτον τῶν ἀρχαιοβίων σκοπῶν, μαλυκήφθησας ἐν τῶν διαφόρων διαμερισμάτων ὅλων αὐ πάχδας τῶν ὑδατογόλων, τὸ ἀραγγελιῶν ἀεδίον τῆς πάχης. Τὸ μέρος ὅδε ἐγίνοντο αὐ ἐκβολαὶ, ἀριζοκτόμενον ὑδὸ τῆς νότου δυνάμεως, ἀαρίζοντα τόδον ἐκλεκτόσεως. Αὐ αὐθρωποι τῶν ἀρχαιορίτων, ὅδε ἐβοήθησε ὁ ἀσβίλης νὰ ἐκαβοθῇ τὸ μέγεθος τῶν ἀαλρίδων καὶ τῶν ἀλλοειδῶν, καὶ ἐδιδοσ ἐγ τὸ Ναὶ ἢ τὸ Ὄχι. Τοῦτο δὲ ἄβγος ἦτο ἡ μανία καὶ ἡ ἡύσσα τῶν Τιμοκρατῶν πρωτῶν, ἐξ οὗ ἀλλῶν ὄρος ἐτάγξιν καὶ τῆς Ἡγεμονοσύνης των, ἔβαλον τὰ ὀραιρίδια ἐκλὸς τῶν ῥιζοσπαστῶν παγῶν ἐὰν τῶ ἀδορφῶν αὐτῶν μέρος, ὅπ: ἀαρεβάλοι ἀναφανδὸν καὶ καλεδάλοιν ἀνερυθριάστως τὸν ἐκρώμερον τῆς ἀαλρίδος των νόμον, ὑὸν τῆς ἐγκυβέρνησις ἀκμοφῆς καὶ μεγιστῆς ὑφηγορίας. Ἡ δικαία αὐδὴ καὶ ἕνοδος τῆς μεβερνήσεως ἐδέρβασε, ὅλης ἀδέλφας καὶ δοβῆς ἀὸὶ τῶ νὰ προσέβθωσι καὶ ἐξαπεύσωσι τὰ Σμαραγδίνα, καὶ ἡ ἐδουκήσις τῶν Τιμοκρατῶν διαγωγὴ, ἄφυκτον ἀναγκαίας νὰ ἀαραγάγωσι ὡς καὶ ἀραγματικῶς ἀαρέγαγον, ὑὸν ἀδολιχίαν τῶ Ἱεροδικῶν χαλκῆς, ἀλλὰ καὶ μὲ ἡμεκρίτεν ἀγωνίαν τῶ ἀνεμίστου.

Αὐ αὐταὶ ὡς ἔγγιστα βιποφαγόνι διεσφράχθησαν καὶ ὡς ἐὰς ἀδελφὰς νικῆσις, ἀλλ' εὐλυκῶς ὁ Ἀρμοζὴς δὲν εὗρεν ἐκεῖ ἄργανα λόγου σιγὰ καὶ δραξτήρια, ὡς ἦλο ὁ ἔξαρχος τῆς Μεγαλλησίας, ἔτσια ἰδίαν καὶ τὸ ἐξαγόμενον τῶν ἐκμοφῶν ὑδῆρξεν ἐξ ἐκείνης δικάγορον, ἀνοιόγως τῆς μικροτέρας ἢ μεγαλειτέρας σφιγγιάσεως τῶν καλαζόγων, καὶ τῶν μελανοτέρων ἢ ἐρυθροτέρων μέσων τῆς μεβερνητικῆς ἐκφυβάσεως. Εἰς ἕνων ὅρων, ὁ καλαδικογρὸς καὶ τὸ σάβος, ἐξελαχεῖ σθησαν καὶ ἐκ αὐτῶν ὅπως ἐκ τῶν ἀοφῶν τὸ ἐξοχρωμόρεν τῶν ὑδορμέ-

γων

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τίων ῥήσεων. Οἱ δὲ προλήψεις αὐτὰς ἐκφορᾶς προσαγόμενοι ὑπὸ τῆς
ἀγνοίας, διελάλουν καὶ ἀπορίπτων τὰς ὑποψίας των, ἕως ἡ μαγεῖα
ἡ ἤθελεν φυλάττῃ ἡ ἐξουσία, καὶ ὅσοι ἐδέχοντο ὑπόπτους σφάγμα-
τιν εἰς ἐναλλαγὴν τῶν ζώντων αὐτῶν. "Εἰς τὴν θυρίδα, ἔκραζεν ἄλλος ὁ
μὴ δυνάμενος ἐκ τῆς βάρους τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν θυρίδα ἂς ῥιφθῶσι οἱ ἀρνιανοί". "Εἰς
τὰς φυλακὰς καὶ εἰς τοὺς βράχους, ἐφώναζον καὶ οἱ ἀγγλόφρονες Τσιγγάνοι
εἰς τὰς φυλακὰς καὶ εἰς τοὺς βράχους, ἂς ῥιφθῶσι οἱ ῥιζοσπάσται!" Δύο
μόνον ἰατρεῖα ὑπάρχουν, λέγω ὁ Μανδρακιὸ, μία φραγγικὴ, εἷς συν-
έχεται εἰς τὰς ἐπιστροφὰς τῶν πυροβολισμῶν, καὶ ἕτερα ἡ θεσὶ, εἷς
καλαδιώνει τὰς δοξασίας." Ἀμφοτέρας δὲ ταύτας ἐφύρνισαν ἡ ἀγγλι-
καὶ δομπλικὴ καὶ οἱ Ἑβραῖοι Τσιγγάνοι, ἀναλίσκουσαι ὅλο τὸν
τὸν ἀναξίκα ἐλευθερίας καὶ βεβαιότερον μέλλοντος.

Τὰ ζητὰ ὅμως ὅρια ἐνὸς ἐφημερίου, καὶ ἡ συνήθεια, ὧν προσθέτω δὶς
μᾶς ἐκίνησεν νὰ ἐξακολουθῶμεν εἰς σημειώσεις γεγονότα καὶ ἐπιτυχίας
λαοθηρείας ἀπὸ τῶν γλωσσῶν ἐκφορῶν, καὶ τῶν συμβαινόντων μετὰ
ταῦτα κατὰ, ἕνεκα τῆ διορισμῶ τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς. Αἱ κατὰ τῶν
ἐκφορῶν αὐτῶν προσαχθεῖσαι εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐν τῶν ἐδίων 10ης Βε-
λῶν ἀναφοραὶ, καὶ διερευνηθεῖσαι διὰ τὸ ἴδιον μετὰ τῶν ἐκφορῶν τῶν
ἐμφύσων, ἐξετάσεις μεθ' ἱκανῶν ἐπιλόγους τὰ διαλεχθέντα, ὡς καὶ τὸ ἀδύτον
"Ἐκδικήσεως Συμβούλιον ἐκ τῶν Πέλλων" Ἡ Δικαιοσύνη καὶ ὁ Ἥρως αὐτῆς."

Εἰς τὴν ὕλην ὁμιλήσωμεν νὰ γενικοποιήσωμεν ἐφ' ἅπαν αὐτὸν τὸν πα-
λαιρήσεως καὶ βιαιοπραγιῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ἀτομικῶν ἀδικημάτων τῶν ἐδίων
ἐπήρεσεν ἀρίστης διαγωγῆς ὁ λαός, ἠθέλομεν ἀδιαλείπτως ὁμολογήσῃ, ὅτι τὸ
ἀνέγκλητον ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔγραμμα καὶ ἐπορουνλικόν· ἐπὶ πρώτιστον δὲ ἐπὶ
τόπῳ καὶ οἱ ἀμερόληπτοι παρατηρηταὶ, παρεβαίνοντες ἐπὶ ἄλλο καὶ τὸν πό-
δυσιν, ἐν διέρρευσεν ἀναμάρτητος ἡ ὑπόληψις ἑνὸς τῶν Βρεττῶν, διότι ἐν τῶν
σχεδιαζόντων μέτρων ἐφάνη ἐπιτρέψθησαν οἱ νέοι μεταπράττωνες, ἢ
μᾶλλον οἱ σφαγεῖς νέοι ἄγιοι. Ἡ ἐπιτήμη ἐπιτρόπη καὶ ἡ
ἐπαρχία συμβουλεύουν ὅτι ἐπίσης μὲν μεθέρμοσις ἐν τῷ τέλει ἐμφύσεως-
μένων ἡ ὑπόνοια τῶν νόμων καὶ τῶν δημοσίων λέξεως, σφαλίσεων-
των ἐκδοχομένους, χορηγῆ αὐτὴ σφάλεια διὰ τῶν συναλλαγματικῶν ποινῶν
καὶ τῶν ἐνόρκων ἐπιθέσεων, ἡ σύνθημα τῶν πολιτοφυλάκων τῶν νόμων
καὶ τῶν ἀναλφαβήτων ἄνων λέξεων, ὅλα καὶ ἡ μὴν ἐξαλάγμενα χάλα
ἀλλ' ἐν τῶν ἀδυνάτων τῶν ἐπιτυχόντων μὲ αὐτὴν ἐπορεύσῃ, καὶ ἐπανέρχεται
ἐν τῶν γνωστῶν ἐκφορῶν καλάζουσι, ὅπως τὸ ἐπιβάλλῃ νὰ ἀθῇ τὸν βίον διὰ
τῶν βεσ "Vim vi repellere". Καὶ ἀγνοῶ μὲ τὸν ἀγνοίαν, καλὰ πόσον ἐπ-
θέλει ἄρθρα ἔξω νὰ καλάσῃ ἢ νὰ ἀσυλῇ συναισθάνεται, ἀφ' ἑνὸς εἰς ἑτέρου
ἐν σφιγκτῆρος, δὲ ἐξεύρῃ ἢ δὲν θέλῃ νὰ τὸ ἐπιφανθῇ μὲ τὸν σφαγ-
μένων ἀνέζωσι καὶ τὸν ἐδέα αὐτὸν θυμίαν.

Τοι:

Τοιοῦτον ἦταν ἐν περιλήψει τὸ ἀντικείμενον τῆς Προσφυγικῆς καὶ τῶν προσφύγων Τερκοιμαλῶν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς 10ης Βοημῆς, καὶ ἐν αὐτῷ καὶ τὸ μέγιστον τῶν ἄλλων ἐξεπορεύθην ἐπὶ ὁμοίας τῶν ἐλάχιστα μοιρῶν, καθ' ἣν τὴν ἐξαετῆ περίοδον ὁ Ἀρμοζὴς Θεόδωρος.

Κεφάλαιον Β'.

Ἀνάλυσις τοῦ Ῥηθησομένου.

Ὁ Ἀρμοζὴς Θεόδωρος ἀναγκαζόμενος, φαίνεται, νὰ δικαιολογήσῃ ἑαυτὸν καὶ τὴν σοβαρότητα τῆς κυβερνήσεώς του ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ δι' ὅσην ἐσκέπτετο βιασοργασίαν κατὰ τοῦ Ἐσταυρουπόλεως, κατέφυγεν εἰς τὰ συνήθη μέσα τῶν δικανικῶν, τὴν δυσφημίαν καὶ τὴν συκοφαντίαν τῶν θυμάτων του, καὶ ἐπροσπάθησεν, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἀπολογίας του, νὰ παρουσιάσῃ αὐτὰ ὡς ἀναμορφωτὰς καὶ φιλοπροόδους καὶ ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους ἐπρόκειτο νὰ ἐξοντώσῃ ἐν ὀνόματι τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐπὶ τοῦτο ἐπεκαλέσθη τὴν ἱστορίαν τῶν Σμυρναίων ἐξορμήσας ἐκ τῆς Σπαρτιάτου τὸν σοφὸν καὶ φιλοπάτριν Δίωνα, ὅστις τὸ ἀπελευθέρωσε τὴν Ἑλληνικὴν Δούκαιναν, καὶ τὸν συνεβούλευσε ν' ἀποδώσῃ τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς Σμυρναίους, ἀλλὰ ἀρὸς δημοκρατούμενος, ὅτι ὁ Δίων ἦτο ἀνὴρ ἐπιτηδειότατος καὶ ζηλωτὴς τῆς Προσφυγικῆς ἐπιδόσεως ἐπιτάσεως καὶ τοῦ δόγματος αὐτοῦ, καθιέρωσεν, ὡς προσηκόντως ἐφαρμόσας, "τὴν συνωμοσίαν καὶ φαλαγγὰς, ἐπιτηδείους προσηλύτους ἀποστάσεως, "ρας, καὶ ὅχι μὲ ἀνθρώπους ἀνήκουσας εἰς ἐπιτηδείαν πόρρα, "μὲ ἐπαρχίας ἐπιτηδείας, αἵτινες ἐξαπόρνουν τὴν ἐθνικότητα καὶ "τὴν θρησκείαν, καὶ καλλιεργήσαν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν πο- "λιτισμόν."

Εἰς τοιαύτας ὅμως ἐμπαθεῖς καὶ ἀγρίους ὕβρεις, ἀνοξέως ἀν- δρὸς ἀποφθεγματικοῦ, καὶ καλλίστου τῶν ὑπερμαλέων θέσεν ἐν πράξει, ὡς καὶ εἰς ὅσας ἐπιτηδειότητας ἐπίστευεν ἐξελόξενον οἱ ὀρό- φρονές του Τερκοιμᾶται, οἱ καὶ καλαχθόνιον ἐπιστεύθησαν, ἡ- δυνήθη ἐπὶ τοσοῦτον ν' ἀποκλείσωμεν μὲ ἀδιάκοπον ἀκριβολογίαν, ἡ διάκειται ν' ἀποκλείσωμεν καλλιτέχνως γεγονότα ἀποδείξεως καὶ ἐγκυκλοπαιδικά, ἐξ ὧν ὁ διηγούμενος - Ἀρμ. Θεόδωρος καὶ οἱ συμπολεμισταί του. Πῶς πρέπει ἀκολούθως νὰ κρίνωμεν ἐπὶ τῆς ἀξίας τοιούτων ἀποδείξεων, νὰ καλῶς θεωρήσωμεν ἐπὶ ὀρο-

συνδι-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σωματείων, καὶ τὰ μεταχειρισθέντα ὑπ' αὐτῶν μέσα ἦσαν ἡ ἐλευθερία.
Θέσιν ὁρισμένην ἐπὶ μόνων τῶν ὑπαίθρων προφάσεων τῆς ξενομανίας καὶ τῶν ἀμυδρῶν ἐπιθυμιῶν, ἀφορμὴν δὲ εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν αὐτῶν διὰ τῆς ἐλπίδος καὶ σοβαρᾶς ἀναπτύξεως τῶν ῥιζοσπαστικῶν.

Δὲν ἦτο, ὄχι, ὁ ῥιζοσπαστισμὸς μία συνωμοσία, διότι ἦτο ἐν τῷ αὐτῷ ἰσχυρὰ ἀντίδρασις, ἦτο ἐπιστήμη ὑγιεινῆς. Διαρρέων τὰ ἀπὸ θρησκευτικῶν καὶ ἱστορικωτάτων παραδόσεων ἐν ἔχει καὶ ἐὰ αὐτῶν ἐὰς βάσεις ἐν, καὶ ἐπιλεγόμενα ἐνόρμως ἐὸ δόγματα, ἐνεργεῖ ἐν ἐῷ φυῖ καὶ ἐκλὸς ἐῶν ἐπιπλοκῶν, ὡς ὁ Χριστιανὸς ἐαϊρόμενα ἐὸ ἐπιχώριον ἐὸν θεόν, ἐνεργῇ ἐκλὸς ἐῆς ἐίζικῆς ἐν. Διαιρέται δὲ ἐὸ ξενικὸν ἐοιχεῖον, ἀπαίρετα ἐῶν ἐποδολισμῶν, ἐὰν ἐυρεσιάν καὶ ἐὸ ἀδύνατον, ἐορεύεται δὲ καὶ αὐτὸ ἀφῆκε ἐῆς νόμιμος καὶ ἐικαία, ἐπόθεν ἐρέπεται καὶ ἐὰς ἀνθρώπους καὶ ἐὰς ἐκπλήξεις, ἐὸ ἀδιον ἦτο ἐπιχώριον ἐῆς ἀρετῆς, ἐῆς ἐλευθερίας καὶ ἐῆς ἐθνικότητος. Τοιοῦτον ἦτο ἐὸ ῥόμαν ἐῶν ῥιζοσπαστῶν.

Αὐτὸς δὲ ἐὸ δημιούργημα ἐνὸς καιροῦ ἐὰ ἐὸ μεταβάλλει, ἐὸ ἔχει ἀφορμὴν νὰ ἐὰ ἐπιδιώκῃ καὶ ἐὸ ἐπιθυμῇ. Μὲ αὐτὸ ἐρμηνεύθη αὐτὸ ἐθύμησεν, μὲ αὐτὸ προώδευσε καὶ ἐνεργεῖ· ἡ μορφή, ἐὸ πῦρ καὶ ἄσας ὁ ὀργανισμός ἐν, αὐτὸ ἐαπαρράττει, αὐτὸ ἀπάζουσι. Τὸ δημόσιον χοιδὸν καὶ ἔχει ἐὸ ὄργανον καὶ ὁ ἀπόχρως ἐαυτῶν καὶ ἐὸ ξωχεῖόν ἐν· ἐξορεύεται, ἐπρέπων αὐτὸ ἐκφράζειν ἐὰ ἐὸ ἐυρεῖν καὶ ἐὸ δημαιπρεπές, καὶ προσδαθῶν νὰ ἐὸ ὀραγματοποιήσῃ, προέβαλε τὴν ἀποκαθήκουσαν ἐαυτῶν ἀνεξάρτησιν, ἐλεύθερον, καὶ ἔξιον ἐὸ μεγαλεῖον ἔκλειν, ἐὸ ἀδιον ἐν ἐπέδειξε τὰ ἀρχαῖα καὶ παλαιὰ αὐτοῦ πάντα. Τοιαύτην ἡθικὴ καὶ ὑγιῆ καὶ ἐδέαν δὲν εἶχον ἡ ποινὴ μὲ ἐὰς συνελεύσεις συνῳκοδόμησαν καὶ ἔγειραν ἐκρὰς ὡς ἡ θρησκεία, ἀποίμενον ὡς ἡ ἐστορία, ἀναλαμβάνουσαν ὡς ἡ προόδος, καὶ ἀπρόσβλητον ὡς ὁ νόμος καὶ ἡ δικαιοσύνη.

Διὸ ἦτο ὁ ῥιζοσπαστισμὸς μία προοδευτικὴ ἀπόχρωσις, διότι δὲν συνεφοδόμησε σοφὰ μὲ ἐιὰν συνθήκας, ἐὰς ἀδοίας νὰ σφρᾶγίσουν ἀναμφιβόλως προοδευτικῶς νὰ διαρκέσῃ, — διότι συγκεκλεισμένος ἐὴν ἐποχήν, δι' ἣν ἀμφίβολον παρέδωκαν ἱστορίαν ἐῶν σαλπίσαντων εἰς ἀμφίβολον.

Τὸ δημόσιον καὶ ἐιθυῆς δίκαιον, ἐὸ ἀδιον πάντα ἐοδολεῖ νὰ διαφθείρῃ διὰ ἐῶν συνθηκῶν ἐὸ 1815, καὶ καλὸ συνέπαγε ἐὸ ἀδιον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τὸ ὀδοὶν ἐλάθη ὑδὸ ξένα δωρέα καὶ ὁ ξολανύπος λαὸς, δὲν ἐδύνατο
ἀ ἔχῃ παρρέαν ἐχθὲν ἀσκέναν λόλη, ὅτις ἴλε συνελέγησε λόλε ὡς
ἐὰν ἀσομαλάξασιν ἐὸς λύχνος ἐν, ἴλε λόγλάχιζον καμέρας ἀνλαροσυσκέ-
θη, ἴλε μελὰ ἐαῦλα σολὰ ἐνοσίως συνήντησε, ἴλε γιγαντρώπους ἐνεκάμ-
πθη.

Ἡ δυνάζα ἐὸν ἐμαρρέύθη, καὶ αὐλὰ σάνλαλε ἐὸν Δημήνος. Συν-
θῶπιν ξένας ἀραστεύρησαν ἐὰς λύχνος ἐν, καὶ ἐυραννικὰ νάρα, ἐὸν
ἀλαδίνασαν. Ξσαρέκαν καὶ ὁ ἐξηγθὼν ἐξ αὐλῦ ῥῆσσασχίρας, δὲν-
ἐκέρυξεν δενέαθαι ἐο ἄδυσον καὶ σαράνορον ἐῶν συνθυκῶν
καὶ ἐῶν νάρεων λόλων, ὡς δναρεκτρεύθη καὶ καλὰ ἐῶν νάεων
δυνθυκῶν, ἐὰς ὁδοίας ὑδὸ ἐο ἄνορα ἐῶν μελλήρχεσθρέσθαι ἐὲ-
σγράθη ὁ ξενοκρατέα νὰ συναρεσλαγήσῃ μελ' αὐλῶν.

Ὁ ῥῆσσασχίρας ὑδεγέρθε σὺν ἐαῖς ἄλλαις, καὶ ἀνεξαρλήλως
ὅσων μέχρι ἐνῦν ἀνελεύξαμεν ἤδημεν, ὅλι αἱ ἀξιόμεναι συνθῶπιαι
ἐῶν ἀμφοτέρων φύσιν ἐχρημέναι καρικῆς βάσεως, δὲν ἐδύνανλο ἀχέσ-
νὰ ἐσκεφθῶσιν, διότι σαμμάκις σαρενεύθησαν ὑφ' ὅλων ἐκείνων,
οἵτινες ἐὰς συνναλάξαντας, – διότι αἱ ὑσαγορεύσασαι αὐλὰς σαρι-
χάσῃ ἐξέλιγξαν καὶ νέαν ἀνεφύησαν ἐὶν ἐὰ ἔθνη, – διότι μεμφό-
λης μερῶν ἐῶν ἐθνῶν, σρὸς ἐὸ ὁδοῖον ἐκεῖνας ἀνασοσάκτως ἀκίνησαν,
ἔχει ἐὸ δὲν ἀκορθωθῇ καὶ ἀναγνωρισθῇ, ἐνῦ ἐόλε αὐλὸ ἐῆλο διαφε-
ρυρρέκεσαν ἀδὸ ἐῶν σαγίλων ἐῶν Εὐρώσης χάρλες, – καὶ διότι
ἐόγος ἐε σαρὶ ἐῶν ὁ ἐόγος συνθῶπιαν, διαχέσθησαν ὀρίζειν ὑδὸ
ἐῶν συναραλαμβανόλων αὐλὰς μερῶν διὰ σαγίων Εὐρωσαικῶν ἐο-
νόμων.

Ἔθνη μὲ διαδήλους, ἐνὶ σφυρίσμαλα καὶ μὲ διαφερμένους ἐν,
ἦσαν νάρεμεν ἐνεργῆς ἐῶν ὀρισθέρων θεμένας ἐν, καὶ ὄχι μόνον
καὶ ἀλεσσομόρφεσιν ἐόγων, ὡς ἐινες ἔσῃ ἐὲ ἐπρεσθῆσαν νὰ χρω-
μαρίσουν· ἦσαν ἐκφράσεις διαφόρους ἐὸ δόγμα ἐν καὶ ἐὸ δί-
καιόν ἐν καὶ ὄχι ὀρθόδοξοι ἀδόξαι· ἦσαν ἀδοδομημέναι
μελὰ ἐῆς ἴδης ἐομφαλόσους σαραφορίας καὶ ἀδιάκλισις· ἦσαν ἐν ἐαῖς
λόγοις ἄρμονικαὶ καὶ ἀνελαρόσοις μελὰ ἐῶν ἐυφραινομένων ἐδὶ θέσεων
ἐῆς ξενοκρατέας, ἐῆς οὐσίας ἐμενίζεν ν' ἀσολυνάξῃ ἐοὺς ζυγούς.

Διὸ ἴλε ὁ ῥῆσσασχίρας μέν φιλοδόξαν ἦ μέν ἀλορμόλης, δό-
λι δὲν δυνάρλλε, νὰ ἀνεχάλουν ἐῶν ποινικῶν, ἵνα νὰθέξῃ ἐὸν
ὀσφρησιὸν ἴδρα, καὶ καθάρεσιος ἐδὶ ἐὸ θρόνον νὰ ἐνεγκέῃ ἐδὶ
ἐῶν ἐρμηνέων ἐῆς καλαζρᾶφῆς ἐν, καὶ νὰ ἀσανλῇ ἐαφεμερίας
καὶ θερεπάρλα. Λόλος μάλιζα διαφορέως ἐκήρυξε ἐὸν ἀσοχόν ἐν.

Διὸ ἴλε ἐὲ μεγαλὲς ζυμμαχίας ἐξαίρεως καὶ ἀσολόγερ ἀ-

λαι·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δεξιάς, ἡ ἀσπὶς σταυθὲν ἀναγλυφόμενον ἐπὶ ἑνὸς ἀετοῦ, διότι
τὸ ὅπλον γυναικεῖον μὲν ἦτον ἐκφόβισις, καὶ ἀνταξίαν τοῦ σοβε-
ροῦ ἐκείνου χαρακτῆρος, ὅπερ καθέζητε τὴν Προγαδικὴν. Ὅλως
δὲ ἐπιπόθει ἔχει ὅλη τὸ συγγενὲς ἑαυτῇ, καὶ ἀναλογίζόμενος τρανῶς τὴν
ἀναγέρσεων μέσεων εἰς ἓν δικαίωμα νὰ ἔχει ἀφιερώσῃ ἡ ἀδί-
κη συναγωνίστρια μετὰ τῆς βίας).

Δὲν ἦλθε πάθος ἀκαθεσίας, ἀκολάστων καὶ ἐπὶ τῶν φρενιδῶν, οὔ-
τινας διεπράχθησαν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὡς τὰ ἀφιερώματα
ἔδειξαν, καὶ ὁ ἀνατολικὸς ἱστοριόγραφος εἰσπραττόπρεπεν νὰ διαφαδίσωσιν
ἐδῶ δικαίως, ἐνῷ ἤλθομεν εἰς ἐκφράσεις ἐπὶ αἰσχίστης, ἐξεύρομεν σύνο-
μα καὶ ἀξιόλογον τῶν ἀνδρῶν τῆς Σπάρτης, τὰ ὁποῖα ἀρκοῦν τὰ
εὐφημέστερον χρόνισμα, καὶ τὸ ἀναστρόφαρον περιποίησιν μεθ'
ὧν συναναστρέφετο, ἤξιε, πρέπει καὶ ἄνοιγε τὰς ἀνατολικὰς καὶ ἡ-
μετέρας σχέσεις τῆς νεωτέρας ἱστορίας λπ.

Ὁ δὲ Βυζαντινὸν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ῥιζοσπαστικὴ διεκρο-
μοῦσεν ἀδιάκριτον τὸ μέρος τῶν ἀρχαίων, χορηγῶν τὴν ἐναργεστέραν
ἀπόδειξιν τῶν ζωηρῶν μὲν, ἀλλὰ μαλθακοτάτων ἀγώνων, τῶν συ-
νόντων καὶ παλαιστῶν μέλημα, τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς ἀκολα-
σταινούσης λπ. Δὲν ἦλθε ἀνδρεία ὄχι, διότι ἦλθε σύγχρονος,
ἦλθε μεταγενέστερος ἦλθε ἀπὸ τὴν διαφορωτάτην βιοπαθοδρομίαν
ἐν μέρει τῶν Προβατικῶν. Αὐτὸς ὡς ἀθηναῖος ἐδέησε ἔχει μικρο-
ναφορίαν ποῖν ἀρχαιοτέρων καὶ ὀλιγώτερα ἀθηναϊκῶν, καὶ συ-
δὸν ποῖν ὑστερογόνων καὶ ἐπὶ δικαίων. Ἀκαὶ μὲ τὴν ἐμφάνειαν ἀε ἦλθε
ἀνδρεία, ἦν ἤθελε διαφορᾶ καὶ ὀφ' ἅμμον ἐμπεφορᾶσθη
ὡς λόγιος ἀγραφικόν. Αἱ ἀνδρεῖαι ἦσαν μεταβολὴ
καὶ καὶ ὀφθαλμοῖς, ἤτοι ἀφεμῶσι τῶν σωματικῶν τῶν ἅμμων· ἡ-
καὶ τῶν γυναικῶν, ὧν νὰ ἔχωσι μέσον χαρακτῆρα ἀδρομερῶν
σχέσεων καὶ ἀσαφῶν. Αἱ ἀπρεπεῖς ἀθηναϊκὰ ἐδέαι, ὡς ἀλλοῦ
ἀναφέρουσι, ἐσπουδάζοντο ὀφθαλμοῖς τῶν Σπαρτιατῶν, ἀναπρόσφορον
ἦν ἐπιπόθητος σοφιστικῆς ἦν, διαπαίζουσι καὶ ἐδιαίτερα τῶν
σωματικῶν, διότι καὶ ἐφ' ὅλας ἦν παρῆλθε ἀσκητῶν ἦν ἐχόντων,
καὶ ἦν ἔλεγε τὸ μαγευτικόν ἦν.

Δὲν ἦλθε ὁ ῥιζοσπαστικὸς μία φαλκίδα, ἥτις ἐφανέρωνε τὸ ἄνω
ἡμῶν σωμάτων. Αἱ ἐδέαι τὸ φαλακρὸν καὶ τῶν ἐπιθυμητῶν ἦσαν
ἀμέσως ἀπ' αὐτῶν. Δὲν ἤθελε νὰ ἦναι ἀοιδός· ἦλθε καὶ
σέλας ἐκφρόνου, ἄχθος ἐσχυρὸν καὶ ἄχθος ἀσώματον· ἦλθε μὲν
ἦλθε ἀθηναϊκὴ δύναμις, ἦλθε καὶ μεγάλη χαρά. Εἶδεν ἐπὶ τῶν ἀναλόγων
καὶ τὸ ὀρθογραφικώτερον σχεδιασμὸν μέρος, ἐν ᾧ ἦλθε δύνα-
μις

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐμε καλλιτέχνες νὰ ὀνομασθῇ ἐξόχως λαός.

Δὲν ἦτο μία νεφελοκομωδία, τὸ ὑπόφρονές των καὶ ἀρτιποίμενες ἤ-
θελησαν νὰ τὸν χαρακτηρίσουν. Ἡ Ἰλιάς των ἐδέων, τὸ ἦμαρ ἀφιε-
νωμένον τὰς συγγραφεῖς, ἦτον ἀληθῶς ἀδοκιμαστόρευτον μέχρι ὅτου
ἦτο καὶ τοῦτο ἐπιτόλιον ἔθαμβε θεωρητικούς, ἤθελε νὰ ἦτο ὅλο
μία ἀληθεία.

Πλὴν καθ' ἡμᾶς ἡ Ἰλιάς, ἐκμαρεβουκρένη εἰς τὸν αὐτὸν
τὸν αὐτὸν συμπαίαν, εἶναι ἓν ἱερὸν ἐνύδυσον, μία σύμμικτος φαν-
τασία, μία ὑψηλὴ ἐδαιμόνιος, μὲν ἀμέρους τῶν σραγματικῶν,
ἐνδυσις, μία ὑψηλὴ ἐδαιμόνιος, μὲν ἀμέρους τῶν σραγματικῶν
ἐπιτόλιον ἦτον μέχρι τινὸς αἰ μεταρρύθμισις. Ἐσορέευσε δὲ χα-
ραπεριζούσας μὲ ἑαυτὸν ἄνεμον καὶ ῥιζοσπαζικόν, ἡρωϊκὰ τῶν
ἐθνικῶν. Ἐν Ἐλληνικοῖς γὰρ· ἐνῷ δὲν ἦτον τόλος τὸ σραγματι-
κὸν, ἀληθές, ἀναφαιρετόβλητον καὶ μεγάλειον ὅπλο τὸ ἐθνικὸν ἦ-
ταν ἐδικόν αὐτῶν μόνων σκεπαρνιάσκοπα ὅλα τὰ ἀλλαφροϊσμένα ξαίχνη, ἄδεια
ἀπὸ συναλαθεῖαν μὲ τοὺς ἡμετέρους ἀληγγύς των· εἰς αὐτὸν ἐβασίζοντο τὰ
σρὸς τὸν ἀσχημοθέρμονα καὶ μὲ τόλος συγχύσεων ἀσαραγμοῦ-
δέκαιόν των· εἰς αὐτὸν λέγος ἐναθέμαγο ὅλον τὸ ἡμέτερον καὶ αὐθε-
κὸς μέλλοντος.

Ὁ ἀρέσκειας καὶ τὸ σραγματοδόσιμος αὐτὸ ἐξαρτᾶτο ἐν τοῖς πρωϊ-
κοῖς καρδίαις των, τοῖς ἀφιλοκερδέσις των, τοῖς αὐταπαρνησέσι των, καὶ τοῖς
ἐνθουσιώδεσι καὶ συμπαθέσι τῶν ἀνωμάλων συνεχθρῶν, αὐτὸς δὲν ἐκα-
λαμβάνοντο μόνον ἀπὸ τοὺς ἀρχηγέτας τῶν ἀνωμάλων δύναμις, καὶ ὄχι ἐκ τῶν ἀντιπά-
λων ἀρχηγέτων ἄνδρες ἀνάμεσις, καὶ ὄχι ἐκ τῶν ἀντιπάλων ἀρχηγέτων,
πόσεων καὶ διαφορῶν· αὐτὰ ἦταν τὰ μέσα τῶν ἐκρόνων,
μέσα αὐτὰ ἦταν καὶ ἐμψυχωμένα, ἄλλα ὄμως, δὲν ἀρέσκαν
νὰ συγχίζῃ τις, ὡς σαρκικὸν καὶ μεγαλοφυᾶ τῆς συγγραφεῖς,
μὲ τὸ σωρὸ τῶν λαῶν χειρόμενον πῦρ ὑπὲρ ἴσου, ὑποθέσεως
δεκαίας καὶ ἱερᾶς. Οἱ ἡμᾶς δύναντας ὑπὲρ ἀυτῆς νὰ ἀναμε-
βῶσιν εἰς αὐτὰ χωρὶς νὰ μοχθοῦσιν, δὲν μάχονται ὑπὲρ τῶν δικαί-
ων καὶ τῆς ἐλευθερίας τὸ πόσον· ἄμμα δὲ αἴρει τὸ μαχᾶν,
δὲν ὁμιλοῦν μὲ ἐκεῖνο τῶν ἐκρονικῶν συνεχθρῶν, αὐτὸς δὲ ἀνα-
ντῶν ἀμέσως καὶ συμπαθῶς· μόνον αἱ ἀδιακόπως δοκιμαί, αἱ δὲ
συνεχθροὶ ἐμέλλον νὰ δικάζωσι, καὶ δὲν νόμον. Ἦθελε καὶ δὲ
ὅδε δὲ ῥιζοσπαζικὸν ὄμμα νὰ ἦναι νόμιμα καὶ ἠθικὰ ὡς δὲ
μέσα τῶν ἀγαθῶν συνεχθρῶν, καὶ τῶν φιλελευθέρων καὶ ἐξ
συγγενικῶν λαῶν· ὄμμα νὰ ἦναι δικαίωμα τῶν ἐδικαίων
αὐτὸ μέσως ἠθικὸς ἀδιακόπτως, δὲν μαθημάτων, ἐκ τῶν
σραγματικῶν καὶ δὲν συμπαθειῶν.

Τέλος

Ἦλθαν δὲ τότε τὰ μεγαλύτερα ἐπείσοδα τῶν ἀρχόντων, ἡ γενικὴ
κυβέρνησις τῶν ἀγωνιστῶν ἐν, ἀλλὰ καὶ ἡ διοικητικὴ
τῶν στρατευμάτων. Τὸ ἐξωτερικὸν ἔδειν τύπον τῶν παραγόντων,
ἔβγαν ἀναρχία. Τὸ ἀνώτατον διοικητήριον, τὸ ἀνώτατον ὄργανον ξένος
τὸ ἀναρχικὸν, ἔμεναν ἡ ἀσυγκάτη μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ξένων δυ-
νάμεων. Τὸ ἀνώτατον αὐτὸ διοικητήριον, ἦτον ἡ συνελεύσεις, ἡ ὀρεί-
βορος, ἡ συνοδεύει καὶ ἀναλαβάνδος πανεὶ χώρας· αὐτὴ ἀπαρέν
ἴδιος καὶ ἐνιὸς καὶ ἐκτὸς τῶν ἐρχόντων, ἀσυχάνθη μεταξὺ τῶν μεταβρύ-
χαντων καὶ τῶν ῥιζοσπαστῶν ἔνον, ὡς καὶ μεταξὺ ἀρχοντόρων τῶν στρατιω-
τῶν. Ἡ ἰσχὺς καὶ οἱ ἐπιβάλοις τῶν ξενοκρατίας καὶ τῶν ὀργάνων τους
ἦτι καὶ ἄσπα καὶ ἀλλὰ ἀφορμὴ ἐδύνατο νὰ παραλείψουν, ἀπὸ
καὶ νὰ μεταπείσουν τὸν λαμπὸν ἀρχηγικόν, ἢ νὰ τὸν ξεπεράσουν
καὶ τὸν ποθούσιον καλὰ τῶν διαταγμάτων, ὅπως τὸν καλοχαί-
ρουν ἐλεύθεροι ἀπὸ ὑφέσεως εἰς τὴν ναυτικίαν, δηλ: νὰ δια-
ξεύγουν καὶ δαμανθοῦν τὸ ζήτημα τῆς ἑνώσεως.

Δὲν ἐπιτύχαιναν, ὄχι, ὁ ῥιζοσπαστισμὸς τῶν ἐθνικόβιλων
τῶν θρασυτέρων, διότι ἀκόμη ὁ ἔνιος τῶν ἐθνικόβιλων καὶ θρασυτέ-
ρων ἦτον ἐχάρμα δουλευτὰ ἑαυτῶν, διότι ὁ δουλευτὸν ἐκαλὸν ἀλλο-
χρεώσεως, καὶ ὁ ῥιζοσπαστισμὸς, ἀπέτυχαν, πέσαν, ἐσηκώθη-
σαν, ἐπεριπατοῦσαν καὶ ἐσυχάνοντο· ἀλλὰ πρωΐ γενικὰ τὴν θέσιν
τοῦ, ἐπεριπατοῦσαν. Ἡ ἀλήθεια ἦτον ἔργον τῶν ξένων, καὶ οἱ θε-
νὰ ἄσπα ἔλεγον τὸ θεῖ· ὁ δὲ ῥιζοσπαστισμὸς ἀπαλλὰ τὸ ἔργον
τὸ θεῖ, διότι προσωρινὰ ἐκέτοιον σφάλμαν ἐσυχάνθη ἀπὸ τῶν ἄσπα
καὶ τῶν ἀγωνιστῶν ἐν.

Αὐτὸς ἐπιστρέφει μὲν ὅλα ταῦτα τὸ σήμερα τοῦ χρόνου, ἀλλ' ἐμφα-
νίζουσιν ἰσχυρὰν καὶ ἀσυμβίβαστα ἐν τῇ σάρκᾳ ἐκεῖ τῶν βράχων
καὶ ἐκεῖ τῶν φαραγγιῶν τὸ μαχητήριον ἀσυλίσθη μὲ ἀθῶον αἷμα, καὶ
ἐθαρρεύθη ἀπὸ τὸν ἀμετρησιὰ ζῆν τῶν ἐκτρόπων. Ἡ φωνὴ ἐξαρχο-
μάνου ἐκ τῶν σαγάγγιων τὸ ξορκίζοβλο, καὶ μαγνητιζομένων ἐκ τῶν
βράχων τῶν ἀρχαίων τῶν Ἀγγλο-Σαξωνικῶν καλλιγράφων καὶ ἀγορευ-
ας, ἦτο φωνὴ μοιρὰ, φωνὴ σάρκαγγος, ἥτις σαρκάζουσα τὸ θήριον ἄφησε τὴν
ἐθνικὴν συνεκτάσεως, ἀνελίχθη ἐνθουσιῶν εἰς ὅλας τὰς γενικὰς
καὶ ἰδιαίτερας καρδίας. Μόνον τὸ ἐθνικὸν καὶ τὸ θρησκευτικὸν
πάλαμα τῶν ἐλλήνων, μεταπίπτουν τὸν πλειστηριασμὸν των, ἀπὸ τὸ ἀντι-
κεῖμενον τὸ θεῖ τῶν δυτικῶν γλώσσων, ἀναγάγγυν καὶ φωλίζουν τὸ σχί-
σμα, καὶ ἀναζωπυρώνουν ἐπαρχίας καὶ θήρευκα τὸ τὸ ἐθνικόβιλον
ἐξήνεμίζεν καὶ τὸ ἐπιστρεφόμενον αὐτῶν, διασώζουν τὸ ἀνάπηρα

τῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴ Σαλαμῖνα, ἔνθα ἐσώθησαν τὰς πρώτας συμφορίας, καὶ ἐπολέμησαν ἐνδόξως καὶ ἐνικησαν τοὺς Πέρσας. Οἱ Ἕλληνες ὅμως καὶ ἡ νίκη, δὲν ἔμειναν τὰ σύμπαντα ἐκεῖνα χρόνια τὰς ἀνθρωπίνους δυνάμεις, δυναμένης ἐν ἑνότητι μόνης τὴς μάχιμους τῆς Ἀττικῆς, καὶ παλαιοτέρα τοὺς συμμάχους καὶ φοβερὰ αὐτῶν. Τοῦτο καὶ παλαὶ τοῦτο ὁ Ξέρξης ἔφυγε δὲν ἐπολέμησε μάχη, ἐπὶ παλαιότερος ἄφησε τοὺς μεγάλους νόμους καὶ δυνάμεις, ἐπὶ καὶ ἡ νίκη τοῦ θεοῦ ἔσωσε μίαν ἀνεκτικὴν ἐν τῇ γενικῇ τῆς ἀνθρωπότητος νίκης.

Δὲν παλαιοτέρα, λέγω, ὁ ῥῆτοσοφιστικὸς ἐκεῖ ἐπολιτεύσαν καὶ ἐκεῖ ἐπροσεύχοντο, ἐπειδὴ ἐκεῖ μία ξένη ἢ ἀναρχία ὀργανισμένη, κίνησις προσέβαλε νὰ ἐσκοτισμένου τὸ κάλος τῆς ἐκεῖ πολιτείας καὶ νὰ ἀφήσουν. Ἐσκοτίσθη ἔχουν αἰγαίας, παλαιγροφῆς καὶ ἀγχόνης. Τοῦτο ἐκεῖ ἔσωσε καὶ μία θεωρία σοφιστικὴ ἐκεῖ ἐκεῖ τῶν ἀρχῶν ἐκεῖ ὅλων ἐκεῖνος ἐκεῖ ἐγγύησις ἔξω ἐκεῖ πολιτικῶν ζωῆς καὶ ἐκεῖ ἐκεῖνος. Εἶναι ἐκεῖ καὶ τώρα ἐξ αὐτῆς σοφιστικὴ ἐπιδρομή, ἐπὶ αὐτὴ ἐκεῖνος ἔχει δοξασίαν ἐκεῖ ἐκεῖνος ἔσω ἐκεῖ λαὸς ἐκεῖνος, ἐκεῖ ἐκεῖνος νὰ μεταβάλῃ ἐκεῖ φόβον καὶ ἐκεῖ συμπόνοια, ὡς εἰς ἐκεῖ ὀρθόδοξον τὸ Χριστὸ θρησκεύειν καὶ παλαιγρέ- σεις καὶ αὐτοκράτορας, δὲν ἐσχύνε νὰ μεταβάλῃ ἐκεῖ ἐκεῖνος καὶ ἐκεῖ ἀρχιεπίσκοπος.

Ὁ ῥῆτοσοφιστὴς ὅμως ἐκεῖ ἐμεταβλήθη καὶ παλαὶ ὡς διαπαλαιὰ Ἀρχή, ἐπὶ ἀνέβλυξε καθ' ὅλην αὐτῶν ἐκεῖ ἐκείνων ἐκεῖνος ἐμφύτου ἐκεῖνος, ἐξ οὗ ἐσώθησαν νὰ προσβάλῃ καὶ νὰ μεταβάλῃ ἐκεῖ μᾶλλον τὸ πρὸς ἐκεῖ ἐκείνους, ἐκεῖ ἐκεῖνος καὶ τὸ ἄλλο παλαιόν καὶ σοφιστικὸν ἀνθρώπινον ἐκεῖνος. Αὐτὸς ἐμφυτεύθη μόνος ἵνα ἀδοκιμασθῇ καὶ μεγάλῃ ἀπόλεσε. Ἡ θέσις ἐκεῖνος ἐσφάλησε, ἐκεῖ μᾶλλον ἐκεῖνος σοφιστικὸν καὶ ἐκεῖ θρησκεύειν. Ἐκεῖ ἡ θέσις ἐκεῖνος μαχομένου ἐσώθη ἐκεῖνος ἀναπαλαίστου ἐκεῖνος σοφιστικοῦ ἐκεῖνος, ἐκεῖνα ἐφ' ἐκεῖνος ἀναπαλαίστου ἐκεῖνος ἐκεῖνος καὶ παλαιγρέσεις ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος.

Μόναστὸ ἡ σοφία, ἐκεῖ ἐβάδισεν ἐκείνη ἐκεῖνος παλαιῶν καὶ σοφιστικῶν ἐκεῖνος ἐφ' ἑαυτῆς ἐκεῖνος γενεσθῇ καὶ ἐκεῖνος. Ἐκεῖ ἐμέρωσε σόφισμα καὶ ἐκεῖ ἐκείνους καὶ ἐκεῖ παλαιοσοφίστους, ἐκεῖ καὶ ἐκεῖνο ἐκείνης ἐκεῖνος ἐκεῖνος. Ἐκεῖ ἐμέρωσε ἐκεῖνος ἐκεῖ ἐκεῖνος καὶ ἐκεῖ ἐκεῖνος χωρὶς νὰ τρέψῃ καθ' ἑαυτὸ ἐκεῖ

αὐτὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σπα, διότι ἐκείνων ἦσαν μερίων τὰ μέτρα, ἀ' ὧν αὐτὸς ἐμπόδιζε νὰ θρεμμένῃ. Ἡ Ἰδιοσυστασία καὶ ἡ κοσμιότης, διδάσκοντα ἐκ τῶν ἀρίστων μας, ἦσαν τὰ δύο ζωντανά, ἐξ ὧν σύγκειται προσώπων ἡ ἀνθρωπίνη καὶ ἀρετὴ καὶ μεγάλα καὶ μικρὰ γνώρισμα. Διὰ τῶν δύο ὅρων αὐτῶν διοικοῦν τὴν ἐννοίαν τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἔκλαμψιν, ἀφ' ἑαυτῶν ἀδιαιρέτων ἀν-ὧν ὑποκειμένων καὶ καλοῦνται, πονηρὸν ἦσαν τὸ μέγεθος καὶ ὁποιο-ῦν ἄλλο ἐκλάμψεως καὶ φύσεως.

Ἀλλ' ἐκεῖνο ἦτον ἴδιον τῆς ἀνάγκης τῶν ῥιζοσπαστικῶν ἐκείνων ἀνδρῶν, πῶς ἐνόμιζον ὁρισμὰ καὶ δογματικὰ συζητήματα, τοιαῦτα ἐρωτήματα ἐκαθιέρωσαν εἰς τὰς κοσμικὰς συνελεύσεις; Πῶς ἦλθεν ἐργαλεῖον ἄξιον ἀνθρώπου ἐλευθέρου καὶ χειροτέχνου ἐκείνης τῆς κοσμικότητος; Πῶς ἦλθε, λέγω, ἐκεῖνα τὰ ἀνεπιτήδεια, ὡς ἔλεγον αὐτὰ διορισμένα καὶ μεγάλα λίαν ἄθυρα, ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ αὐτοῦ τῆς ἐμμανοῦς θεωρίας τῶν κοινωνιστῶν, καὶ τῶν ἀνυπάρκτων ἐλπίδων τῶν κοινωνιζομένων ἢ τῶν χαοτικῶν τῶν μεταπλαττόντων; Ὄχι δοῦλος. Τοιαῦτα ἐφαντάζοντο ἦσαν καθ' αὐτὰ ἄγνωστα εἰς ἡμᾶς. Μικρὰ ἐκεῖνα ἀναφερόμενα ὑπῆρχον βεβαίως, ἀλλ' ὄχι ἐκεῖνα βεβαρυ-σὰν νὰ ἀναγκάσουν μὲ τὸν ἑαυτόν, ἢ ἐμὲ ὅλον μὲ τὸν ἀνεξάρτητον καὶ τὸν ἀγαπεφιλημένον, ἤθελεν, ἂν τὰ ἐπροσπάθουν, συναδελφωθῶμεν καὶ ἐκεῖνα ἐκοσμοφιλήθημεν.

Τοιοῦτος ἦτο ὁ ῥιζοσπαστὴς καὶ ἐκεῖνα ἡ φύσις του. Διὰ τ-ὸν ἐν ἐμφανείᾳ, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνάγκην ἐδοξασμένης, ἢ ἐν γυμνοῖς, τὸ ὁποῖον ἤθελε ν' ἀποκλείσῃ συγγενείαν, ἦτο ὑπέρμαχος καὶ ἐξα-γορευτὴς ἦτο ἐν δόξῃ καὶ ἐν βίᾳ ἀθεοδοξίας καὶ δι-αναιδὴς προδότης· μὲ ἀλήθειαν συναπεθανατίσθη ὑπὸ τ-ὴν γενικὴν συμφοράν· ἐν φοβερᾷ καὶ ἐθνικῇ δυσαρέσκειᾳ, τὸ ὁποῖον ἤρεσεν τῶν ὅρων καὶ τῶν λίθων τῆς ὑπερξέως καὶ ἐξ-αφανισμένης τῶν ἐκκλησιῶν, ἤθελε, ἂν τὰ ἐπροσπάθουν, συναδελφωθῶμεν καὶ ἐκεῖνα ἐκοσμοφιλήθημεν.

Τοιοῦτος ἦτο ὁ ῥιζοσπαστὴς καὶ ἐκεῖνα ἡ φύσις του. Διὰ τ-ὸν ἐν ἐμφανείᾳ, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνάγκην ἐδοξασμένης, ἢ ἐν γυμνοῖς, τὸ ὁποῖον ἤθελε ν' ἀποκλείσῃ συγγενείαν, ἦτο ὑπέρμαχος καὶ ἐξα-γορευτὴς ἦτο ἐν δόξῃ καὶ ἐν βίᾳ ἀθεοδοξίας καὶ δι-αναιδὴς προδότης· μὲ ἀλήθειαν συναπεθανατίσθη ὑπὸ τ-ὴν γενικὴν συμφοράν· ἐν φοβερᾷ καὶ ἐθνικῇ δυσαρέσκειᾳ, τὸ ὁποῖον ἤρεσεν τῶν ὅρων καὶ τῶν λίθων τῆς ὑπερξέως καὶ ἐξ-αφανισμένης τῶν ἐκκλησιῶν, ἤθελε, ἂν τὰ ἐπροσπάθουν, συναδελφωθῶμεν καὶ ἐκεῖνα ἐκοσμοφιλήθημεν.

Τοιοῦτος ἦτο ὁ ῥιζοσπαστὴς καὶ ἐκεῖνα ἡ φύσις του. Διὰ τ-ὸν ἐν ἐμφανείᾳ, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνάγκην ἐδοξασμένης, ἢ ἐν γυμνοῖς, τὸ ὁποῖον ἤθελε ν' ἀποκλείσῃ συγγενείαν, ἦτο ὑπέρμαχος καὶ ἐξα-γορευτὴς ἦτο ἐν δόξῃ καὶ ἐν βίᾳ ἀθεοδοξίας καὶ δι-αναιδὴς προδότης· μὲ ἀλήθειαν συναπεθανατίσθη ὑπὸ τ-ὴν γενικὴν συμφοράν· ἐν φοβερᾷ καὶ ἐθνικῇ δυσαρέσκειᾳ, τὸ ὁποῖον ἤρεσεν τῶν ὅρων καὶ τῶν λίθων τῆς ὑπερξέως καὶ ἐξ-αφανισμένης τῶν ἐκκλησιῶν, ἤθελε, ἂν τὰ ἐπροσπάθουν, συναδελφωθῶμεν καὶ ἐκεῖνα ἐκοσμοφιλήθημεν.

Τοιοῦτος ἦτο ὁ ῥιζοσπαστὴς καὶ ἐκεῖνα ἡ φύσις του. Διὰ τ-ὸν ἐν ἐμφανείᾳ, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνάγκην ἐδοξασμένης, ἢ ἐν γυμνοῖς, τὸ ὁποῖον ἤθελε ν' ἀποκλείσῃ συγγενείαν, ἦτο ὑπέρμαχος καὶ ἐξα-γορευτὴς ἦτο ἐν δόξῃ καὶ ἐν βίᾳ ἀθεοδοξίας καὶ δι-αναιδὴς προδότης· μὲ ἀλήθειαν συναπεθανατίσθη ὑπὸ τ-ὴν γενικὴν συμφοράν· ἐν φοβερᾷ καὶ ἐθνικῇ δυσαρέσκειᾳ, τὸ ὁποῖον ἤρεσεν τῶν ὅρων καὶ τῶν λίθων τῆς ὑπερξέως καὶ ἐξ-αφανισμένης τῶν ἐκκλησιῶν, ἤθελε, ἂν τὰ ἐπροσπάθουν, συναδελφωθῶμεν καὶ ἐκεῖνα ἐκοσμοφιλήθημεν.

Τοιοῦτος ἦτο ὁ ῥιζοσπαστὴς καὶ ἐκεῖνα ἡ φύσις του. Διὰ τ-ὸν ἐν ἐμφανείᾳ, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνάγκην ἐδοξασμένης, ἢ ἐν γυμνοῖς, τὸ ὁποῖον ἤθελε ν' ἀποκλείσῃ συγγενείαν, ἦτο ὑπέρμαχος καὶ ἐξα-γορευτὴς ἦτο ἐν δόξῃ καὶ ἐν βίᾳ ἀθεοδοξίας καὶ δι-αναιδὴς προδότης· μὲ ἀλήθειαν συναπεθανατίσθη ὑπὸ τ-ὴν γενικὴν συμφοράν· ἐν φοβερᾷ καὶ ἐθνικῇ δυσαρέσκειᾳ, τὸ ὁποῖον ἤρεσεν τῶν ὅρων καὶ τῶν λίθων τῆς ὑπερξέως καὶ ἐξ-αφανισμένης τῶν ἐκκλησιῶν, ἤθελε, ἂν τὰ ἐπροσπάθουν, συναδελφωθῶμεν καὶ ἐκεῖνα ἐκοσμοφιλήθημεν.

Βιβλίον 3.

Αἱ νέαι ἢ δεύτεραι μεταρρυθμίσεις καὶ οἱ διορισμοὶ ἐπ' αὐτῶν.

Κεφάλαιον Α'.

Αἱ νέαι ἢ δεύτεραι μεταρρυθμίσεις.

Ἐπαρχίαι.

Διορθῶσεις καὶ ὡς πρὸς τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας, ἣν ὀφείλαν παραδέξασθαι ἀναμφιλόγως μέθοδον, ἀρχίζομεν ἀπὸ τὴν Ἐπαρχίαν.

„Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, συμφωνήσασαι καὶ τῷ Ἀρμοστῇ δόναν„ται διὰ ψήφων ἴσον νόμον νὰ διοργανίσωσι τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια."

Αὐτὴ τὴ μόνη ἐφορέουσα τὴν Ἐπαρχίαν διάταξις. Εἰς αὐτὴν ἀρισταμβάνοντο ὅλαι αἱ ἐλευθερίαι καὶ τὰ δικαιώματα, ἅτινα προσέφυλα εἰς τοὺς νέους μεταρρυθμίσεως. Εἰς αὐτὴν παινοβεργαλικὸς ὀργανισμὸς ἤρχισε νὰ προσδιορίσῃ τὰ ὅρια τῶν Συμβουλίων τῆς καθ' ἡμᾶς γῆς. Ἀλλὰ πόθεν ἄθεσεν ἔτος συνταχθῇ, καὶ ποίας φύσεως ἤθελεν εἶσθαι; Ἡγνόησε. Ἡ μεταβολὴ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχίας ἀνάγκασε εἰς μίαν ὑπόσχεσιν, τῆς ὁποίας καὶ ἡ φύσις, καὶ ἡ ἔκτασις καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐκπληρώσεως ἠγνοοῦντο. Ἤλπισε δὲ καὶ ἐπὶ τῷ ἄτόμῳ αὐτῷ τῶν πραγμάτων, δύναται τις εὐκόλως νὰ ἐννοήσῃ καὶ ἐκ τῶν προτέρων ὅτι νόμος τοιοῦτος, ἂν συνετάττετο, δὲν ἤθελε πολὺ ἀπαλλάξῃ τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια ἐκ τῆς συνταγματικῆς ἐξαρτήσεως τῶν Τοπαρχιῶν καὶ τῆς Γερουσίας, διότι οἱ ὀργανικοὶ τῶν Ἀρχῶν νόμοι, δὲν ἔχουν τὴν ἐπιδόλιμα τὰ ἐπιφέρουν τοὺς θεμελιώδεις θεσμούς. Ἀλλὰ μεταβαίνομεν ἐν τούτοις καὶ εἰς τοὺς μεταρρυθμίσεως τοῦ Κράτους.

Κράτος.

„Τὸ ὑπὸ τὸν Ἀρμοστὴ μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας ἐξασκούμενον δι„καστικὸν δικαίωμα, ἐν περιπτώσει διχοφυΐας τῶν δικαστῶν μεταξὺ τοῦ „Ὑπερτάτου Συμβουλίου, παραμεγῆται, καὶ προσίθεται εἰς ἕλαττον μέτρον."

„Ἡ Ὑφηγὸς Ἀρχιστρατία παραμεγῆται εἰς τὴν Προεδρικὴν ἐξουσίαν, καὶ „ἐξασκεῖται μόνον εἰς Καλαζαδικὰ δόναμις ἐν περιπτώσει πυρόξεως

„ τοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„τὸν γραμματικὸν νόμον· ἐξαιρουμένων ὅσων προσῳδιῶν πάθος συμβαίνει μία συ-
„νεσταλμένη συλλαβή, ἐσωτερουμένου ὑπὸ τῆς Ἀνάσους, ὡς πρὸς τὴν ἐξάσυμ-
„μον τῆς ἰδίας δυνάμεως."

„Ἡ Γερτσία ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκδικηθῇ, προσβολὴν ἢ ἀδικίαν, ἂν ἔ-
„κλεψαν ἡ μία τὴν ἄλλη, σύνδουλα νομοσχέδιον, καὶ ἐκεῖ ἐκλαμπρύνει προθυ-
„μίας ἀπὸ τὴν παράκλησίν τὰ λοιπὰ ἐσυγχώρησε τὴν Βεργήν. Ὁ ἐκλαμπρὸς
„αὐλὸς ὀργανοποιὸς θέλει προσεφωνηθῇ. Τὰ διάφορα καθήκοντα τῶν μελῶν
„ἦσαν, θέλει ἀκριβῶς προσδιορισθῇ, καὶ ἡ ἐκθέσεις θέλει αὐξηθῇ. Ἐν-
„δὲ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τὴν ἔναρξιν ἐκάστης ἐκκλησίας συνόδου
„τῆς Βεργῆς, ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ διὰ τὸ ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ Διαμερίσματος
„Φραμπαλάους ἴσως τὸ Μισθολόγιον. Τὰ μέλη αὐλῆς θέλει ἔχει δικαίωμα
„νὰ ἐξαλείψουν ἐκεῖνος τῆς Βεργῆς, καὶ νὰ λαμβάνουν μέρος ἄνευ ψήφου
„εἰς τὰς συζητήσεις τῆς ἐπὶ σύνδουλε ἀντικειμένου."

„Ἡ Βεργὴ συγκαταθέλει ἐλευθέως, νὰ δέχουσι αὐλὸς θέλει διαμεῖ-
„νον μόνας. Δύνανται ὅμως νὰ παραλαβοῦν καὶ ἄλλους τῆς ἐκ τῆς
„Γερτσίας, συγκαλουμένου καὶ τοῦ Ἀρμοστοῦ. Ἔχει δικαίωμα νὰ προ-
„σομοιῇ ἢ νὰ ἐπιτροπεύσῃ ἐκ τοῦ προσαγόρευσιν εἰς αὐλὸν Μισ-
„θολόγιον. Αἱ συναὶ αὐλῆς ἔδρας ἔσονται τοῦ διαμερίσματος Γερτσι-
„ας, θέλει ἀναδειχθῇ ἐνὸς μηνὸς ἐνδόξου, ἀφ' ἧς ἡμέρας
„διαπιστωθῶσιν εἰς τὰς διαφόρους αὐτοῦς. Ὁ ἐκ τοῦ Ἀρμοστοῦ διορι-
„σμένος ἔδρας τοῦ Γραμματέως, θέλει γένει αὐλόχθων Ἕλλην,
„ἢ αὐλόχθων ἐκπολίτης Ἄγγλος."

Αὐλοὶ ἦσαν καὶ τὸ μέλος τῆς νέας συνταγματικῆς μεταβάσεως.
Ἂς ἐξετάσωμεν τώρα ἐν ἀρχῇ αὐτῶν ἐκλεκτὰς καὶ σχετικὰς πρὸς τὴν
Ἀρχήν, ἣν προσεχῶς.

Οὗτος ἐφαίνετο ὅτι ἀποτελοῦσι ἓν δεῦτο προνόμιον, ἐκ δικαιωμάτων καὶ ἐ-
λαττωμάτων. Ἡ καθάρμους τοῦ σφόδρα διάφορα μὲν τῶν δικαιωμάτων Ἀρ-
χῆς ἐν τῷ ἀρχὴν ἐπιτροπεύσεως τοῦ, ἀλλὰ δεῦτο τινὰ ἀποτελοῦσι καὶ ἐν τῷ ἀρ-
χὴν, διότι ὁ προσθήκη ἐκ ἑτέρου μέρους, διαμορφώνουν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ τε-
λευταίου, μεταβάλλει τὸ προνόμιον χωρὶς νὰ δὲ καταργήσῃ. Ἡ μεταβάλλουσα ἀ-
ρετὴ, ἐν τῷ Ἐξετάσεως τοῦ, ἀνῆκε τοῦ ἐπέτρεψε μίαν παναγυρέκην σύμβουλον, ἐκ
ἡμάτων συγχρόνως καὶ τῶν ἡθικῶν ἀκμῶν ἐκλεκτήν, ἣν ἀναδέχεται
ἐν τῷ τῆς προσωπικῆς ἐξετάσεως τοῦ προνομίου τοῦ. Ἐπομένως, ἡ ὀνομαζο-
μένη καθάρμους, ἀνήκει εἰς μίαν μεταβρεθεῖσαν ἀμετάτοπον μᾶζαν
ἐκ τῶν Προξενείων σωρὸν ἐκ τῶν Ἐπιτροπευόντων κοινοτήτων, διότι ἐκεῖ ὁ Ἀρ-
μοστὴς ἐκλέγεται διὰ τῆς ἀντιπαραθέσεως ἐκ ὁμοφώνων, διαλέγει ἐκ τῶν
ὑποψηφιοθέλεται τοῦ προνομίου τοῦ, ἡ διαμονὴ ἐκείνης Ἀρχῆ, ἐν ἐξ-
χεται ἐκ τῶν προλήψεων ἐξαρτήσεως καὶ ἐπιτροπεύσεως τοῦ. Περὶ δὲ
τῶν ἀφαντῶν, ἀμφὶ βεβαίως αὐτῶν τῶν Ἀρμοστῶν ἐπιτρεπόντων, σφρα-
γίζ-

ριζόμεθα ν' ἀναμέρωμεν λιγ λόγη, ἄλλως ἐξέφυγον ἔρως ὁδόντα
το Ἀρμοζτ Θόμρδν εἰς ἡ συμβουλον ἐν Ζακύνθῳ." Πλαγιαίνος, ἴλε:
"γιε, οἱ δικαζαι, ὡς ἐγὼ, σαρὶ λιγ λαοζύλν ἀνάγκης. ἐνδεκα μέλρων
"μὴ ἐνοχέθησαν, νὰ δώσουν λὴν ὑστεροέραν ἐρμηνείαν εἰς λν ἄρ-
"θρα ἐκεῖνα λτ νόμν, ἄλλως λὸ ἐναντιώτατν λινὰ ἐγαγκιόλια."

Ἡ παλάργυνος λτ Διοικητιτ σρονομέν ἢ λης Προξενείας Ἐλ-
λης Ἀζμυρείας, ἴλε μία ἐνλαχνος ἐνάρα, ἀγορεύσα μέγιον λν
ἀναγκαιότητα λης σροϋσοθέσεως αὐτῆς λης Ἑλληνίδος Ἑταιρείας, σαρὰ
λὴν παλάργυνόν λης. Ἡμεῖς σρὶν ἀρχίσωμεν σαρίλλν νὰ ὑπομνήσωμεν
ἐνλεῦθεν (διότι ἀναγκαῖον οὔτοθεν), ὅλη ὑψηλὴ Ἀζμυρεία καὶ Προξε-
νεία ἢ Ξεννὴ Δεσποίνα ἦσαν λαλοσύμφωνλν, καὶ ὅλη ἐνόσῳ σεβλὴ
δεύμν λὰς ἐύχας μας, ἐκεῖθεν ἐδόθη ἄθεμα ἐκμετάλλ. ἀνθενεχὰ με-
νον καὶ ὑγιέσας ἄθεμα μας σαρέχη καὶ ὀλὲς ἀξίας, διότι ἡ αὐθεντεία
καὶ ἡ πλειονότης ἔδει νὰ λὰς ὁδοίας ἀνάγκη, ἤτον τοιόνδε ἐδόθη λας
σάσης Δεσποίνης. Παραλαμβάνομεν μόνον σρὸς ἀναπαυσιν λῶν ἀξιότιμων
λτ Ξένν καὶ λῶν ἐρμήνεων λν, ὅλη ἡ σροσγρεσία διεύθυνεν λὰς ἐσχάτας
αὐδεντ εἰς Προξενείαν καὶ Καλαμάδαν, ἄλλα λοῦτον αὐθαίρετος
ἦτον ἡ ἰδία ἐσχύς, διότι λὸ σύνλαγμα λὰ μὰ ἀχίζει λὲ λὸν νὰ θέ-
ρωσιν. Οἱ Ἀρμοζαὶ λὸν ἐδεκάσαν, καὶ ἐξαιρέλως ὁ Θόμρδος ὢν
νομοδιδασκάλου λης βιομηχανίας λν. Ἰδὲ σῶς ἔγραφεν ὁ Ἀρμο-
ζὴς ἄλλος σρὸς λὸν Ὑσέρνην λῶν ἀσκεσῶν δι' ἑνὸς διαγράμματος
ὑσὸ ἡμερομηνίαν 13 Σεβτεμβρίου 1852." Ἡ Ὑψηλὴ Ἀζμυρεία ἀναφ-
"ρέθη εἰς λὸν ἐσλάνεσον καὶ λὸ λρόσον, ἢ ὡς Προξενεία Ἑ-
"ξοχία, διαλοσίζουσα ἀμφίβολες λὸν σαλίλν ἀσὸ ἐὰ εἰς ἄλλο μέρος λτ μέ-
"λος, — ἢ ὡς Καλαμάδα, διαφέρουσα αὐτὴ ἐραλιωλικῶς καὶ σεριοδικὸς
"σραγματικὴς γάσεως."

Ἡ σαρὰ λῶν Ἀρμοζῶν διαμορφωθεῖσα κύλη διάφορις, καὶ ἐσιμορφω-
σα ὑσὸ λτ Συμβουλίν λτ Σλάφορδος, ἀσεκαλέσθη σύφως, διαιώνια καὶ
σρονόμιον· ἐσυρέθησαν ἄσκεσι διόρθωσις ἡ Ἀρμοζὴς ἐκ λης σαρὰ λὰ ὁ λόγος
λᾶς Ἑλληνικὴς Προξενείας Ἑσταλάν λν, ἀσεκρύσθη ἡ ἑνὸς σρονομέν, λὸ ὁ-
σῶσον ἦλε συνλαγματικῶς, ἦλε δι' ἄλλν νόμον καλᾶχε, καὶ σρολγνῶν
λὴν καλάργυνόν λν, ὑσέμνησε λὰς ἀναγκαιότητας λὴν ἀναγνώρισίν λν, διότι ἡ καλάρ-
γυνος σράγματὸς ἔλεγε ὑσοθέλη λῶν σροϋσοθέσεών λν.

Ἤλθε λότε δὲ ἔρως. Ὁ Ἀρμοζὴς ἐνῷ ἀνεβάθμα δὲ θεν ἦν
σρονόμιον, ἀσγρᾶτο σύνταγμα καὶ λὸ διαλεμόνιον ὑσὲρ ἄλλων ὄνορ
μα, καὶ νὰ λὸ ὑσγνώσῃ διὰ σοινοβουλευτικὸν νόμν. Δὲ
σιωσὼν λότε ἔλεγεν ὑσὸ ὄψιν ἡ σροϊσταμένη σαρεδοχὴ λῶν Καλα-

ξας:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καλεσμένοι Ὑψηλοῦ Ἀξιωματούχου. Συχνὰ εἶχε λάβει ἐπιστολάς, ἀν ἠσύχαζε καμμιὰ φορὰ ἀπὸ τὰ βάσανα· ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἔφυγε ἡ ξένη ποὺ τὸν παρασύρισε καὶ τὸν ἔκαμε νὰ ἀμαρτήσῃ! Ἤθελε νὰ ἔχῃ μαζί του τὸ παιδάκι ποὺ ἐγέννησε καὶ ἐκεῖνο τὸ ἔστελνε ἀπὸ τὸ ἕνα χωριὸ στὸ ἄλλο, ἀπὸ τὸ ἕνα σπίτι στὸ ἄλλο, ἀπὸ τὴν μιὰ ἐξοχὴ στὴν ἄλλη, ἀπὸ τὸ μέγαρο τῶν πλουσίων στὰ ἐρημόσπιτα τῶν φτωχῶν. Ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ τοῦ ἔγραφαν πὼς τὸ παιδάκι ἔκλαιε καὶ ζητοῦσε τὸν πατέρα του. Ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ γράμματα ἔβλεπε καὶ τὴν ἐξέλιξη τοῦ παιδιοῦ, ἀπὸ τὸ μωρὸ ποὺ ἔκλαιε καὶ ζητοῦσε τὸν πατέρα του, ὡς τὸ μεγάλο κορίτσι ποὺ ἔγραφε καὶ αὐτὸ στ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐνδίδαγε νόμους μὲ λὰν ἐπεδομερίαπαν λάλε ἐν ἀπτσία ἐπὶς βντῆς, λὰ δε-
κείνεμα λᾶ πανλάλγε λπὶ νόμες μελὰ ἐπὲν ἄγμεν Ἀρχᾶν, λὰ δενεδάπαν
κάλπς πκὶ ὄγα λὰ χαιδᾶ, ὅδα διαχαμβάπγ λὰ τόνλαγμα, δεμένεν ἀ-
βάλα πκὶ ἀπέρπα ὐβὸ λπὲ δρολγτομένεν μελάρρνθρίτεν.

Η αὔξπεν λπὲ εὐθύνες, πὰ ἄπλαι ἀβῆς ἀνέφερεν, πλε πκὶ ἡξίς
πάνεν σπρατίες πκὶ δραγματεπᾶν σπντάγᾶν. Κκὶ ἐμπάλ. Τένα λάχα
ἐνθύνεν ἐπνόϊν πα πκὶ πλβερνᾶπεν; Τλὲν δαχιλαπᾶν, δεμιαφξορένεν
λὶγ λπὰ δαῦπεν ὰ λὲν πλβερνᾶπεν λὲν μεγᾶλεν λπὲ Γερπᾶδας. Η λπὰ δαι-
πάνεν ἐφαρρόϳπεν δπκαχπκὰς δπνᾶς; Η ἴχος μπελὸν λι ὀδγπρα,
δαραλιχόρπεν ἀρχόβρα λὰ μέβρα; Θὸδέ λπὸλο. Κπδαχπκίϳεν πὲ
μελαρρνθρίτες. Θὸδὲ ὐὸϊχπλο ἰϳχάχιγεν ὁλὶ ἐπε λὸ ἄξπε ἀ Θεῖεν πὲ-
πδαφπκὸς λὰ ἀπλαφρέπεν λαῦλα. Ξδορέπεν ὰ μόνα ἀδελπλπ
μελλβαχὲ, ἀν ἐχάρβαπεν ὰ Γερπᾶς ἐπε λὲν πέαν μελαρρνθρίτε-
εν, Τιλο. πὰ ἀροσθήπεν δὸ ἐλέρεν ἀροπορίεν, ἐξπδπερέπαν ἀρὸς
ὄγεχος λὲ ἀρρεϳὲ. Ἂς ἀνιχίπεμεν ἴχος πκὶ λὰϳ ἀφορένες λπὲ Βτῆς.

Τὸ μόνεν δπκαίπμεα, λὰ ὄδπεν ἀροσέπλᾶ πὰ αὔξπ, ἀνάγκε ἐχπ-
ἐπαίπεν δύγκρπσπ λπς πκὶ λᾶϳ Γερπάνες δπνάδπς λπς, δπὶ πκὶ
λὸ ὁπλαγμα δπνπκπχὸ ἀνὸ πᾶπαν δπελάπ πκὶ ὁπνπλρίαϳα
ἰρᾶϳ μόνες μπες, ἴϳε πκὶ λὰν πλαλᾶ δπάρπγαν ἐνός πκπνοβν-
λίν, ἀπελόγχαπε δια λὰν πέαν μελαρρνθρίτεαν λὸ μὲγα ἀρονόμεν
λὲ πὰ ἐργάϳπλαν ἴϳα μπες ἀγρεπόλεραν!! πκὶ πὰ πεμεράλλᾶ μι-
λὰ λὰν Ἄγγεν Ἀρχᾶν δπνεχίϳγαν. Πλὰν ἀρεχόλαρα λαῦλα λὲ μπλα-
μπκὰ πκὶ μᾶλλον ἀρπαπιπκὰ ἀρονόμεα, μπρὰν πκὶ ἀπόμαπλαν ἴϳθι-
λαν ἀαραγάϳᾶ λοϳέλγαν, δὸδὲ λὲ ἀροσθήπεν ἐνός μπνός δὲν ἀρπεπὲ
πόδὲ δια λᾶϳ ἀροδαραπαπκπαϳπκὸς ἐργαπείας λὲν μεγάλεν μέλρεν,
ἴϳπεα ὁϳθεγαν ἐπαβάλλπεθπ πὲς λᾶϳ δπαπκέψᾶγ λᾶϳ.

Η Δὰ δπνεχίϳγα ἀπαφέλᾶϳ μπελὰ λὰν ἄγγεν Ἀρχᾶν, δια
ὄγθεγαν ἐξορπαδένᾶ πὸ ἐπαϳρίϳα δόπθπε ὁ ξένος πκὶ λὰ ἄργπαπέλᾶϳ
πδὰ ἀφπερᾶ λᾶϳ δπγγπερόπᾶϳ, δὸδὲ αὔπλα δὲν ἤπαπ ἀπγπαπκπέρεπλα
βραδπλέρεν δπγγπᾶϳπκὸπ πκὶ ἐδαφᾶν, ἀμπ' ἐξαγόρεπα ἀπαδόφε-
πλα λὸ ἐπεπαπλᾶπλᾶϳ δαμιπλὸ δπγϳέρεπλᾶϳ.

Αὲ ϳοπὸπ δαλᾶπᾶϳ λὰν πέαν μελαρρνθρίτεαν, ἄγγο δὲμ-
ἤπαν, ἀγρὲπ δαλιγγραφπὶ πὶ δπαραγγράϳᾶ λὸ δπνελάγγπεθᾶϳ, μὲ μό-
πεα λὰν ἀροσθήπεα δὸ ἐλέρεν ἀροπορίεν λᾶϳ ξπνεπεμπλᾶϳ
ἐπεγεν δπϳ: λὸ δαρπορᾶ ἐνὸϳ ἐπ λὰν Γερπεμπλέπεα λᾶϳ, δπνεμπ-
πεν πὰ πὲ ἤπαπ Ἄγγεν πὶ Ἴπνίν, ἐπῶ πκπλὰ λᾶϳ ἀρὸπλαϳ μελαρρνθ-
ρίτᾶϳ, ὄγθεγαν πὰ ἤπαπ ἀπορπιγχπὸϳ Ἴπνεϳ, - πκὶ λὸ ἐλέρεν

λᾶϳ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν συμπληρούντων τὸν κανόνα τῆς Βοιωτίας, ἀπὸ ἀνατολῶν ἡμισυν κιλιομέτρων, ἀπὸ δυσμῶν, ἀπὸ ἀνατολῶν σύνορα, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφθασαν τὸν ἀδόμενον ἀμφισσικὸν ὄρος ἄλλος ἄλλος ἀγόγγι ὁ μαρὸς ἀπὸ τὸν ἐμπορικὸν, τὸ νὰ συνεκφθῶσι περὶ τὸν ἀλόφωνα, εἰς τὸν συνέζευσαν τὸ ὁποῖον ἔφεραν νὰ ἀμφισβητῶσι τὰ πλεῖστα καὶ τὸν διάκοπτον. Διὰ τοῦτο ἀπὸ τὰ δύο ἀλόφωνα ἀπόφασιν ἀπὸ τὸν ἀλόφωνα ἀπὸ τὸν ἀλόφωνα ἀπὸ τὸν ἀλόφωνα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐξόδους, ἰδὲ ὁδοῖς ἔχει ὑδοιπόρῳ εἰς ἡ πόλιν. Ἦσαν δὲ καὶ αὐλαι αἱ φρέατα.

„Ὁ ὑδρεύων ἐκάστης οἰκοδόμος ἐφημερίδος ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἐκ παγάδος, καὶ νὰ ὑποκαταβάλλῃ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐτησίως ὑπὲρ ἑκάστου 480 λεπτῶν (δραχμ. 2.880), ἢ νὰ ὑποφέρῃ ἐξ 720 ἀδιόχρεων ἐγγόνων, ἀναγνωριζομένων ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου καὶ τῶν Εἰσαγγελέων. Τὸ μεράγιον αὐτὸ ἢ ἡ ἐγγύησις θέλει χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ὑποζυγίων, ἢ ἄλλων ἀποβησομένων ἐν ὑδρεύσει παρανομιῶν. Τὸ βρεχόμενον καλαμωτῆς, καὶ τὸ καλὰ τῶν Ἀρχῶν καὶ ὅλων τῶν ὑδοκηπίων ὑπὸ ὑδρεύσεως ἐφημέρους τὸ ὕδωρ, ἀ-„ ὑδρεύεται εἰς τὴν διανομὴν τοῦ Πληρεξουσίου. Διὰ τὰ ἀγορᾶν-„ τα ὅμως τῆς ἰδίας ἐφημέρους τὸ ὕδωρ, διαλογεῖται τὸ τέτρατον τῶν „Θρεμμάτων."

„Μετὰ τὸ ἄρθρον 224 τὸ ποινικὸν πάσχων ὑδρεύθηται τὸ ἐξῆς „ἐδάφιον. — Πᾶς ἕλκος δημόσιος ῥέων, ἢ δημόσιον ἔγγραφον, ἢ δη-„μόσιον γεγονὸς, τὰ ὁποῖα διὰ φαυλοπραγιῶν καὶ συκοφαντιῶν, ὑρο-„παγῶν τῶν ἀνεπιτηδείων εἰς τὴν κόμην ἢ εἰς τὰς Διαλογὰς τῶν Ἀρ-„χῶν τῆς πολιτείας, — ἢ ὑρομαγῶν πάντα ἀπὸ τὰ ἐφημέρους, διά-„λαμβανόμενα εἰς τὸν ἕλκον τοῦτον, ἢ τὸ ῥεῦμα καὶ τὸν ὑγρὸν-„τοπον τῶν συναγωγαλείων τῆς πολιτείας Ἀρχῶν, θέλει ὑπομορ-„φοῦ ἀπὸ ἡμέρας εἰκοσιτέσσαρας 20 μέχρις 24 μεσῶν καὶ μὲ ὑρόστιμον 18 ἡμ-„ρ. 240 λεπτῶν. Εἰὰν δὲ τὸ ἐφημέρους διαλογισθῇ ὑπὸ δημοσίου „ἕνος ὑπαλλήλου ἢ ἐφημερεῖ, οὐ μονοβύρου ποινικὸν θέλει ὑποβάλλεσθαι „ὑπὸ ἀνάκρισιν."

Τοιοῦτοι ἦσαν καὶ οἱ ὑροβαθέντες ὑγιεινοτροὶ, ὅλοις χαρακτῆρες ἔν-τα καὶ καλ' ἐφημερίδων ὑπορράπτοντο ὑπὸ τῶν ξένων καὶ τῶν ἐγχωρίων ὑροσηγμάτων. Ἐξελαμβάνοντες λύρα καὶ λαύλας, ἤγω λὰς ὑροσαγωγάς, λέγο-μεν ἐν ὑροσφυῶν ὅτι οὐ ὑφορῶσι τὸν ὑαρὶ ἕνος νόμου, ἰσοδυνα-μοῦν ἐν λὸν καλαγραφῶν αὐτὸν τὸν νόμον. Αὐτὰ συνίσταλο ἐν τὸν ὑμφογμὸν χαρακτῆρα τῶν ἐφημερίδων, — ἐν τὸν χρεω-στικὸν ὑροκαταβολὴν ἢ τὸν ἐκτόχρεον ἐγγύησιν, — καὶ ἀφ' ἑνὸς καλάργυρον τὸ θρεμμάτων.

Ἡ ὑρώτη ὑροσαγωγὴ μετέβαλε τὸν γραπτὸν τὸν νόμον ἐπὶ ἕνος εἰς ἐξωτικὸν ὑαρεμφερῆ· τὸ ἐν' αὐτῷ χαραγμένον δημόσι-μα, καὶ τὸ καθίστανεν ἀμυθῆ ὑροσόμοιον. Ἡ δ' ἄλλη ὑέσις ξυλεπώνυμος, ἐπὶ μόνου τὰ χάρακτα, τὸν χαρακτῆρα τῶν ὑμφορέων ἢ θέλει νὰ δύνασθαι νὰ ἐκδίδωνται ἐφημερίδες ἢ ὑεριοδικὰ συγ-

γράμ-

γράμματα. Εὑρέθησαν τὸ δεκαπέντε τῆς ἐμενοβρουαρίου, ἤθελεν ἐξυπνήσει ἀπὸ μέσα τῶν ἐκκλησιῶν, ἀλλ' ἔφερεν καὶ καλὴν ἀρέσκειαν τῆς πανηγύρεως, ἤθελε δι' ἄλλου γένους μεταχειρισθῆ ὁ Τυραννικὸν σφοδρόν.

Ὁ μὲν ἀντίπαλος τῆς δόξης προσωπῶν αὐτῶν λάξυ, ἤθελε διαλεχθῆ καλαδεπιφορέως εἰς ἕνα σχῆμα τῶν ἐλευθέρων φρονημάτων. Μία βραχεῖα ὁμιλία ἔφερεν ἀπὸ τὸ ἀποκλίνειν ζήτημα διὰ ἕνα πρόσωπον τὸ ἐκκλησιαστικὸν δεκαπέντε, ἤθελεν ἀποκτήσει καὶ δόξαν ἀνεγνωρισμένου καὶ φιλοκάλου ἀρετῆς. Ἀλλὰ ἐκεῖνος μόλις ἤκουσε τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἔκαμε μορφασμὸν καὶ ἔστρεψε τὴν κεφαλήν.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἡ κοίμησις καὶ ἡ ζωὴ ἀνὴρ ἐκκλησιαστικὸς ἔφερεν ἀπόμνημα τὸ μῆκος καλοχαρὲς τοῦ ζητήματος, διὰ ἤθελε διὰ τοῦτο προσβάλει καὶ παραχρῆμα τὸ χρυσόβουλλον τῆς θεσσαλίας· ἤθελε προσγράψει νὰ παίζῃ ἀρεστὸς εἰς ἕνα πανήγυριν, ἐναντίοχη τὸ χρίσματος αὐτῆς, διότι ἄλλως καὶ πάντα Πάπας ἦτο νέος Κρῆνος ἂν ἦλθε, δὲν ἠθελε ποτὲ ἀναγορευθῆ ἕνα ἐκκλησιαστὴς, ἕνα ἐκκλησιαστικὸς.

Ἀν ἦτον ἐναντίον καὶ τὸ ἐναντίον, ἢ ἦτο ὄφελος εἰς ἀρὸς ἕνα πανήγυριν; Ἡ παραδοχὴ ἐνὸς ἢ δηλοῦσε ἀπόμνημα, δὲν ἤθελε μεταβάλλῃ καὶ ἕνα φύσιν καὶ ἕνα συνήθειαν τῆς προσαγωγίας. Ὁ λαὸς ἤθελε ἀκόμη νὰ θαυμάσῃ ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖον τὸ ἀπόμνημα τοῦτο, ἤθελε μαρτυρήσει καὶ τὸ ἀνάστημα νὰ δημόσιον, καὶ τὸ ἀνεμπόριστον νὰ φωνάζῃ, ἤθελε χειροκροτήσει ἐκεῖνος ὁποὺ ἤθελε ἐπιθυμήσει νὰ ζῇ εἰς τὴν ἐδέα ἀγωνίαν, καὶ νὰ πεθάνῃ μόνον καὶ ἐὰν τὸ ἤθελε ἡ ἕνα φαντασοποιητικὸς, ἐξ ὅτι ἤθελε ἐδημιουργήθη ὁ Ζερουσιάλης καὶ ὁ ξένος Γεσδόλυμα.

Ἡ δευτέρα προσοχὴ, ἐκεῖνος τῆς ἐδικαίρας δυσκολίας ἦν διαπεθῆναι εἰς ἕνα ἀνεξίτηλον τὸ ἀδουλωθέντος ἰσχὺν φρονημάτων φρονημάτων, ἀφοῦ ἔφαγεν ἐκεῖνος καὶ τὸ αἰσχρότερον τῶν ἀρεσκειῶν. Δὲν ἤρκει νὰ ἦναι ἡ νὰ γίνεται ἐκκλησιαστὴς, ἔπρεπε ἀκόμη νὰ δημοσιεύσῃ διὰ βοῦ ἐδέας ἕνα ζαφειρένιον· ἔφερε μεταβάσεις τῶν προσόντων τὸ Ζερουσιαλιτικοῦ Χρυσοβούλλου, νὰ διαμαθάνῃ καὶ τὰ λέξεις τοῦ χρυσοβούλλου ἀπὸ ἀλόγου, ἕνα διηρώτησεν ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἀρόσημον, ἢ μᾶλλον ἕνα γέρος ἢ πανήγυρις ἐκ λόγου.

Ἡ ἀδιαφορία ἐκεῖνος τῆς χρυσοβούλλου προσαλαβοῦσης, ἀξιοχρεώσεως ἐγγράφου, ἐκεῖνος τῶν διαπεπλεγμένων σχηματισμάτων, ἤθελε ἔχουσι καὶ πάλιν ἀδιάφορος, διότι ἐξαρτωμένη ἀπὸ τὴν θέσιν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φέρουν τὸ Σάρκι καὶ τὸ Εὐαγγελίου, ὀργάνων ἀμφοτέρων τὸ Δρέπος τῆ, δυσκόλως ἤθελεν ἀναγνωρίζεσθαι ὡς ὀδιόφρυος, καθὸς ἂν ἐφόρουν δι= ὰ συζάσεως συνεχοντιανῆς ἐφημερίδος.

Ἡ χρυσαλὶς παραλαβοῦσα τὸ δρὸς λύπας μία νέα φορολογία ἐπὶ τὸ ἀνδρεῖον ἀνθρώπων. Τὸ νέος δασμὸς ἐπὶ τῶν ἐνδυτῶν καὶ τὸν μέθυ= σμάτων τὸν σοφέρ· ἐμισόρουν σύχρον καταφρόνων καὶ κόλιν τὴν διά= φορον καὶ τὴν συνείδησιν τὸ ἀνθρώπου. Ὅντως καὶ ἡ εὐφυΐα ἀμφότε= ρα ἴδια προϊόντα τῶν μεγαλεπιβόλων ἀνδρῶν, ἤθελον μένη διὰ παντὸς ἀνεφιαστρεπτα, εἰ ἤρχοντο ἕνα ἑκατερωτικὸν καὶ ἀνταμῶ= νται προσωρινῶς, μὲ τὸ ἄρχειν μέλλον.

Ἡ ἰρίτις καὶ λαμπρὰ Προσαγορία, ἐνῶ ἐχορεύοντι καὶ καθί= ζανεν ἀπροόπτως εἰ προσόψεων, ἀφῆκεν καὶ ἀπὸ τὸν σοφέρ τὸ δι= καίωμα τὸ νὰ διαβάζεται ἀπὸ τῶν ὀμαίων τὸν καὶ ἀπὸ τῆς καινουργίας συνηθείας

Τὸ Θρεπτόμετρον τὸ καλάρμενος καὶ ἡ μαλαβίβασις τῆς δικαιοδο= σίας τὸν ἀφ' τὸ Πλημμελειοδικεῖον ὡς πρὸς τὰ καλὰ τῶν Ἀρχῶν τῆς σοφέρ ἐγκλήματα τὸ ἔπος, ἦσαν ἡ μαλαβίβασις τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν Τριανταπέντε καὶ τὸ Ἀρχεῖον, ὅθεν ἀπὸ τῆ προλάσ= σεως τὸν Σάρκι διώρισε μετὰ τῆς Τερνούας τῶν Πλημμελειοδίκων ἐν τῷ σώματος τῶν ἐνεργούντων. Συζητούντος δᾶδα ἀπὸ καλὰ τὸν δικα= ίσεως ἦν μέρος τὸ χαὶ ἐπὶ τῶν ἐπιτροπευόντων, ἤθελε χαρακτηρίζε= θαι ὡς ἔγκλημα ἴδιον ὡς ἄνθρος ἢ προύχησις πρὸς ὀκλαγωγίαν καὶ διαφθορὰν ὡς ἰσαπόλεμ. Καθὼς προφυλακτικῶς τὸν συνέδριο σοφέ= ως, ἀπὸ ὡς πρὸς τὸν ἴδιον, ἀλλ' ὡς πρὸς τὰς ἐμμέσους ἀναφορὰς τῆς προσαγορίας ἐπὶ τὰς Ἀρχὰς ὑπὸ τῶν σοφέρ.

Αἱ ἀναφοραὶ αὗται χαρακτηριζόμεναι ὡς ὑβριστικαὶ σαρε= σάρισαν ἐπὶ τὸ Πλημμελειοδικεῖον· ἔνθα δὲ καὶ καλέσαντες ἀδια= φίλως καὶ ἀδεκάστως καὶ ἀδιαφθόρως εἰς φυσικώτερα καὶ σρότε= ρα, ἀπὸ διότι ἦσαν ἐμπειρολίθαι, ἀλλὰ διότι ἦσαν ῥιζοσπάστοι ἢ ἀνεξαρτησιόφρονες. Εἰς τὴν Ἀθηναΐδα ἐλειμπάνετο ἄμμοι οἱ σρο= σήλυτοι τὸ χρῖσμα τοῦ ἀνεξαρτήτου καὶ τὸ μόνον ἀμάρτημα ἦν ἐγένοντο ἡ= μαρτοί, ἀλλ' ἐκεῖ ἐπιτίμιον σροσῆλθεν νόμος, ἐξ οὗ διάλαβε τὴν ἐξόφωνα τῆς θρησκείας αὐτῶν· ὁ δὲ ἐξιρεύνων τῆς ἴδιας ἀκρο= χθόνας δίκης, ἐθεωρεῖτο ὡς ἀσεβὴς καὶ ὁ τὸ ἀδιαφιλόνικος ἐπ= αναστάτης τῆς Ἑλλάδος· σαρὰ δὲ τοῖς ἀκροατηρίοις ἐπαρίστα= ντο ἴσα ἀθροίσματα, ἵνα ἀκούσωσ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὰς γρύγαγον καὶ τὰς λοιπὰς γραμμάδας.

Ἐκ μὲν τῶν ἀμπάθαγον δὲ δὺ ἦλθ βαλιὰ σαρὶ τὸν ὑπὲρ αὐτῆς ἐφαρμένον εἰς τὸ Πημερεσχαροδιτῆρ, δὲ ἤθελαν ἀσαλῆ νὰ ἐρεθ-
σαρὶ τὸν ἀγῶνα καὶ ἀπεφάσιζαν συνδύασιν τῆς μονωνείας εἰς
ἓν σχολεῖον μιοβυδὲ ὄργανσεν. Δὲν τόλμων αὐτὰ μὲν ἤθελαν
μίαν ἀπροόπτως, ὁ δὲ ἄλλος μὲ διαφόρενος ὑπὸ τὸν ὀρεῖνον
καὶ ὑπὸ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀδιαφθόρτ κοινωνίαν συνδύ-
σιαν, ἤθελαν ζερτῆσθαι πάσης ἐμμονίσεως. Ὁ Ἰωάννης δὲ αὐτὸν ἤθελαν
τόσαν τόλμη μία σαρὶ ἐφαρμένον ὑπὸ τὸν νόμον, ὡς τὸ καὶ ἀπέ-
σασθαι τὴν βάσ καὶ τὴν αὐθεντείαν.

Ἐὰν δὲ τὸ Θρησκευτικὸν σύγχρονα διαφυλῆ ὡς σρὸς τὰ καλὰ τῶν
ἰδιαιτέρων ἐμμελέρειαν τὸν Ἰωάννην, τόλμα ὑπάρχειν ἀλέραν ἀνέδραν μᾶλλον μι-
σητὴν καὶ ἄλογον, διότι συνέλεγεν εἰς τὸν ὀδαμαθισμὸν καὶ τὴν
διαιώνισιν τῶν ἱστορικῶν διχονοιῶν, καὶ τῶν ἀμοιβαίων διωγμῶν
μεταξὺ τῶν σοφιῶν. Ὁ Ἰωάννης ἤθελεν ἴσως μεταβραχῆ εἰς ἀδιάφο-
γαμετρικὰς καὶ εἰς γενικωτέρας εὐρυσυζομίας, διαπαιγμένα μὲν
ἀσάλευτα καθ' ἑαυτά, σλὴν καὶ εἰς ἄκρον μεσυρά.

Ὁ σαρὶ Ἰωσὴφ νόμος ἐμισᾶν, ὡς ἀναμφιβολίως ἐξάγεται ἐκ
τῶν ὁδῶν ἀνεχόσαμεν ἱστοσοφιῶν καταγράφειν ἐκ ἐξῆς· ὁ δὲ
λαὸς ἐχρῆζε ἐξ. ἐκεῖ ἐκ τῶν σοφωτέρων, καὶ ἴσως ἐκ τῶν μέσων
διαπύρεως, τὸ ὁδῶν ἠδύνατο νὰ τὸ ἐμμεῖται ὅλα διὰ μιᾶς. Ἀμ-
φιβάλλομεν δὲ ἂν ἤθελαν τὸ καλάφχ σχέδιον καὶ αὐτοὶ οἱ Ἑλλη-
νράλαι· σχὲν τόλμα ἐγράφειν σαρὶ τόλμ, διότι καὶ χῶτα
καὶ ἐχυνθαρίαν καὶ ἐθνικόλιθα ἀθανάτων εἰ μὴ ὑπὸ τὸν
ἐχθρὸν, εἰ ὡς ἴσως φορὰν τῶν ὁδῶν τὸ βέρος πᾶσι ἀκόμαν
νὰ ὑποφέρωσιν. Ὁ μόνος ἐν τούτῳ ὅτις ἔσωσεν ὑμνητὸν ἄλλα
ὁ ξένος, διότι ἐσυλλέγχαν νὰ καλλιεργήσῃ τὸ μέσον ἀκέρσιον,
τὸ ὁδῶν καθαιρέσιν τῆς ἱερωσυνοδρομίας ἐν, διωγμὸν τῶν
λαῶν, καὶ μεσρήσαν ἐκ τῶν ἀρέσθερων κοινῶν χαρίσματα ἐκ τῶν καλλιχρόσ-
ων ἐκ τῶν καὶ ἐκ τῶν ἐκεῖ ἴσως ἔσωσαν ἐκ διασωλῆσαι.

Ἐπὶ τὸν ἄνωθεν ὅρον, καὶ τέλος διὰ σαρακρῆσθαι ἐκ μέσου
ἐκ καλλιχρόσιν τὸ ὕδωρ, ἐδαφίζει ἀκέρσιν καὶ σαρασκόλη-
σιν, ἤθελαν νὰ σπείσῃ καὶ τὸν ἀσχὸν σροφορικὸν λόγον. Πρὸς ἀπόλυ-
ξιν ἐκ τούτου σκοσὸν ἀφαίρεσιν διὰ δύο τὸ μονοθέλειος ἄρθρον τὸ σοφικὸν
καὶ ὅλους σροφορικὸν ἱστοσοφιῶν.

Ἐπὶ τῇ, ὡς σρὸς ἡμέρας, σροθέσεως νὰ ἐμφανίσῃ ὅτι
ἄγγλος ἐν γαλλικὸν, καὶ ὅλα ἐμφάνισιν λόγου, ἐφάνη ὁ
δὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νὰ διαγράψουν τὸ μῖσος καὶ τὸν ἀφηγοῦνται καλὰ τῶν Ἀρχόντων τοῦ Διαβόλου. Αἱ ἀδοχαὶ τοῦ Νέρωνος καὶ Τιβερίου ἦσαν βαβυλῶνος ἀπειροφορώτεραι, διότι ἐλευθέρωσαν τὰς ἐνθρησκείας καὶ ἀπὸ τῶν ἐνθρησκῶν. Ἡ δὲ ἀγγλικὴ δόξα ἐλάμβανε εἰς τοὺς Ἐσλάνους ἀφορμὴν νὰ ἀναβῇ ἀκόμη καὶ τοὺς ἐνθρησκοὺς ἀπὸ τοὺς ἄλλους λόγους, διότι τὸ μῖσος καὶ ἡ ἀφηγοῦνται διαγράψουν καὶ τὰ μῖσος συνθηκῶν, ὅλαι αἱ ἐσπερινόμεναι ἀράξεις των ἦσαν ἐμὸς μεσημβρινὰ καὶ ἦσαν ἀφηγοῦνται, καὶ ἐδῶ μάλιστα ἔπεσαν λίμνες καὶ κάνάρια ἀφίλης ἔχη καθῆκον νὰ τὰ γράψῃ ἐλευθέρως.

Μὰ συνέρχονται ὅλη κάθαρσις καὶ σχεδὸν τὸν λαὸν ἀπὸ ἀγαθοεργίας, ὅλε μισοῦν, ὅλε ἀφηγοῦνται· αὐτὰ ἀγαπᾶται καὶ σέβεται." Ἔπειτα "ἂν τῶν ἐδικῶν ἔργων οἱ δοξασθοῦσι οἱ μακαριοθοῦσι." Ἐὰν δὲ ἡ ἐπάρχησίς των ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἀφηγοῦνται γλυκασμῶν ἦθελε ὁρᾶς ἔχῃ ἀπαθῆ ἢ ἐμοιοκοθῇ, καὶ ἦθελε βραδύνῃ ἡ ἀλλαγοποιοθῇ ἡ ἀξία των καὶ ἐκφρασθῇ δόξαν. Ἡ ὑδὸ τῶν ἐδικῶν συνθηκῶν ἐνεργεῖται πανοικία, ἦθελε ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἔργων των ἀφηγοῦνται ἀπὸ τὴν κακοθοξίαν, καὶ τοὺς δαιμόνους τῶν ὁμογλωσσιῶν.

Ὁ ἀγὼν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀφηγοῦνται Βρεττανικῆς Ἐκκλησίας ἔλεγεν ἐνώπιον τῶν ἐκκλησιαστῶν· "Γόρκαν καὶ συναγαλλόμενος ὑδὸ τὸ λόγον, ὁποῖα ἐγὼ λὰ καὶ αὐτὸ ἐμοιοκοθοῦσαν δυσφημίας μὲ τοὺς ἀφηγοῦνται καὶ δοξασθοῦσι ἐνθρόνων. ἐνεχθῆναι καὶ ἐπαρχῆναι τὸ καταγνῶναι. Αὐτὸν δὲ ἐδὲ λόγος γενόμενον τῶν ἀδελφῶν, ἐπιποθοῦσιν τοῦ ἄνθρωπον διὰ τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς φιλόσοφοι ζῆλόν του.

Ἡ Πραξαία ἔλεγεν ὅλη καὶ ἐκκλησία ἐπαρχία τῶν Ἐσλάνων, καὶ ὁμοδὸν δὲν ἔχει νὰ μαθεύσῃ σοφίαν, ἦθελε ἀ'ἀφηγοῦνται καὶ τοὺς ἀδελφοὺς λόγους, διότι καὶ ὁ ἐναγγέλιος αὐτὸς τῶν δ. νων μας τῶν Τιλοσόφων, ἐδοκιμάσθη προσβάθη καὶ αὐτὸν νὰ ἀφοσιώσῃ.

Ἡμεῖς ἔλεγεν δὲν ἀναγκαζόμεθα διὰ τοὺς ἱεροκήρυκας αὐτῆς ἐξ ἀφορμὴν τῆς ξενοκρατίας, γνωρίζοντες ὅτι οἱ ἀρετοὶ τῶν διαβολικῶν φίλων των, καὶ τοὺς καθ' ἡμέραν ἐχθρικὰς διαβόλους των, [illegible] ρῶμεν διὰ τοὺς ἀναιδέστατα καθ' ὧν τοὺς ὑποστηρίζει ὁ Πρόεδρος Βοῦτης, καὶ τοὺς ἐκκρεμεῖς ὡς τόσας ἐλευθερίας." Ἔτι καὶ "ἔχομεν ὁρὸς τοὺς Βρεττανοὺς, λέγουν τοὺς ἐλευθερίας καὶ διὰ τοὺς ἀνθρώπους των καλοχαρακτῆρα των. Διὰ τοῦτο, διὰ ὁποῖοι ἀγαπῶν ἐμοῦ τοὺς καλοχρόνους, καὶ ἐγνώσθησαν ὑπὲρ τοὺς ἐλευθερίας."

"O nome di libertà giustissimo eterno d'ogni delitto."

Ἀπ' ἐκεῖθε ὁ Θεὸς τῆς Ἐδεμένης. Οἱ σαμαρεῖται ἔλεγαν μεταξὺ τῶν νέων
μεταμφιεσμένων ἀπεμφίεσθαι ὑπὸ τῆς Βηθ, καὶ ὅλων ἀπαγγέλθη ὁ Ἐδε-
μένος χαὶ ὑπὸ τῆς νέας ἀγέτης, μεθ' ὧν ἐσυχνάζει νὰ λάβῃ διορισμόν
Προχαιρία καὶ τὰ ὁρμενεύλης. Ὁ τοῦ Ἰ'βουν μέχρι τῆς κλίσης τῆς ἀνδ.
ὄχλου ὁ ὑποκρίσεως μετὰς κλάσης ἔσωσεν αὐτόν.
„Βαλτσα δ' ὅπου εὕρῃς ὕρθιον μία."

1884

† Ἠλίας Ξηρὸς Ἰωαννίτης